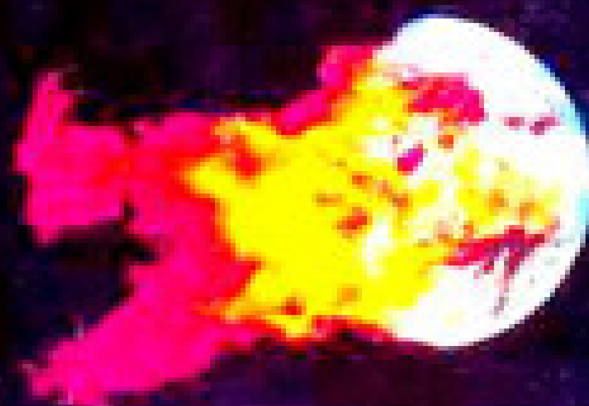
CRISTIAN
NEGUREANU

SOSIREA ZEILOR

MIRACOL

Cristian Negureanu Sosirea Zeilor

Table of Contents

Versiune electronică:

v 1.0

Dr. Cristian Negureanu

SOSIREA ZEILOR

Editura Miracol

București · 2003

Moto:

„Tu, însă, Daniel, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea, până la timpul sfârșitului. Mulți vor alerga încoace și încolo și cunoștința va crește…” „Du-te, Daniel! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la timpul sfârșitului”

(Daniel 12:4; 9).

SULURILE DE LA MAREA MOARTĂ

Înainte de a expune implicarea celor de „dincolo” în evenimentele din timpul istoriei celor dintâi oameni, voi explica pe scurt, o problemă ridicată de mulți: cum se explică faptul că s-au descoperit urme de dinozauri alături de urme de oameni sau unelte (unele foarte perfecționate) într-o perioadă când omul nu apăruse? Înainte de a da explicația, câteva exemple:

– Urma întipărită a unei perechi de tip ciudat de încălțăminte, alături de un trilobit strivit de pas, în strat pietrificat. Descoperirea a fost făcută de W.Y. Meisser în statul Utah (SUA) în anul 1968. Vechimea estimată 440 milioane de ani.

– Ciocanul găsit în 1934 la periferia orașului London (statul Texas, SUA) a cărui analiză spectroscopică indică un aliaj necunoscut încă în industria umană. Vechimea 60-80 milioane de ani.

– Craniul unui bou moscat, găurit de glonț, descoperit de paleontologul rus Al. Kaznațev în Iacuția. Vechimea: 40 de milenii.

– Întipăriri ale unui picior omenesc alături de ale unor dinozauri în același strat geologic, în SUA. Vechimea: 70-140 milioane de ani.

Explicația este simplă: toate relatările asemănătoare (și sunt extrem de multe) datate înainte de facerea omului demonstrează faptul că pe Pământ, alături de animalele preistorice existau membrii civilizației extrem de avansate care ne-a creat – civilizația lui Dumnezeu. După creație, așa cum vom vedea pe parcursul acestei lucrări, vor urmări și vor dirija evoluția omenirii.

Cele mai vechi documente care atestă acest lucru sunt unele dintre Sulurile de la Marea Moartă. S-a scris „destul pe seama lor și din păcate se cunosc puține dintre ele. Cauzele sunt diverse și nu le discut în acest context. Oricum nu ar aduce nicio lumină asupra celor pe care vreau să le demonstrez. Important este însă faptul că doar fragmente din ele păstrează mesajul întregului. Cu atât mai mult dacă sunt corelate cu Biblia, Coranul sau alte scrieri. Și mesajul este acesta: am fost creați de o altă civilizație care ne-a dirijat istoria pentru a ne pregăti în vederea „Marelui Contact” și a colaborării cu oamenii dispuși să le înțeleagă și să pună în practică mesajele Lor transmise în cărțile marilor religii.

Sulurile au fost descoperite în anul 1947 de către un beduin arab, la Qumran în vecinătatea Mării Moarte. Membrii Qumranului erau evrei ce se desprinseseră de Ierusalim sau de curentul principal al iudaismului și deveniseră critici și chiar ostili față de preoții de la Ierusalim care și atunci ca și în prezent (preoții falselor religii) erau interesați mai mult de cele materiale decât de cele spirituale. Voi prezenta câteva fragmente din aceste apocrife (sunt toate informațiile de care dispun și pe care le pot corela cu fenomenul OZN).

1. Apocalipsa lui Avraam. În acesta este descrisă întâlnirea lui Avraam cu Dumnezeu care i-a cerut să plece din sânul familiei. Terah, tatăl lui Avraam era idolatru, închinându-se unor dumnezei din piatră și lemn întâlniți din păcate și astăzi ca obiecte de cult la diferite culte religioase.

Aceste informații concordă perfect cu cele Biblice. Domnul zisese lui Avraam: *„Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta”* (Geneza 12:1).

A urmat distrugerea casei lui Terah. Să urmărim descrierea din „Apocalipsa lui Avraam”: *„Am ieșit. Nu ajunsesem încă la poarta curții când am auzit o mare bubuitură de tunet și focul a căzut din cer și l-a ars pe tatăl meu, casa lui și tot ce era în ea, până la pământ, pe o suprafață de patruzeci de coți”.* Focul a căzut dintr-o navă a reprezentanților civilizației lui Dumnezeu. Așa cum vom vedea, astfel de nave sunt descrise de la Geneză până la Apocalipsa.

În textul apocrif Abraham, XVIII, 11/12 este descrisă această navă: *„În spatele ființei am văzut un car cu roți de foc și fiecare roată era jur împrejur plină cu ochi, iar pe roți era un tron, învăluit în flăcări care curgeau în jurul lui”.*

Chiar Adam și Eva au văzut această navă. Evenimentul este consemnat în Apocalipsul lui Moise, cap. 33. Eva privește spre cer și vede trecând o navă luminoasă trasă de patru vulturi strălucitori. Descrieri asemănătoare a unei nave trase de 4 „ființe” numite vulturi, heruvimi, cai etc. Apar în toată Biblia.

După evenimentele descrise, Avraam leșină: *„Auzind vocea care îmi spunea aceste cuvinte m-am uitat într-o parte și în alta. Nu era glasul unui om, și cugetul mi s-a înspăimântat, și sufletul m-a părăsit. Am devenit ca de piatră și am căzut la pământ, căci nu mă mai puteam ține pe picioare. Și cum zăceam*

eu cu fața la pământ, aud vorbind Vocea Sfântă, vocea lui Dumnezeu (de la bordul navei – n.a.): *„Haide, Javel, ridică-mi-l pe acest om. Să nu mai tremure”.* Atunci îngerul a venit spre mine… semăna cu un om…

M-a luat de mâna dreaptă și m-a ridicat în picioare *„…L-am văzut atunci pe cel care mă prinsese de mâna dreaptă şi mă ridica pe picioare. Corpul lui era ca un safir, faţa ca un topaz, părul corpului ca o zăpadă iar diadema de pe cap ca un curcubeu”.* Şi aici ca și în numeroase locuri din Biblie este descris echipamentul acestui reprezentant al civilizației lui Dumnezeu.

La fel ca Enoh și alți profeți evrei, Avraam va fi luat în această navă: *„Şi aceasta s-a întâmplat la apusul soarelui. A fost fum, ca fumul de la cuptor… Astfel m-a dus până la limita flăcărilor de foc. Apoi am urcat, ca purtaţi de numeroase valuri, până la cerul care era fix deasupra firmamentului. Văd în aer, pe această înălţime pe care urcăm, o puternică lumină care nu s-ar putea descrie, şi în această lumină un foc puternic şi, înăuntru, o trupă… feţe puternice… care strigau cuvinte pe care nu le cunoşteam… Dar eu doream să recad jos pe pământ. Locul ridicat unde ne aflam stătea când drept, când cădea în partea cealaltă”.*

2. Cartea Jubileelor-apocrif datând din anul 135 î.e.n., conține o referire la momentul în care a avut loc un prim contact între oameni, care se înmulțiseră între timp, și îngerii veniți din ceruri: *„În zilele lui Iared (tatăl lui Enoh), îngerii Domnului s-au pogorât pe pământ, cei care sunt numiţi veghetori, spre a învăţa pe odraslele oamenilor şi a împlini legile şi dreptatea pe pământ. El (Enoh, care a trăit cu aproximativ 5500 ani în urmă – n.a.) a fost aşadar cel dintâi dintre fiii oamenilor, din cei ce s-au născut pe pământ, care a învăţat scrierea, ştiinţa şi înţelepciunea şi a scris semnele cerurilor, după rânduiala lucrurilor lor într-o carte, pentru ca fiii oamenilor să cunoască vremea anilor, potrivit rânduielii fiecăreia din lunile lor.*

Şi ceea ce a fost şi va să fie, el a văzut într-o vedenie din somnul său, ceea ce se va petrece cu odraslele oamenilor, în lungul generaţiilor până în ziua judecăţii, el a văzut şi a cunoscut toate şi şi-a scris mărturisirea şi a lăsat-o drept mărturie pe pământ pentru toţi copiii oamenilor şi pentru urmaşii lor. El a fost cu îngerii Domnului şase jubilee (1 jubileu = 50 ani) iar ei i-au arătat tot ce este pe pământ şi în ceruri, puterea soarelui şi el a scris totul şi a mărturisit despre veghetorii care păcătuiseră cu fiicele oamenilor ca să se întineze, şi Enoh a adus mărturie împotriva tuturor acestora. Şi el a fost ridicat din mijlocul odraslelor oamenilor, iar noi (îngerii) l-am însoţit în grădina Edenului, întru măreţie şi slavă, şi iată că el a scris acolo judecata şi osânda lumii şi toată ticăloşia odraslelor omeneşti”. (Cartea Jubileelor IV, 15, 17, 9, 21-23).

3. Cartea lui Enoh. În lucrarea „Miturile esențiale”, Victor Kernbach scrie despre Enoh următoarele: *„Deşi cărţile atribuite lui Enoh* (apocriful etiopian Cartea lui Enoh și apocriful Slavon Cartea tainelor lui Enoh) *nu au fost acceptate nici de codicele ebraic, nici de cel creştin, Biblia face totuşi referiri dese, nominale sau anonime* (le voi expune ulterior – n.a.), *la acest ciudat personaj mitologic din categoria eroilor civilizatori. În hagiografia ebraică, profetul Enoh are un loc de cinste, fiind numit Hanôk, cu sensul de habilis* (cel dibaci), *atribut reluat de Coran (XIX, 57-58) şi îmbogăţit* (Edris – savantul). *Iar dacă în comentariile ebraice Enoh fusese considerat cel care dezvăluie, cu autoritate de învăţat, splendoarea cerului şi toate misterele zonelor extramundane, în primul rând mişcările astrelor, într-un fragment aparţinând lui Alexandros Polyhistor (mort către anul 75 î.Hr.), citat de Eusebius (Preparatio Evangelica, IX, 17), acelaşi Enoh este indicat drept părintele astrologiei, pe care o învăţase nemijlocit de la îngeri”.* Voi prezenta și alte date despre Enoh:

– Enoh este cel de-al șaptelea patriarh după Adam, tatăl lui Matusalem și străbunicul lui Noe. În Biblie sunt scrise următoarele: *„După naşterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; şi a născut fii şi fiice. Toate zilele lui Enoh au fost de trei sute şase zeci şi cinci de ani: Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu”* (Geneză 5: 22-24).

– Noul Testament scrie despre Enoh următoarele: „Şi pentru ei a proorocit Enoh, al şaptelea patriarh de la Adam, când a zis: *„Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Săi, ca să facă o judecată împotriva tuturor, şi să încredinţeze pe toţi cei nelegiuiţi, de toate faptele nelegiuite, pe care le-au făcut în chip nelegiuit, şi de toate cuvintele de ocară, pe care le-au rostit împotriva Lui aceşti păcătoşi nelegiuiţi”* (Iuda 14-15). Cele de mai sus demonstrează clar faptul că învățăturile lui Enoh erau la loc de cinste atât în perioada Vechiului cât și Noului Testament. Ulterior, unele culte religioase au găsit cu cale să le scoată din Biblie. Era evidentă asemănarea îngerilor cu oamenii. Chiar dacă au făcut aceasta nu au reușit mare lucru. Adevărul tot iese la iveală, deoarece Biblia de la Geneză până la Apocalipsa descrie înfățișarea, știința și lăcașul ceresc – Noul Ierusalim al locuitorilor civilizației lui Dumnezeu. Cu ani în urmă eram revoltat de faptul că unii slujitori ai religiei au procedat astfel. Acum îmi dau seama că poate asta a fost voința lui Dumnezeu. Omenirea trebuia pregătită cu răbdare pentru contactul cu civilizația lui Dumnezeu. „Cei de sus” au apreciat perfect ce și cât să știm în diferite perioade ale istoriei.

– Cartea lui Enoh este menționată de mai multe ori și în Zohar; carte fundamentală a Kabbalei evreiești.

În prefața lucrării „Enoh” apărută la Editura Miracol, în 1997, Dan D. Farcaș furnizează și alte informații importante legate de acest personaj: *„La sfârşitul secolului VIII, Cartea lui Enoh nu mai era cunoscută în Europa decât printr-un mic număr de pasaje, păstrate la câțiva autori din sânul bisericii şi din două fragmente greceşti destul de lungi, incluse în lucrările lui Cedrenus şi Georges le Syncelle. Totuşi, către sfârşind secolului XVIII un călător englez, pe nume Bruce, găseşte în Etiopia trei manuscrise păstrate de biserica creştină locală, ca parte a Bibliei sale. Manuscrisele conţineau o versiune relativ completă a cărţii. Ea este tradusă în englezeşte şi publicată în 1821, de Dr. Laurence, însoţită de o introducere şi câteva note. Ulterior ea apare în numeroase ediţii în Anglia, Germania şi Franţa. Versiunea prezentată acum cititorului român urmează textul francez din „Dicționarul de apocrife „(volumul 23) apărut în 1856 la Paris, reluat într-o carte din 1975 a editurii Robert Laffont, Paris, cu o prefaţă de Francis Maziere.”*

Dorința mea este aceea de a prezenta pe capitole și versete (unde e cazul) această lucrare (atât cât există din ea) şi a găsi nişte explicații, în măsura posibilităților mele. Voi prezenta și explicații ale unor fenomene din cartea lui Enoh, furnizate și de alți scriitori. Asupra unor fragmente pe care nu pot să le explic bine și nici nu am găsit explicații corespunzătoare atrag atenția. Poate, în viitor se vor găsi explicații coerente, după publicarea fragmentelor tăinuite. Ideea de bază, cred eu, este importantă: după ce au fost creați, oamenii au fost urmăriți, civilizați, perfecționați ca specie de către civilizația lui Dumnezeu, proces care continuă și în zilele noastre cu o intensitate deosebită (filme și cărți despre OZN-uri și fenomene paranormale, documentare și filme religioase etc.) deoarece „Marele Contact” se apropie.

CARTEA LUI ENOH

Capitolul 1

„Iată ce mi-au prezentat îngerii. Aceşti îngeri mi-au dezvăluit toate lucrurile şi mi-au dat minte să înţeleg ceea ce am văzut, cele ce nu vor avea loc în această generaţie ci într-o generaţie următoare, pentru binele celor aleşi. Aceasta pentru că eu am putut vorbi şi discuta cu cel care va părăsi într-o zi locuinţa sa celestă, Sfântul şi Atotputernicul, Domnul acestei lumi, Cel care va coborî într-o zi pe vârful muntelui Sinai, apărând în tabernacolul său (e vorba de nava Sa. Coborârea s-a produs, așa cum voi arăta pe timpul lui Moise, când Dumnezeu i-a și spus că numele lui este Yahweh – n.a.) *şi manifestându-se cu toată forţa puterii Sale divine".*

În continuare Enoh se referă la „Marele Contact". Descrierea seamănă cu aceea din Apocalipsa. Celor care ar putea crede că e vorba de o referire la Potop, le sugerez să citească atent finalul ei, când oamenii vor deveni colaboratori, „proprietatea" lui Dumnezeu, cum spune Enoh: *„La fel pe tot Pământul toţi vor fi cuprinşi de teamă şi groază. Munţii se vor prăbuşi, colinele se vor scufunda, ele se vor topi în faţa Sa, ca ceara în faţa flăcării. Pământul va fi acoperit cu apă şi vor pieri toţi cei ce-l locuiesc, aşadar toate fiinţele vor fi judecate. Dar cei drepţi vor obţine linişte. El îi va feri pe cei aleşi şi le va acorda iertarea Sa. Atunci ei vor deveni proprietatea lui Dumnezeu; ei vor fi copleşiţi de fericire şi binecuvântare; şi splendorile Divinităţii îi vor lumina".*

Capitolul 2

Reprezintă o dovadă a faptului că această carte era parte a vechiului Testament, fiind citită şi pe timpul lui Isus şi a apostolilor. Este identic aproape cu versetele 14 şi 15 din epistola lui Iuda: *„Iată! El soseşte cu zece mii dintre sfinţii săi pentru a judeca toate creaturile, pentru a nimici toate rasele de răufăcători şi a condamna cu tărie crimele pe care păcătoşii şi nelegiuiţii le-au făcut contra lui".*

Capitolul 3

„Toţi aceia care locuiesc în ceruri cunosc ce se întâmplă pe Pământ….Ei văd că fiecare din creaţiile lui Dumnezeu urmează fără abatere, drumul care i s-a dat".

În acest context amintesc de doctorul în științe biologice D. Andreev, care a intuit existența unei supercivilizații ce și-ar fi ales Pământul pentru a efectua un experiment senzațional, și anume acela de a răspândi viața și rațiunea în Universul nemărginit. Extratereștrii ar fi reușit să obțină pe Pământ ființa de tip hominid din celule genitale proprii. Experimentul a avut de îndeplinit două obiective: popularea Terrei cu ființe cu chipul și asemănarea extratereștrilor, precum și constituirea unei comunități superintelectuale.

De aceea, relua agenția Novosti, evoluția spirituală a fiecărui om s-ar afla sub un control sistematic din partea extratereștrilor, înfăptuirea unui astfel de control este posibilă numai în condițiile realizării unui Sistem Cosmic Special care să permită captarea informațiilor emise de creierul fiecărui om și acționarea conștiinței umane prin introducerea în creier a datelor necesare așa încât, după cum spunea Enoh, fiecare să urmeze „fără abatere drumul care i s-a dat".

Capitolul 4

Informații de botanică: *„Ei văd şi admiră cum fiecare copac îşi alcătuieşte coroana sa de frunze, cum apoi o pierde, cu excepţia a 14 copaci privilegiaţi care rămân totdeauna verzi şi care în timpul multor ierni creează impresia de primăvară".* Datele cred că depășesc zona Orientului Mijlociu în care a trăit Enoh. Un botanist ar putea aduce detalii interesante, în special referitoare la cei 14 copaci, care rămân mereu verzi.

Capitolul 7

„Pe când copiii oamenilor se înmulţiseră în acele zile, s-a făcut că fiicele lor s-au născut graţioase şi frumoase. Şi atunci, când îngerii, copiii Cerurilor, le-au văzut, s-au îndrăgostit de ele; şi ei şi-au spus unii altora: să ne alegem femei din rasa oamenilor şi să avem copii cu ele (un motiv serios pentru care reprezentanţii unor culte religioase au scos din Biblie Cartea lui Enoh. Prea era asemănător comportamentul şi înfăţişarea îngerilor cu al oamenilor. De aceea le-au pus aripioare. Adevărul însă va ieşi la iveală – n.a.). *Atunci, Samyaza, şeful lor a zis: „Eu mă tem că voi nu veţi fi în stare să vă împliniţi gândul vostru". Şi că eu voi suporta singur pedeapsa pentru crima voastră". Dar ei i-au răspuns: noi vă jurăm. Şi noi ne legăm cu toţii cu blestem; noi nu vom schimba nimic din planul nostru, noi vom săvârşi ceea ce am hotărât.*

Într-adevăr, ei au jurat şi s-au legat între ei printr-un legământ cu blestem. Ei erau în număr de 200 şi coborau din Aradis, loc aşezat în apropierea muntelui Hermon (din Antiliban – n.a.)… Iată numele şefilor lor: Samyaza, şeful lor, Urakabarameel, Akibeel, Tamiel, Ramuel, Danei, Azkeel, Sarakmyal, Asael, Armers, Betraal, Anane, Zavebe, Samsaveel, Ertael, Turei, Yomyael, Arazeal. Aceştia erau şefii celor 200 de îngeri şi restul erau toţi cu ei. (A se remarca organizarea lor, să-i zicem, militară, – n.a.)

Şi ei şi-au ales fiecare câte o femeie, şi s-au apropiat de ele şi au convieţuit cu ele; şi ei le-au învăţat vrăjitorii, farmece (secretele armelor psihologice; începuturile parapsihologici – n.a.) şi însuşirile rădăcinilor şi arborilor. Şi aceste femei au zămislit şi au născut uriaşi".

Despre aceste evenimente scrie şi Biblia. *„Fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; şi din toate şi-au luat de neveste pe acelea pe care şi le-au ales. Uriaşii erau pe pământ în vremurile acelea, şi chiar şi după ce s-au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor şi le-au născut ele copii".* (Geneza 6:2, 4).

Revenim la Cartea lui Enoh: *„Statura lor era de 300 de coţi"* (1 cot = 0,60 m. Deci aproximativ 180 m). În Biblie unele cifre sunt de 10 ori mai mari. În atâţia ani de copiere a textelor s-au putut strecura şi greşeli. Fondul e important: au fost fiinţe foarte înalte. Dovada existenţei lor o constituie construcţiile megalitice din diferite zone ale lumii. Îngerii aveau aparatura tehnică necesară, iar uriaşii reprezentau forţa de muncă. Astfel se explică realizarea tuturor construcţiilor megalitice unde au fost deplasate blocuri de piatră de o greutate impresionantă. *„Ei au înghiţit tot ce munca oamenilor putea să producă, şi n-a mai fost chip să fie săturaţi."* Dacă oamenii sunt creaţi „după chipul şi asemănarea Lor" atunci fiinţele rezultate din încrucişarea celor două specii ar fi trebuit să aibă dimensiuni asemănătoare oamenilor. Cred că pentru a-i aduce pe lume pe uriaşi, îngerii au folosit o serie de tehnici de inginerie genetică. Au vrut să şi impresioneze colegii rămaşi în Ceruri. Nu au primit indicaţii pentru o astfel de acţiune. Au pus în pericol întreaga specie umană şi animalele de pe Pământ. Greşeala lor a fost evidentă Iată ce spune în acest sens Enoh: *„Atunci s-au întors asupra oamenilor înşişi ca să-i mănânce. Şi au început a se repezi la păsări, la dobitoace, la târâtoare şi la peşti, pentru a-şi potoli foamea cu carnea lor şi setea cu sângele lor".*

De aceea a fost necesar Potopul, prin acest termen înţelegând toate dezastrele care au dus şi la dispariţia unor continente întregi precum Atlantida, Pacifida, continentul Mu etc. În perioada dintre facerea omului şi potop, pe pământ s-a putut, pe lângă popularea acestuia, şi dezvolta o civilizaţie foarte avansată. Erau pe pământ îngerii. Supravieţuitorii Potopului au păstrat amintirea acelor evenimente; mă refer la Noe şi familia lui. Vom vedea că încă din timpul lui Enoh existau cărţi şi cerneală. În urma Potopului, Noe şi urmaşii săi au trebuit să găsească alte modalităţi de transmitere a informaţiilor. Nu mai erau pe Pământ îngerii. Atunci au scris pe tăbliţe de lut, pe piei etc. Informaţiile despre uriaşi, despre acele evenimente catastrofale, după înmulţirea din nou a oamenilor şi răspândirea lor pe Pământ au ajuns astfel în posesia tuturor popoarelor. Toate au amintirea unor eroi civilizatori. Aceştia au apărut, la toate popoarele din cele mai vechi timpuri şi există şi în prezent. Ei şi-au coordonat perfect toate acţiunile ştiind când, unde cum şi cât timp e necesar să-şi facă remarcată prezenţa. Aveau în vedere „Marele Contact".

Mi-am pus următoarele întrebări: cât a fost de lung intervalul între facerea omului şi Potop? Cât timp le trebuiau îngerilor şi oamenilor pentru a încropi centre cu o civilizaţie extrem de avansată precum se afirmă că au fost pe continentele dispărute? Biblia afirmă că facerea omului a avut loc cu 4000 ani î.Hr., iar Potopul în anul 2344 î.Hr. Cred că în acest interval de aproape 1700 de ani se puteau încadra toate aceste evenimente. Dacă unii vor să împingă crearea omului acum 10-12.000 de ani e treaba lor. Asta nu schimbă cu nimic fondul problemei pe care o dezbatem.

Capitolul 8

Azayel (din fragmentele rămase ale cărţii lui Enoh, posibil şi transcrierilor numeroase, nu reiese clar care a fost conducătorul Samyaza sau Azayel – n.a.) *i-a mai învăţat pe oameni să facă săbii, cuţite, scuturi, platoşe şi oglinzi* (istoria confirmă aceste evenimente, epoca metalelor a fost datată acum

aproximativ 5500 de ani. O altă mare greşeală a îngerilor conduşi de Azayel sau Azazel, cum apare în Biblie: i-au învăţat pe oameni războiul. Nu cred că în timpul Potopului a scăpat doar familia lui Noe. Aceasta este menţionată în Biblie deoarece în această zonă trebuia să se desfăşoare o altă încercare de civilizare a oamenilor, de astă dată cu participarea nemijlocită a lui Dumnezeu. Cei care au supravieţuit Potopului în alte zone ale lumii au păstrat caracterul războinic pe care l-au învăţat de la îngeri. De aceea a ajuns omenirea la un pas de distrugere. O confirmare a faptului că au existat supravieţuitori ai Potopului o reprezintă faptul că la diferite popoare, chiar şi în prezent, există descrieri de fiinţe de dimensiuni mari: Goliat, Yeti etc. – n.a.); *el* (Azayel – n.a.) *le-a arătat cum să facă brăţări şi podoabe, cum să folosească vopselele, arta de a înnegri sprâncenele, de a folosi pietrele preţioase şi tot felul de spoieli, astfel încât oamenii s-au stricat (cursuri de machiaj pentru femei, bineînţeles. Cum susţin oare unii că în civilizaţia lui Dumnezeu nu există femei? Citind acestea înţeleg cum afirmă unii autori că pe continentele dispărute exista o civilizaţie mai dezvoltată decât a noastră. Îngerii i-au învăţat pe oameni totul: războaie, experimente genetice – acestea confirma existenţa unor animale monstruoase gen: centaur, unicorn etc. – n.a.). Nelegiuirea s-a întins; depravarea s-a înmulţit, creaturile (uriaşii – n. a) încălcau orice ordin (îngerii le-au dat forţă; inteligenţa era extrem de redusă – n.a.) şi distrugeau tot ce le ieşea în cale.*

Amazarak i-a învăţat tot felul de vrăjitorii, de farmece (tehnici de magie, arma psihologică; efectele dezastruoase ale ei se pun în practică pe scară largă în zilele noastre. Din păcate e larg folosită şi de membrii unor culte religioase care zic că e magie „albă". Atâta timp cât influenţează comportamentul psihic al unui individ în sensul dorit de „atacator" e o crimă – n.a.) *şi însuşirile rădăcinilor. Armers i-a învăţat arta de a dezlega vrăjitoriile. Barkayal i-a învăţat arta de a urmări stelele. Akibeel i-a învăţat semnele. Tamiel i-a învăţat astronomia. Şi Asaradel i-a învăţat mişcările Lunii".*

Capitolul 9

„Atunci Mihail, Gabriel, Rafael, Saryal şi Uri el, îşi coborâră privirile lor din Cer spre Pământ (în capitolul destinat Apocalipsei voi arăta că civilizaţia lui Dumnezeu locuieşte într-o imensă staţie cu o suprafaţă de aproximativ jumătate din cea a Pământului. Îngerii amintiţi şi-au coborât privirile spre Pământ, evident cu ajutorul unor telescoape, sateliţi – n.a.) *şi au văzut valurile de sânge care-l înroşeau… Atunci ei au spus Domnului şi stăpânului lor… Tu ai văzut ce a făcut Azayel; cum i-a învăţat pe oameni tot felul de nedreptăţi, şi cum a arătat el lumii tot ce se petrece în ceruri. Samyaza, de asemenea, a învăţat pe oameni vrăjitorii… Tu cunoşti toate lucrurile; tu şti tot ce se întâmplă şi totuşi tu nu ne spui nimic".*

Tăcerea lui Dumnezeu are o explicaţie clară. Pământul trebuia umplut de construcţii megalitice ca o confirmare pentru generaţiile următoare a acelor evenimente.

Capitolul 10

„Atunci, Prea-Înaltul, cel mare şi sfânt, şi-a făcut auzită vocea. Şi îl trimise pe Arsayalalyur la fiul lui Lameh (la Noe – na). *Îi spuse: Vorbeşte-i în numele meu, dar ascunde-te de ochii lui.* (Dumnezeu îi sugerează o posibilă influenţare a lui Noe prin vise sau sugestie hipnotică etc. – n.a.). *Apoi dezvăluieşte-i marele prăpăd care va face să piară toţi oamenii… Dar învaţă-l calea de a scăpa; spune-i lui în ce chip rasa lui va avea fiinţă pe tot Pământul. Apoi, Domnul spuse către Rafel: „Prinde-l pe Azazyel, leagă-i picioarele şi mâinile; aruncă-l în întunericul veşnic şi părăseşte-l în pustia lui Dudael.*

Fă să plouă peste el pietre grele şi ascuţite… Fiii oamenilor nu vor pieri cu toţii, din pricina tainelor pe care veghetorii lor li le-au arătat şi pe care ei le-au arătat urmaşilor lor. Pământul a fost murdărit de învăţăturile necurate ale lui Azazyel. Şi de aceea el trebuie să fie făcut răspunzător de toate crimele. Domnul i-a spus apoi lui Gabriel: „Mergi la fiinţele cele rele (uriaşii – n.a.), *la cei condamnaţi, la copiii depravării, omoară aceşti copii depravaţi* (Gabriel nu-i omora singur. El a fost conducătorul misiunii ce a primit această sarcină – n.a.), *aceşti urmaşi ai îngerilor veghetori; împinge-i, aţâţai pe unii contra altora* (folosirea armei psihologice – n.a.). *Fă-i să piară de propriile lor mâini. Ei te vor implora (îngerii – n.a.), dar rugile lor nu vor obţine nimic pentru ei şi ei vor spera în zadar pentru copiii lor viaţa de veci şi chiar o viaţă de 500 de ani".* Prin tehnici de inginerie genetică reprezentanţii civilizaţiei lui Dumnezeu îşi pot clona la nesfârşit corpul. Transferul spiritului în noul corp nu e o problemă. Posibil să aibă şi posibilitatea de a bloca genele responsabile de deteriorarea corpului fizic. Sau alte tehnici pe care nu le ştim. Mi se pare ciudată părerea unora care susţin că civilizaţia lui Dumnezeu are nevoie de spiritele oamenilor pentru a se putea înmulţi, ei putând fabrica doar corpuri somatice. Dumnezeu, care i-a „suflat" omului în nări suflare de viaţă (spiritul), nu are nevoie de spiritul nostru decât pentru a colabora cu El. După moarte spiritul ajunge la civilizaţia lui Dumnezeu unde va fi „îmbrăcat" cu materia organică ce l-a alcătuit. Spiritul (un fel de ADN – acid dezoxiribonucleic imaterial, în antimaterie etc.) păstrează mesajul ADN-ul material. Deci, într-un laborator dotat

cu substanțele necesare va putea reface corpul omenesc respectiv. Cei care au dorit colaborarea cu civilizația lui Dumnezeu, cu împărăția Sa și au căutat să o vestească și altora, cei care au crezut în Cuvântul lui Dumnezeu și în promisiunile Sale etc. Vor avea parte de această cuplare a spiritului lor cu noul său corp. Din nefericire pentru ei, cei care L-au sfidat, cei care și-au pus încrederea în bunurile trecătoare ale acestei lumi, cei care L-au negat, cei care au persecutat pe credincioșii Lui și ai cuvântului Său etc., vor avea, la rândul lor parte de aceeași cuplare a spiritului cu noul lor corp. Pedeapsa veșnică nu e reprezentată nicăieri în Biblie (includ aici și cartea lui Enoh) prin cazane cu smoală asistate de draci cu coarne și coadă. Ea poate fi reprezentată prin condiții de lucru extrem de grele într-un mediu neprielnic. E nevoie și de astfel de activități în civilizația lui Dumnezeu. Din păcate pentru ei această activitate și regretul că s-a ajuns într-o astfel de situație vor fi permanente. Când se uzează corpul fizic va fi înlocuit cu un altul. Spiritul, cu durerea psihică și regretele aferente nu se deteriorează.

Pe lumea aceasta oamenii se asigură pentru orice. Au o foarte mare grijă de corpul lor, de sănătate lor, de profesie, de bunurile lor etc. E ceva normal. Nu sunt de condamnat. Mă întreb dacă își asigură astfel niște bunuri trecătoare, de ce nu se asigură și de cele veșnice? Pentru mulți, când se vor trezi va fi prea târziu. Nu se va mai putea face nimic.

Să revin la Enoh: *„După aceea Domnul îi spuse lui Mihail: „Du-te și anunță pedeapsa care-l așteaptă pe Samyaza și pe toți cei care au participat la crimele acestea… încătușează-i SUB PĂMÂNT pentru „ȘAPTEZECI DE GENERAȚII”.* Cred că prin „șaptezeci de generații”, Dumnezeu se referă la cei șapte mii de ani ai istoriei omenirii. De la facerea omului și până în prezent au trecut 6000 de ani. Conform Bibliei ultima mie de ani, *„împărăția de 1000 de ani”,* va fi condusă de Mesia Isus care va reveni cu slava și norii cerului. Este vorba, așa cum vom vedea, tot de aparate de zbor ale civilizației lui Dumnezeu. După cei 7000 de ani omenirea va trece în „Noul Ierusalim”, sediul spațial al civilizației lui Dumnezeu, care așa cum afirmă Apocalipsa are o suprafață de aproximativ jumătate din cea a Pământului. Dacă luăm în calcul că o generație ar putea avea 100 de ani atunci 70 de generații X 100=7000 de ani. Nu cred că Dumnezeu se joacă cu vorbele. Suntem deci în preajma unor evenimente deosebite: întâi apocaliptice: războaie, foamete etc., apoi salvatoare: revenirea lui Mesia Isus și contactul cu civilizația lui Dumnezeu.

„SUB PĂMÂNT” – și acest loc, unde au fost izolați îngerii a fost descoperit. Este doar mai puțin cunoscut de opinia publică. Despre ce este vorba? Pentru o bună documentare recomand lucrarea „O lume ascunsă” de Dr. Raymond Bernard apărută la Ed. Zona. Lucrarea cuprinde numeroase dovezi despre o populație numeroasă care locuiește pe suprafața interioară, concavă, a Pământului, reprezentanții ei fiind mai evoluați decât noi din punct de vedere al realizărilor științifice.

Primul care a susținut teoria potrivit căreia Pământul ar putea fi gol pe dinăuntru, nefiind deci o sferă solidă, iar interiorul său comunică cu suprafața prin două deschideri polare, a fost William Reed în lucrarea „Fantoma polilor” (apărută în 1906) la puțin timp după ce amiralul Peary a susținut că a descoperit Polul Nord. După 14 ani, în 1920, alt scriitor american, Marshall B. Gardner a publicat o carte intitulată „O călătorie spre interiorul Pământului” sau „Au fost Polii descoperiți într-adevăr?”, în care spunea următoarele: "Vom vedea toate acestea (lumea ascunsă – n.a.) când vom explora Arctica în amănunțime' lucru pe care îl vom putea face cu ușurință cu ajutorul avioanelor. Și, o dată ce vom fi văzut, ne vom întreba de ce am fost atâta timp orbi în fața evidenței care, așa cum se arată în această carte, s-a aflat în fața ochilor oamenilor timp de peste un secol”.

În 1947, Contra-amiralul Richard E. Byrd (Marina SUA) a zburat cu avionul în deschiderea polară, dincolo de Polul Nord, 1700 de mile și a descoperit un ținut cu copaci, cu o climă caldă, râuri, vegetație abundentă, animale.

În 1955, înainte de a explora și Polul Sud a declarat următoarele: „Aceasta este cea mai importantă expediție din istoria lumii. Pe 13 ianuarie 1956, membrii expediției SUA au efectuat un zbor de 2700 de mile de la baza Mc. Murdo Sound (400 mile vest de Polul Sud) și au pătruns 2300 de mile într-un ținut dincolo de Pol” – această știre a fost difuzată la radio, despre experiență antarctică a lui Byrd și confirmată de presa din 5 februarie 1956.

La întoarcerea din expediție – 13 martie 1956, Contra-amiralul Byrd amintea despre „un ținut al misterului veșnic”.

În această lucrare de excepție sunt aduse numeroase argumente referitoare la această lume din interiorul Pământului în care au fost izolați îngerii care și-au încălcat atribuțiile primite. Ei sunt INTRATEREȘTRII. Să urmărim câteva din aceste argumente:

1) Rapoartele unor indivizi care afirmă că au intrat în deschiderea polară nordică (Pământul e gol pe dinăuntru și comunică cu suprafața prin două deschideri polare) remarcând că oceanul care îi purtase în interiorul gol al Pământului a devenit, treptat, un râu.

Au fost văzute plante, copaci gigantici și uriași, despre care Olaf Jansen, un norvegian care a ajuns în această lume ascunsă (menționată în lucrarea „Zeul fumuriu” de W. G. Emerson) susține că erau membrii rasei antediluviene a atlanților, și că trăiesc între 400 și 800 de ani, date care coincid perfect cu

cele furnizate de Enoh.

În ceea ce privește înălțimea uriașilor, Biblia, referindu-se la Goliat, afirmă (1 Samuel 17:4) că avea „șase coți și o palmă" deci aproximativ 3,80 în (1 cot = 0,60 în). În „Zeul fumuriu" se susține că uriașii au o înălțime de 12 picioare (1 picior = 0,31 în) deci, aproximativ 3,72 în. Uriașii dinainte de Potop erau mult mai mari. Pe parcursul miilor de ani au mai involuat.

2) Suprafața totală a Pământului este de 137 de milioane de mile pătrate, iar greutatea sa de aproximativ $6x10^6$ tone. În eventualitatea în care ar fi o sferă solidă Pământul ar trebui să aibă o greutate mult mai mare.

3) Cercetătorii amintiți vorbesc de o serie de ape din „Adâncul" Pământului, aspect menționat și în Biblie. Astfel, în Geneză pot fi citite următoarele: „În anul al șase sutelea al vieții lui Noe, în luna a doua, în ziua a șaptesprezecea a lunii, în ziua aceea s-au rupt toate izvoarele adâncului celui mare și s-au deschis stăvilarele cerurilor", (Geneza 7:11).

Creșterea nivelului apelor în timpul potopului s-a putut face prin:

– creșterea nivelului apelor de la suprafața Pământului determinată de apele din adânc care ieșeau prin calotele polare;

– ploi abundente;

– comunicarea apelor din „Adânc", prin tunele, cu apele de la suprafața Pământului.

Afirm aceasta deoarece numeroși cercetători ai acestei lumi ascunse, numită Agartha, cu capitala la Shambhala, susțin că locuitorii săi au mașini de săpat tunele cu care au străpuns Pământul în toate direcțiile. Se presupune că scoarța Terrei este străbătută de o rețea de tunele care trec pe sub ocean de la un continent la altul, la aceste orașe subterane. Foarte numeroase sunt în Brazilia, Peru, Chile, Tibet unde sunt și abundente construcțiile megalitice. Deci, deschiderea acestor tunele ar duce la creșterea nivelului apelor de suprafață, fenomen perfect controlabil în toate zonele Pământului.

Îngerii lui Azazel, după izolare, au fost folosiți de Dumnezeu pentru civilizarea altor popoare. Nu întâmplător majoritatea miturilor îi descriu ieșind din apă. În sprijinul afirmației că îngerii care au încălcat ordinele primite au fost folosiți ulterior de Dumnezeu stă și următoarea afirmație Biblică: „Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana (Azazel – n.a.) în mijlocul lor. Domnul a zis Satanei: „De unde vii?" Și Satana a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el" (Iov 1:6-7).

Asta nu înseamnă că locul lor nu e în „Adânc" sau că vor fi scăpați de pedeapsă.

4) Polii (Nord și Sud) magnetici nu coincid cu polii geografici, ceea ce ar fi obligatoriu dacă Pământul ar fi o sferă solidă. De aceea, busola, după atingerea deschiderii polare nu mai funcționează orizontal ci, vertical.

5) Deși rezultatele explorării lui Byrd au fost ținute în secret se pare că și rușii au ajuns la aceleași concluzii, deoarece exploratori ai Polilor aparținând acestei țări au afirmat că: *„Explorarea și cercetarea au dovedit că o zonă enormă a suprafeței pământului și, în mod corespunzător, mari domenii ale Necunoscutului* (Și Byrd vorbea de „centrul Marelui Necunoscut" – n.a.) *ar putea fi aduse la nivelul înțelegerii umane, într-un timp foarte scurt".*

6) După Gardner, Pământul are deschideri circulare la poli, iar apa oceanului, care curge prin aceste deschideri, aderă la crusta solidă atât deasupra cât și dedesubt, deoarece centrul de greutate al pământului se află în mijlocul porțiunii solide și nu în interiorul său gol.

Și Biblia susține teoria Pământului rotund, dar gol. Voi da câteva exemple:

„Rotocolul pământului Său" (Proverbe 8:31).

„El (Dumnezeu – n.a.) *șade deasupra cercului (cercul e gol în interior – n.a.) Pământului"* (Isaia 40:22).

„El (Dumnezeu – n.a.) *întinde miazănoaptea asupra GOLULUI (pământul – n.a.) și sprijină pământul pe nimic"* (Iov 26:7).

7) Tot Gardner susține existența unui mic soare central, care ar fi sursa aurorei boreale.

8) Aisbergurile – singura explicație pentru faptul că aisbergurile au apă dulce iar oceanul apă sărată (precipitațiile în zonele de formare ale lor fiind, așa cum au arătat exploratorii polari, foarte reduse) este aceea că apa dulce provine din râurile care izvorăsc din interiorul pământului și care, după ce ajung la suprafața mai rece, îngheață și se transformă în aisberguri care se sparg și cad în mare, aducând maree stranii, observate de cercetătorii acestor zone ale Pământului.

Aisbergurile din Antarctica sunt lungi și înguste, adevărate „limbi de gheață", ceea ce demonstrează că au pornit din râuri cu fundul aproape drept.

De multe ori, în interiorul lor au fost găsite animale (mamuți și alte animale tropicale) într-o perfectă stare de conservare.

9) Cu cât se apropie de Polul Nord, exploratorii remarcau o creștere a temperaturii. S-au găsit conifere plutind pe apă, au fost văzuți fluturi și chiar țânțari. Toate animalele migrează spre Nord.

Pe 3 august 1894, Dr. Fridtjof Nansen, explorator arctic, a fost surprins de vremea caldă și urmele de vulpi. Vânturile calde aduceau însă praf (acesta a fost motivul pentru care a decis să întrerupă misiunea) despre care adepții teoriei susțin că provine din vulcanii aflați în interiorul deschiderii polare.

Pe măsura apropierii de Pol, există mare liberă, în timp ce spre sud e mai multă gheață. Despre acest fenomen Nansen spunea: „Cei de acasă din Norvegia nu-și prea închipuie că navigam spre Pol prin apă neînghețată. N-aș fi crezut nici eu dacă mi-ar fi prezis-o cineva".

10) Se crede că OZN-urile ar avea originea în această lume subterană. Aceasta este parțial adevărat deoarece ele vin atât din lumea intraterestră (civilizația lui Azazel) cât și din lumea extraterestră (civilizația lui Dumnezeu).

Ray Palmer, redactor șef al revistei „Farfuriile zburătoare", expert american în domeniu spunea că: „Farfuriile zburătoare au însoțit omenirea timp de secole, dacă nu chiar mii de ani".

Alt autor american, Theodore Fitch, susține că locuitorii acestei lumi – intratereștrii – dezinformează permanent oamenii aflați la suprafața Pământului: „Ei spun că vin de pe alte planete dar noi ne îndoim. Ei consideră acest lucru o simplă minciună, destinată să împiedice guvernele militariste să afle că pe partea cealaltă a scoarței terestre există o civilizație avansată, ale cărei realități științifice le depășesc cu mult pe ale noastre și la care se ajunge prin deschiderile polare. Astfel ei se apără de atacatori sau de un posibil război între rasele subterane și cele de la suprafață".

Nu le este intratereștrilor frică de oameni. Rolul lor a fost de a dezinforma guvernele marilor puteri, în special ale SUA cărora le-au pasat și ceva tehnologie de vârf (pentru americani) cu scopul de a dirija evenimentele istoriei omenirii spre cele prezise de Biblie și anume: un război devastator înainte revenirii lui Isus. În acest război omenirea, cu preț de vigoare, își va epuiza arsenalul militar convențional și nuclear.

În lucrarea „Sfidarea timpului", Sorin Ștefănescu aduce o serie de dovezi referitoare la această lume ascunsă: „Teritoriul coincide cu zona indicată pe hărțile tibetane Kanjur și Tanjur pentru regatul *„care se duc la împărații pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic"* – Apocalipsa 16:14 – n.a.).

Conform tradițiilor (ruse, mongole, iraniene, etiopiene, mexicane, peruviene, franceze etc.) această țară ascunsă pare extrem de populată, fiind organizată într-o societate bine structurată. *„În momentul de față",* relata la începutul secolului trecut un lama mongol, *„este un regat uriaș ce numără milioane de supuși conduși de Regele Lumii care domnește asupra a 800 de milioane de oameni* (și îngeri – n.a.) *gata să-i execute ordinele. Acest regat se numește Agartha (capitala la Shambhala). El se întinde de-a lungul tuturor coridoarelor subpământene din lumea întreagă și chiar toate cavernele subterane ale Americii sunt locuite de străvechiul popor care a dispărut sub pământ".*

Cine este regele lumii? Pentru a afla răspunsul voi expune două versete din Biblie:

– Înainte de răstignire, Isus le spune ucenicilor: *„Nu voi mai vorbi mult cu voi căci vine Stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine"* (Ioan 14:30).

– *„Diavolul* (Azazel, Semyaza, Satan etc. – n.a.) *L-a suit pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile pământului și I-a zis: „Ție îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc. Dacă dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.*

Drept răspuns, Isus i-a zis: „înapoia mea, Satano! Este scris:" Să te închini Domnului Dumnezeul Tău, și numai Lui să-i slujești". (Luca 4:5-8)

Această ţară pare a se întinde peste tot sub scoarţa terestră, existând în diverse zone ale pământului pasaje secrete care permit iniţiaţilor accesul în interiorul ei. Întemeiat acum şase mii de ani, Ayodhya, Oraşul Stelar a fost mutat, cu circa 1800 de ani î.Hr., în nordul masivului Himalaya, la Shambhala (aceste date coincid cu cele ale perioadei descrise de Enoh – n.a.).

Pentru a ajunge în acest regat ascuns se afirmă că ar exista patru căi de acces: una începe pe teritoriul Rusiei, alta în India, o a treia în Tibetul Oriental (posibilul loc al deşertului Dudael din cartea lui Enoh – n.a.), şi ultima în Borneo".

De la Sorin Ştefănescu revenim la Enoh care afirmă următoarele: *„În ziua judecăţii ei vor fi aruncaţi în adâncul unui foc care îi va chinui fără încetare; şi ei vor rămâne aşa o veşnicie* (faptul că au fost, sunt şi vor fi folosiţi de Dumnezeu pentru realizarea „Marelui Contact" nu îi absolvă de greşeala făcută acum 6000 de ani când au acţionat de capul lor – n.a.). *Împreună cu ei, şeful lor* (Azazel, Semyaza sau Satan – n.a.) *va arde în flăcări* (muncile în condiţii grele, la temperaturi probabil foarte mari, la care vor fi supuşi ei şi cei pe care i-au amăgit, abătându-i de la credinţa în Dumnezeu. Dumnezeu nu era străin de această activitate de amăgire a oamenilor realizată de Azazel. A şi încuviinţat-o şi poate chiar a şi inspirat-o deoarece în acest fel testa fidelitatea celor care vor să fie colaboratori ai Săi – n.a.)… *Omoară urmaşii îngerilor veghetori. Prigonitorii să fie şterşi de pe faţa Pământului* (supravieţuitorii au fost izolaţi în Adânc. La momentul potrivit lumea îi va vedea. Va fi dovada vie a realităţii acelor evenimente – n.a.). *Răul să fie nimicit".*

Există o lucrare apocrifa numită „Războiul fiilor luminii contra fiilor întunericului". Din păcate nu o am. Sunt convins că este plină de informaţii referitoare la lupta dusă de îngerii lui Dumnezeu contra îngerilor lui Azazel pentru izolarea acestora în Adânc. Conţine cred şi numeroase descrieri de tehnică de luptă. Mă bazez când fac aceste afirmaţii pe următoarele argumente:

– Biblia, care susţine: *„Şi în cer s-a făcut un război. Mihail şi îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Şi balaurul* (Azazel – n.a.) *cu îngerii lui s-au luptat şi ei, dar n-au putut birui; şi locul lor nu li s-a mai găsit în cer"* (Apocalipsa 12:7-8)

– Poemele indiene Mahabharata Riggveda, Ramayana, Samaranganasutradhava etc. Care vorbesc despre aparate de zbor numite vimaane, analizate pe larg de Doru Davidovici în lucrarea „Lumi galactice". Preoţii tibetani şi indieni afirmă că au contacte strânse cu îngerii izolaţi în Shambhala. Pe ei îi venerează.

O descriere a unui astfel de aparat e de genul următor: „un aparat care se mişcă prin propria sa forţă internă, fie pe pământ, apă sau în aer, se numeşte vimaana, care se poate mişca pe cer dintr-un loc în altul, de la o ţară la alta, de la o lume la alta".

Aceşti preoţi ai ştiinţelor (îngerii lui Azazel) afirma Doru Davidovici „cunoşteau şi alte secrete:

– secretul construirii aparatelor de zbor, care nu pot fi rupte, nu pot fi frânte, nu pot fi distruse prin foc, nu pot fi nimicite.

– secretul opririi aparatelor de zbor duşmane

– secretul de a face invizibile aparatele lor de zbor (tehnologie vândută şi SUA). Pentru a se grăbi sfârşitul epocii vechi şi a aduce pe Pământ „Epoca de aur" – perioada de 1000 de ani a guvernării lui Mesia Isus – n.a.).

– secretul de a auzi zgomotele lor, şi tot ce se vorbeşte în aparatele de zbor.

– secretul de a cunoaşte imagini din interiorul aparatului de zbor.

– secretul stabilirii direcţiei aparatelor de zbor.

– secretul de a face să îşi piardă cunoştinţa cei ce se găsesc în aparatele de zbor inamice, şi de a distruge aparatele inamice.

Deşi, acele nave erau relativ indestructibile; puteau fi făcute invizibile, exista legătură între ele şi sol, prin sisteme similare cu radioul şi televiziunea zilelor noastre, exista un sistem de navigaţie etc."

Revin la Enoh, unde, după ce „răul este nimicit" este prezentată o descriere a Împărăţiei de 1000 de ani: *„Ramura dreptăţii şi a omeniei să înflorească şi să devină o mărturie a binecuvântării. Căci dreptatea şi omenia vor trebui să înflorească în bucurie pentru timpuri fără sfârşit. Şi atunci toţi cei sfinţi vor înălţa Cerului rugăciuni de îndurare şi vor trăi până când ei vor da naştere la 1000 de copii* (1000 de ani – n.a.) *în timp ce zilele tinereţii lor şi sabaturilor*

lor se vor scurge în bucurie şi pace. În această epocă tot Pământul va fi cultivat în dreptate; el se va acoperi de arbori şi de blagoslovenii; vor fi sădiţi pomi bogaţi în roade.

Viţa de vie va creşte din abundenţă şi va produce struguri din belşug; toate seminţele care vor fi încredinţate pământului vor da o mie de măsuri pentru una; şi o măsură de măsline va ajunge la 10 teascuri de ulei.

Pământul va fi mântuit de toate silniciile, de toate nedreptăţile, de toate crimele, de toate nelegiuirile, de tot ce îl poate murdări. Răul va dispare pentru totdeauna. Atunci copiii oamenilor vor trăi în dreptate, şi toate neamurile îmi vor da onorurile care mi se datorează, toate mă vor binecuvânta; toate mă vor adora.

Pământul se va elibera de toată stricăciunea, de toate crimele, de toate caznele, de toată suferinţa… În acele zile, voi deschide, comorile binecuvântărilor păstrate în Cer (ştiinţa lor avansată – n.a.), le voi răspândi pe Pământ şi ele vor aduce spor în lucrările şi munca oamenilor.

Pacea şi dreptatea se vor uni cu oamenii şi această unire sfântă va dura cât va fi lumea şi cât vor fi generaţiile.

Capitolul 12

Înainte de a se îndeplini toate aceste lucruri, Enoh a fost răpit de pe Pământ (a fost dus în Noul Ierusalim, imensa staţie interplanetară a civilizaţiei lui Dumnezeu – n.a.) *şi nimeni nu a ştiut locul unde a fost dus şi nici ce a devenit. Toate aceste zile, el le-a petrecut cu sfinţii şi cu îngerii veghetori…*

Şi iată: îngerii veghetori m-au numit Enoh scribul. Şi Domnul mi-a zis: Enoh scrib al dreptăţii, du-te şi vorbeşte îngerilor veghetori ai Cerului, care au părăsit înălţimile desăvârşite ale Cerului şi locurile lor veşnice, cei care s-au dezonorat cu femei… şi au stricat tot Pământul… nu vor căpăta niciodată iertarea păcatelor lor… vor plânge după fiii lor ucişi…

Capitolul 13

Atunci Enoh (este deci readus pe Pământ – n.a.) *plecă şi îi spuse lui Azazel: „Nu mai există linişte pentru tine… vei fi încătuşat… tu i-ai învăţat pe oameni să-l insulte pe Dumnezeu, să păcătuiască şi să-i asuprească pe semenii lor. Apoi l-am părăsit şi am mers să le anunţ eu însămi noutăţile la toţi tovarăşii lui de crime. Şi ei s-au înspăimântat şi au fost apucaţi de un tremurat îngrozitor. Şi ei m-au implorat să scriu pentru ei o plângere umilă, pentru a obţine iertarea greşelilor lor, m-au rugat să o fac să ajungă la tronul lui Dumnezeu din Cer* (fie să o ducă personal, fie să o dea altui înger – n.a.), *căci Ei nu îndrăznesc să i se adreseze, nici să-şi ridice ochii spre cer din cauza marelui păcat pentru care au fost judecaţi. Atunci, eu am scris o plângere umilă în sprijinul lor, pentru a obţine linişte şi iertare pentru tot ce au făcut* (plângerea nu va avea niciun efect asupra lui Dumnezeu. Sentinţa fusese pronunţată – n.a.)…

Capitolul 14

…Iată viziunea pe care am avut-o; iată: m-am văzut înconjurat de nori şi de ceaţă deasă; priveam cu îngrijorare mişcarea astrelor şi a fulgerelor (o nouă călătorie a lui Enoh – n.a.)… *am fost astfel înălţat până în cer şi am ajuns curând la un zid clădit din pietre de cleştar* (staţia – na). *Flăcări mişcătoare îi învăluiau marginea* (anumite câmpuri de forţă care protejează staţia – n.a.). *Cu toate acestea, m-am vârât în mijlocul acestor flăcări. Şi am pătruns într-o vastă locuinţă care era pavată cu pietre de cristal* (structura materialului din care era alcătuită staţia şi pe care Enoh îl aseamănă cu cristalul nu o cunoaştem – n.a.). *Pereţii ca şi podeaua, erau de asemenea din cristal şi la fel şi temeliile. Tavanul era format din stele rătăcitoare* (descriere clară a faptului că era în staţie n.a.) *şi fulgere de lumină şi în mijloc se vedeau heruvimi de foc* (vom vedea că acest termen e folosit şi pentru nave spaţiale – n.a.) *într-un cer agitat. Flăcări tremurau împrejurul zidurilor şi poarta era de foc. Când a fost să intru în această locuinţă, ea era în acelaşi timp arzătoare ca focul* (era bine luminată – n.a.) *şi rece ca gheaţa… Eram într-o altă locuinţă mai largă decât prima, porţile căreia erau toate deschise în faţa mea în mijlocul unei flăcări tremurătoare* (aceeaşi lumină care pulsa, probabil cu un efect de calmare a lui Enoh – n.a.)… *podeaua era de foc (foarte luminată – n.a.), în tavan străluceau fulgere şi stele rătăcitoare, iar acoperişul era în întregime un foc scânteietor… am văzut acolo înălţat un tron… din el se auzeau voci de heruvimi* (difuzoare

n.a.). *Din acest tron puternic ieşeau torente de flăcări… şi era Cineva aşezat pe acest tron măreţ Al cărui veşmânt era mai strălucitor decât Soarele şi mai alb ca zăpada* (descrierea e asemănătoare celei din Apocalipsa. Demonstrează unitatea Bibliei de la Enoh la ultima carte a Cărții Cărților – na). *Niciun înger nu era în stare să-l privească în faţă pe Strălucitorul şi Magnificul, nici să se apropie de el… şi se ridica chiar înaintea lui, un foc de o mare întindere* (un imens ecran TV – n.a.)… *şi erau în faţa lui mii şi mii… Atunci, Domnul el însuşi a binevoit cu propria sa gură să mă cheme pe nume: Apropie-te, spune El, apropie-te mai mult şi vino să auzi cuvintele mele sacre.*

Capitolul 15

Atunci mi s-a adresat şi mi-a spus aşa: „Ascultă, ascultă fără frică, O! Enoh cel drept, Of Scrib al dreptăţii, apropie-te şi ascultă vocea mea. Du-te, spune-le îngerilor veghetori ai cerului care te-au trimis:…de ce aţi dat naştere unei rase nelegiuite?… pământul este locuinţa spiritelor pământeşti care sunt născute pe Pământ. Spiritele uriaşilor vor fi ca norii care aduc peste Pământ nenorociri de toate soiurile, ciume, războiul, foametea şi doliul. Ele nu vor bea şi nu vor mânca, invizibile pentru toate privirile, ele se vor amesteca între bărbaţi şi femei, pentru că ele au primit viaţă în zilele de nimicire şi masacru (alături de îngerii izolați în Adânc, uriașii și eventual oamenii care au supraviețuit Potopului au creat civilizația ascunsă din Agartha-Shambhala. De aici, printr-un control spiritual al oamenilor, omenirea, printr-un plan de care Dumnezeu nu este străin, este împinsă spre „apocalipsul final”. Cei care se joacă cu parapsihologia nu fac altceva decât să contacteze aceste spirite inferioare și să se supună, de bună-voie, influenței lor nefaste. O fac nesiliți. Este alegerea lor – n.a.).

Capitolul 16

…Le spun lor, acestor inteligenţe cereşti: voi aţi avut Cerul pentru a locui; dar tainele cele mai ascunse nu v-au fost arătate (pregătirea lor științifică nu era atât de avansată precum aceea a îngerilor lui Dumnezeu – n.a.).

Capitolul 17

Apoi ei m-au ridicat într-un loc unde era un foc mistuitor şi unde după bunul lor plac, ei luau înfăţişarea unui om (după ce se deplasau prin spațiu, îngerii redeveneau oameni. E vorba probabil de modul în care se deplasau: fie prin teleportare, fie ieșeau din aparatele de zbor. În orice caz ceva asemănător – n.a.).

Urmează a descriere a stației civilizației lui Dumnezeu, asemănătoare celei din Apocalipsa: *„M-au condus pe un loc ridicat, pe un munte al cărui vârf se avânta către Ceruri… Apoi, ei m-au dus în apropierea unei ape ţâşnitoare şi tot mai mult către apus, către focurile Soarelui ce apune. Am ajuns la marginea unui râu de foc care curgea ca apa* (probabil un vulcan – n.a.) *şi se vărsa în marea cea mare de la apus.*

Am văzut toate marile fluvii şi am nimerit în mijlocul negrelor tenebre… am văzut şi locul de vărsare al tuturor fluviilor din lume”.

Aceste descrieri ale stației lui Dumnezeu există doar în Biblie (cartea lui Enoh, Apocalipsa – etc.). Nicio altă carte din lume nu posedă asemenea informații. Eu semnalez doar acest aspect încercând să explic, în măsura posibilităților cele descrise în Cartea Cărților. Dacă alți oameni de știință ar analiza Biblia (includ în cartea lui Enoh și alte apocrife) informațiile ar fi mult mai bogate și mai apropiate de adevăr. După specializarea fiecăruia. Din păcate se orientează spre alte surse de informații în care speră să găsească explicații privind rolul, poziția lor în Univers, sau alte probleme existențiale. Din nefericire explicațiile pe care le află în acestea sunt fragmentare, haotice și ele, în cea mai mare parte, reflectă inteligența avansată, dar limitată (comparativ cu a îngerilor din Ceruri) a îngerilor închiși în Agartha-Shambhala.

Capitolul 18

Am ajuns la magazia tuturor vânturilor… am văzut piatra unghiulară care susține Pământul… (Probabil un satelit care poate influența mișcările Pământului. Se explică astfel oprirea planetei noastre din timpul lui Iosua, trecutele și viitoarele mișcări de deplasare a polilor magnetici cu consecințele cunoscute – n.a.) *Am văzut și cele patru vânturi care susțin Pământul și bolta cerească. Am văzut vânturile* (prin „vânt" se înțeleg probabil anumite forțe fizice care susțin planetele – n.a.) *care suflă în înaltul Cerului. Cele care se înalță între cer și Pământ și care formează stâlpii Cerului. Am văzut vânturile care fac să se rotească Cerul și care pun în mișcare pe orbitele lor Soarele și stelele, și deasupra Pământului, am văzut vântul care susține norii. Am văzut drumul îngerilor* (vom vedea că prin acest termen, în Biblie se înțeleg și navele spațiale ale acestei civilizații, atât intra cât și extraterestre – n.a.)… *Acolo ard, noapte și zi, șase munți din pietre prețioase… vârfurile lor se înălțau până la Cer ca tronul lui Dumnezeu… acolo, am văzut și o regiune întinsă unde se adunau apele… Am văzut și izvoarele Pământului* (Pământul văzut din spațiu – n.a.), *ascunse în coloanele luminate ale Cerurilor* (galaxii n.a.).

Capitolul 20

Iată numele îngerilor care veghează:

Uriel, unul dintre îngerii sfinți, care comandă strigătele și groaza. Rafael, unul dintre îngerii sfinți, care comandă asupra spiritelor omenești. Raguel, umil dintre îngerii sfinți, care pedepsește lumea și astrele (coordonează probabil distrugerea unor planete – n.a.), Mihail, unul dintre îngerii sfinți, care veghează la virtuțile oamenilor și comandă neamurile. Sarakiel, unul dintre îngerii sfinți, care veghează asupra copiilor și oamenilor care au greșit. Gabriel, unul dintre îngerii sfinți, care comandă peste paradis.

Capitolul 21

…Acolo am văzut șapte stele înlănțuite… ele au fost încătușate în acest loc (este cred vorba de o descriere a apariției unor sisteme galactice – n.a.).

Capitolul 22

De acolo, am plecat către celălalt loc, așezat spre apus, unde am văzut un munte mare și înalt, o stâncă abruptă și patru locuri de întâlnire încântătoare. În interior, acest loc era adânc, spațios, lustruit și egal, dar într-un întuneric deplin. Atunci, Rafael, unul dintre îngerii sfinți care mă însoțeau, mi-a spus: iată locurile preafericite unde se adună spiritele, sufletele morților… Aceștia vor rămâne în acest loc până în ziua judecății. (Cum susțin oamenii că există reîncarnare când Rafael, îngerul care, după cum am văzut, comandă asupra spiritelor omenești respinge acest lucru? Acelor persoane care admit această teorie susținând că au fost scoase din Biblie citatele referitoare la acest proces, lucru total neadevărat, le atrag atenția că lucrarea lui Enoh a fost cenzurată chiar de unele culte creștine. Deci nimeni nu s-a atins de ea. Lăsând la o parte faptul că îngerul responsabil de spiritele oamenilor respinge acest proces – n.a.)… *așa arată locul destinat sufletelor oamenilor nedrepți și păcătoși. Sufletele acelora care au comis nedreptăți și care s-au amestecat în obștea nelegiuiților cu care se asemănau. Sufletele lor nu vor fi nimicite în ziua judecății; dar vor fi închise în acest loc, de unde nu vor mai scăpa niciodată* (li se va atașa și un corp fizic și… la treabă! E nevoie și de forță de muncă în stația civilizației lui Dumnezeu – n.a.)

Capitolul 23

…Focul care aprinde toți aștrii Cerului. (Dirijarea proceselor energetice din interiorul planetelor – n.a.)

Capitolul 24

…Am văzut un munte de foc arzând zi și noapte… am zărit șapte munți strălucitori, care erau separați unul de altul. Pietrele din care erau formați, erau frumoase și strălucitoare; ele sclipeau și radiau, iar suprafața lor era lustruită (erau construcții imense existente în stația civilizației lui Dumnezeu – n.a.)… *și toți acești munți apăreau de departe ca niște tronuri majestuoase. Și ele erau acoperite de arbori frumos mirositori…*

În această lume Enoh vede pomul cunoștinței binelui și răului și pomul vieții. Să urmărim descrierile:

Pomul înțelepciunii: *„Cei ce mănâncă din el au multă înțelepciune, el seamănă cu pomul de roșcove, fructul său aduce cu ciorchinele de strugure”.*

Pomul vieții: *„frunzele lui, florile lui și lemnul lui nu se usucă niciodată; rodul lui e frumos și aduce cu ciorchinele palmierului… dar acest pom se va da celor drepți și celor smeriți. Prin rodul lui, viața va fi împărtășită celor aleși”.*

Aceștia nu erau niște pomi obișnuiți. Vă sugerez a face o comparație cu structura acizilor nucleici, constituenți permanenți ai materiei vii, Fig. 1 și Fig. 2.

Astfel:

Acidul ribonucleic (ARN) are o structură în „frunză de trifoi”,

Fig. 1 Pomul înțelepciunii. Structura în foi de trifoi a ARN-ului al cărui fruct este asemănat de Enoh cu un ciorchine de strugure, pomul având și frunze.

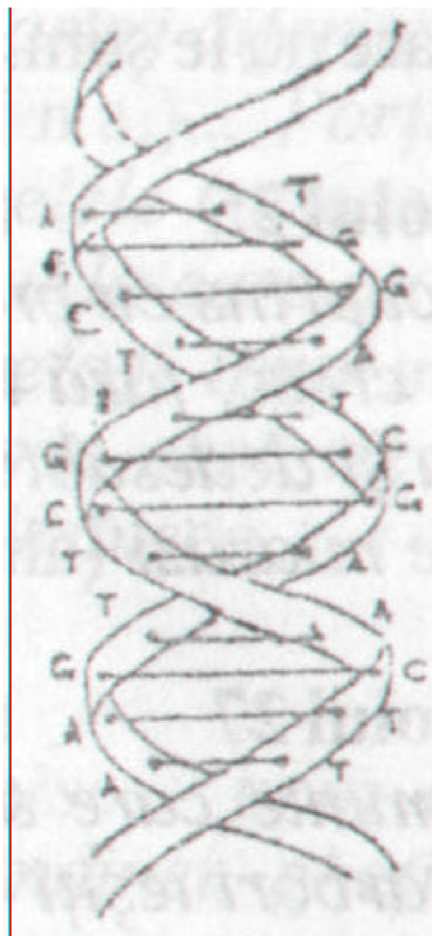

Fig. 2 Pomul vieții. Aspectul dublu helix al ADN-ului, asemănător unor fructe.

ce poate semăna cu un ciorchine de strugure, așa cum se poate vedea. ARN este implicat în procesul de memorie, diminuarea acesteia fiind pusă pe seama scăderii cantității de ARN. Deci, acesta este „pomul înțelepciunii" din care au mâncat Adam și Eva și nu „pomul vieții" (ADN) așa cum confundă unii. Dacă ar fi mâncat din „pomul vieții" ar fi devenit nemuritori.

Acidul dezoxiribonucleic (ADN) are un aspect helicoidal fiind purtătorul informației genetice, deci „pomul vieții".

Deci lui Enoh i-au fost prezentate două structuri foarte mărite ale acestor acizi nucleici pe care el le-a asemuit cu niște pomi.

Cercetările actuale par a evidenția existența unor gene care, atâta timp cât nu sunt inhibate, comandă reproducerea celulelor noastre. Aceste gene, se pare că sunt inhibate de alte gene care se reactivează în ultima parte a vieții, conducând deci la moartea individului. Blocarea acestora și în același timp stimularea genelor care sunt responsabile de diviziunea celulelor noastre ar conduce la nemurire. Este o posibilitate a reprezentanților civilizației lui Dumnezeu de a atinge nemurirea. Alta ar fi în cazul distrugerii corpului fizic aceea a racordării spiritului la o clonă produsă în laborator. Sau alte metode pe care nu le știm.

Capitolul 25

…am cuprins cu privirea un loc binecuvântat și roditor unde arborilor le cresc, fără încetare, ramuri verzi… am văzut încă un munte sacru și dedesubt pe latura de răsărit, am văzut o apă care curgea către miazăzi (alte descrieri ale stației lui Dumnezeu – n.a.)

Capitolul 27

…un munte care se înalță în mijlocul unui deșert… el era acoperit de arbori ieșiți din semințele despre care s-a vorbit… din acest loc, o cădere de apă, alcătuită din altele nenumărate, se desprindea către apus și către răsărit. Pe o latură creșteau arborii, pe cealaltă se vedeau apă și rouă.

Capitolul 28

…acolo am observat arbori de soi, mai ales din cei din care se fac arome cu mirosuri suave, tămâia, smirna, toți arborii deosebiți unii de ceilalți (sunt experți în probleme de inginerie genetică – n.a.).

Capitolul 29

…Am văzut un arbore falnic care avea un parfum egalând pe cel al arborilor de mastic. Și pe laturile acestei văi am observat cinamonul…

Capitolul 30

...pe acest munte am văzut un altul pe care creşteau arbori de aloe. Aceşti arbori erau încărcaţi ca migdalii şi groşi, iar fructele pe care le făceau aveau un parfum care depăşea orice alt miros cunoscut.

Capitolul 31

Prezentarea „raiului" continuă: *am văzut şapte munţi acoperiţi de lavandă fină, de arbori parfumaţi, de scorţişoară şi papirus… am înaintat spre răsărit, trecând de marea Eritreei* (unele denumiri sunt asemănătoare celor de pe Pământ, Eritreea, Noul Ierusalim etc. – n.a.). Urmează o nouă descriere a pomului vieţii şi a pomului înţelepciunii.

Capitolul 32

...am văzut animale mari, cu înfăţişări diferite, păsări deosebite ca formă şi înfăţişare şi având glasuri diferite (rezultatul tehnicilor avansate de inginerie genetică – n.a.)… *Porţile Cerului erau deschise şi am văzut ieşind din ele stelele* (urmează lecţii de astronomie – n.a.). *Atunci am socotit timpul la care au ieşit şi am notat exact numărul. Mi-am notat în acelaşi timp numele lor, drumul lor mereu reînnoit, încercările prin care trec, toate pe măsură ce Uriel, care era cu mine, mi le desluşea…*

Capitolul 33

...am văzut porţile Cerului deschise… prin ele ieşeau vânturile de nord, părinţi ai frigului, grindinei, gheţii, rouăi şi ploii…

Capitolul 37

...înţelepciunea se potrivea înţelegerii mele şi pe măsura bunului plac al lui Dumnezeu. Ceea ce am primit de la El este într-adevăr o fărâmă din viaţa eternă (Conştient de limitele lui în faţa ştiinţei civilizaţiei lui Dumnezeu, Enoh face aceste afirmaţii. Din păcate, majoritatea savanţilor mileniului III, deşi ştiinţa lor este cu mult inferioară celei pe care a posedat-o Enoh adoptă a îngâmfare supărătoare – n.a.)… *Această învăţătură a fost înfăţişată în 103 parabole* (din păcate mai există câteva, suficiente însă pentru a ne forma o idee de ansamblu asupra ştiinţei celor de „dincolo". Dacă va fi necesar, probabil că vor apare şi celelalte informaţii – n.a.), *pe care mi-am făcut datoria să le vestesc locuitorilor acestei lumi.*

Capitolul 38

Când adunarea celor drepţi îşi va arăta puterea pe Pământ, păcătoşii vor fi pedepsiţi şi-şi vor primi răsplata cuvenită pentru fărădelegile lor, în faţa tuturor (această civilizaţie înregistrează toate faptele şi gândurile oricărui om. Apoi le vor judeca. În faţa tuturor. Dispun de toate mijloacele de comunicare în masă necesare – n.a.)… *Unde va fi locul de odihnă al celui care l-a respins pe Dumnezeu? Oh! Ar fi fost mai bine pentru el dacă n-ar fi existat niciodată… stăpânii pământului vor înceta de a mai avea putere şi autoritate… nu va mai fi milostenie pentru ei… va fi trecut şi timpul iertării.*

Capitolul 39

În acele zile, RASA SFÂNTĂ ŞI BINECUVÂNTATĂ, VA COBORÎ DIN ÎNĂLŢIMEA CERULUI ŞI GENERAŢIA SA VA TRĂI LAOLALTĂ CU FIII OAMENILOR… Atunci un nor gros (o navă – n.a.) m-a ridicat… am văzut locuinţa şi locul de odihnă al sfinţilor… locul lor de odihnă cu cel al sfinţilor… astfel este fiinţarea lor pentru totdeauna… ochii mei nu se mai saturau privind lăcaşurile aleşilor… gurile lor erau pline de laude pentru Dumnezeu… acolo mi-am dorit să rămân, acolo sufletul meu suspina după aceste lăcaşuri… eu preamăream NUMELE LUI DUMNEZEU (deci şi Enoh afirmă că Dumnezeu

are un nume. Enoh l-a aflat, dar probabil nu a avut voie să-l transmită. Avea s-o facă chiar Dumnezeu, când i-a spus lui Moise că numele Său este Yahweh – Exod 3:14. Reamintesc că în capitolul 1 al cărții sale, Enoh vorbește de *„Cel care se va coborî într-o zi pe vârful muntelui Sinai, apărând în tabernacolul Său* – nava Sa n.a.– *și manifestându-se cu toată forța puterii Sale divine”… mult timp ochii mei au contemplat aceste bogate locuințe.*

Capitolul 40

După aceasta am văzut mii de mii, miriade de miriade și un număr fără sfârșit de oameni care stăteau drepți în fața lui Dumnezeu (era un imens ecran TV – n.a.). *Sub cele patru aripi ale Domnului spiritelor* (pe tot parcursul Bibliei vom vedea că slava, adică nava lui Dumnezeu are un tren de aterizare format din 4 elemente denumite diferit în funcție de impresia creată observatorilor: cai, vulturi, heruvimi, aripi etc. – n.a.), *pe cele patru părți am văzut și alții în afară de primii* (alți oameni, deci alte 4 ecrane TV – n.a.) *care stăteau în fața lui. Am învățat în acest timp numele lor, pentru că îngerii care erau cu mine mi le-au lămurit dezvăluindu-mi toate tainele* (Evident că Enoh nu a învățat numele a miliarde de oameni. Acestea erau nume de popoare ce aveau să apară în istorie pe parcursul timpurilor. Enoh a făcut deci o călătorie în viitor – n.a.).

Din cele 4 laturi a auzit mai multe voci. Erau ale următorilor îngeri care aveau diverse roluri alături de Dumnezeu: Mihail, Rafael, Gabriel și Phanuel.

Capitolul 41

…am văzut tainele trăsnetelor și tunetelor, tainele vânturilor, cum se împart ele atunci când suflă peste Pământ… tainele norilor… am văzut comorile grindinei, comorile zăpezii, comorile norilor (în loc de „comori” să le spunem legi ale naturii. Iată ce a mai învățat Enoh. Câți savanți nu ar dori să știe măcar o parte din ce cunoștea Enoh. Măcar în domeniul lui de activitate – n.a.)*… am văzut comorile Lunii, locul în care se nasc fazele sale, începutul lor, reîntoarcerea lor glorioasă, strălucirea lor când mai mare, când mai mică, creșterea lor firească, legăturile dintre ele, supunerea lor și ascultarea lor după mersul Soarelui… au fost împlinite cărările Lunii, atât partea sa ascunsă cât și partea sa vizibilă* (alte cunoștințe de astronomie – n.a.)…

Capitolul 42

Un regret al locuitorilor civilizației lui Dumnezeu referitor la faptul că știința și înțelepciunea lor nu a fost primită de majoritatea oamenilor, care a ales nedreptatea:

1. *Înțelepciunea n-a putut găsi pe Pământ niciun lăcaș unde să-și așeze capul și pentru aceasta s-a mutat în Cer.*

2. *Înțelepciunea a coborât din Cer pentru a locui cu copiii oamenilor, dar ea n-a putut găsi o locuință. Atunci înțelepciunea s-a întors în locuința sa dumnezeiască printre îngerii cei sfinți. După retragerea sa, s-a ivit nedreptatea și ea a găsit o locuință și a fost primită de copiii oamenilor, la fel cum este ploaia primită de deșert și roua primită de un teren uscat.*

Capitolul 44

…altă apariție deosebită prin splendoarea sa; din ea izvorau stele și devenea strălucitoare și totuși nu se împrăștia deloc (Probabil o galaxie. Cât de mult a întârziat omenirea în evoluția ei prin faptul că a fost scoasă din Biblie cartea lui Enoh. Câte informații științifice au fost date la o parte. Sau poate asta a fost voința civilizației lui Dumnezeu ca informațiile științifice care o privesc să fie administrate oamenilor treptat, lăsând pentru vremea grelelor încercări prin care va trece lumea momentul în care oamenii vor căuta știința și înțelepciunea celor de „dincolo” – n.a.).

Capitolul 45

…va hărăzi câte o locuinţă tuturor acelora care şi-au pus încrederea şi iubirea lor în numele său sfânt şi glorios (Yahweh – n.a.). *În acea zi, eu* (Dumnezeu – n.a.) *îmi voi aşeza Alesul* (vom vedea că Alesul este Mesia Isus – n.a.) *în mijlocul lor… voi schimba şi faţa Pământului, o voi binecuvânta în acelaşi fel, precum pe toţi aceia pe care i-am ales şi pe care îi voi face să locuiască pe Pământ.*

Capitolul 46

1. *Acolo l-am văzut pe Cel Bătrân de zile, al cărui cap era ca lâna albă* (Reprezentanţii civilizaţiei lui Dumnezeu au părul de culoare albă, sunt mai înalţi şi au ochii strălucitori, ca para focului. – n.a.) *şi cu el erau ŞI ALŢII CARE AVEAU FEŢE OMENEŞTI.* (Cum își imaginează unii că există trei dumnezei într-unul singur sau că Dumnezeu este cine ştie ce mașinărie sofisticată? Astfel de plăsmuiri nu există nicăieri în Biblie sau în Coran – n.a.)

2. *Atunci l-am întrebat pe unul dintre îngerii care erau cu mine şi care mi-a lămurit toate tainele despre Fiul Omului* (Mesia Isus – n.a.). *Eu l-am întrebat cine era, de unde venea şi de ce îl însoţea pe cel Bătrân de zile* (deci Dumnezeu şi Mesia Isus erau două făpturi distincte – n.a.). *El mi-a răspuns cu aceste cuvinte: „Acesta este Fiul omului, la care trimit toate just iţii le, cu care ele locuiesc şi care ţine în mâinile sale cheia tuturor comorilor ascunse; căci Domnul spiritelor l-a ales şi i-a hărăzit o strălucire mai presus de toate creaturile”.*

3. *Acest Fiu al omului pe care tu l-ai văzut, va smulge regii şi stăpânitorii din paturile lor pline de desfătări, îi va scoate de pe pământurile lor neclintite, va pune frână puterii lor.*

El va alunga regii de pe tronul lor şi din regatele lor, pentru că au refuzat să-l onoreze, să-i ridice osanale şi să se umilească în faţa aceluia căruia i-au fost date toate regatele. El va semăna tulburare în rasa celor puternici, el îi va sili să se plece în faţa lui… întunericul va deveni locuinţa lor… gândurile lor vor fi întoarse doar către Pământ, pe care vor dori să şi-l facă locuinţa lor veşnică (o situaţie similară cu aceea existentă în prezent în lume – n.a.); *şi lucrările lor nu vor fi decât nelegiuiri. Ei îşi vor pune bucuriile în averile lor şi încrederea în idoli* (de piatră, de lemn care au umplut lumea în numele unor religii false – n.a.) *fabricaţi de propriile lor mâini. Ei vor refuza să-l cheme pe Dumnezeul spiritelor, ei îl vor izgoni din templele sale* (foarte puţine au rămas cultele religioase care studiază cuvântul lui Dumnezeu – Biblia. Majoritatea se închină idolilor – n.a.). *Ca şi pe credincioşi, care vor fi prigoniţi pentru numele Domnului spiritelor* (falsele culte creştine ar fi în stare să-i omoare pe cei care susţin învăţăturile Biblice şi demască idolatria acestora – n.a.).

Capitolul 47

…În acest timp, l-am văzut pe Cel Bătrân de zile, (aspect datorat, aşa cum am spus, părului alb n.a.) *aşezat pe tronul gloriei Sale. Cartea vieţii* (imensul computer care este înaintea Lui – n.a.) *era deschisă cu faţa lui, şi toţi stăpânii Cerului stăteau în picioare în faţa lui şi în jurul lui.*

Capitolul 48

…Fiul omului (Isus – n.a.) *a fost chemat în faţa Domnului spiritelor… Astfel Alesul şi Misteriosul a fost creat, înainte de facerea lumii şi fiinţa sa nu va avea sfârşit. El va fi lumina neamurilor. El a fost prezent şi a arătat sfinţilor şi drept credincioşilor înţelepciunea Domnului Spiritelor; căci ei au urât şi au alungat departe de ei lumea cea nelegiuită, au urât lucrările şi drumurile acesteia şi n-au vrut să cheme decât numele Domnului spiritelor… Astfel prin acest nume* (Yahweh – n.a.) *vor fi ei mântuiţi… nu va fi nimeni să-i poată smulge din mâinile sale* (referire la cei păcătoşi – n.a.) *şi să-i poată apăra căci ei au respins pe Domnul spiritelor şi pe al său Mesia. Fie numele Domnului spiritelor binecuvântat.*

Capitolul 51

…Ochii mei au zărit tainele Cerului şi cele ale Pământului: un munte de fier, un munte de bronz, un munte de argint, un munte de aur, un munte de metal lichid şi în fine un munte de plumb (în prezent sateliţii detectează, ca şi atunci în lumea lui Dumnezeu, diferite zăcăminte metalice aflate sub scoarţa terestră – n.a.)… *în acele zile oamenii* (păcătoşi – n.a.) *nu-şi vor găsi salvarea nici în aur, nici în argint. Ei nu vor putea nici să fugă, nici să se apere… Totul*

va fi șters de pe fața Pământului (distrugerile masive cauzate de cel de al Treilea Război Mondial – n.a.) *când Alesul va apare în prezența Domnului spiritelor.*

Capitolul 55

Lui Enoh îi este prezentată imaginea unei puternice confruntări militare de pe Pământ, imagine luată din viitor:

După aceea, am văzut o altă mulțime de care de luptă, și aceste care erau pline de războinici. Aplecați în bătaia vânturilor, ei veneau dinspre răsărit, apoi și miazăzi. Se auzea de departe zgomotul carelor lor în învolburare. Și acest zgomot era atât de mare, încât sfinții l-au auzit din Cer; coloanele și temeliile Pământului s-au zguduit, și zgomotul a răsunat, în același timp, din marginile Pământului și până la acelea ale Cerului.

Capitolul 57

…Ochii mei au luat seama la tainele fulgerelor, tunetelor și la rostul lor… am înțeles toate secretele lor…

Capitolul 59

…îngerul mi-a arătat ultimele taine ale Cerului și ale Pământului (doar falsele culte religioase vorbesc de „sfintele” taine. Dumnezeu nu a ascuns nimic oamenilor. Biblia este cea mai grăitoare dovadă în acest sens – n.a.)*… el mi-a arătat cum suflurile vânturilor sunt împărțite* (dirijarea fenomenelor meteorologice n.a.) *și cumpănite, în ce mod vânturile și izvoarele sunt împărțite după tăria lor și abundența lor* (un meteorolog, un geodez etc. ar avea multe de comentat pe seama acestor idei – n.a.) *…felul în care stelele se împart între ele, și ce nume este propriu fiecăreia* (la fel și astronomii ar avea multe de comentat – n.a.)*… El mi-a arătat cum se recunosc tunetele între ele, prin greutatea lor, prin tăria lor și prin puterea lor… lumina nu se poate separa de trăsnet… iată originea norilor: este creat mai întâi un prim nor gros, lui i se alătură mulți alții; curând ei se adună purtând ploaie în flancurile lor umede; atunci apare îngerul* (probabil, un element fizic declanșator al ploii – n.a.); *el deschide cămările de sus și ploaia este astfel creată… Iată de ce există măsuri ale ploii și îngerii care o însoțesc* (cei care se ocupă de dirijarea acestor fenomene meteorologice – n.a.), *o răspândesc cu măsură dreaptă.*

Capitolul 61

…Și ei (oamenii – n.a.) *vor fi zguduiți de groază, când vor vedea FIUL UNEI FEMEI,* (referire clară la Mesia Isus, fiul Mariei – n.a.) *așezat pe tronul Său de glorie… De la începuturi Fiul omului a fost ascuns. Prea-Înaltul l-a păstrat în apropierea gloriei Sale și nu l-a arătat decât aleșilor* (poporul ales pentru răspândirea credinței în civilizația lui Dumnezeu precum și pentru împrăștierea în lume a științei acesteia a fost poporul evreu. Ei au primit Cuvântul lui Dumnezeu. Nu e de datoria mea să apreciez modul în care s-au achitat de această misiune. O va face Dumnezeu. Deși greu, prin profeții acestui popor și în special prin Mesia Isus și apostolii acestuia, credința în civilizația lui Dumnezeu s-a răspândit în aproape toată lumea. Chiar dacă este formală în cea mai mare parte. Evenimentele dureroase pentru omenire, care vor urma, o vor determina să-și îndrepte atenția spre credința și știința adevărată a Bibliei – n.a.)… *Și ei vor locui cu Fiul omului, ei vor mânca, vor dormi, se vor scula cu el în veacul veacurilor. Sfinții și aleșii se vor ridica de la pământ, ei vor înceta să-și mai coboare privirea, în semn de supunere și umilire; ei vor fi îmbrăcați cu un nou veșmânt de viață* (un nou corp fizic – na). *Acest veșmânt al vieții lor este comun cu cel al Domnului spiritelor* (Enoh afirmă din nou, ca de altfel și toți ceilalți profeți ei Vechiului și Noului Testament, că Dumnezeu are un corp asemănător cu al oamenilor. Doar că este veșnic. Tehnicile posibile de obținere ale acestor corpuri le-am amintit – n.a.). *În prezența Sa veșmântul vostru nu se va învechi deloc…*

Capitolul 62

În acele zile, regii, cei puternici şi cei ce stăpânesc pământurile îi vor implora pe îngerii care le vor împărţi pedepsele cereşti, să le dea un răgaz pentru a se prosterna în faţa Domnului spiritelor şi pentru a-L adora şi a-şi mărturisi păcatele… Atunci feţele lor se vor acoperi de umbre şi de buimăceală în prezenţa Fiului omului, şi ei vor fi alungaţi departe de el (a doua oară Isus va veni ca un judecător, ca un leu. Prima oară a venit ca un miel deoarece ştia că asta era porunca primită de la Dumnezeu. Să fie umil, să moară deoarece astfel iudeo-creştinismul se va întinde în toată lumea. Şi planul a fost perfect – n.a.), *căci în faţa lui spada justiţiei s-a ridicat pentru a-i nimici.*

Capitolul 64

…Domnul a hotărât prin judecata sa ca toţi locuitorii Pământului să piară, pentru că ei cunoşteau toate tainele îngerilor (cei ai lui Azazel – n.a.), *pentru că ei aveau în mâinile lor puterea răufăcătoare a demonilor, puterea magiei* (parapsihologia – n.a.) *şi ei au creat idoli peste tot Pământul* (falsele culte religioase creştine, în special, folosesc magia alături de închinarea la idoli de piatră şi lemn, plus o grămadă de basme inexistente în Biblie – n.a.)…

Capitolul 66

…Deja îngerii zidesc închisori (pentru cei păcătoşi. Nu există cazane cu smoală sau draci cu coarne şi coadă. Este cam ca pe Pământ – izolarea şi pedepsirea prin muncă a celor răi, a celor care au ignorat învăţăturile lui Dumnezeu şi ale profeţilor Săi – n.a.)… *pentru cei care au ştiut de pedepsele care îi ameninţau, totuşi nu au chemat numele său sfânt. Şi aşa cum corpurile lor vor fi supuse unei cazne groaznice, în acelaşi fel, sufletele lor vor suporta o pedeapsă veşnică… Judecata sa va cădea pe ei, pentru că ei s-au încrezut în desfătarea corpurilor lor şi pentru că l-au tăgăduit pe Domnul Spiritelor…*

Capitolul 67

Mihail, unul din cei mai importanţi reprezentanţi ai civilizaţiei lui Dumnezeu discută cu alt înger poate la fel de important, Rafael, pe seama pedepselor aplicate îngerilor lui Azazel. La început nu realizează deplin utilitatea pedepselor, pentru ca în final să înţeleagă întru-totul utilitatea acestora. Şi acest aspect în care decizia lui Dumnezeu era luată în discuţie de doi îngeri care nu au înţeles-o de la început, a constituit un alt element care a determinat cenzurarea cărţii lui Enoh.

…Sfântul Mihail a răspuns şi a spus lui Rafael: spiritul meu se ridică şi se tulbură contra asprimii judecăţii secrete împotriva îngerilor; cine va putea să suporte oare o judecată atât de aspră, care nu va fi niciodată schimbată, care trebuie să-i piardă pentru totdeauna?

Sentinţa a fost pronunţată contra lor de către cei care i-au făcut să iasă în felul acesta. Şi stând înaintea Domnului spiritelor sfântul Mihail a răspuns şi a spus către sfântul Rafael: Ce inimă n-ar fi deloc tulburată, ce spirit nu ar avea milă?

Apoi sfântul Mihail i-a spus lui Rafael: Eu nu-i apăr deloc în faţa Domnului căci el l-au jignit pe Domnul spiritelor, purtându-se ca zeii (au creat viaţă, adică pe uriaşi. Efectele s-au văzut. Făpturile create de Dumnezeu erau la un pas de a fi distruse. Viaţa ar fi dispărut, deoarece uriaşii mâncau totul. De aceea a fost necesar Potopul – n.a.); *de aceea justiţia supremă va coborî asupra lor pentru vecie.*

Capitolul 68

E prezentată o nouă listă a celor 21 de îngeri conducători ai grupului de 200 (probabil) veniţi pe Pământ. Nu mai reiau prezentările greşelilor lor deşi în acest capitol apar şi alte date mai noi. Vreau să mă refer la o problemă care nu a fost o greşeală în sine:

Ténémue le-a arătat oamenilor să folosească cerneala şi hârtia. Acesta nu era niciun păcat. Şi Enoh scria pe hârtie. Doar că el i-a învăţat o falsă înţelepciune, adică le-a cerut oamenilor (după ce i-au învăţat scrierea) să-i slăvească în scris, pentru relele răspândite în lume.

Un mare adevăr transmis lui Enoh:

16. Oamenii nu vor pieri decât din cauza prea marii lor științe.

Această știință transmisă din trecut până în prezent și în viitor oamenilor de către îngerii lui Azazel va împinge omenirea spre autodistrugere. Arme de distrugere în masă, magie (parapsihologie), manipulări genetice, iată doar câteva dintre „cadourile" cetei lui Azazel. Mai există și o referire la cei necredincioși. Pedeapsa nu va fi aceeași pentru toți. Dar va fi veșnică; După gradele lor de vinovăție, ei vor fi dați diferitelor cazne.

Capitolul 69

După acestea, numele Fiului omului, trăind cu Domnul spiritelor, a fost preaslăvit de locuitorii Pământului. El a fost lăudat în carele lor (probabil Enoh a văzut niște televizoare – n.a.) *și a fost sărbătorit în mijlocul lor… Acolo am văzut pe primii patriarhi, sfinții care locuiau în aceste locuri frumoase, pentru eternitate.*

Capitolul 70

…Am văzut în mijlocul luminii, un palat construit din pietre de cristal… Michael, Rafael, Gabriel, Phanuel și îngerii sfinți intrau și ieșeau… cu ei a apărut atunci și Cel Bătrân de zile, al cărui cap era alb și curat ca o lână și ale cărui veșminte sunt cu neputință de descris…

Capitolul 71

Cartea mersului astrelor cerești, după regulile lor, epocile lor, numele lor, locului unde își încep drumul lor și a diferitelor lor poziții, toate lucrurile pe care Uriel, îngerul sfânt care era cu mine și care le conduce, mi le-a lămurit pe rând… (urmează descrieri ale mișcării aparente a Soarelui și a mișcării Lunii. Nu insist asupra lor, doar câteva semnalez. Un astronom ar găsi nenumărate adevăruri științifice – n.a.)

…Când Soarele se ridică pe Cer, el trece prin a patra poartă în timp de treizeci de zile… după acest timp, zilele se măresc, nopțile se micșorează timp de treizeci de zile… în acest moment ziua este micșorată cu două douăsprezecimi în așa fel încât ea are zece părți în timp ce noaptea are opt… anul este în cea de a trei sute șaizeci și patru zi a sa… Lumina soarelui luminează șapte părți ale Lunii…Prin aceste porți (probabil telescoape n.a.) *iese și intră Luna… Toate aceste porți sunt aliniate una după alta, și la dreapta și la stânga sunt făcute ferestre.*

Capitolul 72

…când lumina sa (a Lunii – n.a.) *e plină, ea conține șapte părți de Soare… atunci ea este aproape invizibilă, astfel încât nu apare nicio lumină, cu excepția unei șeptimi din lumina sa totală, care crește zilnic cu o parte, dar răsărind și apunând mereu odată cu Soarele…*

Capitolul 73

Atunci am aflat o altă lege, care arată cum se stabilește luna lunară: Uriel, îngerul meu sfânt și îndrumătorul meu, nu mi-a lăsat nimic necunoscut. Așadar am scris totul așa cum mi-a fost arătat. Am notat lunile anului în ordinea în care ele sosesc, apariția și fazele Lunii în timpul a cincisprezece zile. Am notat în care vreme Luna pierde cu desăvârșire lumina sa și în care vreme ea strălucește cu toată lumina sa…

Cunoștințele matematice și astronomice dobândite de Enoh și expuse în cartea sa sunt deosebite. Lăsând la o parte faptul că i-au fost transmise de Uriel (alte cunoștințe din alte domenii poate i-au fost transmise de alți îngeri) trebuie să remarcăm capacitățile intelectuale ieșite din comun pe care le posedă Enoh. Cred că mulți savanți ai timpurilor noastre, laureați ai premiilor Nobel ar fi puși în inferioritate în fața acestui savant care a trăit acum 5500 de ani. Savanții actuali știu mult dintr-un domeniu în care s-au specializat. Enoh știa multe (și lucruri esențiale) din aproape toate științele.

Capitolul 75

După ce Enoh a învățat științele importante de la îngeri, le-a predat fiului său: *13. Toate legile lor, toate înrâuririle lor bune sau rele, eu ți le-am lămurit. O! Fiul meu Matusala!*

Capitolul 79

…Uriel mi-a spus: Iată, te-am făcut să știi totul… Tu vezi Soarele, Luna și îngerii care dirijează stelele din Cer, care conduc mișcările lor, fazele lor, și schimbările lor (oprirea mișcării de rotație a Pământului în timpul lui Iosua, la care mă voi referi pe parcursul acestei lucrări nu a fost o problemă foarte dificilă pentru îngerii acestei civilizații – n.a.). *Zilele păcătoșilor nu vor fi împlinite. Sămânța lor nu le va ajunge în șesuri și câmpii; muncile pământului vor fi răvășite, nimic nu le va veni la timpul său. Ploaia va rămâne în aer și Cerul va fi de bronz* (pot influența foarte ușor condițiile meteorologice de pe Pământ. Nu sunt sensibili la paparude – n.a.). *În acele timpuri* (premergătoare revenirii lui Isus – n.a.) *roadele pământului vor fi întârziate; ele nu vor înflori la timpul lor și pomii își vor opri fructele. Luna își va schimba drumul său, ea nu va mai apare la timpul său* **(Dacă ar auzi de asemenea fenomene, cei care în prezent se consideră „stăpâni" ai Pământului ar zâmbi cu ironie. Dacă ar ști ce civilizație avansată dirijează, printre altele, legile sistemului nostru solar ironia lor s-ar transforma în frică… de moarte. Din nefericire se va ajunge și într-o astfel de situație în care vor fi foarte mulți oameni. Și asta destul de curând – n.a.).** *Cerul va dogori și niciun nor nu se va vedea, și uscăciunea se va întinde pe fața pământului. Stelele căzătoare vor brăzda Cerul… și toate stelele se vor răzvrăti împotriva păcătoșilor. Locuitorii Pământului vor fi buimaci în gândurile lor; ei își vor strica toate căile lor. Ei vor călca poruncile Domnului și se vor crede zei; în acest timp răul se va tot înmulți în sânul lor. Dar pedeapsa Cerului nu se va lăsa așteptată: ei vor pieri cu toții.*

Capitolul 80

Și el (Uriel – n.a.) *mi-a zis: „O, Enoh, privește această carte care este coborâtă din Ceruri; citește ce este în ea, și încearcă să înțelegi tot ce cuprinde ea".*

Atunci am văzut tot ce a venit din Cer și am înțeles tot ce era scris în carte. Citindu-le, am cunoscut toate lucrările oamenilor; toate lucrările copiilor cărnii, de la începuturi și până la sfârșit (de astă dată Enoh a citit un curs de istorie a omenirii – n.a.)… Atunci cei trei sfinți m-au apucat și m-au dus pe Pământ, lăsându-mă în fața ușii casei mele.

Și ei mi-au spus: Explică toate aceste lucruri fiului tău Matusala; anunță-i pe toți copiii tăi că nicio ființă nu va rămâne fără a fi judecată în fața lui Dumnezeu, căci el este Creatorul.

Timp de un an întreg, noi te vom lăsa cu copiii tăi… ca tu să poți să-ți înveți familia, să scrii toate lucrurile pe care le-ai văzut și să le deslușești copiilor tăi. Dar la mijlocul anului viitor, te vom ridica din mijlocul alor tăi și inima ta se va întoarce la puterea sa dintâi (va primi un nou corp fizic – n.a.).

Capitolul 81

Deci, fiul meu Matusala, eu ți-am spus totul, am scris totul, ți-am dezvăluit totul și ți-am dat o carte pentru fiecare lucru. Păstrează, fiul meu, cărțile scrise de mâinile tatălui tău și transmite-le generațiilor viitoare! (există informații conform cărora Enoh ar fi scris 366 de cărți – n.a.). *Ți-am dat înțelepciune, ție, copiilor tăi și urmașilor tăi pentru ca ei să dea mai departe această înaltă înțelepciune* (pe care majoritatea oamenilor o ignoră – n.a.) *în toate gândurile lor, urmașilor lor. Și cei care vor înțelege nu vor mai putea dormi, dar ei vor deschide urechile lor pentru a le primi, pentru a se face vrednici de această înțelepciune, care va fi pentru ei ca o hrană cerească.*

În acest capitol, există un verset ce mi-a atras atenția. Enoh vorbește de „conducătorii a mii de specii de stele". Probabil numai astronomii moderni cunosc atâtea specii de stele, clasificate după mărime, luminozitate, traiectorie etc.

Capitolul 82

Enoh descrie câteva viziuni avute înaintea răpirii la cer. Trebuia sensibilizat, pregătit psihic. A fost doar o răpire spirituală, imaginile recepționate fiind asemănătoare celor din vis. Cuprind foarte multe evenimente care se vor desfășura ulterior, la distanță mare în timp. Faptul că i-au fost transmise și altfel decât pe cale directă arată faptul că reprezentanții civilizației lui Dumnezeu au dorit să ofere oamenilor o dovadă clară a faptului că le pot controla perfect subconștientul. Să urmărim câteva:

Prima mi-a apărut în timpul când eram ocupat să citesc (mi-l imaginez pe Enoh, alături de o bibliotecă cu peste 300 de cărți. Nu cred că acestea erau diferite de cele din zilele noastre. Poate cărțile să fi fost mai mari. Erau scrise de mână. Dacă biblioteca și cărțile erau asemănătoare celor din zilele noastre, oamenii sunt însă diferiți. În prezent nu știu câți mai au peste 300 de cărți în casă – n.a.); *și a doua cu câtva timp înainte de căsătoria cu mama ta… munți agățați deasupra munților, coline cădeau peste coline, copacii cei mai înalți se despicau pe toată lungimea lor și erau aruncați în adânc și cădeau până la fund* (lui Enoh i s-au transmis imagini din timpul marelui cataclism cunoscut sub numele de „Potop" – n.a.)…

Capitolul 85

…iată că o stea căzu din Cer și ea se înălța în mijlocul acestor tauri… văzui mai multe astre care coborau și se îndreptau spre această stea unică (zărirea „stelelor" lui Azazel în mijlocul oamenilor – n.a.)…

Capitolul 86

…văzui ieșind oameni asemănători cu oamenii albi… m-au luat de mână și ridicându-mă deasupra Pământului și a locuitorilor săi, m-au condus într-un loc deosebit (Enoh visează sau are viziunea răpirii la Cer – n.a.)…

Capitolul 87

…văzui pe unul din cei patru oameni coborâți din Cer cum adună și apucă toate stelele mari… și le aruncă pe toate în peșterile Pământului.

Capitolul 88

…se născu un om care construi o mare corabie. El locui în această corabie, și cu el trei tauri (nepotul lui, Noe și cei trei fii ai săi care aveau să se nască mult mai târziu – n.a.)… *și oaia zămisli alte douăsprezece oi* (Iacov și cei 12 fii ai săi – n.a.)… *când aceste douăsprezece oi s-au făcut mari ele vândură una dintre ele măgarilor* (Iosif este vândut unor ismailiți – n.a.). *Şi măgarii vândură oaia lupilor* (Iosif vândut egiptenilor – n.a.)… *lupii le omorau mieii* (persecutarea evreilor în Egipt – n.a.)… *una dintre ele reuși să scape și se întoarse printre catâri* (Moise se refugiază în tribul madianiților – n.a.)… *Domnul binevoi să le viziteze* (Domnul coboară pe muntele Sinai – n.a.)… *ochii acestor lupi au orbit și ei au ieșit și au urmărit oile* (ieșirea evreilor din Egipt – n.a.)… *Domnul oilor mergea cu ele și le conducea.* (Dumnezeu din „slava", adică nava Sa îi conducea pe evrei – n.a.)… *Marea a fost împărțită, și apele se traseră în părți ca un zid… apele s-au reunit după legile firești* (trecerea Mării Roșii – n.a.)… *această oaie se făcu om și el construi pentru Domnul, o stână și el a adus oile în ea* (Moise construiește cortul închinării – n.a.)… *văzui micuții lor* (iezii – n.a.) *intrând într-o nouă pășune și venind la malul unui fluviu* (evreii înainte să treacă Iordanul pentru a intra în Canaan –n.a.)… *Primul berbec* (Saul – n.a.) *l-a năpăstuit pe al doilea* (David – n.a.)… *El* (al doilea berbec – n.a.) *a pus ca urmaș un berbec tânăr* (Solomon – n.a.) *care deveni comandantul și conducătorul turmei… stâna deveni mare și minunată, și se ridică un turn înalt cu ajutorul acestor oi* (Solomon construiește Templul – n.a.)… *Una din oi a reușit să ocolească năpasta care o amenința și fugind, predica împotriva celor care au vrut s-o ucidă. Şi Domnul oilor a scăpat-o din mâinile lor, a urcat-o și a așezat-o lângă mine și rămase aici* (Enoh visează că Ilie va fi răpit la Cer și va sta lângă el – n.a.)… *el* (Domnul – n.a.) *abandonă templul Său și îl lăsă în puterea leilor, tigrilor, lupilor, vulpilor* (robia

Babiloniana și asiriană a evreilor – n.a.)… *mistreții s-au aruncat asupra oilor, au dat foc turnului închinat Domnului și au distrus stâna* (distrugerea celui de Al Doilea Templu de către romani în anul 70 e.n. – n.a.)… *am fost mult întristat de arderea acestui turn și de distrugerea stânei. Căci după aceea nu am mai putut-o vedea* (împărtășirea evreilor în lume – n.a.)… *și văzui în viziunea mea cum cel care scria, nota zi de zi omorurile comise de păstori* (greșelile conducătorilor evrei – n.a.)… *și cartea a fost dusă în fața Domnului spiritelor care întinse mâna, semnă și apoi o puse deoparte* (a se reține comportamentul cât se poate de omenesc al lui Dumnezeu – n.a.).

Citind acestea mulți ar fi înclinați să spună că aceste capitole din cartea lui Enoh au fost adăugate de evrei pentru a da mai mare credibilitate Vechiului Testament. Fals. Așa cum am spus, fragmente din cartea lui Enoh s-au regăsit pe tăblițele de lut dezgropate la Sumer sau Babilon, iar textul actual a fost tradus după Sulurile de la Marea Moartă a căror vechime a fost apreciată la cel puțin 100 de ani î.Hr., deci înaintea multor evenimente descrise de Enoh.

Capitolul 90

Şi acum, o, fiul meu Matusala! Fă-i să vină la mine pe toți frații tăi și strânge în fața mea pe toți copiii mamei tale. Căci mă frământă o voce interioară, spiritul din înalt m-a acaparat; vreau să vă arăt ce se va întâmpla în vremurile ce vor veni… prigoana va domni într-o zi pe Pământ; dar la sfârșit Dumnezeu va face o mare judecată; când nedreptatea va fi alungată, ea va fi stârpită din rădăcină.

Ea se va ridica totuși din nou; dar zadarnice eforturi. Lucrările sale vor fi din nou nimicite… Toate locurile pământului vor fi distruse de foc cu locuitorii lor.

Capitolul 92

Enoh începu să vorbească după o carte… *prin viziunile pe care le-am avut, eu am obținut o mare cunoaștere; și mi-a fost dat să citesc chiar tablele din Cer* (monitoarele computerelor – n.a.)… *rasa celor aleși va fi risipită pe tot Pământul* (poporul evreu a fost, așa cum am mai afirmat, ales de Dumnezeu pentru răspândirea credinței adevărate în toată lumea – n.a.)… *vor clădi un palat pentru marele Rege… va veni judecata universală* (deci înaintea judecății universale care pare că se apropie, trebuie construit un palat pentru Marele Rege, Mesia, Isus, deci Al Treilea Templu. Așa cum voi arăta, după datele Biblice, o posibilă construcție este în România. Este vorba de Casa Poporului – n.a.)…

Capitolul 96

16. *Nu vă gândiți și nu spuneți: Crima mea este ascunsă, păcatul meu nu este cunoscut de nimeni; căci, în Cer, se notează întocmai, în fața Atot-Înaltului* (au văzut că în fața lui Dumnezeu este un imens computer la care sunt racordați toți oamenii. Gândurile au energie, așa că nu este nicio problemă în a fi înregistrate – n.a.), *tot ce se face pe Pământ și toate gândurile oamenilor. Se știu în fiecare zi, nedreptățile de care vă faceți vinovați…*

Capitolul 97

O descriere cât se poate de actuală a stării jalnice în care a ajuns religia:

8. Ei iubesc pietrele, icoanele de aur, argint și lemn, spiritele josnice, demonii și toți idolii din temple; dar ei nu vor obține nicio mântuire. Inima lor va deveni nesimțitoare din cauza necredinței, și ochii lor vor fi orbiți de superstiții. În visele și viziunile lor, ei vor fi necredincioși și superstițioși, ei vor fi mincinoși și păgâni. De asemenea ei vor pieri cu toții…

Cele de mai sus explică, pe lângă alte aspecte, de ce falsele culte religioase au scos din biblie cartea lui Enoh.

13. Nenorocire vouă, care înălțați cu sudoarea altora palate pentru voi, fiecare din pietrele care le alcătuiesc, fiecare fărâmă de mortar care le leagă este pentru voi un păcat. Așadar, eu vă spun vouă, nu veți avea pace deloc.

15. Nenorocire acelora care fac nedreptăți, care sunt uneltele asupririi, care ucid pe aproapele lor. Căci Dumnezeu însuşi va ofili măreția voastră… şi vă va nimici pe toți.

Capitolul 103

Nu vă mai închinați în fața idolilor fără rost căci păcatele voastre, nelegiuirile voastre vor fi judecate ca nişte crime foarte grele. Mulți păcătoşi vor strâmba cuvântul adevărului. Ei vor folosi cuvinte nepotrivite, vor spune minciuni, vor alcătui cărți în care vor spune gândurile lor înfumurate.

Capitolul 104

Atenție! Este un capitol senzațional:

1. În acel timp Domnul le va ordona (celor drepți – n.a.) să adune copiii Pământului pentru ca ei să aplece urechea la cuvintele înțelepciunii Sale; El le va spune: arătați-le această înțelepciune, căci voi sunteți conducătorii şi stăpânii lor.

2. Arătați-le lor răsplata care va trebui să o primească toți cei care au urmat cuvântul; căci EU ŞI FIUL MEU, vom face cu ei un neam etern în numele dreptății.

Prima referire la faptul că Isus a fost fiul lui Dumnezeu. Cine susține că în cartea lui Enoh s-a intervenit adăugând sau scoțând câte ceva să fie siguri că se înșeală. Dacă aşa ar fi stat lucrurile atunci unii evrei sigur ar fi scos această afirmație a lui Dumnezeu.

În capitolul referitor la Isus voi explica de ce Dumnezeu îl denumeşte „Fiul Meu".

Capitolul 105

După câtva timp, Matusala, fiul meu, dădu o femeie fiului său Lameh. Aceasta, rămase gravidă, aduse pe lume un copil care avea pielea albă ca zăpada şi roză ca un trandafir; şi un păr alb şi lung ca lâna şi ochii de o mare frumuseţe. De abia i-a deschis, că ei au inundat cu lumină toată casa ca strălucirea Soarelui.

Şi de abia a fost primit de mâinile moaşei, că el a deschis gura ca să proslăvească minunile lui Dumnezeu. Atunci Lameh, tatăl său, plin de uimire, alergă să-l găsească pe Matusala, şi l-a anunțat că el are un fiu care nu se poartă ca ceilalți copii. Acesta nu este un om, a zis el, acesta este un înger din cer; fără îndoială, el nu este din neamul nostru (Nu este o fantezie a cărții lui Enoh. A fost un experiment genetic de ameliorare a rasei umane după ce îngerii lui Azazel au făcut experiențe genetice neîngăduite şi neindicate de civilizația lui Dumnezeu, care au dus la degenerarea speciei umane. Aspectul lui Noe – părul, pielea, ochii este asemănător îngerilor din Cer. Noe, fiii săi şi familiile lor aveau să fie supraviețuitorii Potopului. Deci rasa umană trebuia îmbunătățită. Faptul că a vorbit nu are de ce să surprindă. A fost o dovadă că reprezentanții civilizației lui Dumnezeu pot interfera subconştientul uman şi transmite creierului un anume mesaj. Dacă nu s-a întâmplat aşa există şi o altă explicație: un înger al civilizației lui Dumnezeu putea să fie prezent în stare invizibilă şi să vorbească, slăvindu-l pe Dumnezeu, pentru că a conceput planul de salvare a omenirii prin intermediul lui Noe. Nefiind vizibil, cum era şi firesc, vocea lui a fost atribuită lui Noe – n.a.)… *el nu pare să fie din mine, mai curând dintr-un înger… O! Tată, te rog, mergi şi găseşte-l pe Enoh, bunicul meu şi cere-i lui o lămurire, căci el locuieşte cu îngerii.…Atunci, eu, Enoh, i-am răspuns: Domnul este pe cale să facă o nouă lucrare* (să-i zicem, o nouă creație – n.a.)… *Eu am văzut-o într-o viziune… un Potop va inunda pământul timp de un an… fiul care i s-a născut este într-adevăr fiul său* (mulți ar putea crede că a fost o fecundare artificială a soției lui Noe. Enoh nu greşeşte. Cred că s-a intervenit genetic asupra celulelor sexuale ale lui Lameh, fără ca acesta să fie conştient de aşa ceva. Putea fi oricând adormit, hipnotizat etc. De reprezentanții civilizației lui Dumnezeu a căror prezență pe Pământ în acea perioadă era ceva obişnuit – n.a.)… *dați-i numele de Noe, pentru că el va supraviețui* (în ebraică, Noe înseamnă: mângâiere – n.a.)… *El şi fiii lui nu vor fi părtaşi la desfrâu şi se vor păzi de păcatele care vor acoperi fața Pământului. Din nefericire, după potop, nedreptatea va fi încă şi mai mare ca înainte; căci eu ştiu că trebuie să vină;* (prin noua creație – Noe şi urmaşii Săi, rasa umană a fost îmbunătățită genetic. Nu însă şi spiritual deoarece foarte puțini oameni, pe parcursul secolelor, au fost dispuşi să accepte înțelepciunea sau ştiința civilizației lui Dumnezeu – conform perioadelor istorice – dorind astfel să devină

mesageri ai Acestora pe Pământ. Cei care au instituit pe Pământ monoteismul au fost, așa cum vom vedea pe parcursul acestei lucrări, tot reprezentanții civilizației lui Dumnezeu conduși chiar de Acesta. Din păcate, mulți îl consideră pe Yahweh drept o zeitate a evreilor punându-l alături de Dagon, Baal, Buddha etc., fără să înțeleagă că Yahweh este chiar numele singurului Dumnezeu adevărat. El, așa cum am văzut din cartea lui Enoh și cum vom vedea și în Biblie, a coborât din stația civilizației Sale și i-a spus, printre altele, lui Moise și numele Său. Cei care susțin că Yahweh era slujitorul unui Dumnezeu care nu s-a implicat direct în viața oamenilor le pun următoarea întrebare: De ce cartea lui Enoh, cel mai vechi document din lume care abundă de înțelepciunea celor din Cer nu menționează numele de Yahweh drept un slujitor al lui Dumnezeu așa cum specifică numele a zeci de îngeri, și buni și răi? Răspunsul e simplu. Pentru că nu există. Yahweh e însuși Dumnezeu. Nu sunt evreu, cum poate o cred mulți care citesc aceste rânduri. Odată poate credeam și eu într-un Dumnezeu impersonal. Citind cartea lui Enoh și Biblia m-am lămurit asupra acestei evidențe. Cine are argumente contra celor afirmate mai sus rog să le facă publice, eventual să mi le comunice. Dacă nu are, e liber să rămână la părerile sale – n.a.); *însuși domnul mi-a arătat toate tainele despre acestea și am putut citi în Scrisurile* (monitoarele – n.a.) *din Cer.*

Am citit că neamurile (i-au fost prezentate imagini referitoare la istoria omenirii, a făcut excursii în viitor – n.a.) *vor urma unul după altul până când se va ridica o rasă sfântă* (se va produce după numirea lui Isus, răpirea credincioșilor și revenirea lor pe Pământ – împărăția de 1000 de ani – n.a.)… *voi cei care suferiți, așteptați cu răbdare vremea când păcătoșii vor dispărea și forța răului va fi nimicită; așteptați ca păcatul să dispară de pe Pământ; căci numele lor vor fi șterse din cărțile sfinte, rasa lor va fi distrusă, și spiritele lor vor fi supuse caznelor* (după ce vor primi și un corp fizic – n.a.). *Ei vor țipa, se vor jeli într-un pustiu nevăzut* (probabil unele planete izolate și în condiții climatice dificile, cum ar fi temperatura ridicată. Corpul fizic nu se va deteriora rapid și va resimți din plin disconfortul. Când se va deteriora va fi înlocuit de un altul și… din nou la treabă! – n.a.). *Ei vor țipa, se vor jeli într-un pustiu nevăzut; și vor arde într-un foc care nu va înceta niciodată… se păstrează în Cer listele cu numele lor și cu lucrările lor rele; și îngerii au luat cunoștință de ele și ei cunosc și pedepsele ce le sunt cuvenite; ei știu și ce îi așteaptă pe cei care și-au crucificat trupul lor, și care au fost prigoniți de oamenii răi; pe cei care L-au iubit pe Dumnezeu, care nu și-au pus iubirea în aur și argint… nu au căutat să strângă bogății pământești, ci s-au privit ca un spirit călător pe Pământ… Așa se purtau ei și totuși Dumnezeu i-a pus la numeroase încercări, dar spiritele lor au fost găsite totdeauna curate și minunate, și pregătite să-l binecuvânteze pe Domnul; am însemnat în cărțile mele toată răsplata pe care o vor merita ei pentru că au iubit lucrările cerești mai mult decât pe ei înșiși. Iată ce a zis Domnul: Când erau asupriți de oamenii răi, acoperiți de rușine și jigniri ei nu au încetat să mă laude. Acum eu voi ridica spiritele lor până la lăcașul luminii… Eu îi voi conduce în lăcașul splendori lor pe cei care au iubit numele meu… El va da credincioși lor săi o casă fericită… vor cunoaște pe veci adevărul* (despre civilizația lui Dumnezeu – n.a.) *celor promise de un Dumnezeu* (un Dumnezeu adevărat, nu un dumnezeu fals precum Azazel căruia în prezent majoritatea oameni lor i se închină. Lui și relelor pe care le-a introdus în lume – n.a.) *pe care ei L-au iubit.*

Mulți pot pune următoarea problemă în discuție: după ce Noe și urmașii săi au fost salvați de Potop nu ar fi putut Dumnezeu să se ocupe permanent de noua specie de oameni? Să-i supravegheze și să-i civilizeze așa cum ar fi vrut? Nu cred că era posibil și asta din câteva motive pe care le văd eu. S-ar putea să greșesc:

1) Din punctul de vedere al activităților acestei civilizații era o pierdere de timp. Cred că au planuri de colonizare și a altor planete. Așa cum am mai spus nu au neglijat nici acest aspect: au trimis mesageri (însuși Dumnezeu). S-au trasat niște direcții de conduită conforme standardelor lor. Cine le-a acceptat bine. Cine nu iară bine. Dumnezeu nu a forțat și nu forțează pe nimeni. Nu face dragoste cu de-a sila.

2) Civilizația lui Azazel este în Adânc. I-a lăsat și lui libertatea de a-i „civiliza” pe oameni în felul în care a vrut. În acest fel i-a demonstrat lui și îngerilor săi, precum și celor din anturajul Său care la început nu au considerat justă o asemenea pedeapsă administrată îngerilor lui Azazel, eșecul „înțelepciunii” sale, vizibile peste tot în lume: războaie, parapsihologie-magie, idolatrie, droguri (cunoșteau plantele și rădăcinile spune Enoh) etc.

3) Prin strategia adoptată Dumnezeu a putut să-i încerce și pe cei credincioși (precum Iov și mulți alții ca el) spre a-i demonstra lui Azazel că are mulți adepți care îi sunt „vânduți” spiritual, suficienți pentru noua creație din timpul împărăției de 1000 de ani.

GENEZA

Ordinea creației – Fizicianul Amper scria despre Geneză: *„Ordinea în care apar ființele organice este exact a celor șase zile ale creațiunii, cum ne-o prezintă cartea Genezei. Sau Moise a avut aceleași cunoștințe științifice superioare pe care le are secolul nostru, sau a fost iluminat de Dumnezeu”.*

Unele persoane nu acceptă Biblia pentru că nu înțeleg cum a dat pământul verdeața… (Geneza 1:11) în ziua a treia iar Soarele a apărut în ziua a patra. Omit însă (voit sau nu) faptul că lumina a fost făcută în ziua întâi (prin zile, am arătat și cu alte ocazii, se înțeleg perioade mari de timp – n.a.), deci fotosinteza s-a făcut în „ziua” a treia când lumina exista. În anul 1961, după cum argumenta celor care se îndoiau de aceasta, Petru Popovici, în lucrarea „Biblia este totuși adevărată” la Expoziția Horticolă Internațională de la Erfurt, Germania, au fost prezentate legume: castraveți, roșii, ridichi, salată și ceapă, cultivate în timpul iernii în regiunile arctice ale fostului URSS, în exploatări subterane, deci tară lumina soarelui, ci doar cu lumina electrică. Știrea a fost publicată în ziare și în revista „Orizonturi” nr. 125/1961.

Este posibil și faptul ca Soarele să fi existat, și din cauza condițiilor meteorologice din acele timpuri îndepărtate, probabil o atmosferă foarte densă, să nu fie văzut. Nu e nicio contradicție. S-a urmărit transmiterea pentru oameni a unui mesaj: a apărut, adică „a fost văzut”, în ziua a patra.

Sunt multe astfel de aspecte pe care mulți oameni le ridică, mai mult pentru a-și liniști cugetul că Biblia nu e adevărată, deci Dumnezeu nu există. E un mecanism psihic subconștient de apărare. Refuză să creadă că odată ar putea să dea ochii cu ALȚII, care să-l întrebe ce face. Mai bine zis: *„ce ai făcut?”* Voi semnala câteva și voi urmări analiza în continuare a ideii de bază a lucrării: există o civilizație extrem de avansată care ne-a creat și cu care vom lua cât de curând contact. Vom fi, fie colaboratori, fie slugi. După alegere.

Și asupra creației (Geneza 1:26) spun unii că ar fi diferite neclarități. Nu încep a le discuta. Un lucru pe care un cercetător obiectiv al Bibliei nu-l putem respinge este acela al faptului că au fost creați: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră”. Evoluționismul este o aberație, o fugă de inevitabila întâlnire cu civilizația lui Dumnezeu. Ceva asemănător mi se pare a discuta micile inexactități ale Creației. Atâtea au fost documentele – (Geneza) pe care civilizația lui Dumnezeu a găsit cu cale să ni le transmită. Când vor veni ei vor furniza celor curioși toate detaliile.

„Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu” (Geneză 2:7). „Țărâna” pământului reprezintă materia organică și anorganică a organismului uman. În afară de aceasta, omul a primit, prin nări, „suflarea de viață”. Aceasta este reprezentată de biocâmp, subconștient sau corp eteric (cum spun fizicienii, psihiatrii, respectiv ocultiștii când se referă mai mult sau mai puțin conștient la corpul spiritual). Faptul că a primit-o prin nări demonstrează că avea și capul împreună cu creierul, acesta fiind după părerea mea, un organ care ar permite doar exteriorizarea producțiilor spirituale profunde (gândire, memorie, sentimente, voință, cu sediul în subconștient sau inconștient) și adaptarea la solicitările mediului (percepție, motilitate etc.).

În acest context doresc să fac o comparație cu o tehnică chirurgicală folosită în zilele noastre. Astfel, pentru tratarea tumorilor hipofizare (glandă endocrină ce are raporturi strânse cu diencefalul care ar putea reprezenta sediul central al acestui biocâmp) se folosește ca metodă de tratament roentgenterapia, care constă în introducerea unor granule radioactive în fosa pituitară, după perforarea peretelui osului sfenoid (parte a bazei creierului, la acesta ajungându-se prin nări.

Deci, și noi am ajuns să folosim, pentru a ajunge la diencefal (recunoscut de medicină ca fiind centrul vieții emoționale și instinctuale) tehnica celor care ne-au creat. Posibil ca printr-o tehnică asemănătoare să fi introdus în corpul adult dar neînsuflețit al lui Adam (obținut prin clonare) acest element spiritual. Cum ADN-ul (pomul vieții) este constituentul de bază al materiei fizice, tot așa și materia spirituală ar putea și ea să fie constituită dintr-un element spiritual de bază să-i zicem ADN spiritual, care după ce a fost introdus (în cazul lui Adam și al Evei) în diencefal s-a răspândit în tot corpul. În acest sens Biblia afirmă: „Suflarea omului (biocâmpul – n.a.) este o lumină a Domnului (adică o energie – n.a.) care pătrunde până în rundul măruntaielor”. (Proverbe 20:27).

Faptul că această energie pătrunde până în „fundul măruntaielor” înseamnă ca ADN-ul spiritual impregnează fiecare celulă a corpului nostru.

Cele de mai sus, afirmate de împăratul Solomon acum 3000 de ani, insuflat de Dumnezeu, reprezintă o ilustrare a cercetărilor ultimilor ani, când s-au făcut investigații deosebite pentru elucidarea cuplajului la interfața dintre corpul fizic și cel eteric în organismul uman.

Conform concluziilor acestor cercetări, corpul eteric, biocâmpul sau subconștientul realizează o „rețea" în care este stocată și vehiculată sub raport energetic întreaga informație ce ghidează creșterea celulară, precum și dezvoltarea structurii fizice a corpului. Această energie operează pe baza unui scenariu concentrat și împletit cu mecanismele genetice. Ca urmare, corpul fizic este conectat și depinde de corpul eteric (energetic), primul neputând exista în afara celui din urmă. Acest lucru l-a afirmat și Iov, insuflat tot de Dumnezeu: „Dacă nu s-ar gândi decât la El (Dumnezeu – n.a.), dacă și-ar lua înapoi duhul și suflarea, tot ce este carne ar pieri deodată și anume s-ar întoarce în țărână" (Iov 34:14-15).

Cam atât în lucrarea de față referitor la corpul spiritual. Așa cum am spus mă voi axa asupra contactelor dintre oameni și reprezentanții civilizației lui Dumnezeu. Asupra acestor aspecte voi reveni pe larg într-o lucrare viitoare. Cei interesați pot până atunci să consulte lucrările pe care le-am publicat anterior și care au ca temă „parapsihologia", nu în sens de magie, farmece și alte trucuri ieftine prin care oamenii intră sub influența spirituală a îngerilor din Shambhala, ci privită ca o știință a corpului spiritual, a subconștientului care e foarte puțin cunoscută, inclusiv în lumea medicală de specialitate.

Un alt subiect controversat este acela al localizării raiului (Eden). În Biblie (Geneză 2:8-14) este menționată o zonă în care există patru râuri: Pison, Ghihon, Hidechel (Tigru) și Eufrat.

Mulți spun: Tigru și Eufrat există dar celelalte două nu. Deci Biblia minte. Nu e exclus să zică: e o minciună – Tigru și Eufrat sunt fluvii și Biblia spune că sunt râuri. E posibil ca primele două să fi fost râuri care legau Tigrul de Eufrat și care, în mii de ani (mai ales că a fost și Potopul când au avut loc mari schimburi de relief) să fi dispărut.

Tot la fel de bine e posibil ca raiul – Edenul – să fi fost în stația civilizației lui Dumnezeu, unde, după cum am văzut în cartea lui Enoh există multe denumiri geografice asemănătoare celor de pe Pământ. Înclin să cred această variantă deoarece acolo existau și cei doi „pomi": pomul înțelepciunii (ARN) și pomul vieții (ADN). Erau poate și condiții mai bune pentru urmărirea evoluției primilor oameni care, după ce s-au înfruptat din pomul înțelepciunii (ARN) și li „s-a deschis mintea" (Geneză 3:6) au fost aduși pe Pământ. Faptul că li „s-a deschis mintea" înseamnă că s-a produs o dezvoltare a sistemului nervos, ARN-ul fiind component de bază al celulelor nervoase. De aceea este pe deplin justificată afirmația lui Dumnezeu adresată Evei: „Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii" (Geneză 3:16), dezvoltarea creierului fiind însoțită și de o dezvoltare corespunzătoare a cutiei craniene, deci dureri la naștere.

Nu cred că Dumnezeu dorea să fim niște oligofreni. Voia însă să dirijeze dezvoltarea sub toate aspectele a civilizației nou create. Faptul că s-a produs acest eveniment L-a determinat să-și schimbe anumite planuri. Sau poate chiar acesta a fost planul Lui. Nu e loc de speculații și nici nu cred că sunt necesare. Toți vom afla, cât de curând, cum au stat lucrurile.

Despre Enoh am discutat, așa încât am ajuns la Noe. Câteva date din Geneză – capitolul 6:

„Dumnezeu S-a uitat (din Stația Lui poate vedea orice eveniment – n.a.) *spre Pământ și iată că pământul era stricat… Iată cum s-o faci: corabia să aibă trei sute de coți în lungime* (aprox. 180 în – n.a.), *cincizeci de coți în lățime* (~ 30 în – n.a.) *și treizeci de coți în înălțime (~18m – n.a.)… Apoi Domnul a închis ușa după el".*

Vom vedea și alte situații în care Dumnezeu S-a pogorât pe Pământ. Cu atât mai mult cu ocazia acestui eveniment. Corabia era foarte mare, de dimensiunea unor nave ale timpurilor moderne, compartimentată, deci putea adăposti animalele care trebuiau salvate, la strângerea lor participând probabil pe lângă familia lui Noe și reprezentanții civilizației lui Dumnezeu care aveau toată tehnica necesară unei astfel de acțiuni: *„Noe umbla cu Dumnezeu"* (Geneza 6:9).

Câteva date suplimentare despre realitatea acestor evenimente extrase din lucrarea „Biblia este totuși adevărată" de P. Popovici, nu înainte însă de a aminti că Potopul a fost însoțit de multiple dezastre naturale care au dus la dispariția a continente întregi: Atlantida, Mu etc. – „Potopul e pomenit în vechile scrieri caldeene, chineze, mexicane, grecești, egiptene, feniciene, iar la unele popoare care nu cunoșteau tehnica scrisului, amintirile despre Potop s-au transmis pe cale orală.

– Dr. Johannes Riem (Germania) spunea: „dintre toate tradițiile niciuna nu e atât de generală, atât de răspândită pe pământ ca tradiția potopului".

– Dr. Richard Andre (Germania) a colectat 88 de tradiții diferite ale potopului (din Asia, Europa, Africa, Australia, America).

– Ziarul „Dagbladet” din Danemarca afirmă că un inginer numit Vogt a făcut o corabie, nu prea mare ca dimensiuni şi, de o formă curioasă. Avea 30 de picioare (1 picior=0,32 în) lungime, 5 picioare lăţime şi 3 picioare înălţime. Ea este o nouă corabie a lui Noe, construită de inginerul Vogt, cheltuiala fiind suportată de „Fundaţia Charles Bery”.

Dl Vogt afirmă următoarele: „Ştiţi că am fost angajat de câţiva ani pentru experienţe de navigaţie. În cursul experienţelor, de cea mai mare importanţă era obţinerea celor mai bune proporţii la dimensiunile vaselor. Atenţia mea a fost atrasă de nişte cifre găsite în Biblie, la Geneza 6:15, dimensiunile date de Dumnezeu lui Noe pentru construcţia corăbiei. Remarcabilul lucru ce se poate spune despre aceste dimensiuni este că după mii de ani de experienţe în ce priveşte arta construcţiilor de corăbii, ele sunt încă proporţiile ideale pentru construcţia unei mari corăbii. Una din cele mai mari dificultăţi, este aceea a determinării dimensiunilor corecte şi proporţionate. Fără îndoială că multe corăbii au fost pierdute, numai pentru că dimensiunile lor n-au fost precis proporţionate. Sunt convins că dacă am da celui mai mare inginer din lume sarcina de a construi o corabie, tot atât de mare şi tot atât de simplu construită ca şi corabia lui Noe, pentru a pluti cât mai liniştit pe mare, el n-ar putea face o corabie mai bună. Opinia mea este că arca lui Noe este o capodoperă”.

Unii cititori ai cărţilor mele mi-au dat a înţelege că am făcut „fixaţie” pe Biblie şi nu caut ştiinţa şi în alte lucrări vechi. Nu neg că există, însă sunt nerelevante din punctul de vedere al lămuririi trecutului şi viitorului nostru în această lume şi în cea viitoare. Dacă le voi descoperi, cu cea mai mare plăcere le voi face publice.

Pentru lămuriri voi da un exemplu: există aşa cum am afirmat nenumărate tradiţii ale Popoarelor care amintesc de Potop. Niciuna însă nu dă DIMENSIUNILE NAVEI construită în timpul lui Noe. Doar el le menţionează. La fel cum scrierile indiene vorbesc, ca şi scrierile vechi al multor altor popoare de aparate de zbor. Şi atât.

O informaţie interesantă (în afara Bibliei, dar care confirmă cartea lui Enoh) este furnizată de Epopeea lui Ghilgameş în care se vorbeşte de zeii Mesopotamiei care, înspăimântaţi de potop, se refugiază în cer, acolo unde zeul Anu îşi are adăpost. Înainte de a intra, „Zeii se ploconesc şi se înjosesc ca nişte câini”. Înspăimântaţi de ceea ce se întâmplă ei îşi plâng nenorocirea.

Majoritatea cercetătorilor resping identitatea potopului Biblic cu cel babilonian argumentând următoarele: istoria din Geneză vorbeşte de un Dumnezeu, iar istoria lui Ghilgameş vorbeşte de un cer încărcat de zei, care aveau trăsături umane, se văitau, se temeau de Altul, se înjoseau.

Cercetătorii nu pot înţelege deoarece nu cunosc cartea lui Enoh. Cei care au ajuns cu lectura acestei cărţi până aici îşi dau seama cu siguranţă că în epopeea lui Ghilgameş este vorba de îngerii lui Azazel care se vaită ştiind ce-i va aştepta. Doar că nu i-a mai primit nimeni în Cer. L-au trimis pe Enoh ca mesager.

După Potop, Dumnezeu a aşezat în nor un curcubeu. Să vedem ce spune Biblia: *„Curcubeul meu pe care l-am aşezat în nor… apele nu se vor mai face un potop, ca să nimicească orice făptură… Eu mă voi uita la el…”* (Geneză 9:13-17).

Credeţi oare, asemenea preşedintelui SUA, G. W. Bush, când a fost la Bucureşti, că e vorba de un banal fenomen optic? E vorba de ceva mult mai complex. Este un mare satelit centrat pe diferite zone ale Pământului prin care Dumnezeu „se uită” şi când va vedea că lumea se va umple din nou de fărădelege (plinul cred că s-a făcut deja) n-o va mai distruge prin apă. Va folosi focul. Arme nucleare sunt destule. De fapt distrugerea va fi datorată îngerilor lui Azazel şi ştiinţei lor prost folosite.

Familia lui Noe a coborât din navă (acest termen mi se pare mai potrivit decât cel de arcă; Dicţionarul explicativ al limbii române şi probabil şi al altor limbi dau următoarea definiţie termenului de arcă: „corabia miticului Noe; figurativ îngrămădire eterogenă de oameni şi animale. Fără comentarii – n.a.) pe muntele Ararat, de lângă izvoarele fluviului Eufrat. Apoi se pare că au migrat spre Babilonia, fostul lor loc de baştină înainte de potop. Fiii lui Noe au fost: Iafet, Ham, Sem.

Iafetiţii s-au dus în nord şi au populat regiunile din jurul Mării Negre şi cele din jurul Mării Caspice. Au fost strămoşii popoarelor caucaziene din Europa şi Asia.

Hamiţii s-au dus în sud, probabil în Egipt, Arabia, ţărmul răsăritean al Mării Mediterane şi Coasta de Răsărit a Africii. Canaan, fiul lui Ham, şi urmaşii lui au ocupat un teritoriu care va deveni ulterior ţara evreilor.

Semiţii i-au cuprins pe evrei, sirieni, asirieni, în nordul Văii Eufratului şi în zonele învecinate.

Pe parcursul perioadei de aproximativ 400 de ani ce s-a scurs de la Potop (2344 î.Hr.) până la Avraam (1917 î.Hr.) cel mai important conducător a fost Nimrod, nepotul lui Ham (Geneză 10:8), care a fost șeful proiectului legat de construirea turnului Babel.

După potop locuitorii pământului vorbeau o singură limbă (după eșecul legat de tumul Babel vor fi împrăștiați, în linii mari populând zonele geografice menționate mai sus), oamenii acelei perioade stabilindu-se în valea Sinear, lângă joncțiunea Tigrului și a Eufratului (vechiul Babilon); *„Şi au mai zis: „haidem să zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul”* (Geneză 11:4).

Cuvântul turn, înseamnă zigurat, adică o piramidă în trepte care avea în vârf aparatura necesară pentru inspectarea Cerului. Deci un observator astronomic. De unde aveau aparatura? Cred că mulți cititori au deja răspunsul. De la îngerii lui Azazel care și-au băgat din nou „coada” printre oameni.

„Domnul s-a pogorât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor, și Domnul a zis: „Iată, ei sunt un singur popor; și toți au aceeași limbă și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând. Haidem să ne pogorâm și să le încurcăm acolo, limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora. Şi Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată suprafața Pământului” (Geneza 11:5-8).

Planul îngerilor lui Azazel și al oamenilor influențați de aceștia, de a evita o nouă intervenție de pedepsire a lor, de a inspecta Cerul este dejucat și de această dată.

Pentru *încurcarea limbilor* sugerez următoarele explicații: în unele afecțiuni psihice care au la bază șocuri emoționale puternice persoanele respective ajung până la crearea unei limbi doar de ei înțelese, compusă dintr-o multitudine de neologisme. Ceva asemănător putea să se întâmple și cu oamenii respectivi în mijlocul cărora s-au „pogorât” îngerii civilizației lui Dumnezeu cu aparatele lor de zbor. Se poate lua în calcul și o posibilă influențare a biocâmpului sau subconștientului așa cum se întâmplă cu persoanele aflate în transă care ajung să vorbească limbi pe care nu le cunosc în stare de veghe. Bineînțeles că numărul limbilor au fost puține la număr, din ele formându-se ulterior alte limbi noi și dialecte.

Referitor la răspândirea pe Pământ a oamenilor, pe lângă zonele menționate și populate de urmașii lui Sem, Ham și Iafet, pot spune că în alte zone ale Pământului au putut fi duși de îngerii lui Dumnezeu cu navele lor. Există numeroase scrieri vechi ale popoarelor care amintesc de străbuni ai lor veniți din Ceruri.

Prin împrăștierea oamenilor și încurcarea limbilor se explică și varietatea de zei, precum și varietatea de nume a persoanelor de dinainte de potop. A fost păstrată amintirea îngerilor veniți din ceruri, a potopului, a uriașilor, a aparatelor lor de zbor etc. Elemente întâlnite în scrierile vechi. Există printre ele și elemente științifice, din păcate foarte puține pentru o imagine coerentă asupra istoriei trecute, prezente și viitoare a omenirii, așa cum e furnizată de religiile monoteiste (vom vedea că și Coranul conține elementele de bază care apar în studiul Bibliei).

Majoritatea arheologilor cred că vatra turnului Babel s-ar găsi în centrul Babilonului unde s-au descoperit niște mine în apropierea Templului Marduk. G. Smith a descoperit o inscripție care menționează: „Zidurile acestui ilustru turn i-a ofensat pe zei. Într-o noapte ei au dărâmat tot ce zidiseră ei. I-au împrăștiat, și le-au înstrăinat graiul”.

Oamenii au păstrat amintirea îngerilor lui Azazel care i-au ajutat să construiască turnul Babel și i-au mai învățat probabil și alte lucruri. Nu neapărat rele. I-au învățat probabil să cultive diferite plante, legume, să pescuiască etc. Erau doar în grija lor. Astfel au devenit eroi civilizatori și mai târziu zei. Oamenii aveau să li se închine în forme aberante, înjositoare pentru ființa umană (jertfe umane, rituale sexuale etc.). Chiar dacă jertfele umane nu se mai practică (decât poate în zone necunoscute ale Pământului), rituale sexuale sau alte rituale păgâne sunt practicate, din nefericire, de miliarde de oameni. Excepție fac: evreii, creștinii a căror activitate religioasă este axată pe studierea și punerea în practică a învățăturilor Biblice și musulmanii.

Din păcate idolatria a cuprins marile culte creștine: statui și leme pictate sunt în toate lăcașurile lor de cult și în casele idolatrilor. Când vor veni încercările vor vedea că acești idoli nu au nicio putere. Sunt surzi și muți.

Faptul că există un număr de credincioși monoteiști (cam mic, dar suficient pentru a repopula Pământul în timpul „împărăției de 1000 de ani”) se datorează exclusiv faptului ca reprezentanții civilizației lui Dumnezeu au luat contact direct cu persoane cărora le-au transmis învățăturile lor. Le vom cunoaște în continuare.

Taberele au fost astfel formate: de o parte Azazel, îngerii lui și oamenii care au ales civilizația din Adânc, pe de altă parte Dumnezeu, îngerii lui și oamenii care au ales civilizația din Cer. În prezent tabăra lui Azazel are o superioritate zdrobitoare. Din fericire pentru cei puțini, Dumnezeu nu a pierdut și

nu va pierde niciodată.

Să trecem acum la analiza câtorva aspecte din viața patriarhului Avraam (1917 î.Hr.) recunoscut de credincioșii adevărați ai celor trei religii monoteiste drept întemeietorul lor. Dumnezeu l-a chemat pe Avraam să devină fondatorul unei mișcări ce avea drept scop recuperarea omenirii.

„Toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” (Geneză 12:3). Biblia este răspândită în peste 2000 de limbi și dialecte. Coranul este și el răspândit în atâtea țări arabe. Toți cei care citesc aceste cărți îl recunosc pe Avraam drept omul rară de care credința lor adevărată nu ar fi existat.

Reamintesc ascultarea de care a dat dovadă Avraam când Dumnezeu i-a cerut să-și părăsească familia și casa cu scopul de a merge în țara care va fi dată evreilor, Canaan.

„Când a fost Avraam în vârstă de nouăzeci şi nouă de ani, Domnul i s-a arătat, şi i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul Cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea, şi fii fără prihană. Avraam s-a aruncat cu faţa la pământ” (Geneză 17:1,3).

Este vorba de un dialog direct cu Dumnezeu, Geneza afirmând în acest sens următoarele: *„Când a isprăvit de vorbit cu el, Dumnezeu S-a înălţat de la Avraam”.* (Geneza 17:22). Cred că este clar cum „s-a înălțat”.

În capitolele 18 și 19 din Geneză sunt descrise întâlnirile lui Avraam cu trei bărbați, doi dintre ei având misiunea de a distruge Sodoma și Gomora, iar cel de al treilea fiind chiar Dumnezeu, cu care Avraam va duce tratative referitoare la evitarea distrugerii acestor două cetăți: *„Domnul i s-a arătat la stejarii lui Mamre, pe când Avraam şedea la uşa cortului, în timpul zădufului zilei. Avraam a ridicat ochii, şi s-a uitat şi iată că trei bărbaţi stăteau în picioare lângă el. Când i-a văzut, a alergat înaintea lor de la uşa cortului, şi s-a plecat până la pământ. Apoi a zis: „Doamne, dacă am căpătat trecere în ochii Tăi, nu trece, rogu-Te, pe lângă robul Tău. Îngăduie să se aducă puţină apă, ca să vi se spele picioarele; şi odihniţi-vă sub copacul acesta. Am să mă duc să iau*

O bucată de pâine, ca să prindeţi la inimă… „Fă cum ai zis” i-au răspuns ei… Avraam a alergat la vite, a luat un viţel tânăr şi bun, şi l-a dat unei slugi să-l gătească în grabă. Apoi a luat unt şi lapte, împreună cu viţelul pe care-l gătise, şi l-a pus înaintea lor”. (Geneza 18: 1-8).

După masă *„cei doi îngeri au ajuns la Sodoma seara”* (Geneza 19:1) dar *„Avraam stătea înaintea Domnului”.* (Geneză 18:22). Simplu, nu? 2+1=3.

La Sodoma, cei doi bărbați ajung în casa lui Lot (nepotul lui Avraam) unde, au un comportament asemănător oamenilor, mănâncă, beau lapte, se spală pe picioare. Dacă ar fi fost îngerași cu aripioare și-ar fi spălat aripile. Apoi sunt solicitați de bărbații din Sodoma, să iasă în stradă, pentru a se împreuna cu ei. Lot oferă acestor perverși, în schimbul îngerilor, pe cele două fete ale sale, dar este refuzat. Atunci se produce un eveniment salvator, astfel descris: *„Dar bărbaţii aceia au întins mâna, au tras pe Lot înăuntru la ei în casă, şi au încuiat uşa. Iar pe oamenii care erau la uşa casei i-au lovit cu orbire, de la cel mai mic pană la cel mai mare, aşa că degeaba se trudeau ei să găsească uşa”* (Geneză 19:10-11).

„Mâna” lor nu a fost altceva decât un dispozitiv de teleportare, orbirea homosexualilor fiind cauzată de efectul luminos al razei emise de respectivul aparat.

Urmează apoi evacuarea familiilor lui Lot, căruia i se spune să nu se uite înapoi și să se refugieze într-o cetate, *îngerul* făcându-i mențiunea că nu poate face nimic până nu ajunge acolo, Lot și ai săi urmând a fi salvați.

După ce Lot a ajuns în cetatea Țoar, *„Domnul a făcut să ploaie, peste Sodoma şi Gomora pucioasă şi foc. A nimicit cu desăvârşire cetăţile acelea, toată câmpia şi pe toţi locuitorii cetăţilor, şi tot ce creştea pe pământ. Nevasta lui Lot s-a uitat înapoi, şi s-a prefăcut într-un stâlp de sare. Avraam s-a sculat a doua zi dis de dimineaţă, şi s-a dus la locul unde stătuse înaintea Domnului. Şi-a îndreptat privirile spre Sodoma şi Gomora, şi spre toată Câmpia; şi iată că a văzut ridicându-se de pe pământ un fum, ca fumul unui cuptor”* (Geneza 19: 24-28).

În anul 1924, Dr. F. Albright și dr. M.G. Kyle care au condus o expediție a Școlii Americane și a Seminarului Xenia au găsit în partea de sud-est a Mării Moarte numeroase dovezi arheologice care confirmă existența menționatelor cetăți Biblice.

Nu lipsit de importanță este și faptul că în acele zone radioactivitatea este cu mult peste nivelul normal, fiind semnalată și existența unei zone acoperite cu o substanță asemănătoare sticlei, fenomen ce apare în urma unei explozii nucleare.

Un alt episod din viața lui Avraam este cel descris în capitolul 22, în care Dumnezeu, pentru a-i pune la încercare credința, îi cere să jertfească pe fiul său, pe Isaac, pe muntele Moria.

În momentul în care era gata să-l înjunghie pe acesta, „îngerul Domnului l-a strigat din ceruri, și a zis: „Avraame!" „Iată-mă", a răspuns el. Îngerul a zis: *„Să nu pui mâna pe băiat, și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine… îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam și a zis: „Pe Mine însumi jur, zice Domnul: pentru că ai făcut lucrul acesta, și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta foarte mult"* (Geneza 22:11-12; 15-17).

Cuvintele: *„Pe mine însumi jur, zice Domnul",* atribuite „îngerului care-l strigă pe Avraam din ceruri", demonstrează că (vom vedea și în alte exemple) Dumnezeu era în interiorul acestui „înger" care era tot un aparat de zbor. Prin „îngeri" oamenii acelor vremuri defineau atât pe reprezentanții civilizației lui Dumnezeu cât și aparatele lor de zbor.

Documentele originale vorbesc de „Gloria lui El Yahweh" dar versiunile ulterioare din diferite limbi, inclusiv cea română, au înlocuit acest termen cu acela de „înger al Domnului". Schimbarea se datorează falselor culte religioase care doreau să transforme Biblia într-o suită de povești cu îngerași, balauri, draci cu coarne și coadă etc., fantezii care nu există nicăieri descrise în Cartea cărților.

Cenzura însă nu a fost completă. Vom vedea pe parcursul acestei lucrări că există atât în Vechiul cât și în Noul Testament numeroase locuri în care se vorbește despre Slava (Gloria) Domnului, manifestările „slavei" fiind acelea ale unui aparat de zbor.

După moartea lui Avraam, Dumnezeu se arată și fiului acestuia, Isaac: *„Domnul i s-a arătat chiar în noaptea aceea, și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul tatălui tău Avraam: nu te teme, căci Eu sunt cu tine; te voi binecuvânta, și îți voi înmulți sământa din pricina robului Meu Avraam"* (Geneza 26:24).

În timpul lui Iacov, fiul lui Isaac, apar din nou îngerii și legământul cu Avraam este întărit de Dumnezeu: *„Iacov a plecat din Beer – Seba, și și-a luat drumul spre Haran. A ajuns într-un loc unde a rămas peste noapte, căci asfințise soarele. A luat piatra de acolo, a pus-o căpătâi, și s-a culcat în locul acela. Și a visat* (mai corect cred că i s-a părut că visează sau a fost hipnotizat – n.a.) *o scară rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. Îngerii lui Dumnezeu* (navele – n.a.) *se suiau și se pogorau pe scara aceea. Și Domnul stătea deasupra ei și zicea: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tatălui tău Avraam, și Dumnezeul lui Isaac"* (Geneză 28: 10-13).

După câtva timp Iacov are o nouă întâlnire cu acești reprezentanți ai civilizației lui Dumnezeu: *„Iacov însă și-a văzut de drum: și l-au întâlnit îngerii lui Dumnezeu. Când i-a văzut, Iacov a zis: Aceasta este tabăra lui Dumnezeu"* (Geneză 32: 1 -2).

Urmează episodul cel mai interesant al vieții lui Iacov – lupta lui cu Dumnezeu: *„Iacov însă a rămas singur. Atunci un om s-a luptat cu el până la revărsatul zorilor. Văzând că nu-l poate birui omul acesta l-a lovit la încheietura coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov, pe când se lupta cu el. Omul acela a zis: „Lasă-mă să plec, căci se revarsă zorile „. Dar Iacov a răspuns: „Nu te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta „. Omul acela i-a zis: „Cum îți este numele? „ „Iacov" a răspuns el. Apoi a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel* (cel ce luptă cu Dumnezeu); *căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oamenii și ai fost biruitor „. Iacov l-a întrebat: „Spune-mi Te rog, numele Tău „. El a răspuns: „Pentru ce îmi ceri numele? „Și l-a binecuvântat acolo. Iacov a pus locului aceluia numele Peniel* (fața lui Dumnezeu); *„căci", a zis el „am văzut pe Dumnezeu față în față, și totuși am scăpat cu viață". Răsărea soarele când a trecut pe lângă Peniel. Însă Iacov șchiopăta din coapsă. Iată de ce, până în ziua de azi, Izraeliții nu mănâncă vâna de la încheietura coapsei; „căci Dumnezeu a lovit pe Iacov la încheietura coapsei în vână"* (Geneza 32: 24-32).

Nu a fost o luptă corp la corp. A fost însă o luptă între Dumnezeu și Iacov căruia i-au fost evidențiate ca simbol pentru generațiile următoare anumite calități și defecte. Această luptă deci a avut un caracter profetic avându-se în vedere rezistența pe care poporul lui Israel o va avea pe parcursul istoriei la chemările lui Dumnezeu. De asemenea, se referă și la permanentele lupte ale acestui popor cu oamenii, lupte duse fie atunci când existau ca stat independent, fie pe atunci când erau împrăștiați printre neamuri.

Pe lângă aceste aspecte, Iacov, al cărui nume a fost schimbat în Israel de însuși Dumnezeu, trebuia, pentru a avea autoritate în fața fiilor săi, care vor forma cele 12 seminții ale lui Israel, să fi avut, la fel ca Avraam și Isaac, o legătură directă cu Dumnezeu.

În plus, prin această luptă, Israel a primit și o asigurare, tot cu caracter profetic, referitoare la viitorul națiunii care îi va purta numele: va lupta cu oamenii și va fi biruitoare.

Lupta pe care Israel o va duce contra lui Dumnezeu se va solda însă cu o înfrângere, o „lovitură puternică la încheietura coapsei", asemănătoare celei primite de întemeietorul acestei națiuni: cred că este vorba de faptul că, în final, vor fi siliți să recunoască că Omul pe care L-au răstignit în urmă cu 2000 de ani a fost Fiul lui Yahweh, Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov.

O ultimă întâlnire a lui Iacov cu Dumnezeu este aceea în care i se cere să meargă la Betel să-i ridice un altar, după care S-a înălțat de la el, în locul unde-i vorbise (Geneză 35: 1,13).

Avraam, Isaac, Iacov, precum și soțiile lor Sara, Rebeca și Lea sunt îngropați, pe partea vestică a Hebronului (30 km sud de Ierusalim) în peștera Macpela, într-o moschee aflată în mâna arabilor.

Iacov a avut 12 fii care vor forma cele 12 seminții ale lui Israel. Unul dintre aceștia Iosif, este vândut unor negustori de către frații săi, care-l vor duce în Egipt unde, datorită planului lui Dumnezeu și inteligenței sale, va ajunge dregător.

Consider important a furniza câteva date referitoare la perioada aproximativă în care au trăit persoanele cele mai importante ale Genezei: Avraam – aprox. 2000 î.Hr., Iacov (aprox. 1900 î.Hr.), Iosif (aprox. 1800 î.Hr.).

În anul 1912 au fost descoperite de către Sir Flinders Petrie ruinele unui palat ce se crede că i-ar fi aparținut lui Iosif. Din cauza unei lungi perioade de foamete Iosif își va aduce întreaga familie din Canaan în Egipt.

EXOD, LEVITIC, NUMERI, DEUTERONOM

După moartea lui Iosif o schimbare de dinastie a dus la transformarea izraeliților într-un popor de robi.

În aceasta perioadă, se naște Moise (1400 î.Hr.). Deoarece copiii de parte bărbătească, în urma unei hotărâri a faraonului, erau omorâți (evreii se înmulțiseră foarte mult), mama sa l-a ascuns trei luni, după care l-a pus într-un coșuleț de papură pe care l-a uns cu lut și smoală, și i-a dat drumul pe apă în vecinătatea locului unde se scălda fata Faraonului. Aceasta îl va scoate din apă, îi va lua o doică, dintre femeile evreilor (chiar pe mama sa) și se va ocupa de creșterea și educația lui.

Crescând, a asistat la exploatarea evreilor. După ce va ucide un egiptean ce bătea un evreu va fi nevoit să fugă în Sinai, unde va deveni ginerele preotului Madianului, Ietro.

Prima întâlnire a lui Moise cu „îngerul" (nava) Domnului a avut loc în felul următor: *„Moise păştea turma socrului său, Ietro, preotul Madianului. Odată a mânat turma până dincolo de pustie şi a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb. Îngerul Domnului i s-a arătat într-o flacără de foc, care ieşea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat, şi iată că rugul era tot un foc, şi rugul nu se mistuia deloc* (nava avea o culoare roșie, ca focul-n.a.). *Moise a zis: „Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată, şi pentru ce nu se mistuie rugul". Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; şi Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului, şi a zis: „Moise! Moise!". El a răspuns: „Iată-mă!". Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate-ţi încălţămintea din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt".* (Academicianul rus Anatoli Mikulin a explicat solicitarea lui Dumnezeu în felul următor: prezența navei era asociată cu o serie de câmpuri electrice extrem de intense, ale căror efecte negative pot fi înlăturate prin „pământare", în cazul lui Moise, descălțarea – n.a.). *Domnul a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, şi am auzit* (supravegherea permanentă a Pământului – n.a.) *strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui, căci îi cunosc durerile. M-AM POGORÂT ca să-l izbăvesc din mâna egiptenilor, şi să-l scot din Ţara aceasta şi să-l duc într-o Ţară bună şi întinsă, într-o Ţară unde curge lapte şi miere"... Moise a zis lui Dumnezeu: „iată, când mă voi duce la copiii lui Israel, şi le voi spune: „Dumnezeul părinţilor noştri m-a trimis la voi", şi mă vor întreba: „Care este Numele Lui?" Ce le voi răspunde? Dumnezeu a zis lui Moise: „EU SUNT CEL CE SUNT* (YAHWEH. – n.a.). *Şi a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel, astfel: „Cel ce se numeşte EU SUNT* (Cel prin care toate iau ființă – n.a.) *m-a trimis la voi". Dumnezeu a mai zis lui Moise: „Aşa să vorbeşti copiilor lui Israel": „Domnul Dumnezeul părinţilor voştri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov m-a trimis la voi. Acesta este Numele Meu pentru veşnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam"* (Exod 3:1-15). Deplasările copiilor lui Israel prin pustiu, timp de 40 de ani, au fost permanent urmărite de Yahweh care era în nava Sa, numită de Moise, „nor". *„În ziua când a fost aşezat cortul* (un fel de Templu – n.a.), *norul a acoperit locaşul cortului întâlnirii; şi, de seara până dimineaţa, deasupra cortului era ca înfăţişarea unui foc. Totdeauna era aşa: ziua, norul acoperea cortul, iar noaptea avea înfăţişarea unui foc. Când se ridica norul de pe cort, porneau şi copiii lui Israel, şi acolo unde se oprea norul, tăbărau şi copiii lui Israel... Când norul rămânea mai multă vreme deasupra cortului, copiii lui Israel ascultau de porunca Domnului şi nu porneau. Când norul rămânea mai puţine zile deasupra cortului, ei tăbărau după porunca Domnului, şi porneau după porunca Domnului. Dacă norul se oprea de seara până dimineaţa, şi se ridica dimineaţa, atunci porneau şi ei. Dacă norul se ridica după o zi şi o noapte, atunci porneau şi ei. Dacă norul se oprea deasupra cortului două zile, sau o lună, sau un an, copiii lui Israel rămâneau tăbărâţi, şi nu porneau; şi când se ridica, porneau şi ei"* (Numeri: 9:15-22).

Cartea Exodului descrie foarte bine modul în care civilizația lui Yahweh își va face cunoscută prezența. Pentru unii va fi vorba de o suită de dezastre, în timp ce pentru alții, care vor fi protejați, acest eveniment va reprezenta începutul „epocii de aur" a omenirii sau „împărăția de 1000 de ani". Tot așa cum Dumnezeu a creat lumea în şase zile (ere) și în a şaptea s-a odihnit, la fel a fost și va fi și cu istoria pământului: 6000 de ani de lupte, de prefaceri, de „creație" a Pământului, de curățire etc., urmați de 1000 de ani de pace.

Toate „minunile" descrise de Moise au o singură explicație, și anume aceea că au fost realizate de către reprezentanții unei civilizații extrem de avansate. Deoarece textele respective sunt în Biblie eu voi preciza cititorului locul unde pot fi găsite și o explicație, care sper să se apropie de adevăr.

1) Prefacerea apei în sânge (Exod 7:14-25) – navele și ocupanții lor, „îngerii", pot acționa atât în materie cât și în spirit, colorarea apelor fiind un lucru foarte ușor de realizat prin introducerea unor substanțe colorate sau toxice.

2) Invazia de broaște (Exod 8:1-15) – Posibila sinteză a lor la bordul navelor sau/și aducerea lor din ape prin intermediul unor puternice furtuni.

3) Păduchii (țânțarii) – (Exod 8:16-19) – aceeași explicație ca la 2 sau/și eliberarea din navă a unor substanțe chimice care să îi atragă.

4) Musca câinească (Exod 8:20-32) – explicația de la 2 sau/și eliberarea unor substanțe care să le atragă.

5) Ciuma vitelor (Exod 9:1 -17) – de această dată au fost folosite arme bacteriologice. Turmele evreilor nu au fost atinse, ceea ce demonstrează o foarte fină prelucrare genetică a bacilului pestei sau ciumei.

6) Vărsatul negru (Exod 9:8-12) – din nou arma bacteriologică produce „vărsat", termen generic pentru o serie de boli infecțioase precum: variolă, varicelă sau scarlatină.

7) Piatra și focul (Exod 9:13-15) – grindină foarte mare și fulgere. De astă dată asistăm la descrierea utilizării armelor meteorologice. În acest capitol este demn de reținut mesajul transmis de Yahweh faraonului: *„dacă Mi-aş fi întins mâna și te-aş fi lovit cu ciumă, pe tine și pe poporul tău, ai fi pierit de pe pământ".*

8) Lăcustele (Exod 10:1-20) – explicația de la 2 sau/și eliberarea unor substanțe care să le atragă.

9) Întuneric de 3 zile (Exod 10:21-29). Nava (navele) puteau produce acest fenomen. Întuneric produs artificial pe o zonă geografică relativ mică. Faptul că în locurile unde erau copiii lui Israel era lumină are o explicație simplă: reflectoarele unei (unor) nave erau aprinse. *„Domnul mergea înaintea lor, ziua, într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua și noaptea"* (Exod 13:21).

10) Moartea întâilor născuți (Exod 12:12): *„Eu voi trece prin Țara Egiptului, și voi lovi pe toți întâii născuți".* Din navă (nave) se putea stabili ușor vârsta biologică a oamenilor și animalelor. Apoi întâi născuți ai acestora erau uciși cu o armă, gen laser sau alte tehnici necunoscute încă, cum ar fi aceea a decuplării corpului spiritual de cel fizic. Evreii erau protejați de faptul că aveau pragul de sus al caselor și stâlpii ușii stropiți cu sânge. Dumnezeu și slujitorii Săi vedeau aceasta și nu îi distrugeau.

După ce s-au abătut aceste plăgi peste ei, egiptenii au decis să-i elibereze pe evrei. Apoi s-au răzgândit și au pornit în urmărirea lor. Au fost opriți de „îngerul" (nava) lui Yahweh: *„Îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, şi-a schimbat locul și a mers înapoia lor, și stâlpul de nor care mergea înaintea lor și-a schimbat locul și a stat înapoia lor. El s-a așezat între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel. Norul acesta pe de o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea. Şi toată noaptea cele două tabere nu s-au apropiat una de alta"* (Exod 14:19-20).

Uscarea Mării Roșii (evenimentul se crede că a avut loc în zona Canalului de Suez, unde lățimea este de aproximativ 5 km) s-a realizat prin aplicarea, probabil, a unor câmpuri electromagnetice extrem de puternice, deoarece „apele stăteau ca un zid". Înainte de prăvălirea apelor peste egipteni asistăm la o altă demonstrație de forță a îngerilor lui Yahweh: *„În straja dimineții, Domnul, din stâlpul de foc și de nor, S-a uitat spre tabăra egiptenilor și a aruncat învălmășeală în tabăra egiptenilor. A scos roatele carelor și le-a îngreunat mersul. Egiptenii au zis atunci: „Haidem să fugim dinaintea lui Israel, căci Domnul se luptă pentru el împotriva egiptenilor"* (Exod 14:24-25).

Explicație: utilizarea unor arme care produc deteriorarea structurii materialelor (metale, lemn etc.).

În 1990, în lucrarea „Biblia și OZN-urile", am scris despre posibila aplicare din interiorul slavei (navei) lui Yahweh a unui câmp electromagnetic care a făcut ca apele Mării Roșii să stea „ca un zid". În 1998, cercetători de la Institutul de Fizică din Kyoto (Japonia) au descoperit caracterul diamagnetic al apei un câmp electromagnetic aplicat asupra, unei eprubete, aflată la orizontală și umplută pe jumătate cu apă, a făcut ca apa să se îndrepte spre capetele acesteia și să stea „ca un zid". A fost denumit „efectul Moise".

După trecerea Mării Roșii, adresându-se evreilor, Moise nu-și revendică niciun merit. El atribuie toată izbânda lui Yahweh: *„Domnul este un războinic viteaz: Numele lui este Domnul* (sună cam impersonal, nu? Numele Yahweh este al Domnului – n.a.). *Popoarele vor afla lucrul acesta și se vor cutremura"* (Exod 15:3, 14). În pelerinajul lor prin pustiu, evreii au ajuns la Mara (Amărăciune), numită astfel deoarece apele erau amare. *„Poporul a cârtit împotriva lui Moise, zicând: „Ce avem să bem? „. Moise a strigat către Domnul, și Domnul i-a arătat* (era în navă, deasupra lor – n.a.) *un lemn pe care Moise l-a aruncat în apă. Și apa s-a făcut dulce"* (Exod 15:24-25).

„Lemnul" respectiv era un dispozitiv de tratare a apei pentru a deveni potabilă. Să vedem și ce mâncau evreii în pustiu. Domnul a zis lui Moise: *„Iată că voi face să plouă pâine din ceruri. Poporul va ieși afară și va strânge cât îi trebuie… Și, pe când vorbea Aaron, fratele lui Moise, întregii adunări a lui*

Israel, s-au uitat înspre pustie, şi iată că slava (nava – n.a.) *Domnului s-a arătat în nor* (dispozitivul de protecţie al oamenilor împotriva câmpurilor fizice ale navei – n.a.). *Domnul, vorbind lui Moise, a zis: „Am auzit cârtirile copiilor lui Israel. Spune-le: „Între cele două seri veţi să mâncaţi carne şi dimineaţa vă veţi sătura de pâine, şi veţi şti că Eu sunt Domnul* (Yahweh – n.a.), *Dumnezeu vostru". Seara, au venit nişte prepeliţe şi au acoperit tabăra; şi dimineaţa, s-a aşezat un strat de rouă în jurul taberei. Când s-a luat roua aceasta, pe faţa pustie era ceva mărunt ca nişte grăunţe, mărunt ca bobiţele de gheaţă albă pe pământ"* (Exod 6:14). *Mana semăna cu grăunţele de coriandru. Poporul se risipea şi o strângea, o măcina la râşniţă, sau o pisa într-o piuă; o fierbea în oală şi făcea turte din ea. Mana avea gustul unei turte făcute cu untdelemn".* (Numeri; 11:7-8).

Mana era produsă la bordul navelor, iar prepeliţele erau fie sintetizate (clonate) în nave, fie atrase de acestea prin intermediul unor substanţe chimice.

Din nou la Horeb, unde iar evreii nu găsesc apă. Domnul a zis lui Moise: *„Iată, eu voi sta înaintea ta pe stânca Horebului, vei lovi stânca, şi va ţâşni apă din ea, şi poporul va bea. Moise a făcut aşa, în faţa bătrânilor lui Israel"* (Exod 17:6). Gestul lui Moise a fost simbolic. Tot Yahweh, din navă, a despicat stânca. Nu poate fi exclusă şi posibilitatea ca „toiagul" pe care Moise l-a primit de la Dumnezeu să fie un dispozitiv sofisticat prin care să se poată realiza numeroase „minuni".

Interesantă este afirmaţia pe care Yahweh o face lui Moise: *„Aţi văzut ce am făcut Egiptului, şi cum v-am purtat pe aripi de vultur"* (Exod 19:4). Este o referire la faptul că nava Sa, aşa cum vom vedea în cartea profetului Ezechiel, are şi aripi.

Moise primeşte din partea lui Yahweh şi promisiunea că va fi alături de evrei în lupta pentru cucerirea Canaanului (teritoriul pe care se va întinde Israelul): *„Iată, Eu trimet un înger* (navă – n.a.) *înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum, şi să te ducă în locul pe care l-am pregătit. Fii cu ochii în patru înaintea Lui, şi ascultă glasul Lui; să nu te împotriveşti Lui, pentru că nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El.* (Deci Dumnezeu era în nava care era numită „înger". Din păcate sunt miliarde de oameni, în 2003, care îşi imaginează „îngerii" drept nişte copilaşi blonzi, bucălaţi şi dotaţi cu aripioare pentru zbor – n.a.). *Dar dacă vei asculta glasul lui, şi dacă vei face tot ce-ţi voi spune, Eu voi fi vrăjmaşul vrăjmaşilor tăi. Îngerul Meu va merge înaintea ta, şi te va duce la Amoriţi, Fereziţi, Canaaniţi, Heviţi şi Iebusiţi şi îi voi nimici… voi trimite groaza Mea* (armele de distrugere de la bordul navei – n.a.) *înaintea ta, voi pune pe fugă toate popoarele la care vei ajunge… Voi trimite viespile bondăreşti* (în ebraică termenul de „viespe" exprimă ideea unei maşini zburătoare – n.a.) *înaintea ta, şi vor izgoni pe Heviţi, Canaaniţi şi Hetiţi"* (Exod 23:20-23, 27, 28). Apoi Moise este chemat pe muntele Sinai, unde primeşte indicaţii din partea lui Dumnezeu pentru facerea cortului (un fel de Templu) şi a obiectelor de cult: *„Moise s-a suit pe munte şi norul a acoperit muntele. Slava Domnului s-a aşezat pe muntele Sinai, şi norul l-a acoperit timp de şase zile. În ziua a şaptea, Domnul a chemat pe Moise în mijlocul norului. Înfăţişarea slavei* (navei – n.a.) *Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel. Moise a intrat în mijlocul norului* (dispozitivul protector care înconjura nava – n.a.), *şi s-a suit pe munte. Moise a rămas pe munte patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi".* (Exod 24:15-18).

Două dintre obiectele de cult fabricate de evrei, în urma indicaţiilor primite de Moise de la Yahweh, merită o atenţie deosebită. Este vorba de chivot şi efod. *„Să facă un chivot de lemn de salcâm, lungimea lui să fie de două coturi şi jumătate* (aprox. 150 cm – n.a.), *lăţimea de un cot şi jumătate* (aprox. 90 cm – n.a.) *şi înălţimea de un cot şi jumătate"* (Exod 25:10).

Dar, printr-o cutie de lemn nu se putea comunica, aşa încât următoarele indicaţii ale lui Dumnezeu sunt: *„Să pui capacul ispăşirii pe chivot, şi în chivot să pui mărturia pe care ţi-o voi da. Acolo mă voi întâlni cu tine, şi de la înălţimea capacului ispăşirii, dintre cei doi heruvimi aşezaţi pe chivotul mărturiei, îţi voi da toate poruncile Mele pentru copiii lui Israel"* (Exod 25:21 -22).

Trei elemente ale acestui dispozitiv au o semnificaţie deosebită:

1) „Mărturia", primită chiar de la Dumnezeu = staţie de emisie – recepţie a unor variate câmpuri fizice.

2) Capacul ispăşirii = difuzorul

3) Heruvimii de aur = antenele.

Voi explica diferenţa dintre „mărturie", al cărei rol l-am văzut, şi cele două „table ale mărturiei", care cuprindeau cele 10 porunci. Acestea din urmă i-au fost date de Yahweh lui Moise pe Muntele Sinai, despre ele spunându-se că sunt *„table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu"* (Exod 31:18). Despre chivot se presupune că s-a pierdut în robia babiloniană (606 î.H). Cred că în viitor chivotul va ieşi la iveală (este bine ascuns) şi se va vedea că aceste „table ale mărturiei", care au stat permanent în chivot, sunt plăci de piatră gravate cu laser, acestea fiind „degetul lui Dumnezeu". Să vedem cum comunicau conducătorii politici sau religioşi ai evreilor cu Yahweh: *„Când intra Moise în cortul întâlnirii ca să vorbească cu Domnul, auzea glasul care-i vorbea de pe*

capacul ispășirii, care era așezat pe chivotul mărturiei, între cei doi heruvimi. Şi vorbea cu Domnul" (Numeri 7:89). *„Norul* (nava – n.a.) *Domnului era deasupra lor în timpul zilei, când porneau din tabără. Când pornea chivotul, Moise zicea: „Scoală-Te, Doamne, ca să se împrăștie vrăjmașii Tăi, și să fugă dinaintea Feței tale, cei ce Te urăsc"* (Numeri 10: 34-35).

La aproximativ 300 de ani după Moise, a trăit Samuel (1100 î.Hr.) care l-a urmat pe Eli la funcția de judecător, precum și la cea de preot. Cartea 1 Samuel (scuze pentru cele câteva trimiteri la alte capitole, dar sunt necesare pentru formarea unei idei de ansamblu asupra funcționării chivotului și a efodului), capitolul 3, conține o referire la chivot: *„Tânărul Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli. Samuel era culcat în Templul Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu. Atunci Domnul a chemat pe Samuel. El a răspuns: „Iată-Mă!" Şi a alergat la Eli și a zis: „Iată-mă, căci m-ai chemat". Eli a răspuns: „Nu te-am chemat: întoarce-te și te culcă". Samuel nu cunoștea posibilitatea de comunicare cu Yahweh prin intermediul chivotului. De aceea, după ce se duce a doua și a treia oară la Eli, acesta, dându-și seama că Dumnezeu este Cel care l-a chemat, îi spune: „Du-te de te culcă, și dacă vei mai fi chemat să spui: „Vorbește, Doamne, că robul Tău ascultă".*

Tot în Cartea 1 Samuel, cap. 14: 18, 37, este descrisă folosirea chivotului într-o campanie militară îndreptată contra filistenilor de împăratul Saul: „Şi Saul a zis lui Ahia: *„Adu încoace chivotul lui Dumnezeu". Şi Saul a întrebat pe Dumnezeu: „Să mă pogor după filisteni? Îi vei da în mâinile lui Israel?" Dar în clipa aceea nu i-a dat niciun răspuns".*

În cartea 2 Samuel, cap. 6, este descrisă transportarea chivotului, precum și „pedepsirea" lui Uza care, în momentul când chivotul se dezechilibrase, a întins mâna și l-a apucat murind pe loc, chivotul fiind probabil încărcat cu electricitate, asigurându-se astfel protecția lui în cursul campaniilor militare.

„Când au ajuns în aria lui Nacon, Uza a întins mâna și l-a apucat, pentru că era să-l răstoarne boii. Domnul s-a aprins de mânie împotriva lui Uza, și Domnul l-a lovit pe loc pentru păcatul lui" (2 Samuel 6:6-7).

Apropierea de chivot nu putea să fie permisă decât anumitor persoane. Chiar și Marele Preot trebuia să-și pună pe mantie, când intra în lăcașul sfânt unde era chivotul, niște clopoței, *„așa că el nu va muri"* (Exod 28:35).

Purtarea acestor clopoței nu era întâmplătoare. Recepționarea sunetului produs de ei la bordul navei care, așa cum am văzut, însoțea permanent pe copiii lui Israel, ducea la decuplarea automată a forțelor fizice ce asigurau securitatea chivotului.

În capitolul 28 din cartea Exodului sunt date toate amănuntele referitoare la realizarea veșmintelor Marelui Preot. Astfel, era o mantie, un pieptar, o tunică și efodul care *„era din aur, de fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit. Erau două astfel de bucăți unite la umeri și atârnând în față și în spate, cu o piatră de onix pe fiecare umăr".* Dumnezeu îi cere lui Moise (versetul 30) să pună pe efod un dispozitiv numit Tumim și Urim (lumină și sunet) care, după cum vom vedea, este asemănător chivotului. Şi el se folosea pentru a comunica cu Yahweh, fiind o mică stație de emisie-recepție.

Marele preot purta pe cap o mitră care pe partea dinainte avea o placă de aur ce juca, probabil, rolul unei antene absolut necesară bunei funcționări a microstației (Levitic 8:7-9).

Să urmărim în câteva exemple cum funcționa microstația (Tumim și Urim) de pe efod:

1) Pentru alegerea lui Iosua ca părtaș la dregătoria lui Moise, Dumnezeu îi cere acestuia să-i comunice lui Iosua *„să se înfățișeze înaintea preotului Eleazar, care să întrebe pentru el judecata lui Urim înaintea Domnului"* (Numeri 27:21).

Este deci ușor de înțeles autoritatea pe care o va căpăta și Iosua atunci când, în fața mulțimii adunate, de la dispozitivul Urim aflat pe efod și purtat de Marele Preot, se va auzi glasul lui Yahweh care va transmite decizia Sa.

2) Voi prezenta un veritabil dialog purtat de împăratul David cu Yahweh prin intermediul efodului (Tumim-Urim): *„Când a fugit Abiatar, fiul lui Ahimelec, la David în Cheila, s-a pogorât cu efodul în mână… David luând cunoștință de acest plan rău, pe care-l punea la cale Saul împotriva lui, a zis preotului Abiatar: „Adu efodul". Şi David a zis: „Doamne Dumnezeul lui Israel, robul Tău a aflat că Saul vrea să vină la Cheila ca să nimicească cetatea din pricina mea. Mă vor da în mâinile lui locuitorii din Cheila? Se va pogorî Saul aici, cum a aflat robul Tău? Doamne, Dumnezeul lui Israel, binevoiește și descoperă lucrul acesta robului Tău".* Şi Domnul a răspuns: *„Se va pogorî".* David a mai zis: *„Mă vor da locuitorii din Cheila pe mine și pe oamenii mei, în mâinile lui Saul?". Şi Domnul a răspuns: „Te vor da".* (1 Samuel 23: 6-9,12).

3) Într-o altă situație, David apelează din nou la efod pentru a afla deznodământul confruntării militare: *„David a zis preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec „Adu-mi efodul”. Abiatar a adus efodul la David. Şi David a întrebat pe Domnul: „Să urmăresc oastea aceasta? O voi ajunge? „Domnul i-a răspuns: „urmăreşte-o, căci o vei ajunge şi vei izbăvi totul”.* (1 Samuel 30: 7-8).

Yahweh dorește o modalitate unică de închinare, care să nu fie pătrunsă de nicio influență păgână. De aceea, așa cum se va vedea, el însuși își va manifesta acordul sau dezacordul față de modul de închinare.

a) *„Aaron şi-a ridicat mâinile spre popor, şi l-a binecuvântat. Apoi după ce a adus jertfa de ispăşire, arderea de tot şi jertfa de mulţumire, s-a pogorât. Moise şi Aaron au intrat în cortul întâlnirii. Când au ieşit din el, au binecuvântat poporul. Şi slava* (nava – n.a.) *a ieşit dinaintea Domnului. Şi a mistuit pe altar arderea de tot şi grăsimile. Tot poporul a văzut lucrul acesta; au scos strigăte de bucurie şi s-au aruncat cu faţa la pământ”* (Levitic 9: 22-24).

b) *„Fiii lui Aaron, Nadab şi Abihu, şi-au luat fiecare cădelniţa, au pus foc în ea şi au pus tămâie pe foc; şi au adus astfel înaintea Domnului foc străin, lucru pe care El nu li-l poruncise. Atunci a ieşit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit şi au murit înaintea Domnului”* (Levitic 10: 1-2).

În Levitic 19:4 sunt scrise următoarele: *„Să nu vă întoarceţi spre idoli şi să nu vă faceţi dumnezei turnaţi. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru”.* Este o referire clară la modul adevărat de închinare care, sub nicio formă, nu cuprinde închinarea la idoli. Stau și mă întreb: ce justificare au în fața lui Dumnezeu „doctorii în teologie”, liderii unor așa-zise culte religioase (de orientare păgână) care și-au umplut lăcașurile de închinare cu statui de piatră sau lemne pictate?

Din diverse motive unii evrei cârteau împotriva lui Moise. Voi prezenta două exemple în care se vede clar cum Yahweh îi lichidează pe cei care încearcă să-i întunece planurile: *„Şi Core a chemat toată adunarea împotriva lui Moise şi Aaron… Atunci slava* (nava – n.a.) *Domnului s-a arătat întregii adunări. Şi Domnul a vorbit lui Moise şi lui Aaron* (prin chivot sau efod – n.a.) *şi a zis: „Despărţiţi-vă din mijlocul acestei adunări şi-i voi topi într-o clipă”… Pământul de sub ei s-a despicat în două… Un foc a ieşit de la Domnul şi a mistuit pe cei 250 de oameni* (efectele mecanice și termice ale armelor de la bordul navei – n.a.) *care aduceau tămâie”* (Numeri 16:19-21, 31, 35).

A doua zi are loc o nouă răzvrătire a poporului. Replica este pe măsură: *„A doua zi, toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise şi împotriva lui Aaron, zicând: „Voi aţi omorât poporul Domnului!”… S-a arătat slava* (nava – n.a.) *Domnului… Domnul a vorbit lui Moise, şi a zis: „Daţi-vă la o parte din mijlocul acestei adunări, şi-i voi topi într-o clipă!”… Patrusprezece mii şapte sute de inşi au murit de urgia aceasta, afară de cei ce muriseră din pricina lui Core”* (Numeri 16:41-42 45, 49).

În revista, „România Mare”, din 18 octombrie 2002, a fost prezentat un articol, referitor la întoarcerea pe Pământ a unui grup de extratereștri. Aceștia au transmis unui translator de la ONU un mesaj cuprins într-o carte de 1100 de pagini. Cartea se numește „Xor’ke Ber”, tema de bază a ei fiind revendicarea Pământului (planeta lor natală) de către această civilizație extrem de avansată.

Se menționează și faptul că puțini dintre ei, cunoscuți sub denumirea de „observatori”, vizitează Pământul din când în când ca să observe activitățile oamenilor. Nu am această carte. Așa cum am văzut până în acest punct al lucrării mele, și vom vedea în continuare, Biblia abundă în astfel de informații. Am semnalat cititorilor cazul relatat de „România Mare” doar pentru a evidenția faptul că supravegherea a continuat (și va continua) pe tot parcursul istoriei omenirii.

Să mai analizăm câteva aspecte grăitoare în acest sens din timpul vieții lui Moise: Adresându-se lui Moise și evreilor, Yahweh afirmă: *„Veţi fi ai Mei dintre toate popoarele, căci TOT PĂMÂNTUL ESTE AL MEU”* (Exod 19:5).

„Domnul vorbea cu Moise faţă în faţă, cum vorbeşte un om cu prietenul lui”. (Exod 33:11).

„În Israel nu s-a mai ridicat prooroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut faţă în faţă” (Deuteronom 34:10).

„Şi Domnul a zis lui Moise: „Iată, voi veni la tine într-un nor (navă – n.a.) *gros, pentru ca să audă poporul când îţi voi vorbi, şi să aibă totdeauna încredere în tine… Domnul se va pogorî, în faţa întregului popor, pe muntele Sinai… A treia zi dimineaţa, au fost tunete, fulgere şi un nor gros pe munte… Muntele Sinai era tot numai fum, pentru că Domnul se pogorâse pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se înălţa ca fumul unui cuptor, şi tot muntele se cutremura cu putere… Moise vorbea şi Dumnezeu îi răspundea cu glas tare”* (Exod 19.9-20).

„Glas tare” – stația de amplificare de la bordul navei. Nu am înțeles de ce foarte multe persoane susțin că în Biblie este scris că nu poate să-i vadă omul fața lui Dumnezeu și să trăiască. Această afirmație denotă o citire superficială a Cărții Cărților. Să explic câteva versete pentru a lămuri această problemă: *„Moise a zis: „Arată-mi slava Ta* (nava – na). *Domnul a răspuns: „Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea mea, și voi chema Numele Domnului înaintea ta… Fața* (e vorba de partea din față a navei din care plecau diferite arme de distrugere, așa cum am văzut – n.a.), *nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate, omul să Mă vadă și să trăiască… Iată un loc LÂNGĂ MINE. Vei sta pe stâncă. Şi când va trece slava Mea, te voi pune în CRĂPĂTURA STÂNCII, și te voi acoperi cu mâna Mea, până voi trece.* (Deci Moise stă lângă Yahweh, care îl protejează ascunzându-l în stâncă și acoperindu-l cu un dispozitiv de protecție, aflat în mâna Lui n.a.). *Iar când îmi voi trage mâna la o parte de la tine, mă vei vedea pe dinapoi”* (Exod 33:18-23).

IOSUA

După Moise, conducător al evreilor a devenit Iosua, cel care va cuceri Canaanul. Civilizația lui Dumnezeu era angajată în lucrarea de formare a poporului evreu, având un scop unic: acela de a pregăti calea pentru venirea lui Mesia Isus, care va stabili în lume ideea potrivit căreia există un singur Dumnezeu adevărat: Yahweh. „îngerii" lui Dumnezeu își fac remarcată prezența și în timpul vieții lui Iosua. Astfel, trecerea Iordanului pentru a ajunge în Ţara Canaan este posibilă prin aplicarea câmpurilor electromagnetice prin intermediul chivotului – efectul Moise. Ca urmare apa se va opri în amonte: *„Şi de îndată ce preoţii care duc chivotul Domnului, Dumnezeului întregului pământ, vor pune talpa piciorului în apele Iordanului, apele Iordanului se vor despica în două, şi anume apele care se pogoară din sus, se vor opri grămadă... Preoţii care duceau chivotul legământului Domnului s-au oprit pe uscat, până a isprăvit tot poporul de trecut Iordanul"* (Iosua 3:13,17).

Înaintea cuceririi Canaanului, Iosua are un dialog cu conducătorul armatei trimise de Yahweh în ajutorul evreilor: *„Pe când Iosua era lângă Ierihon, a ridicat ochii şi s-a uitat. Şi iată că UN OM stătea în picioare înaintea lui, cu sabia* (o armă laser – n.a.) *scoasă din teacă, în mână. Iosua s-a dus la el şi i-a zis: „Eşti dintre ai noştri sau dintre vrăjmaşii noştri?" El a răspuns: „Nu, ci eu sunt CĂPETENIA OŞTIRII DOMNULUI, şi acum am venit"* (Iosua 5:13,14).

În toate ținuturile pe care aveau să le cucerească sub comanda lui Iosua, ordinul era clar – distrugerea tuturor formelor de idolatrie: *„Scoate-ţi dar dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru, şi întoarceţi-vă inima spre Domnul Dumnezeul lui Israel"* (Iosua 24:23). '

Iosua a fost ajutorul personal al lui Moise în timpul celor patruzeci de ani petrecuți de poporul lui Israel în pustiu.

Pe tăblițele Amarna din Palestina, scrise în perioada respectivă către faraonul Egiptului cu privire la atacul regelui Pella apar următoarele: *„Întreabă-l pe Beniamin, întreabă-l pe Tadua, întreabă-l pe Iosua".*

Yahweh-Dumnezeu îl va asigura pe Iosua de întregul său sprijin: *„După moartea lui Moise robul Domnului, Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise: „Robul meu Moise a murit; acum scoală-te, treci Iordanul acesta, tu şi poporul acesta, şi intraţi în ţara pe care o dau copiilor lui Israel; orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau cum am spus lui Moise. Ţinutul vostru se va întinde de la pustie şi Liban până la râul cel mare, râul Eufrat, toată ţara Hetiţilor, şi pană la marea cea mare* (Mediterana – n.a.), *spre apusul Soarelui. Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise: nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi"* (Iosua 1:1-5).

Să vedem cum a fost cucerit Ierihonul, care se afla la aproximativ 10 km de Iordan: *„Ierihonul era închis şi întărit de teama copiilor lui Israel. Nimeni nu ieşea din el şi nimeni nu intra în el. Domnul a zis lui Iosua: „Iată, eu dau în mâinile tale Ierihonul şi pe împăratul lui, pe vitejii lui ostaşi. Înconjuraţi cetatea, voi toţi bărbaţii de război, dând ocol cetăţii o dată. Aşa să faci şase zile. Şapte preoţi să poarte înaintea chivotului şapte trâmbiţe de corn de berbec; în ziua a şaptea, să înconjuraţi cetatea de şapte ori, şi preoţii să sune din trâmbiţe. Când vor suna lung din cornul de berbec, şi când veţi auzi sunetul trâmbiţei, tot poporul să scoată mari strigăte. Atunci zidul cetăţii se va prăbuşi şi poporul să se suie, fiecare drept înainte"* (Iosua 6:1-5).

Fenomenul este explicabil deoarece prin chivot, în timpul celor 7 zile, se puteau emite probabil ultrasunete, care aveau să distrugă rezistența zidurilor. O dovadă în plus în acest sens este și solicitarea făcută evreilor, de a scoate strigăte puternice ce vor duce la prăbușirea zidurilor.

Ruinele Ierihonului au fost studiate de către Dr. John Garstang, directorul Şcolii Britanice de Arheologie din Ierusalim și al Departamentului de Studii Antice al Guvernului Palestinian, în perioada 1929-1936.

El a confirmat prăbușirea zidurilor. Conform celor scrise în „Manualul Biblic", era un zid dublu, între cele două ziduri existând o distanță de 4,5 metri; zidul din afară era gros de 1,82 metri, zidul interior de 3,6 metri, ambele având o înălțime de aproximativ 9 metri.

În cartea lui Iosua este prezentat un eveniment senzațional pe care mulți oameni nu îl cred. Să-l urmărim:

„Atunci Iosua a vorbit Domnului (prin chivot sau efod – n.a.), în ziua când a dat Domnul pe Amoriţi în mâinile copiilor lui Israel, şi a zis în faţa lui Israel: „Opreşte-te soare, asupra Gabaonului, şi tu, lună, asupra văii Aialonului!".

Şi soarele s-a oprit, şi luna şi-a întrerupt mersul, până ce poporul s-a răzbunat pe vrăjmaşii lui… soarele s-a oprit în mijlocul cerului, şi nu s-a grăbit să apună, aproape o zi întreagă.

N-a mai fost nicio zi ca aceea, nici înainte nici după aceea, ca Domnul să fi ascultat glasul unui om; căci Domnul lupta pentru Israel” (Iosua 10:12-14).

În lucrarea „Biblia este totuşi adevărată”, P. Popovici furnizează o serie de informaţii deosebit de utile pentru înţelegerea acestui eveniment:

– „Şi noi cei de astăzi care suntem familiari cu mişcarea de rotaţie şi de revoluţie a Pământului, folosim totuşi expresii contrare ştiinţei: „soarele răsare la… apus de soare etc. „. Chiar şi astronomii uzitează asemenea expresii.

– Newton a demonstrat că Pământul ar putea fi încetinit, fără ca locuitorii lui să simtă un apreciabil şoc în privinţa aceasta.

– Herodot, istoricul grec care a trăit cu 480 î.H, ne spune că preoţii egipteni i-au arătat o descriere a unei zile lungi.

– Scrierile vechi chineze vorbesc de o zi lungă în timpul domniei împăratului Yeo, care a fost contemporan cu Iosua.

– Pe la începutul secolului al XX-lea, amiralul Palmer a descoperit în Mexic un document, care spune că soarele s-a oprit pentru aproape o zi întreagă în anul „celor şapte iepuri”, care corespunde cu anul în care Iosua a cucerit Canaanul.

– Profesorul Totten din America a făcut calcule astronomice pe care le-a publicat. Luând echinocţiile, eclipsele, tranzitele şi mergând cu calculele de la prezent înapoi la solstiţiul de iarnă a zilei lui Iosua, a găsit că acţiunea s-a petrecut într-o zi de Miercuri, iar calculând invers, de la creaţie la Iosua, acţiunea a căzut într-o zi de Marţi. El a demonstrat că în istoria lumii a fost introdusă o zi, care nu este alta decât ziua dublă a lui Iosua. Cercetătorul W. Maunders de la Observatorul Regal Greenwich a confirmat aceste rezultate.

– Confirmarea electronică: în anul 1970, ziarul „Evening World” din Spencer, Indiana, USA, a fost primul care a publicat ştirea. Revista „The Sword of the Lord” redă ştirea după cum urmează: „Dl Harold Hali, preşedintele Companiei Curtis Engine din Baltimore, Md. şi consultant în programul spaţial a relatat următoarele: „Cred că unul din cele mai uimitoare lucruri pe care le are Dumnezeu pentru noi azi, s-a petrecut recent cu astronauţii şi bărbaţii de ştiinţă spaţială de la Green Belt, Maryland. Ei controlează cum va fi poziţia soarelui, a lunii, a planetelor în spaţiu peste o sută de ani, peste o mie de ani. Noi trebuie să cunoaştem aceste date, ca să nu lansăm un satelit şi să se izbească de ceva şi astfel să fie scos din orbită. Noi trebuie să fixăm orbita în funcţie de viaţa satelitului şi de poziţia planetelor, ca să nu fie dată peste cap lucrarea. Cu ajutorul calculatorului electronic măsurau veacurile înainte şi înapoi. Deodată s-a oprit. Calculatorul a stopat şi a dat un semnal roşu, ceea ce înseamnă că e o greşeală, ori la informaţiile introduse în el, ori la rezultatele comparate cu standardele. Au fost chemaţi specialiştii să vadă dacă e bun calculatorul. Aceştia l-au controlat şi au spus: „E perfect”. Şeful operaţiunilor I.B.M. a întrebat: „Care-i mesajul?

– Am găsit că e o zi lipsă în scurgerea vremii”. Toţi au dat din cap. Tăcere.

Din grup unul mai religios i-a arătat relatarea lui Iosua… Au mers cu calculatorul la vremea arătată şi au găsit-o, dar nu era destul. Timpul scurs care lipsea, găsit pe vremea lui Iosua, era numai 23 ore şi 20 minute, nu o zi întreagă. Au citit iarăşi Biblia şi el le-a spus: „aproape o zi întreagă”.

Aceste simple cuvinte în Biblie sunt importante dar ei erau în încurcătură, căci dacă nu poţi da socoteală de 40 de minute, te vor încurca şi peste o mie de ani. Patruzeci de minute trebuiau găsite, căci puteau fi înmulţite de multe ori pe orbite. Atunci cel credincios şi-a adus aminte că undeva în Biblie scrie că soarele a mers înapoi. Cosmonauţii i-au răspuns că şi-a ieşit din minţi. Dar au luat Cartea şi au găsit la 2 împăraţi 20:8-11 următoarele: „Şi Domnul a dat cu zece trepte înapoi umbra din locul în care se pogorâse pe cadranul soarelui lui Ahaz”.

Zece trepte sunt exact 40 de minute. Douăzeci şi trei de ore şi douăzeci de minute din Iosua cu 40 de minute din „2 împăraţi” fac ziua întreagă lipsă. Cosmonauţii au trebuit să înscrie în jurnal ziua ce lipseşte. Calculatoarele electronice adeveresc Biblia”.

La informaţiile furnizate de P. Popovici adaug şi eu încă una: pentru civilizaţia lui Dumnezeu care, aşa cum am văzut în cartea lui Enoh, dirijează mersul corpurilor cereşti, încetinirea mişcării de rotaţie a Pământului este un proces foarte uşor de realizat.

Să vedem ce alte metode au fost folosite de reprezentanţii civilizaţiei lui Dumnezeu, pentru a-i ajuta pe evrei în cucerirea ţării Canaanului:

„Domnul i-a pus în învălmăşeală (folosirea armei psihologice prin interferarea proceselor psihice subconștiente – n.a.) *dinaintea lui Israel… pe când fugeau ei dinaintea lui Israel… Domnul a făcut să cadă din cer* (din nava – n.a.) *peste ei nişte pietre mari şi au pierit"* (Iosua 10: 10-11).

Copiii lui Israel au nimicit și pe urmașii uriașilor, Anachimii: *„A nimicit pe Anachimi din muntele Hebronului… din tot muntele lui Iuda şi din tot muntele lui Israel* (sudul și, respectiv, nordul Israelului de astăzi – n.a.); *Iosua i-a nimicit cu desăvârşire, împreună cu cetăţile lor. N-au rămas decât la Gaza, la Gad şi la Aşdod"* (Iosua 11:21-22).

Dintre gândurile lui Iosua transmise evreilor, înainte de moartea sa, pe lângă îndemnurile de a fi lipiți sufletește de Yahweh și a lupta contra idolatriei, menționez altele, utile studiului nostru:

„Unul singur dintre voi urmărea o mie din ei, căci Domnul, Dumnezeul vostru, lupta pentru voi… am trimes înaintea voastră (spune Dumnezeu – n.a.) *viespe bondărească* (aparate de zbor – n.a.), *şi i-a izgonit dinaintea voastră, ca pe cei doi împăraţi ai Amoriţilor; nici cu sabia, nici cu arcul tău"* (Iosua 23: 10 și 24:12).

JUDECĂTORI

După moartea lui Iosua, poporul evreu nu a avut niciun guvern central puternic. Ei erau o confederaţie de 12 seminţii, urmaşii a celor 12 fii ai lui Iacov (Israel), conduşi doar de sfaturile lui Dumnezeu adresate conducătorilor lor, prin chivot sau efod. Yahweh însuşi fiind Conducătorul poporului evreu, putem vorbi despre TEOCRAŢIE.

Această perioadă (premergătoare regatului) s-a întins între 1400-1100 î.Hr. Să urmărim câteva exemple din care reiese clar modul în care evreii au fost conduşi de Dumnezeu:

„După moartea lui Iosua, copiii lui Israel au întrebat pe Domnul, şi au zis: „Cine dintre voi să se suie întâi împotriva Canaaniţilor, ca să pornească lupta cu ei?… Domnul a dat pe Canaaniţi şi pe Fereziţi în mâinile lor; au ucis zece mii de oameni la Bezec" (Judecători 1:1,4).

După ce evreii nu se comportă în sensul indicaţiilor primite (distrugerea tuturor altarelor idolilor) Yahweh, în nava Sa le spune următoarele: *„Îngerul Domnului S-a suit din Ghilgal la Bochim, şi a zis: „Eu v-am scos din Egipt, şi v-am adus în ţara pe care am jurat părinţilor voştri că o voi da… Pentru ce aţi făcut lucrul acesta?"* (Judecători 2:1-2).

Debora, femeia care a fost o perioadă judecător în Israel, a fost martora unui ajutor primit de evrei în luptele lor. Câteva din gândurile ei:

„Doamne, când ai ieşit din Seir… pământul s-a cutremurat, cerurile au picurat (grindină – n.a.) *şi norii au turnat ape cu găleata… munţii s-au clătinat… Sinaiul acela s-a clătinat înaintea Domnului, Dumnezeului lui Israel… din ceruri se luptau, de pe cărările lor stelele* (navele – n.a.) *se luptau împotriva lui Sisera"* (Judecători 5: 4-5, 20). În timpul lui Ghedeon, alt judecător, au loc următoarele evenimente: *„Apoi a venit îngerul Domnului, şi S-a aşezat subt stejarul din Ofra* (era un aparat de zbor mai mic – n.a.)… *Domnul i-a zis: „Eu voi fi cu tine, şi vei bate pe Madian* (poporul madianiţilor – n.a.) *ca pe un singur om… îngerul Domnului a întins vârful toiagului pe care-l avea în mână, şi a atins carnea şi azimele. Atunci s-a ridicat din stâncă un foc care le-a mistuit… Domnul i-a zis: „Fii pe pace, nu te teme, căci nu vei muri… Domnul i-a zis: „Poporul pe care-l ai cu tine este prea mult… s-ar putea să se laude împotriva Mea… cu cei trei sute de oameni… vă voi mântui, şi voi da pe Madian în mâinile tale… Domnul i-a făcut să întoarcă sabia unii împotriva altora… o sută douăzeci de mii de oameni* (în Biblie unele cifre sunt de zece ori mai mari – n.a.), *fuseseră ucişi"* (Judecători 6:11, 16, 21, 23/7: 2, 7, 22/8: 10).

În timpul lui Samson, alt judecător, alte evenimente: *„Un om al lui Dumnezeu a venit la mine, şi avea înfăţişarea unui înger al lui Dumnezeu, o înfăţişare înfricoşată* (mama lui Samson comunică soţului ei modul în care a fost naşterea viitorului judecător al Israelului – n.a.)… *Îngerul Domnului* (tot o navă – n.a.) *s-a suit în flacăra altarului. Văzând lucrul acesta, Manoah şi nevastă-sa au căzut cu faţa la pământ… „Vom muri, căci am văzut pe Dumnezeu"* (n-a murit niciunul din părinţii lui Samson – n.a.)… *Dumnezeu a despicat crăpătura stâncii din Lehi, şi a ieşit apă din ea. Samson a băut"* (Judecători 13:6, 20, 22/15: 19).

„Copiii lui Israel au întrebat pe Domnul – acolo se găsea atunci chivotul legământului lui Dumnezeu" (Judecători 20:27).

ÎMPĂRAŢI (SAUL, DAVID, SOLOMON)

Spre sfârşitul epocii judecătorilor s-a născut Samuel, cel care va fi o punte între Judecători și Regat (Saul, David, Solomon), aproximativ în 1100 î.Hr. El a întemeiat un ordin de profeți care avea rolul de a supraveghea și căuta să îndrepte atât greșelile regilor cât și ale preoților.

Acești profeți au avut o activitate de circa 300 de ani, înainte de epoca celorlalți care au scris ultimele 17 cărți ale Vechiului Testament (de la Isaia, la Maleahi). Primul rege a fost Saul (1053 î.H), apoi David (1013 î.Hr.) urmat de Solomon (973 î.H).

După moartea lui Solomon regatul a fost divizat: zece seminții au format Israelul – regatul de nord, iar două (Iuda și Beniamin) – regatul de sud.

Regatul de nord a fost distrus de Asiria (721 î.Hr.) iar cel de sud de Babilon (600 î.Hr.)

Cântarea Anei, mama lui Samuel:

„Domnul este un Dumnezeu care știe totul. Şi toate faptele sunt cântărite de El (1 Samuel 2:3)… *Vrăjmașii Domnului vor tremura. Din înălțimea cerului El îşi va arunca tunetul asupra lor"* (Samuel 2:10).

Am amintit anterior cum l-a chemat Dumnezeu pe Samuel prin intermediul chivotului (1 Samuel capitolul 3).

Într-o confruntare militară cu filistenii, evreii sunt înfrânți și pierd și chivotul care este luat de învingători. Nu l-au atins precum Uza. Chivotul era în car şi avea și 4 bare de lemn pentru a-l transporta.

Filistenii l-au pus în casa lui Dagon (zeul pește), așezându-l alături. Lui Yahweh nu-i place niciun fel de idolatrie, nicio închinare adusă vreunui înger închis în Adânc, precum Dagon, așa încât are loc următorul eveniment:

„A doua zi, sculându-se dis de dimineață, au găsit pe Dagon întins cu fața la pământ, înaintea chivotului Domnului; capul lui Dagon și cele două mâini ale lui erau tăiate pe prag, și nu-i rămăsese decât trunchiul" (1 Samuel 5:4).

Explicația e simplă: în chivot era „mărturia", aparatul primit de Moise de la Dumnezeu.

După acest eveniment, filistenii pun chivotul într-un car cu boi și îl înapoiază evreilor. Când carul a ajuns în ținuturile evreilor, locuitorii au făcut greșeala de a se uita în chivot unde era „mărturia".

Au murit, bineînțeles. Câmpurile fizice care protejau chivotul și-au făcut simțită prezența:

„Domnul a lovit pe oamenii din Bet-Şemeş, când s-au uitat în chivotul Domnului, a lovit (cincizeci de mii) *şaptezeci de oameni* (așa cum am spus, datorită traducerilor repetate ale Bibliei s-au strecurat și unele greșeli în special asupra unor date cifrice nu foarte importante. Mulți ar putea să le folosească drept argument privitor la veridicitatea Bibliei. Este treaba lor, este capacitatea lor de înțelegere – n.a.) *din popor. Şi poporul a plâns, pentru că Domnul îl lovise cu o mare urgie"* (1 Samuel 6:19).

Într-o confruntare ulterioară: *„Domnul a tunat în ziua aceea cu mare vuiet împotriva Filistenilor, și i-a pus pe fugă"* (1 Samuel

În perioada unei secete, Samuel îi cere (prin chivot sau efod) lui Dumnezeu să dea ploaie: *„Samuel a strigat către Domnul, și Domnul a trimis chiar în ziua aceea tunete și ploaie. Tot poporul a avut o mare frică de Domnul și de Samuel"* (1 Samuel 12: 18).

În timpul unei lupte conduse de împăratul Saul, arma psihologică folosită de civilizația lui Dumnezeu se face din nou remarcată: *„Filistenii au întors sabia, unii împotriva altora, și învălmășeala era nespus de mare"* (1 Samuel 14:20).

Viitorul împărat al lui Israel, David (Dumnezeu n-a fost mulțumit de Saul) trebuia înălțat în ochii poporului. Prilejul: lupta cu Goliat care *„era din Gat* (din neamul uriașilor – n.a.), *și avea o înălțime de șase coți și o palmă"* (1 Samuel 17:4). Deci, peste 3,60 în. În capitolul 17 este descrisă această luptă în

care David l-a ucis cu o piatră.

Ciudat, nu? Nu însă şi dacă luăm în calcul faptul că dintr-o navă a civilizației lui Dumnezeu (invizibilă în situația respectivă) se putea trimite eventual fie un proiectil, fie să se producă o decuplare rapidă a corpului fizic de cel spiritual.

În capitolul 23, reamintesc este o comunicare a lui David cu Dumnezeu, realizată prin efod (Tumim-Urim). La fel în capitolul 30. În acest timp Saul nu primea niciun răspuns: „Saul a întrebat pe Domnul şi Domnul nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin Urim, nici prin prooroci" (1 Samuel 28:6).

După ce este ales împărat, David comunică cu Dumnezeu: *„David a întrebat pe Domnul: „Să mă sui în vreuna din cetăţile lui Iuda?" Domnul i-a răspuns: „Suie-te". David a zis: „Unde să mă sui?" Şi Domnul a răspuns: „La Hebron"* (2 Samuel 2:1).

În confruntările militare cu filistenii, indicaţiile privind strategia ce trebuia folosită îi erau transmise lui David de către Dumnezeu: *„David a întrebat pe Domnul: „Să mă sui împotriva Filistenilor? Îi vei da în mâinile mele?" Şi Domnul a zis lui David: „Suie-te, căci voi da pe Filisteni în mâinile tale"…* (într-o altă situaţie strategia trebuia schimbată – n.a.): *„David a întrebat pe Domnul. Şi Domnul a zis: „Să nu te sui; ci ia-i pe la spate* (din navă se vedeau toate mişcările Filistenilor – n.a.), *şi mergi asupra lor în dreptul duzilor. Când vei auzi un vuiet de paşi* (zgomotul fin al navei – n.a.) *în vârfurile duzilor, atunci să te grăbeşti, căci Domnul merge înaintea ta ca să bată oştirea Filistenilor"* (2 Samuel 5: 19,24).

O nouă relatare privind uciderea unui urmaş al uriaşilor: *„A mai fost o bătălie la Gat. Acolo era un om de statură înaltă, care avea şase degete la fiecare mână şi la fiecare picior* (malformaţii generate de experimentele genetice ale îngerilor lui Azazel – n.a.), *în total douăzeci şi patru, şi care se trăgea tot din Rafa… şi Ionatan… l-a omorât"* (2 Samuel 21:20-21).

Mai sunt şi alte locuri în Biblie în care sunt menţionaţi uriaşii: *„Ţara pe care am străbătut-o ca s-o iscodim* (Canaanul înainte de a fi cucerit de Iosua. Evreii i se adresează lui Moise n.a.), *este o ţară care mănâncă pe locuitorii ei* (când nu aveau hrană, uriaşii care aveau atunci cam peste 3 în, se mâncau între ei – n.a.); *toţi aceia pe care i-am văzut acolo sunt oameni de statură înaltă. Apoi am văzut în ea pe uriaşi, pe copiii lui Anac, care se trag din neamul uriaşilor"* (Numeri 13:32-33).

„Mai înainte aici locuiau Emimii: un popor mare, mult la număr şi de statură înaltă ca Anachimii. Ei treceau drept Refaimiţi" (Deuteronom 2:10-11).

„Numai Og, Împăratul Basanului mai rămăsese din neamul Refaimiţilor. Patul lui, un pat de fier, este la Raba, cetatea copiilor lui Amon. Lungimea lui este de nouă coţi şi lăţimea de patru coţi, după cotul unui om" (Deuteronom 3:11) 1 cot = 0,60 m.

Chiar dacă a fost scoasă cartea lui Enoh, Biblia păstrează amintirea acestor evenimente. Cenzura nu a fost eficace. Există şi o referire la Azazel, ca simbol al răului şi al locului în care a fost închis: deşertul din Dudael.

„Aaron (marele preot – n.a.) *să arunce sorţi pentru cei doi ţapi; un sorţ pentru Domnul, şi un sorţ pentru Azazel. Aaron să ia ţapul care a ieşit la sorţi pentru Domnul, şi să-l aducă jertfă de ispăşire. Iar ţapul care a ieşit la sorţi pentru Azazel, să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească pentru facerea ispăşirii şi să i se dea drumul în pustie pentru Azazel"* (Levitic 16:8-10).

Revenim la împăratul David şi la descrierea navelor şi a modului în care a fost ajutat în luptă: *„Am chemat pe Dumnezeul meu; din locaşul Lui, El mi-a auzit glasul, şi strigătul meu a ajuns la urechile Lui. Atunci pământul s-a cutremurat şi s-a clătinat, temeliile cerului s-au mişcat, şi s-au zguduit, pentru că El se mâniase. Fum se ridica din nările Lui, şi un foc mistuitor ieşea din gura Lui, cărbuni aprinşi ţâşneau din ea. A plecat cerurile şi S-a pogorât; un nor gros era subt picioarele Lui. Călărea pe un heruvim, şi zbura, venea pe aripile vântului; era înconjurat cu întunericul ca şi cu un cort, era înconjurat cu grămezi de ape şi cu nori întunecoşi. Din strălucirea care era înaintea Lui scânteiau cărbuni de foc. Domnul a tunat din ceruri, Cel Prea înalt a făcut să-l răsune glasul; a aruncat săgeţi şi a risipit pe vrăjmaşii mei, a aruncat fulgerul, şi i-a pus pe fugă"* (2 Samuel 22:8-15).

Câţiva din „eroii" lui David:

– *„Ioşeb… el şi-a învârtit suliţa peste opt sute de oameni pe care i-a omorât dintr-o dată… Abişai… el şi-a învârtit suliţa peste trei sute de oameni şi i-a omorât"* (2 Samuel 23:8,18).

Şi Ierusalimul a fost pedepsit pe timpul lui David. Nu contează cauzele. Contează cum:

„Domnul a trimis ciuma (arma bacteriologică – n.a.) în Israel… îngerul întindea mâna peste Ierusalim ca să-l nimicească… şaptezeci de mii de oameni (probabil 7000 – n.a.) din popor au murit" (2 Samuel 24; 15-16).

Perioada următoare, a împăratului Solomon a fost foarte liniştită pentru Israel. Trebuia construit Primul Templu. Există şi aici elemente care să intereseze studiul nostru:

„Solomon s-a întors la Ierusalim, şi s-a înfăţişat înaintea chivotului". (1 împăraţi 3:15).

„Norul (Dumnezeu s-a pogorât să vadă Templul – n.a.) *a umplut casa Domnului. Preoţii n-au putut să rămână acolo să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse casa Domnului"* (1 împăraţi 8:10-11).

Rugăciunea lui Solomon: *„Am rânduit un loc pentru chivot… Doamne, Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu ca Tine, nici sus în ceruri, nici jos pe pământ… Ascultă-i din locul locuinţei Tale, din ceruri, ascultă-i şi iartă-i!* (pe unii evrei idolatri – n.a.)… *toate popoarele pământului să poată cunoaşte că Domnul este Dumnezeu şi că nu este alt Dumnezeu afară de el…"* (1 împăraţi 8: 21, 23, 30, 60).

După moartea lui Solomon, aşa cum am menţionat, regatul s-a divizat. Să vedem ce evenimente importante (din punctul de vedere al studiului nostru) au avut loc în timpul unor împăraţi ai acestor regate şi ai profeţilor care căutau să le îndrepte greşelile.

Primul la care mă voi opri a fost Ilie Tişbitul care a trăit în timpul împăratului Ahab. Din păcate majoritatea oamenilor ştiu că de „ziua lui" (aşa cum a fost ea fixată în calendarele unor false religii), plouă. Atât şi nimic mai mult.

„Cuvântul Domnul a vorbit lui Ilie: „Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit, şi ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este în faţa Iordanului. Vei bea apa din pârău, şi am poruncit corbilor să te hrănească acolo (avea să urmeze o perioadă de trei ani de secetă, pentru pedepsirea poporului care căzuse în idolatrie. Ilie trebuia să stea izolat şi hrănit de „corbii" fabricaţi în staţia lui Dumnezeu. Navele LOR îşi vor face din nou apariţia – n.a.)… *Făina din oală nu va scădea şi untdelemnul din ulcior nu se va împuţina."* (proces de materializare a acestor substanţe, coordonat de sus – n.a.) (1 împăraţi 17:2-3, 14).

Să urmărim lupta dintre Die şi proorocii lui Baal. Acţiunile întreprinse de aceştia din urmă se aseamănă izbitor cu multe din practicile întâlnite în numeroase false religii existente în lume. Explicaţia e simplă: au o sursă comună – închinarea adusă de oameni îngerilor lui Azazel şi „învăţăturilor lor" primite de la ei.

„Ahab a zorit pe Ilie, şi i-a zis: „Tu eşti acela care nenoroceşti pe Israel?" Ilie a răspuns: „Nu eu nenorocesc pe Israel" (Corect. Nu el a provocat seceta – n.a.). *Ilie a răspuns: „Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu, şi casa tatălui tău, fiindcă aţi părăsit poruncile Domnului şi te-ai dus după baali. Strânge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patru sute cincizeci de prooroci ai lui Baal* (Azazel – n.a.) *şi pe cei patru sute de prooroci ai Astarteei* (soţia pământeană a lui Azazel al cărei nume nu se cunoaşte. N-are însă nicio importanţă – n.a.), *care mănâncă la masa Izabelei* (soţia lui Ahab – n.a.)*"… a strâns pe prooroci la muntele Cârmei… Să ni se dea doi junei. Ei să-şi aleagă un june, pe care să-l taie în bucăţi, şi să-l pună pe lemne, fără să pună foc. Şi eu voi pregăti celălalt june, şi-l voi pune pe lemne fără să pun foc. Apoi voi să chemaţi numele dumnezeului vostru; şi eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeul care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu. Şi tot poporul a răspuns, şi a zis: „Bine!". Ilie a zis proorocilor lui Baal: „Alegeţi-vă un june din cei doi, pregătiţi-l voi întâi, căci sunteţi mai mulţi, şi chemaţi numele dumnezeului vostru; dar să nu puneţi foc. Ei au luat juncul pe care li l-au dat, şi l-au pregătit. Şi au chemat numele lui Baal de dimineaţă până la amiază* (majoritatea slujitorilor unor false religii, în faţa marilor încercări care vor urma, vor dovedi oamenilor fatala lor neputinţă – n.a.), *zicând: „Baale, auzi-ne!" Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns. Şi săreau împrejurul altarului* (şi azi lumea e plină de altare. Deci hora poate începe – n.a.) *pe care-l făcuseră. La amiază, Ilie şi-a bătut joc de ei, şi a zis: „Strigaţi tare, fiindcă este dumnezeu; se gândeşte la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme şi se va trezi". Ei au strigat tare, şi, după obiceiul lor, şi-au făcut tăieturi cu săbiile şi cu suliţele, pană ce a curs sânge pe ei. Când a trecut amiaza, au aiurat* (au căzut în transă – n.a.), *până în clipa când se aducea jertfa de seară. Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns, nici semn de luare aminte. Ilie a zis atunci întregului popor: „Apropiaţi-vă de mine". Tot poporul s-a apropiat de el. Şi Ilie a dus altarul Domnului care fusese sfărâmat… A făcut împrejurul altarului un şanţ… a aşezat apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăţi, şi l-a pus pe lemne. Apoi a zis: „Umpleţi patru vedre* (o vadră are aproximativ 10 litri – n.a.) *cu apă, şi vărsaţi-le pe arderea de tot şi pe lemne". Şi au făcut aşa. Apoi a zis: „Mai faceţi lucrul acesta o dată". Şi l-au făcut încă odată. Apoi a zis: „Mai faceţi-l şi a treia oară". Şi l-au făcut şi a treia oară. Apa curgea în jurul altarului, şi au umplut cu apă şi şanţul. În clipa când se aducea jertfa de seară, proorocul Ilie s-a apropiat şi a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac şi Israel! Fă să se ştie astăzi că tu eşti Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău, şi că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta… Atunci a căzut foc de la Domnul* (chiar dacă nu era văzută nava era deasupra lor – n.a.), *şi a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele şi pământul, şi a supt şi apa* (evaporare

instantanee – n.a.) *care era în şanţ. Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu faţa la pământ, şi au zis:. „Domnul este adevăratul Dumnezeu!… „Puneţi mâna pe proorocii lui Baal", le-a zis Ilie: „niciunul să nu scape!"* (o soartă asemănătoare s-ar putea să aibă şi actualii slujitori ai falselor religii când oamenii le vor vedea neputinţa în faţa încercărilor grele ale omenirii, din viitor – n.a.). *Şi au pus mâna pe ei. Ilie i-a pogorât la pârâul Chison şi i-a junghiat acolo"* (1 împăraţi 18:17-40).

După aceste evenimente: *„Cerul s-a înnegrit de nori, a început vântul, şi a venit o ploaie mare"* (1 împăraţi 18:45).

Şi oamenii, în prezent, pot produce ploi artificiale.

După ce a aflat că soţia lui Ahab, Izabela, vrea să-l omoare, Ilie a fugit în pustiu: *„S-a culcat şi a adormit subt un ienupăr. Şi iată, l-a atins un înger* (care nu i-a dat o pană să-l ajute – n.a.) *şi i-a zis: „Scoală-te şi mănâncă". El s-a uitat, şi la căpătâiul lui era o turtă coaptă pe nişte pietre încălzite şi un ulcior cu apă. A mâncat şi a băut, apoi s-a culcat din nou. Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a atins, şi a zis: „Scoală-te şi mănâncă, fiindcă drumul pe care-l ai de făcut este prea lung pentru tine".*

El s-a sculat, a mâncat şi a băut; şi, cu puterea pe care i-a dat-o mâncarea aceasta, a mers patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi până la muntele lui Dumnezeu, Horeb (2 mese pentru 40 de zile. Hrană superconcentrată cu descompunere lentă în organism fabricată în staţia civilizaţiei lui Dumnezeu. Există şi pe pământ, în prezent, medicamente retard cu administrare aproximativ lunară – n.a.)… Şi cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?" (în afară de chivot şi efod, reprezentanţii civilizaţiei lui Dumnezeu şi chiar Acesta, se pot adresa oamenilor prin intermediul subconştientului. Aud voci. Riscul în epoca actuală este acela de a fi catalogaţi drept schizofrenici – n.a.). *El a răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul, Dumnezeul oştirilor; căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale, şi au ucis cu sabia pe proorocii Tăi; am rămas numai eu singur, şi caută să-mi ia viaţa!".*

Domnul i-a zis: „Ieşi, şi stai pe munte înaintea Domnului!". Şi iată că Domnul a trecut pe lângă peşteră (urmează descrierea evoluţiei navei – n.a.). *Şi înaintea Domnului a trecut un vânt tare şi puternic, care despica munţii şi sfărâma stâncile. Domnul nu era în vântul acela. Şi după vânt, a venit un cutremur de pământ. Şi după cutremurul de pământ, a venit un foc; Domnul nu era în focul acela. Şi după foc, a venit un susur blând şi subţire.*

Când l-a auzit Ilie, şi-a acoperit faţa cu mantaua (se proteja de luminile navei – n.a.), a ieşit şi a stat la gura peşterii. Şi un glas i-a vorbit…" (1 împăraţi 19:5-13).

În două rânduri împăratul Ahab va trimite câte un grup de cincizeci de oameni şi conducătorul lor, să-l aducă la el pe Ilie.

„Căpetenia aceasta s-a suit la Ilie, care şedea pe vârful muntelui; şi i-a zis: „Omule al lui Dumnezeu, împăratul a zis: „Pogoară-te!" Ilie a răspuns căpeteniei peste cincizeci: „Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se pogoare foc din cer şi să te mistuie, pe tine şi pe cei cincizeci de oameni ai tăi!" Şi s-a pogorât foc din cer şi l-a mistuit pe el şi pe cei cincizeci de oameni ai lui" (2 împăraţi 1: 9-10).

Al doilea conducător şi grupul său au aceeaşi soartă. Ilie se va pogorî cu al treilea grup de oameni care recunosc puterea lui Dumnezeu asupra vieţii lor (2 împăraţi 1:13). *Nu se pogoară decât după îndemnul „îngerului": „Îngerul Domnului a zis lui Ilie: „Pogoară-te împreună cu el, n-ai nicio frică de el".* (2 împăraţi 1:15).

Înălţarea lui Ilie la cer:

„Cincizeci de inşi dintre fiii proorocilor au sosit şi s-au oprit la o depărtare în faţa lor (e vorba de Ilie şi Elisei, viitorul conducător al profeţilor – na), *şi ei amândoi s-au oprit pe malul Iordanului.*

Atunci Ilie şi-a luat mantaua, a făcut-o sul, şi a lovit cu ea apele, care s-au despărţit într-o parte şi într-alta (din nou, „efectul Moise"; nava era deasupra lor – n.a.), *şi au trecut amândoi pe uscat… pe când mergeau ei vorbind, iată că un car de foc şi nişte cai de foc i-au despărţit pe unul de altul, şi Ilie s-a înălţat la cer într-un vârtej de vânt.*

Elisei se uita şi striga: „Părinte! Părinte! Carul lui Israel şi călărimea lui!" Şi nu l-a mai văzut… A luat mantaua, căreia îi dăduse Ilie drumul, şi a lovit apele cu ea… s-au despărţit într-o parte şi în alta şi Elisei a trecut" (2 împăraţi 2:7-8,11-12,14).

Elisei vesteşte o victorie militară asupra sirienilor. Cum s-a produs, cred că ştiţi: „Domnul făcuse să se audă în tabăra sirienilor un vuiet de care şi un vuiet de cai, vuietul unei mari oştiri" (2 împăraţi 7:6).

La moartea lui Elisei, împăratul lui Israel, Ioas şi-a manifestat temerea referitoare la pierderea sprijinului militar din partea civilizaţiei lui Dumnezeu. „El (Ioas – n.a.) *a plâns pe faţa lui, şi a zis: „Părinte! Părinte! Carul lui Israel şi călărimea lui!”* (2 împăraţi 13:14).

Câteva cuvinte ale lui Dumnezeu referitoare la un viitor al omenirii, „bătut în cuie”, în care noi, ca și înaintașii noștri, doar ne încadrăm, precum și privitoare la supravegherea oricărui om de pe Pământ: *„N-ai auzit că EU de mult am pregătit aceste lucruri, şi că le-am hotărât din vremurile vechi? Acum însă am îngăduit să se împlinească… Dar ştiu când stai jos, când ieşi şi când intri, şi când eşti furios împotriva Mea”* (2 împăraţi 19:25, 27).

Lupta permanentă contra idolatriei. Un nou exemplu:

„A izgonit pe preoţii idolilor… pe cei ce aduceau tămâie lui Baal, soarelui, lunii, zodiilor şi întregii oştiri a cerurilor”. (2 împăraţi 23:5).

Este vorba de o acțiune a împăratului Iosia. A se remarca asemănarea dintre idolatria trecută cu cea prezentă.

Revin la Elisei și închei acest capitol cu o dovadă elocventă a faptului ca reprezentanții acestei civilizații a lui Dumnezeu pot trăi și printre noi, simțurile noastre fiind incapabile de a-i detecta:

„Slujitorul omului lui Dumnezeu (slujitorul lui Elisei – n.a.) *s-a sculat dis de dimineaţă şi a ieşit. Şi iată că o oaste a înconjura cetatea, cu cai şi cară. Şi slujitorul a zis omului lui Dumnezeu: „Ah! Domnul meu, cum vom face?”.*

El a răspuns: *„Nu te teme, căci mai mulţi sunt cei cu noi decât cei cu ei. Elisei s-a rugat şi a zis: „Doamne, deschide-i ochii să vadă* (ochii minții – n.a.). *Şi Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai şi de care de foc împrejurul lui Elisei”.* (2 împăraţi 6: 15-17).

IOV

Se crede că această carte i-ar aparține lui Moise, fiind scrisă în perioada în care se refugiase în Madian. Voi prezenta câteva dintre mesajele ei:

– supravegherea permanentă a pământului de către fiii lui Dumnezeu, inclusiv Azazel (Satan). Am reamintit-o. Cap. 1:6-7.

– răzvrătirea cetei lui Azazel: *„Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în slujitorii Săi, dacă găsește El greșeli chiar la îngerii Săi, cu cât mai mult la cei ce locuiesc în case de lut, care își trag obârșia din țărână, și pot fi zdrobiți ca un vierme!"* (Iov 4:18-19).

– *El* (Dumnezeu – n.a.) *mută deodată munții și-i răstoarnă în mânia Sa. Zguduie pământul din temelia lui… poruncește soarelui și soarele nu mai răsare; și ține stelele subt pecetea Lui.*

Numai El întinde cerurile, și umblă pe înălțimile mării. El a făcut Ursul mare, luceafărul de seară și Ralițele, și stelele din ținuturile de miazăzi" (Iov 9:5-9).

– procesul de formare intrauterină a organismului uman: *„nu m-ai muls ca laptele? Nu m-ai închegat ca brânza? M-ai îmbrăcat cu piele și carne, m-ai țesut cu oase și vine"* (Iov 10: 10-11).

– Și atunci ca și în prezent oamenii ignorau sistemul de control al omenirii condus de Dumnezeu: *„Tu zici: Ce știe Dumnezeu? Poate să judece El prin întunericul de nori? Îl înfășoară norii, nu vede nimic, balta cerească abia dacă o străbate"* (Iov 22:13,14).

– pământul este rotund, gol și suspendat în spațiu: Iov 26:7.

– *„El vede până la marginile pământului, zărește totul sub ceruri"* (din nou supravegherea planetei – n.a.) (Iov 28:24).

– existența presiunii atmosferice. Confirmarea a fost făcută de Torricelli abia în anul 1643, deci după mai bine de 3000 de ani: *„A rânduit greutatea vântului"* (Iov 28:25).

– *„Le pune înainte faptele lor, fărădelegile lor, mândria lor. Îi înștiințează ca să se îndrepte, îi îndeamnă să se întoarcă de la nelegiuire. Dacă ascultă și se supun, își sfârșesc zilele în fericire, și anii în bucurie"* (Iov 36:9-11).

– Cuvântul Domnului adresat lui Iov: „*Cine este cel ce îmi întunecă planurile prin cuvântări fără pricepere?… Unde erai tu când am întemeiat pământul?… Cine i-a hotărât măsurile?… cine a închis marea cu porți, când s-a aruncat din pântecele mamei ei?* (posibil ca apele de la suprafața Pământului să își fi avut originea în cele din „Adânc" – n.a.). *Când i-am făcut haina din nori… De când ești, ai poruncit tu dimineții? Ai arătat zorilor locul lor?… Ai pătruns tu până la izvoarele mării?* (apele din „Adânc" – n.a.) *Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adâncului?… Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului?* (Pământul văzut din spațiu – n.a.)… *Ai ajuns tu până la comorile zăpezii? Ai văzut tu cămările grindinei?… Pe ce cale se împarte lumina?* (posibilă aluzie la caracterul de corpuscul și undă al luminii – n.a.)… *poți să înnozi tu legăturile Găinușei, sau să dezlegi frânghiile Orionului?* (dirijarea mișcării astrelor și a fenomenelor meteorologice n.a.). *Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacului, și tu cârmuiești Ursul mare cu puii lui? Cunoști tu legile cerului? Sau tu îi orânduiești stăpânirea pe pământ?"* (Iov – cap. 38).

Continuă cuvântul lui Yahweh (capitolul 41):

„Cine Mi s-ar împotrivi în față? Cui sunt dator, ca să-i plătesc? SUBT CER TOTUL ESTE AL MEU… (urmează descrierea unui OSN – obiect submarin neidentificat, denumit Leviatan – n.a.)… *vreau să mai vorbesc iarăși de mădularele lui, și de tăria lui… Cine-i va putea ridica veșmântul? Cine va putea pătrunde între fălcile lui? Cine va putea deschide porțile gurii lui? Șirurile dinților lui cât sunt de înspăimântătoare! Scuturile lui mărețe și puternice, sunt unite împreună ca printr-o pecete; se țin unul de altul, și nici aerul n-ar putea trece printre ele* (etanșare perfectă n.a.)… *strănuturile lui fac să strălucească lumina… din gura lui țâșnesc flăcări, scapără scântei de foc din ea. Din nările lui iese fum, ca dintr-un vas care fierbe, ca dintr-o căldare fierbinte.*

Suflarea lui aprinde cărbunii (era şi OSN şi OZN – n.a.), *şi gura lui aruncă flăcări… Când se scoală el tremură vitejii, şi spaima îi pune pe fugă. Degeaba este lovit cu sabia; căci suliţa, săgeata şi pavăza nu folosesc la nimic. Pentru el fierul* (s-a tras asupra OZN-urilor fără a fi măcar atinse; proiectilele erau deviate sau dezintegrate – n.a.) *este ca paiul, arama ca lemnul putred.*

Săgeata nu-l pune pe fugă… sub pântecele lui sunt ţepi ascuţiţi (ca nişte şenile – n.a.); *ai zice că este o grapă întinsă peste noroi. Face să clocotească fundul mării ca un cazan, şi-l clatină ca pe un vas plin cu mir* (datorită energiei folosite în propulsie n.a.). *În urmă el lasă o cărare luminoasă (datorită reflectoarelor n.a.); şi adâncul pare ca pletele unui bătrân. Pe pământ nimic nu-i este stăpân; este făcut să nu se teamă de nimic".*

PSALMI; PROVERBE; ECLESIAST.

Câteva gânduri adecvate studiului nostru:

„Domnul este în Templul Lui cel sfânt, Domnul îşi are scaunul de domnie în ceruri. Ochii Lui privesc, şi pleoapele Lui cercetează pe fiii oamenilor.

Domnul cearcă pe cel neprihănit, dar urăşte pe cel rău şi pe cel ce iubeşte silnicia. Peste cei răi plouă cărbuni, foc şi pucioasă; un vânt dogoritor (efecte asemănătoare unei explozii atomice – n.a.), *iată paharul de care au ei parte"* (Psalmi 11: 4-6).

„Pentru că cei nenorociţi sunt asupriţi şi pentru că săracii gem, zice Domnul, Mă scol şi aduc mântuire celor obijduiţi… pretutindeni mişună cei răi, când domneşte ticăloşia printre fiii oamenilor" (Psalmi 12:5,8). Faptul că Dumnezeu va face dreptate celor năpăstuiți și-i va distruge pe ticăloși i-a făcut pe unii să susțină că Dumnezeu va teroriza Pământul, va extermina toți oamenii etc.

„Domnul se uită de la înălţimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere, şi care să caute pe Dumnezeu… Ei vor tremura de spaimă, când Se va arăta Dumnezeu în mijlocul neamului neprihănit" („Marele Contact" – n.a.) (Psalmi 14:2,5).

„Carele Domnului se numără cu douăzecile de mii, cu mii şi mii; Domnul este în mijlocul lor, venind din Sinai în locaşul Său cel sfânt. Te-ai suit pe înălţime, ai luat prinşi de război, ai luat în dar oameni (şi în zilele noastre OZN-urile răpesc oameni – n.a.); *cei răzvrătiţi vor locui şi ei lângă Domnul Dumnezeu"* (civilizația lui Dumnezeu are nevoie și de oameni care, deși Sus, vor face munca de jos – n.a.). *„…Cântaţi Celui ce călăreşte pe cerurile cerurilor vecinice"* (Psalmi 68: 17-18, 33).

Decalajul între bogați și săraci a atins în prezent cote nebănuite.

Se apropie dreptatea lui Dumnezeu.

„Căci El va izbăvi pe săracul care strigă, şi pe nenorocitul care n-are ajutor. Va avea milă de cel nenorocit şi de cel lipsit, şi va scăpa viaţa săracilor; îi va izbăvi de apăsare şi de silă" (Psalmi 72:12-14)*… Mă uitam cu jind la cei nesocotiţi, când vedeam fericirea celor răi. Într-adevăr, nimic nu-i tulbură până la moarte* (totul a fost înregistrat Sus – n.a.) *şi trupul le este încărcat de grăsime. N-au parte de suferinţele omeneşti* (vor avea de cele de „Dincolo" – n.a.), *şi nu sunt loviţi ca ceilalţi oameni. De aceea mândria le slujeşte ca salbă, şi asuprirea este haina care-i înveleşte. Li se bulbucă ochii de grăsime şi au mai mult decât le-ar dori inima. Râd, şi vorbesc cu răutate de asuprire; vorbesc de sus, îşi înalţă gura până la ceruri, şi limbaje cutreieră pământul… şi zice: „Ce ar putea să cunoască Cel prea înalt?"* (Psalmi 73:3-11).

„Dar mai puternic decât vuietul apelor mari, şi mai puternic decât vuietul valurilor năprasnice ale mării, este Domnul în locurile cereşti". (Psalmi 93:4).

„Cel ce a sădit urechea, s-ar putea să n-audă. Cel ce a întocmit ochiul, s-ar putea să nu vadă?" (Psalmi 94:9).

„El (Dumnezeu – n.a.) ţine în mână adâncimile Pământului" (Psalmi 95:4).

„Norii şi negura Îl înconjoară… înaintea Lui merge focul, şi arde de jur împrejur pe potrivnicii Lui. Fulgerele Lui luminează lumea; pământul îl vede şi se cutremură; munţii se topesc ca ceara înaintea Domnului, înaintea Domnului întregului pământ. Cerurile vestesc dreptatea Lui şi toate popoarele văd slava (nava – n.a.) *Lui. Sunt ruşinaţi, toţi cei ce slujesc icoanelor* (David o spune – n.a.), *şi care se fălesc cu idolii; toţi dumnezeii* (falşii dumnezei ai popoarelor: îngerii lui Azazel – n.a.). (Psalmi 97:2-7). *„Din nori Iţi faci carul, şi umbli pe aripile vântului".* (Psalmi 104:3).

„Ştii când stau jos şi când mă scol, şi de departe îmi pătrunzi gândul" (Psalmi 139:2).

„Pentru că au urât ştiinţa (vor basme, superstiții etc. – n.a.) *şi n-au ales frica Domnului"* (Proverbe 1:29).

„Prin ştiinţa Lui s-au deschis Adâncurile, şi strecoară norii roua" (Proverbe 3:20).

„Jucând (înțelepciunea – n.a.) *pe rotocolul* (o nouă afirmație de acum 3000 de ani, că pământul este rotund – n.a.) *pământului Său”* (Proverbe 8:31).

„Omul nu este stăpân pe suflarea lui ca s-o poată opri, şi n-are nicio putere peste ziua morții” (Eclesiast 8:8).

ISAIA

A fost un profet al Regatului de sud, Iuda, în timp ce Regatul de nord Israel, fusese distrus de asirieni. Activitatea lui s-ar putea încadra în perioada 745-695 î.Hr. Să vedem ce elemente ale studiului nostru apar:

„Mândria omului va fi smerită, şi trufia oamenilor va fi plecată; numai Domnul va fi înălţat în ziua aceea. Toţi idolii vor pieri. Oamenii vor intra în peşterile pământului de frica Domnului şi de strălucirea măreţiei (slavei, navei – n.a.) Lui, când Se va scula să îngrozească pământul.

În ziua aceea, oamenii îşi vor arunca idolii de argint şi idolii de aur pe care şi-i făcuseră, ca să se închine la ei (vor vedea că sunt surzi și muți – n.a.), *îi vor arunca la şobolani şi la lilieci; şi vor intra în găurile stâncilor şi în crăpăturile pietrelor* (apărare antinucleară – n.a.), *de frica Domnului"* (Isaia 2:17-21).

„Domnul Se înfăţişează la judecată, stă în picioare ca să judece popoarele" (Isaia 3:13).

„Vai de cei ce înşiră casă lângă casă şi lipesc ogor lângă ogor" (Isaia 5:8).

Isaia are parte de o răpire sufletească și ajunge în stația civilizației lui Dumnezeu: *„Am văzut pe Domnul şezând pe un scaun de domnie foarte înalt, şi poalele mantiei Lui umpleau templul. Serafimii stăteau deasupra Lui, şi fiecare avea şase aripi* (în niciun caz nu erau îngerași. În stația lui Dumnezeu nu se fac experimente de genul celor făcute de îngerii lui Azazel. „Sus" nu se încrucișează oameni cu păsări. Erau tot niște aparate făcute pentru a-L glorifica pe Yahweh – n.a.); *cu două îşi acopereau faţa* (două bucăți metalice, să zicem, curbate în partea anterioară – n.a.), *cu două îşi acopereau picioarele* (două bucăți metalice, curbate în partea posterioară – n.a.) *şi cu două* (care erau la mijloc, între „capul" și „picioarele" aparatului – n.a.) *zburau* (credeți oare că așa-zișii „îngeri" ai lui Dumnezeu, serafimii, chiar în lumea lor, să fie așa timizi încât să-și acopere cu penele lor și fața și picioarele? – n.a.). *Strigau* (aceste aparate aveau o „placă" care trebuia pusă în fața lui Isaia – n.a.) *unul la altul, şi ziceau: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oştirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!"*

Şi se zguduiau uşorii uşii de glasul care răsuna (crede oare cineva că serafimii cei timizi, cu gura înfundată de penele cu care își acopereau fața, puteau să strige atât de tare? Din păcate, da. Majoritatea oamenilor cred în aceste închipuiri. Nici măcar nu încearcă să se apropie de știința Bibliei – n.a.), *şi casa s-a umplut de fum* (În niciun caz nu le-au luat foc penele n.a.).

Atunci am zis: „Vai de Mine! Sunt pierdut, căci am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oştirilor!" Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână (un dispozitiv de prindere al acestor miniroboței – n.a.), *pe care-l luase cu cleştele de pe altar* (ce îngerași pot să aibă 6 aripi, mâini, clești etc.? –n.a.)… *Am auzit glasul Domnului, întrebând: „Pe cine să trimet, şi cine va merge pentru Noi"* („noi", cei de Sus – n.a.) (Isaia 6:1-8).

Isaia vede un film în care i se prezintă unele secvențe referitoare la modalitățile (câteva) prin care Dumnezeu îi va lichida pe cei ce se poartă de parcă Pământul ar fi proprietatea lor. Ulterior, alături de oamenii care au crezut în El, Mesia Isus și civilizația Lor vor inaugura „împărăția de 1000 de ani".

„Am dat poruncă sfintei mele oştiri – zice Domnul – *am chemat pe vitejii Mei la judecata mâniei Mele, pe cei ce se bucură de mărimea Mea". Un vuiet se aude pe munţi, ca vuietul de popor mult; se aude o zarvă de împăraţi, de neamuri adunate. Domnul oştirilor Îşi cercetează oastea care va da lupta. Ei vin dintr-o ţară depărtată, de la marginea cerurilor; Domnul şi uneltele mâniei Lui vor nimici tot pământul.*

Gemeţi! Căci ziua Domnului este aproape; ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic!

…Iată, vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânie şi urgie aprinsă, care va preface tot pământul în pustiu, şi va nimici pe toţi păcătoşii de pe el.

Căci stelele cerurilor şi Orionul nu vor mai străluci; soarele se va întuneca la răsăritul lui, şi luna nu va mai lumina.

Voi pedepsi – zice Domnul – *lumea pentru răutatea ei, şi pe cei răi pentru nelegiuirile lor; voi face să înceteze mândria celor trufaşi, şi voi doborî semeţia celor asupritori.*

Voi face pe oameni mai rari decât aurul curat, şi mai scumpi decât aurul din Ofir.

Pentru aceasta voi clătina cerurile, şi pământul se va zgudui din temelia lui" (Isaia 13:3-13).

Ce urmează? *„Tot pământul se bucură acum de odihnă şi pace; izbucnesc oamenii în cântece de veselie"* (Isaia 14:7).

„În ziua aceea (în epoca aceea – n.a.), *omul se va uita spre Făcătorul său, şi ochii i se vor întoarce spre Sfântul lui Israel; nu se va mai uita spre altare, care sunt lucrarea mâinilor lui, şi nu va mai privi la ce au făcut degetele lui, la idolii Astarteei şi la stâlpii închinaţi soarelui"* (Isaia 17:7-8).

„Domnul călăreşte pe un nor repede" (Isaia 19:1).

Sanherib, împăratul Asiriei, după un asediu al Ierusalimului, în timpul împăratului Ezechia s-a întors la Ninive. De ce? Să aflăm: *„Îngerul Domnului a ieşit şi a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci şi cinci de mii* (cred că 18.500 – n.a.) *de oameni"* (Isaia 37:36).

„Cine a făcut proorocii ca Mine (să spună şi să-Mi dovedească), de când am făcut pe oameni din vremurile străvechi? Să vestească viitorul şi ce are să se întâmple!" (Isaia 44:7).

Şi eu aş dori să aflu în ce cărţi din lume există o asemenea ştiinţă (inclusiv profeţii) şi înţelepciune precum în Biblie. Până acum n-am aflat decât în Coran unele informaţii provenite de la civilizaţia lui Dumnezeu şi destinate strict arabilor. Le vom analiza ulterior.

„Cine a proorocit aceste lucruri?... Întoarceţi-vă la Mine, şi veţi fi mântuiţi toţi cei ce sunteţi la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, şi nu altul.

Pe Mine însumi Mă jur, adevărul iese din gura Mea şi cuvântul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea, şi orice limbă va jura pe Mine" (Isaia 45:21-23).

„O! De ai despica cerurile, şi Te-ai pogorî, s-ar topi munţii înaintea Ta, ca de un foc care aprinde vreascurile, ca de un foc care face apa să dea în clocot! Ţi-ar cunoaşte atunci vrăjmaşii Numele, şi ar tremura Neamurile înaintea Ta!" (Isaia 64:1-2).

„Cerul este scaunul Meu de domnie, şi pământul este aşternutul picioarelor Mele!" (Isaia 66:1).

„Căci iată, Domnul vine într-un foc, şi carele Lui sunt ca un vârtej; îşi preface mânia într-un jăratic, şi ameninţările în flăcări de foc" (Isaia 66; 15).

IEREMIA

Ieremia a trăit în perioada în care Ierusalimul (parte a Regatului de sud), ultimul bastion în fața babilonienilor, avea să cadă.

Şi Ieremia va primi numeroase mesaje de la Yahweh. Să analizăm câteva: *„Ce vezi?”* (l-a întrebat Dumnezeu – n.a.). *Eu am răspuns: „Văd un cazan clocotind, dinspre miazănoapte”* (Ieremia 1:13).

„De la cel mai mic pană la cel mai mare, toți sunt lacomi de câştig mârşav, de la prooroc până la preot, toți înșală!” (Ieremia 8:10).

„Poate cineva să stea într-un loc ascuns fără să-l văd Eu? Nu umplu Eu cerurile şi pământul? zice Domnul” (Ieremia 23:24).

„Eu am făcut pământul, pe oameni, şi dobitoacele care sunt pe pământ cu puterea Mea cea mare şi cu brațul Meu întins, şi dau pământul cui îmi place” (Ieremia 27:5). Pe parcursul miilor de ani pământul a trecut în diferite stăpâniri. Acum se apropie momentul când va intra în posesia Adevăratului Proprietar.

„Căci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci? Cine-Mi va sta împotrivă?” (Ieremia 49:19).

EZECHIEL

Ezechiel a fost profet în perioada în care evreii erau duşi în robia babiloniană, în jurul anului 600 î.Hr.

Cele mai detaliate descrieri ale „slavei” (navei) lui Dumnezeu există în această carte. Vom întâlni și apariții ale celor de „dincolo”.

„Pe când eram între prinşii de război de la râul Chebar, s-au deschis cerurile, şi am avut vedenii dumnezeieşti… m-am uitat, şi iată că a venit de la miazănoapte un vânt năprasnic, un nor gros, şi un snop de foc, care răspândea de jur împrejur o lumină strălucitoare, în mijlocul căreia lucea ca o aramă lustruită, care ieşea din mijlocul focului.

Tot în mijloc, se mai vedeau patru făpturi vii (vom vedea că formează trenul de aterizare al „slavei” – n.a.), *a căror înfăţişare avea o asemănare omenească.*

Fiecare din ele avea patru feţe, şi fiecare avea patru aripi. Picioarele lor erau drepte, şi talpa picioarelor lor era ca a piciorului unui viţel şi scânteiau ca nişte aramă lustruită!

Sub aripi, de cele patru părţi ale lor aveau nişte mâini de om; şi toate patru aveau feţe şi aripi.

Aripile lor erau prinse una de alta. Şi când mergeau, nu se întorceau în nicio parte, ci fiecare mergea drept înainte.

Cât despre chipul feţelor lor era aşa: înainte, toate aveau o faţă de om; la dreapta lor, toate patru aveau câte o faţă de leu, la stânga lor, toate patru aveau câte o faţă de bou, iar înapoi, toate patru aveau câte o faţă de vultur (elemente de decor ale „picioarelor” navei, situate sub aripi – n.a.). *Aripile fiecăreia erau întinse în sus, aşa că două din aripile lor ajungeau până la cele învecinate, iar două le acopereau trupurile.*

Fiecare mergea drept înainte, şi anume încotro le mâna duhul să meargă, într-acolo mergeau; iar în mersul lor nu se întorceau în nicio parte.

În mijlocul acestor făpturi vii era ceva ca nişte cărbuni de foc aprinşi care ardeau (surse de energie ale trenului de aterizare. Vom vedea ca „slava”, avea o sursă proprie – n.a.); *şi ceva ca nişte făclii* (dispozitive electronice – n.a.) *umbla încoace şi încolo printre aceste făpturi vii; focul acesta arunca o lumină strălucitoare, şi din el ieşeau fulgere… pe pământ, afară de făpturile vii, era o roată la fiecare din cele patru feţe ale lor… Aveau nişte obezi de o înălţime înspăimântătoare, şi pe obezile lor cele patru roate erau pline de ochi* (tot dispozitive electronice – n.a.) *de jur împrejur.*

Când mergeau făpturile vii, mergeau şi roatele pe lângă ele; şi când se ridicau făpturile vii de la pământ se ridicau şi roatele (dacă imaginația oamenilor i-a făcut pe oameni să pună îngerilor aripi, de ce nu le-au pus și roți la picioare? – n.a.)… *când mergeau făpturile vii, mergeau şi roatele; când se opreau ele, se opreau şi roatele…* (urmează descrierea „slavei” – n.a.)… *Deasupra capetelor făpturilor vii era ceva ca o întindere a cerului, care semăna cu cristalul strălucitor, şi se întindea în aer sus peste capetele lor… sub cerul acesta, aripile lor stăteau drepte, întinse una spre alta, şi mai aveau fiecare câte două aripi care le acopereau trupurile.*

Când umblau, am auzit vâjâitul aripilor lor ca vâjâitul unor ape mari… când mergeau, era un vuiet gălăgios, ca al unei oştiri; iar când se opreau îşi lăsau aripile în jos.

Deasupra cerului care era peste capetele lor (în partea superioară a acestui ansamblu, tren de aterizare – navă, era așezat „tronul” lui Yahweh – n.a.), *era ceva ca o piatră de safir, în chipul unui scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie se vedea ca UN CHIP DE OM, care şedea pe el.*

Am mai văzut iarăşi o lucire de aramă lustruită ca nişte foc, înlăuntrul căreia era OMUL ACESTA, şi care strălucea de jur împrejur… era înconjurat de o lumină strălucitoare… Astfel era arătarea slavei Domnului. Când am văzut-o, am căzut cu fata la pământ, şi am auzit „GLASUL UNUIA CARE VORBEA” (Ezechiel 1:1-28).

„El mi-a zis: „Fiul omului, stai în picioare, şi-ţi voi vorbi!” Cum mi-a vorbit aceste cuvinte, a intrat duh în mine (influențarea subconștientului lui Ezechiel în sensul transmiterii unei stări de liniștire, după spaima trăită în urma contactului cu aparatul de zbor – n.a.), *şi m-a făcut să stau pe picioare; şi am ascultat la Cel ce-mi vorbea.*

El mi-a zis: „Fiul omului, te trimet la copiii lui Israel… Deschide-ți gura, și mănâncă ce-ți voi da! M-am uitat, și iată că mâna era întinsă spre mine, și ținea o carte în chip de sul” (Ezechiel 2:1-2,8-9)… *„L-am mâncat și gura mea a fost dulce ca mierea”* (Ezechiel a primit mesajul codificat, sub forma unui dispozitiv minuscul inclus în această „carte”, ceea ce îi permitea să fie în legătură permanentă cu Dumnezeu de la care putea primi și recepționa orice mesaj – n.a.) (Ezechiel 3:3).

Apoi este trimis cu „mesajul” la copiii lui Israel:

„Du-te la prinșii de război, la copiii poporului tău: vorbește-le, și, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, să le spui: „Așa vorbește Dumnezeu!”

Și Duhul m-a răpit (a fost luat în navă cu corpul spiritual, posibil și cu cel fizic. Nu asta e important. Corpul spiritual este cel care recepționează și înregistrează informațiile. Pentru transmiterea informațiilor celor din jur este necesară o componentă a corpului fizic – creierul – care dirijează vorbirea. De aceea cred că a fost răpit și cu corpul fizic – n.a.), *și am auzit înapoia mea dârdâitul unui mare cutremur de pământ; slava Domnului s-a ridicat din locul ei* (decolarea navei – n.a.).

Am auzit și vâjâitul aripilor făpturilor vii, care se loveau una de alta, urnitul roatelor de lângă ele, și dârdâitul unui mare cutremur de pământ… mâna Domnului apăsa tare peste mine (forța antigravitațională resimțită în momentul decolării – n.a.).

Am ajuns la Tel-Abib, la robii de război care locuiau la râul Chebar… După șapte zile, Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel (dispozitivul din corpul lui Ezechiel funcționa perfect – n.a.): *„Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea!… M-am sculat, și m-am dus în vale; și iată că slava Domnului s-a arătat acolo, așa cum o văzusem la râul Chebar”* (Ezechiel 3:11-15, 17, 23).

După un an, are loc o nouă întâlnire a lui Ezechiel cu Dumnezeu: *„M-am uitat, și iată că era un chip care avea o înfățișare de om; de la coapse în jos era foc, și de la coapse în sus era ceva strălucitor, ca niște aramă lustruită* (descriere a părții superioare a navei, unde era Dumnezeu – n.a.). *El a întins ceva ca o mână* (un dispozitiv de teleportare – n.a.) *și m-a apucat de zulufii capului* (resimțind aceasta, Ezechiel confirmă și răpirea corpului fizic – n.a.). *Buhul m-a răpit între pământ și cer, și m-a dus, în vedenii dumnezeiești, la Ierusalim… și iată că slava Dumnezeului lui Israel era acolo, așa cum o văzusem în vale”* (Ezechiel 8:2-4).

I se prezintă cauza principală pentru care o mare parte a copiilor lui Israel vor fi pedepsiți – idolatria. Citind rândurile următoare se poate remarca asemănarea uluitoare cu idolatria întâlnită și astăzi în majoritatea falselor religii din lume: Pedeapsa va fi pe măsură:

„M-am uitat; și iată că erau tot felul de chipuri de târâtoare și de dobitoace urâcioase (un fel de balauri, draci cu coarne și coadă, îngerași cu aripioare și alte personaje cu aspect mai mult sau mai puțin uman, inexistente în Biblie – n.a.), *și toți idolii casei lui Israel, zugrăviți pe perete de jur împrejur…fiecare din ei avea o cădelniță în mână și se înălța un nor gros de tămâie* (uluitoare asemănare cu vremurile actuale, nu? – n.a.)… I*ată că acolo stăteau niște femei, care plângeau pe Tamuz* (posibilul nume al progeniturii create de Azazel cu pământeanca numită probabil Astarteea, aceste nume, după încurcarea limbilor au ajuns în amintirea fiecărui popor și s-au transmis până în zilele noastre, unde au pătruns mai mult sau mai puțin voalat în falsele religii – n.a.)… *se închinau înaintea soarelui”* (s-a umplut lumea de închinători la soare, stele, horoscoape etc. – n.a.). (Ezechiel 8:2-4, 10-11, 14, 16).

Și acum pedeapsa:

„Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele (dispozitivul din corpul lui Ezechiel făcea ca mesajele să fie recepționate puternic – n.a.); *„Apropiați-vă voi care trebuie să pedepsiți cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire* (vom vedea ce „unealtă” era – n.a.) *în mână!*

Și iată că au venit șase oameni de pe drumul porții de sus dinspre miazănoapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de în, și cu o călimară la brâu (descrierea costumelor „îngerilor” lui Dumnezeu – na). *Au venit și s-au așezat lângă altarul de aramă.*

Slava Dumnezeu lui Israel s-a ridicat de pe heruvimul pe care era, și s-a îndreptat spre pragul casei… Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: „loviți; ochiul vostru să fie fără milă (trebuiau să ochească cu „unealta” – n.a.), *și să nu vă îndurați!*

Ucideți și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare și pe femei; dar să nu vă atingeți de niciunul din cei ce au semnul pe frunte (cei care nu se închinau idolilor și au fost „marcați” de omul care avea o „călimară” la brâu – n.a.). *Începeți însă cu Locașul Meu cel sfânt!”. Ei au început cu bătrânii* („preafericiții”, „preacuvioșii” etc. – n.a.), *care erau înaintea Templului.*

„Şi El le-a zis: „Spurcaţi casa, şi umpleţi curţile cu morţi…. Ieşiţi… Ei au ieşit şi au început să ucidă în cetate" (Ezechiel 9:1-7).

Un alt mod de pedepsire:

„Domnul a zis omului aceluia îmbrăcat în haine de in: „Vără-te între roatele de supt heruvimi, umpleţi mâinile cu cărbunii aprinşi care sunt între heruvimi, şi împrăştiaţi peste cetate (încărcătura, probabil nucleară folosită pentru propulsia navei – n.a.) *…Atunci un heruvim a întins mâna între heruvimi spre focul care era între heruvimi; a luat foc, şi l-a pus în mâinile omului aceluia îmbrăcat cu haina de in… La heruvimi se vedea ceva ca o mână* (un dispozitiv de apucare – n.a.) *de om sub aripile lor… Tot trupul heruvimilor, spatele lor, mâinile lor şi aripile lor, erau pline de ochi, ca şi cele patru roţi dimprejur* (dispozitive electronice – n.a.). *Am auzit cu urechile mele că roatele erau chemate: „Roate învârtitoare"… Slava Domnului a plecat din pragul Templului, şi s-a aşezat pe heruvimi".* (Ezechiel 10:1-2, 7-8, 12-13).

DANIEL

Daniel a fost dus în Babilon din tinereţe, unde a trăit tot timpul cât a durat robia evreilor, ocupând funcţii înalte în imperiile babilonian şi persan.

Şi el a avut contacte cu reprezentanţii civilizaţiei lui Dumnezeu.

„În vedeniile care-mi treceau prin cap, în patul meu, mă uitam, şi iată că s-a pogorât din ceruri un străjer sfânt”. (Daniel 4:13).

Cu sau fără aparate introduse în corp, persoanele aflate în „vizorul” îngerilor lui Dumnezeu pot recepţiona mesaje (vise, răpiri spirituale etc.). Ele se adresează subconştientului, corpului spiritual care le înregistrează perfect.

După ce împăratul Belşaţar al Babilonului dă un ospăţ şi pângăreşte obiectele de cult ale evreilor, luate după căderea Ierusalimului, se produce un fenomen de materializare parţială a unui reprezentant al lui Dumnezeu:

„În clipa aceea, s-au arătat degetele unei mâini de om, şi au scris, în faţa sfeşnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc. Împăratul a văzut această bucată de mână, care a scris” (Daniel 5:5).

Fusese pronunţată căderea Babilonului.

Şi Daniel îl va vedea pe Dumnezeu. Descrierea este similară cu a altor profeţi Biblici (Enoh, Ioan etc.):

„Şi un îmbătrânit de zile a şezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, şi părul capului Lui era ca nişte lână curată; scaunul Lui de domnie era ca nişte flăcări de foc, şi roatele Lui ca un foc aprins. Un râu de foc curgea şi ieşea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îl slujeau, şi de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui (vede „slava” şi monitorul aflat în Cer – n.a.). *S-a ţinut judecata şi s-au deschis cărţile… M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, şi iată că pe norii cerurilor, a venit unul ca un fiu al omului* (i se prezintă imagini ale Marelui Contact – revenirea lui Isus cu slava şi norii cerului – n.a.); *a înaintat spre Cel îmbătrânit de zile şi a fost adus înaintea Lui.*

I s-a dat stăpânire, slavă şi putere împărătească, pentru ca să-i slujească toate popoarele (în timpul împărăţiei de 1000 de ani – n.a.), *neamurile, şi oameni de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veşnică, şi nu va trece nicidecum, şi împărăţia Lui nu va fi nimicită niciodată. Eu, Daniel, m-am tulburat cu duhul, şi vedeniile din capul meu m-au înspăimântat”* (Daniel 7:9, 13-15).

„Pe când, eu, Daniel, aveam vedenia aceasta, şi căutam să o pricep (a primit un mesaj referitor la Ierusalim – n.a.), *iată că înaintea mea stătea cineva, care avea înfăţişarea unui om.*

Şi am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat şi a zis: „Gavrile, (unul din îngerii lui Dumnezeu – n.a.), *tâlcuieşte-i vedenia aceasta”* (Daniel 8:16).

Cu altă ocazie reapare Gavriil.

„A venit repede în zbor iute, omul (nu spune omul-pasăre – n.a.) *Gavriil, pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie”* (Daniel 9:21).

O altă apariţie:

„Am ridicat ochii, m-am uitat şi iată că acolo stătea un om îmbrăcat în haine de in, şi încins la mijloc cu un brâu de aur din Ufaz.

Trupul lui era ca o piatră de hrisolit, faţa îi strălucea ca fulgerul şi ochii îi erau nişte flăcări ca de foc; dar braţele şi picioarele semănau cu nişte aramă lustruită, şi glasul lui tuna ca vuietul unei mari mulţimi” (Daniel 10: 5-6).

În finalul cărţii sale mai prezintă o întâlnire şi un mesaj:

„Eu Daniel, m-am uitat şi iată că alţi doi oameni stăteau în picioare, unul dincoace de râu, şi altul dincolo de malul râului.

Unul din ei a zis omului aceluia îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului… El a răspuns: „cuvintele acestea (ale Bibliei) *vor fi ascunse şi pecetluite până la vremea sfârşitului"* (atunci „cunoştinţa va creşte" – n.a.) (Daniel 12:4-6, 9).

IONA, MICA, NAUM, HABACUC, ZAHARIA

Şi în vieţile acestor profeţi Biblici apar numeroase informaţii care ne interesează. Astfel, Iona, a fost trimis de Dumnezeu la Ninive cu un mesaj de pocăinţă. El refuză să se ducă şi ajunge pe un vas, în largul Mării Mediterane. Porneşte o furtună şi recunoaşte că el este cauza, cerând celor de pe vas să-l arunce în mare, pentru liniştirea apelor. A fost oare înghiţit de un peşte? Să urmărim câteva fragmente din relatarea Biblică.

„Domnul a trimis un peşte mare (am văzut că aparatele Lor trec foarte uşor din aer în apă. În cazul de faţă a fost un mic OSN – un obiect submarin neidentificat – n.a.) *să înghită pe Iona, şi Iona a stat în pântecele chitului trei zile şi trei nopţi.*

Iona s-a rugat Domnului, Dumnezeului său, din pântecele peştelui… din mijlocul locuinţei morţilor am strigat, şi mi-ai auzit glasul.

Şi totuşi mă aruncaseşi în adânc, în inima mării, şi râurile de apă mă înconjuraseră; toate valurile şi toate talazurile Tale au trecut peste mine… adâncul m-a învăluit… m-am pogorât până la temeliile munţilor, zăvoarele pământului mă încuiau pe vecie (descrie imagini de pe fundul mării, recepţionate din OSN – n.a.)… *Domnul a vorbit peştelui, şi peştele a vărsat pe Iona pe pământ”* (OSN a venit la mal şi Iona a plecat în misiunea încredinţată – n.a.) (Iona 1:17/2:1-3, 6, 10).

„Iată că Domnul iese din locuinţa Lui, Se pogoară, şi umblă pe înălţimile pământului!

Supt El se topesc munţii, văile crapă ca ceara înaintea focului, ca apa care curge pe râpi” (Mica 1:3-4).

„Preoţii lui învaţă pe popor pentru plată” (parcă am mai auzit de aşa ceva şi în zilele noastre, nu? – n.a.) (Mica 3:11).

„Domnul umblă în furtună şi în vârtej şi norii sunt praful picioarelor Lui… se clatină munţii înaintea Lui, şi dealurile se topesc” (Naum 1:3,5).

„Măreţia Lui acoperă cerurile, şi slava Lui umple pământul. Strălucirea Lui este ca lumina soarelui, din mâna Lui pornesc raze, şi acolo este ascunsă tăria Lui. Înaintea Lui merge ciuma, şi molima calcă pe urmele Lui… ai încălecat pe caii Tăi, şi Te-ai suit în carul Tău de biruinţă. Cu caii Tăi mergi pe mare, pe spuma apelor mari” (Habacuc 3:3-5,8,15).

„Şi îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: „Îţi voi arăta ce înseamnă caii aceştia!…Aceştia sunt aceia pe care i-a trimis Domnul să cutreiere pământul!” Şi ei au vorbit îngerului Domnului care stătea între mirţi, şi au zis: „Am cutreierat pământul, şi iată că tot pământul este în pace şi linişte” (Zaharia 1:9, 11).

Lui Zaharia îi sunt furnizate şi câteva imagini despre aparatura situată în Cer, pentru supravegherea Pământului. El o descrie în felul următor:

„M-am uitat şi iată că este un sfeşnic cu totul de aur, şi deasupra lui un vas cu untdelemn şi cu el şapte candele, cu şapte ţevi pentru candelele care sunt în vârful sfeşnicului… Aceşti şapte sunt ochii Domnului (monitoare n.a.), *care cutreieră tot Pământul”…* (Zaharia 4:2,10).

„Am ridicat din nou ochii, şi m-am uitat, şi iată că era un sul de carte care zbura… are o lungime de douăzeci de coţi, şi o lăţime de zece coţi” (Zaharia 5:1-2). Deci aproximativ 12/6 m.

Iată că patru care ieşeau dintre doi munţi” (Zaharia 6:1).

Închei aici relatările din Vechiul Testament cu menţiunea că au rămas multe astfel de exemple peste care am trecut. Nu le puteam include pe toate. Las cititorilor plăcerea de a le studia şi analiza în Biblie. Poate unii vor veni cu detalii tehnice superioare celor pe care le-am adus eu. Chiar doresc aşa ceva. Eu urmăresc sensibilizarea oamenilor cu adevărurile ştiinţifice de nezguduit ale Bibliei.

Şi acum la Noul Testament. Veţi înţelege în cele ce urmează că această împărţire este arbitrară. Este o singură religie, să-i zicem: IUDEOCREŞTTNISM.

MATEI, MARCU, LUCA, IOAN

Cea mai mare parte a evreilor nu l-au recunoscut pe Isus ca Mesia, iar actualmente majoritatea oamenilor îl acceptă cel mult doar ca personaj istoric, negând originea Sa divină. Cei care zic că i se închină o fac într-un mod jignitor, „strigător la Cer": alături de tot felul de idoli (statui și lemne cioplite), de tot felul de „sfinți" inexistenți în Biblie, are și el în „calendarele" falselor religii câteva zile de închinare care nu sunt (pentru majoritatea oamenilor) decât prilejuri de a se îndopa, a bea fără măsură etc.

Pentru unii (puțini) aceste jigniri aduse lui Mesia Isus pot dispare doar în momentul în care se demonstrează științific că El a fost și va fi reprezentantul cel mai de seamă trimis de civilizația lui Dumnezeu pe Pământ. Pentru alții (un imens număr de oameni) dovezile vor fi furnizate doar în perioada premergătoare și în timpul Marelui Contact. Prețul plătit de oameni pentru ignoranța lor va fi însă imens.

În Noul Testament vom reîntâlni temele de bază ale studiului nostru: slava, norii, îngerul (ca navă) și îngerii (reprezentanți ai civilizației lui Dumnezeu).

Dacă acceptăm că în Vechiul Testament poporul evreu (ca de altfel întreaga lume) a fost condus de Dumnezeu care le apărea în slavă și lupta alături de ei, suntem nevoiți să acceptăm văzând că această navă apare și în timpul vieții lui Isus, după o perioadă lungă de absență (între ultimii profeți și nașterea lui Isus e o perioadă de aproximativ 500 de ani), că Acesta a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.

Să analizăm acum modul în care a fost vestită apariția Sa în lume: *„în luna a șasea, îngerul Gavriil* (cel menționat de Enoh și alți profeți ai Vechiului Testament – n.a.) *a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galilea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif din casa lui David. Numele fecioarei era Maria. Îngerul a intrat la ea, și i-a zis: „Plecăciune ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei". Tulburată foarte mult de cuvintele acestea Maria se întreba singură ce putea să însemne urarea aceasta. Îngerul i-a zis: „Nu te teme, Mărie; căci ai căpătat îndurare înaintea Lui Dumnezeu. Şi iată că vei rămâne însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus* (în ebraică Iosua; Isus este în greacă – n.a.). *El va fi mare, și va fi chemat Fiul Celui Prea înalt"* (Reamintesc că și Enoh în capitolul 104 spune: *Eu* (Dumnezeu) *și Fiul Meu, vom face cu ei* (cei credincioși în aceste două persoane și în civilizația Lor – n.a.) *un neam etern, în numele dreptății…" „Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui* (strămoș pe linie pământeană a lui Iosif, bărbatul Mariei – n.a.) *Său David. Va împărați peste casa lui Iacov* (cel al cărui nume a fost schimbat de Dumnezeu în Israel – n.a.) *în veci, și împărăția Lui nu va avea sfârșit". Maria a zis îngerului: „Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?" Îngerul i-a răspuns: „Duhul Sfânt se va pogorî peste tine, și puterea Celui Prea înalt te va umbri. De aceea, Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu"* (Luca 1:26-35).

Prezența lui Gavriil și afirmația acestuia că *„Duhul Sfânt* (forța activă a lui Dumnezeu) *se va pogorî peste tine și puterea Celui Prea înalt te va umbri"* mă face să cred că a fost vorba de o fecundare artificială, efectuată sub stare de hipnoză. Având în vedere cele tratate până acum (aspectul identic al „îngerilor" cu oamenii) și afirmațiile repetate ale lui Dumnezeu, *(„Acesta este Fiul Meu"…)* înclin să cred că donatorul celulelor responsabile de apariția pe Pământ a lui Isus a fost însuși Yahweh – Dumnezeu. Modul permanent de comunicare între cei doi *(Fiul Meu… Tatăl Meu)* confirmă aceasta. Nu trebuie exclusă și posibilitatea intervenției Forței Active a lui Dumnezeu (mă refer la Duhul Sfânt) care a modificat zestrea genetică a Mariei, conform Planului Său.

În numeroase locuri Noul Testament afirmă că Iosif și Maria, după nașterea lui Isus, au avut mai mulți copii. S-au creat numeroase povești și despre părinții Mariei (nume nemenționate în Biblie) și despre faptul că a rămas pururea fecioară. Falsele religii au decis aceasta, în acest mod introducându-se în creștinism cultul păgân al Astarteei, Isthar etc.

Biblia spune clar: *„Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic"* (Eclesiast 9:5). Maria, asemănător oricărui om are această soartă. Corpul ei spiritual „doarme", nu are nicio capacitate de decizie, de influență asupra cuiva din Cer. La învierea morților își va lua răsplata cuvenită.

Celor care îmi pot aduce ca argument tonele de cărți scrise pe parcursul veacurilor legate de aceste plăsmuiri amintesc trei versete Biblic aparținând lui Isus și transmise lui Ioan:

„Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta (Biblia – n.a.*) că dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.*

Şi dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărţii acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieţii şi din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta".

Cel ce adevereşte aceste lucruri, zice: „Da, Eu vin curând". Amin! Vino, Doamne Isuse!" (Apocalipsa 22:18-20).

Câteva argumente asupra faptului că Isus a mai avut frați (vom afla și numărul lor aproximativ – n.a.):

„Iosif – N-A CUNOSCUT-O, PÂNĂ CE A NĂSCUT UN FIU (clar, nu? – n.a.). *Şi el i-a pus numele Isus"* (Matei 1:25).

„Şi a născut (Maria n.a.) *pe fiul ei cel întâi născut"* (Luca 2:7). *„A venit* (Isus n.a.) *în patria sa* (Nazaret n.a.)*… ce-i ce-l auzeau, se mirau şi ziceau:" De unde are El înţelepciunea şi minunile acestea? Oare nu este El fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui? Şi Iacov, Iosif Simon şi Iuda, nu sunt ei fraţii lui? Şi surorile Lui nu sunt toate printre noi?"* (Matei 13: 54-55).

Un eveniment important care a însoţit venirea în lume a lui Isus şi a creat multe comentarii este cel al magilor care au văzut o stea. Să-l lămurim: Magii, după ce trec la împăratul Irod şi-i comunică această apariţie, pleacă să i se închine lui Isus (magii erau astronomi – n.a.): *„Şi iată că steaua, pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, pană ce a venit şi s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul"* (Matei 2:9).

Unii au zis că a fost o conjuncție a lui Jupiter cu Saturn, în zodia Peştilor, ceea ce a dus la apariția unei stele deosebite, de o foarte mare strălucire. Fals. O stea nu merge, nu se opreşte şi nu se apropie la o distanță mică de Pământ. Era tot slava – nava Domnului care se va arăta şi păstorilor din Betleem:

„Şi iată că un înger al Domnului s-a înfăţişat înaintea Lor, şi slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoşat foarte tare.

Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeţi: căci vă aduc o veste bună… astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul" (Luca 2:9-11).

După ce a fost botezat de Ioan: „din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: *„Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care îmi găsesc plăcerea"* (Matei 3:17).

Isus cunoştea foarte bine sistemul de control spiritual al omenirii: *„Tatăl tău care vede în ascuns, îţi va răsplăti… Tatăl vostru ştie de ce aveţi trebuinţă mai înainte ca să-i cereţi voi"* (Matei 6:6, 8).

De unde le ştia? Nu venise cu amintiri din Cer. Timp de aproximativ optsprezece ani a studiat Biblia scrisă până în acea vreme. Unde? În comunitatea urmaşilor profeţilor, la Qumran. În acest timp Tatăl Lui l-a pregătit sub toate aspectele pentru misiunea pe care avea s-o îndeplinească pe Pământ. Isus, pe parcursul Evangheliilor dovedeşte faptul că ştia foarte bine Vechiul Testament. Iată ce spune: *„Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; şi nimeni nu cunoaşte deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaşte deplin pe Tatăl, afară de Fiul, şi acela căruia vrea Fiul să i-L descopere"* (Matei 11:27).

O dovadă clară, una din multele, a faptului că Isus este reprezentantul civilizaţiei lui Dumnezeu este următoarea:

„Isus a luat cu El pe Petru, Iacov şi Ioan şi S-a suit pe munte să Se roage.

Pe când Se ruga, I s-a schimbat înfăţişarea feţei, şi îmbrăcămintea I s-a făcut albă (probabil din navă au fost emise fascicule de lumină ce L-au înconjurat – n.a.) *strălucitoare.*

Şi iată că stăteau de vorbă cu El doi bărbaţi: erau Moise şi Ilie, care se arătaseră în SLAVA şi vorbeau despre sfârşitul Lui (pregătirea psihologică a lui Isus – n.a.) *pe care avea să-l aibă în Ierusalim.*

Petru şi tovarăşii lui erau îngreunaţi de somn (datorită prezenţei navei – na); *dar, când s-au deşteptat bine, au văzut slava lui Isus, şi pe cei doi bărbaţi care stăteau împreună cu El… A venit un nor, şi i-a acoperit cu umbra lui; ucenicii s-au spăimântat, când i-au văzut intrând în nor.*

Şi din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultaţi" (Luca 9:28-31, 34-35).

Împreună cu Yahweh, în Slavă, erau şi alte două persoane descrise în Vechiul Testament: Moise şi Ilie. Ilie, ca şi Enoh au fost răpiţi la Cer, deci prezenţa lor este uşor de explicat. Să explicăm prezenţa lui Moise. Pentru aceasta încerc să pun „cap-coadă" puţinele informaţii disponibile. Suficiente, cred.

Moise a murit şi: *„Domnul l-a îngropat în vale, în ţara Moabului, faţă în faţă cu Bet-Peor"* (Deuteronom 34:6).

Cred că „îngroparea" lui Moise nu a fost altceva decât ridicarea acestuia la Cer. Dumnezeu nu putea fi de faţă la o îngropare obişnuită. Argumente:

„Nimeni nu i-a cunoscut mormântul până în ziua de azi" (Deuteronom 34:6).

„Arhanghelul Mihail, când se împotrivea diavolului şi se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre" (Iuda 9).

Există în plus o carte apocrifă al cărei titlu este sugestiv „Înălţarea lui Moise" Sunt convins că Isus a citit-o şi nu a fost deloc surprins când a văzut aceste două persoane în slava Tatălui Său.

Să vedem, în altă ordine de idei cum descrie Isus, Revenirea Sa:

„După acele zile de necaz… se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate seminţiile pământului se vor boci, şi vor vedea (televiziunea nu va putea lipsi de la un astfel de eveniment – n.a.) *pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere şi cu o mare slavă.*

El va trimite pe îngerii Săi (numeroasele nave care vor veni – n.a.) *cu trâmbiţa răsunătoare* (Asta este! Dacă n-au pene, mai fac şi ceva zgomot – n.a.) *şi vor aduna pe aleşii lui din cele patru vânturi* (am văzut cum au loc răpirile – n.a.), *de la o margine a cerurilor până la cealaltă"* (Matei 24: 30-31).

Isus a spus aceasta şi marilor preoţi: *„Veţi vedea pe Fiul Omului, şezând la dreapta puterii lui Dumnezeu, şi venind pe norii cerului"* (Matei 26:64).

Ei n-au crezut. La fel şi o mare parte din evrei. Treaba lor. Dumnezeu îi va judeca. Nu trebuiau „armatele falselor religii să organizeze campanii de pedepsire a evreilor. Acea mică parte din evrei (mulţi vor crede în viitor) care au crezut, au luptat din răsputeri pentru răspândirea în lumea întreagă a iudeocreştinismului. Şi aproape au reuşit. Mai trebuiesc câteva „retuşuri".

Învierea lui Isus: *„Iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ; căci un înger al Domnului s-a pogorât din cer, a venit şi a prăvălit piatra* (îngeraşul a ciugulit-o iar praful rezultat l-a îndepărtat dând din aripioare – n.a.) *de la uşa mormântului, şi a şezut pe ea* (a fost un aparat de dimensiuni mici – n.a.).

Înfăţişarea lui era ca fulgerul şi îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. Străjerii au tremurat de frica lui şi au rămas ca nişte morţi (au fost hipnotizaţi – n.a.). *Dar îngerul a luat cuvântul* (din navă s-a auzit glasul – n.a.) *şi a zis femeilor… „A înviat"* (Matei 28: 2-6).

Să selectez câteva informaţii şi de la Marcu: *„Oamenii erau uimiţi de învăţătura lui; căci îi învăţa ca unul care are putere, nu cum îi învăţau cărturarii"* (Marcu 1:22). Isus ştia multe despre civilizaţia lui Dumnezeu. O şi cunoscuse personal. Asta voia să îi înveţe pe oameni. Aici era puterea Lui. Nu în nişte rituale asemănătoare celor din zilele noastre care n-au nimic comun cu ceea ce se face în lumea de „dincolo".

Cei din Nazaret se îndoiau de înţelepciunea Lui argumentând faptul că îi cunosc părinţii şi (atenţie!) fraţii şi surorile: *„Ce fel de înţelepciune este aceasta? Cum se fac astfel de minuni prin mâinile Lui? Nu este acesta tâmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda şi al lui Simon? Şi nu sunt surorile Lui aici între noi?"* (Marcu 6:3).

Deci Isus a avut patru fraţi şi cel puţin două surori. S-au scris multe cărţi în care se vâră pe gât oamenilor tot felul de aberaţii, precum că ar fi fost veri. Dacă ar fi fost aşa nu s-ar fi mirat atât de tare locuitorii. E invocau faptul că fraţii şi surorile Lui erau oameni simpli.

Mai mult, aşa cum am arătat, Biblia spune clar *„Iosif n-a cunoscut-o până ce nu l-a născut pe Isus"*. În rest, imaginaţia fiecăruia e liberă să lucreze.

Cutremurul, întunecarea soarelui (3 ore) în timpul răstignirii (Luca 23; 44-46), prin prezenţa în zonă a navelor lui Dumnezeu (chiar dacă nu erau văzute) mă scutesc de orice comentarii.

Femeilor ajunse la mormânt *„li s-au arătat doi bărbaţi, îmbrăcaţi în haine strălucitoare"* (Luca 24:4)

Menţionez alte două afirmaţii ale lui Isus ce dovedesc siguranţa lui privitoare la civilizaţia lui Dumnezeu.

Astfel, le va spune iudeilor: *„Voi sunteţi de jos… Eu sunt de sus, voi sunteţi din lumea aceasta. Eu nu sunt din lumea aceasta"*. (Ioan8:23).

La fel o va face și înaintea lui Pilat: *„Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici"* (Ioan 18:36).

După ce este luat în navă, Isus se arată ucenicilor cu un nou corp cu capacități deosebite. Câteva: se materializa și se dematerializa, putea influența subconștientul altor persoane, când era vizibil putea totuși să mănânce și purta semnele rănilor etc.

Unii cred că Isus nu a murit pe cruce. Fals. Isus a murit. Dumnezeu nu minte. A afirmat acest sfârșit al Fiului Său de numeroase ori în Vechiul Testament. Ştia că îl va învia. Corpul spiritual nu moare. S-a deplasat doar de pe lemn (nu se știe dacă a fost răstignit pe o cruce) în navă. Ceva mă face să cred că dacă Isus ar fi pe pământ ar detesta faptul că obiectul pe care a fost crucificat a devenit, la rândul lui, idol. Ulterior a fost luat și corpul fizic. Acesta fusese distrus. Ioan furnizează un amănunt foarte important în acest sens: „unul din ostași I-a străpuns coasta cu o suliță; și îndată a ieșit din ea sânge și apă.

Faptul acesta este adeverit de cel ce l-a văzut (nu cred că Ioan știa foarte bine ce înseamnă aceasta însă subliniază ceva foarte important – n.a.); mărturia lui este adevărată. Aceste lucruri s-au întâmplat, ca să se împlinească Scriptura: *„Niciunul din oasele lui nu va fi sfărâmat"* (Ioan 19:34-36).

Să lămurim:

– fluierele picioarelor (tibiile) nu i-au fost zdrobite.

– coasta (este un os), conform profeției nu-l putea fi străpunsă. Din coastă nu iese sânge și apă.

– lui Isus, soldatul i-a atins inima. În urma răstignirii condițiile de circulație ale sângelui se modifică, presiunea crescând foarte mult la nivelul cordului, ceea ce, poate duce la ruptura acestuia. Sângele rămâne în pericard (învelișul inimii) unde coagulează, într-un timp relativ scurt după deces. Cheagul este format din celulele sanguine, în imensa lor majoritate de culoare roșie, iar serul este un lichid ușor gălbui. Acestea au fost „sângele și apa", care autentifică moartea lui Isus

– În navă, după ce i-a fost adus corpul fizic, s-ar fi putut ușor realiza un transplant de cord. Nu cred că s-a folosit o astfel de tehnică depășită pentru civilizația lui Dumnezeu. Corpul spiritual al lui Isus a fost cuplat cu un nou corp fizic, obținut prin clonare, asemănător celui pe care L-a avut pe Pământ (avea semnele rănilor) dar cu însușiri deosebite dintre care am amintit câteva. Corpul cel vechi era o „haină" uzată. La fel, toți oamenii vor avea parte de un nou corp: fie pentru activități plăcute, fie pentru munci foarte grele.

Să-l cunoaștem pe Isus în noul corp:

Isus se arată la doi ucenici „ai căror ochi erau împiedicați să-L cunoască" (influențare telepatică), le tălmăcește Scripturile (toate informațiile erau păstrate în corpul Său spiritual), mănâncă o bucată de pește fript și un fagur de miere, le deschide ochii (minții n.a.) și ei îl cunosc, Se face nevăzut dinaintea lor. (Luca – cap. 24).

„În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate, de frica iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor, și le-a zis: „Pace vouă… După opt zile, ucenicii lui Isus erau iarăși în casă: și era și Toma împreună cu ei. Pe când erau ușile încuiate, a venit Isus, a stat în mijloc și le-a zis: „Pace vouă" (Ioan 20:19, 26).

FAPTELE APOSTOLILOR

Prin prisma celor discutate până acum, evenimentul înălţării Sale la ceruri reprezintă un argument zdrobitor referitor la Revenirea Sa… iminentă.

„După patima lui, li S-a înfăţişat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, şi vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la împărăţia lui Dumnezeu.

Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim… Apostolii, pe când erau strânşi laolaltă, L-au întrebat: „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să aşezi din nou împărăţia lui Israel?”

El le-a răspuns: *„Nu este treaba voastră să ştiţi vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa* (Isus ştia foarte bine că mai întâi trebuiau răspândite în toată lumea învăţăturile iudeocreştinismului – n.a.)… *şi-mi veţi fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria, şi până la marginile pământului”.*

După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălţat la cer, şi un nor L-a ascuns din ochii lor.

Şi cum stăteau ei cu ochii pironiţi spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbaţi îmbrăcaţi în alb, şi au zis: *„Bărbaţi Galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus, care S-a înălţat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaşi fel cum L-aţi văzut mergând la cer”* (Fapte 1:3-l 1).

Voi prezenta câteva exemple din care reiese clar modul în care cei de „dincolo”, inclusiv Isus, s-au implicat direct în răspândirea în lume a iudeocreştinismului:

Apostolii erau închişi „dar un înger al Domnului a deschis uşile temniţei noaptea, i-a scos afară, şi le-a zis: *„Duceţi-vă, staţi în Templu, şi vestiţi norodului toate cuvintele vieţii acesteia”* (Fapte 5:19-20). Prin cuvintele „Vieţii acesteia” Isus se referea la viaţa din lumea LOR.

„Dar Saul (viitorul apostol Pavel – n.a.) *sufla încă ameninţarea şi uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot, şi i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, că dacă va găsi pe unii umblând pe calea credinţei, atât bărbaţi cât şi femei, să-i aducă legaţi la Ierusalim. Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. El a căzut la pământ, şi a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigoneşti?”. „Cine eşti TU, Doamne?” a răspuns el. Şi Domnul a zis: „Eu sunt Isus, pe care-L prigoneşti”* (Fapte 9:1-5).

Corneliu, ostaş roman care va crede în lumea vestită de Isus, afirmă: *„Acum patru zile, chiar în clipa aceasta, mă rugam în casa mea la ceasul al nouălea; şi iată că a stătut înaintea mea un om cu o haină strălucitoare”* (Fapte 10:30).

Petru era închis: *„Şi iată, un înger al Domnului a stătut lângă el pe neaşteptate, şi o lumină a strălucit în temniţă. Îngerul a deşteptat pe Petru, lovindu-l în coastă şi i-a zis: „Scoală-te, iute”. Lanţurile i-au căzut jos de pe mâini.*

Apoi îngerul i-a zis: „Încinge-te, şi leagă-ţi încălţămintele”. Şi el a făcut aşa. Îngerul i-a mai zis: „Îmbracă-te în haină, şi vino după mine”.

Petru a ieşit afară, şi a mers după el, fără să ştie dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie.

După ce au trecut de straja întâia şi a doua (soldaţii fuseseră hipnotizaţi – n.a.), au ajuns la poarta de fier, care dă în cetate, şi ea li s-a deschis singură; au ieşit, şi au trecut într-o uliţă. Îndată, îngerul a plecat de lângă el” (Fapte 12:7-10).

„Un înger al Dumnezeului, al căruia sunt eu, şi căruia îi slujesc, mi s-a arătat azi noapte, şi mi-a zis: „Nu te teme, Pavele; tu trebuie să stai înaintea Cezarului!” (Fapte 27: 23-24).

Închei cele câteva exemple din „Fapte” cu prezentarea modului în care a murit împăratul Irod:

„Într-o zi anumită, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărăteşti, a şezut pe scaunul lui împărătesc, şi le vorbea.

Norodul a strigat: „Glas de Dumnezeu, nu de om! (cinstea după care aleargă majoritatea conducătorilor politici și religioși. Au făcut, o fac și o vor face… încă puțin timp – n.a.). *Îndată l-a lovit un înger al Domnului* (toți aceștia ar putea fi lichidați într-o clipă. Dar nu acesta este planul. Lumea trebuie să cunoască din plin falimentul tuturor sistemelor politice și al falselor religii – n.a.)*, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Şi a murit mâncat de viermi”.* (Fapte 12:21-23).

APOCALIPSA

Ultima persoană din Biblie care a avut contacte cu reprezentanții civilizației lui Dumnezeu a fost Ioan. Acesta, asemănător cu Enoh, Ezechiel ș.a. afirmă următoarele:

„Har şi pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era şi Celui ce vine, şi din partea celor şapte duhuri, care stau înaintea scaunului Său de domnie (sistemul de supraveghere a Pământului descris și de Zaharia – n.a.)*… Iată că El* (Mesia Isus – n.a.) *vine pe nori. Şi orice ochi Îl va vedea* (datorită televiziunii – n.a.); *şi cei ce L-au străpuns* (aluzie la evrei. Am speranța că înainte de Marele Contact mulți dintre ei îl vor recunoaște drept Fiul lui Dumnezeu – n.a.). *Şi toate seminţiile pământului se vor boci* (vor vedea că falsele religii i-au amăgit – n.a.) *din pricina Lui… Eu Ioan… mă aflam în ostrovul care se cheamă Patmos… În ziua Domnului eram în Duhul* (a fost răpirea sa – n.a.). *Şi am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbiţe… Am văzut şapte sfeşnice de aur* (acel sistem de supraveghere – n.a.) *şi în mijlocul lor pe cineva care semăna cu Fiul Omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare, şi încins la piept cu un brâu de aur.*

Capul şi părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada (aspectul locuitorilor de „dincolo" – n.a.) *ochii Lui erau ca para focului… Când L-am văzut am căzut la picioarele Lui ca mort. El şi-a pus mâna dreaptă peste mine, şi a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă.*

Cel viu. Am fost mort, şi iată că sunt viu în vecii vecilor" (Apocalipsa 1: 4, 7, 9-10, 11-15, 17-18).

După ce transmite diferite mesaje conducătorilor bisericilor din epoca respectivă (biserici simple, fără rituale păgâne, în care oamenii studiau învățăturile iudeocreștine) are loc o nouă răpire:

„M-am uitat şi iată că o uşă era deschisă în cer (intrarea în navă – n.a.)*… Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbiţe, şi care vorbea cu mine, mi-a zis: „suie-te aici"… Numaidecât am fost răpit în Duhul. Şi iată că în Cer* (pentru EI distanțele nu contează. Se ajunge imediat, oriunde. Teleportarea Lor și a obiectelor de zbor e stăpânită perfect – n.a.) *era pus un scaun de domnie, şi pe scaunul acesta de domnie şedea Cineva… împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci şi patru de scaune de domnie; şi pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci şi patru de bătrâni, îmbrăcaţi în haine albe* (nu sunt bătrâni deloc; părul lor, ca lâna albă, creează această impresie. N-au cum îmbătrâni. Și chiar dacă s-ar întâmpla asta, corpul îmbătrânit ar fi schimbat cu unul tânăr – n.a.); *şi pe capete aveau cununi de aur* (dispozitive ce ajută probabil la comunicare sau recepționarea diverselor mesaje – n.a.).

Din scaunul de domnie ieşeau tunete, glasuri şi fulgere (impresia creată de computerul uriaș din fața tronului lui Yahweh –Dumnezeu – n.a.)

Înaintea scaunului de domnie ardeau şapte lămpi de foc, care sunt cele şapte Duhuri (cred că le spune „duhuri" deoarece prin aceste dispozitive se realizează influențarea spirituală a tuturor oamenilor – n.a.) *ale lui Dumnezeu.*

În faţa scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul (monitorul – n.a.). *În mijlocul scaunului de domnie şi împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi* (heruvimii – trenul de aterizare și decolare a slavei descris de Ezechiel – n.a.) *pe dinainte şi pe dinapoi.*

Cea dintâi făptură vie seamănă cu un leu; a doua seamănă cu un viţel; a treia are faţa ca a unui om; şi a patra seamănă cu un vultur care zboară.

Fiecare din aceste patru făpturi vii avea câte şase aripi, şi erau pline cu ochi de jur împrejur şi pe dinăuntru" (Apocalipsă 4: 1-8).

Imaginile descrise de Ioan în Apocalipsă au fost văzute pe „marea de sticlă". Voi prezenta câteva:

„Şi am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne şi şapte capete: pe coarne avea zece cununi împărăteşti, şi pe capete avea nume de hulă. Fiara pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, şi gură de leu… Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată" (Apocalipsă 13:1-3).

Despre această fiară, se spune că: *„I s-a dat să facă război cu sfinţii, şi să-i biruiască. Şi i s-a dat stăpânire peste orice norod, peste orice limbă şi peste orice neam"* (Apocalipsă 13:7).

În cap. 17 versetul 3, Ioan afirmă că a văzut o femeie şezând pe o fiară, de culoare stacojie (roşu, culoarea aleasă de liderii celei mai perverse religii din lume. Vom vedea imediat care – n.a.), plină cu nume de hulă, care avea şapte capete şi zece coarne.

În acelaşi capitol, versetul 9, este scris: *„Cele şapte capete sunt şapte munţi, pe care şade femeia*”; iar în versetul 18: *„femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care are stăpânire peste împăraţii pământului”.*

Din aceste două versete, reiese clar că este vorba de Roma, „cetatea celor 7 coline” care, în acea perioadă, conducea lumea.

Pentru a ne convinge că Ioan vorbeşte despre Italia expun alăturat harta Italiei, în două poziţii. Asta a văzut Ioan pe monitor. Voi reveni într-un mic capitol consacrat falselor religii. Nu vreau să fiu înțeles greșit. Și în rândul catolicilor cred că sunt credincioși sinceri care vor fi salvați la revenirea lui Isus.

Să analizăm şi alte evenimente relatate de Ioan: *„Am văzut o stea care căzuse din cer pe pământ… a deschis fântâna Adâncului. Din fântână s-a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare. Şi soarele şi văzduhul s-au întunecat de fumul fântânii* (cred că descrie o explozie nucleară – n.a.)… *Din fum au ieşit nişte lăcuste pe pământ… li s-a dat putere nu să-i omoare, ci să-i chinuiască cinci luni…* (posibilă boală de radiere; vom vedea că lăcustele sunt avioane – n.a.)… *lăcustele acelea semănau cu nişte cai pregătiţi de luptă. Pe capete aveau un fel de cununi* (carlinga – n.a.)… *Aveau nişte platoşe ca nişte platoşe de fier; şi vuietul pe care-l făceau aripile lor, era ca vuietul unor care trase de mulţi cai… Aveau nişte cozi ca de scorpii, cu bolduri. Şi în cozile lor stătea puterea* (vedea cum de acolo cad bombe – n.a.)… *Peste ele aveau ca împărat pe îngerul Adâncului, care pe evreieşte se cheamă Abadon iar pe greceşte Apolion* (e vorba de Azazel care i-a învăţat pe oameni războiul. În toate epocile – n.a.). (Apocalipsa 9:1-11).

O posibilă descriere a unor baterii antiaeriene, tunuri sau ceva asemănător:

„Capetele cailor erau ca nişte capete de lei, şi din gurile lor ieşea foc, fum şi pucioasă” (Apocalipsa 9:17).

Majoritatea secvenţelor prezentate lui Ioan pe monitor se referă la perioada premergătoare Marelui Contact. După aceste secvenţe de dezastru sunt prezentate şi cele ale epocii de aur – împărăţia de 1000 de ani:

„Şi am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc, şi pe marea de sticlă, cu alăutele în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei (sistemele politice şi religioase false – n.a.)*, şi ai numărului numelui ei”* (Apocalips 15:2).

Pentru a-l convinge pe Ioan şi pe miliardele de oameni, care pe parcursul secolelor vor citi Biblia, de realitatea civilizaţiei lui Dumnezeu autorului Apocalipsei i se comunică dimensiunile staţiei lui Dumnezeu:

„Îngerul, care vorbea cu mine, avea ca măsurătoare o trestie de aur (aparat laser – n.a.), *...cetatea era în patru colţuri şi lungimea ei era cât lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia şi a găsit aproape douăsprezece mii de prăjini. Lungimea, lărgimea şi înălţimea erau deopotrivă* (în alte Biblii este tradus corect – stadii.

1 stadiu = aproape 200 m; pe această cifră, mai rotundă, am mers din 1993. Deci 12.000 de stadii = 2.400 km – n.a.)… *Zidul cetăţii avea douăsprezece temelii”* (Apocalipsa 21:14-16).

Dacă înmulţim lungimea cu lăţimea şi cu 12 (temelii sau etaje diferite) obţinem o suprafaţă, o comunic imediat, ce se apropie de jumătate din suprafaţa Pământului (la uscat, mă refer) care este de 148.562.000 km¸ .

Altfel spus, staţia lui Dumnezeu are o suprafaţă mai mare decât

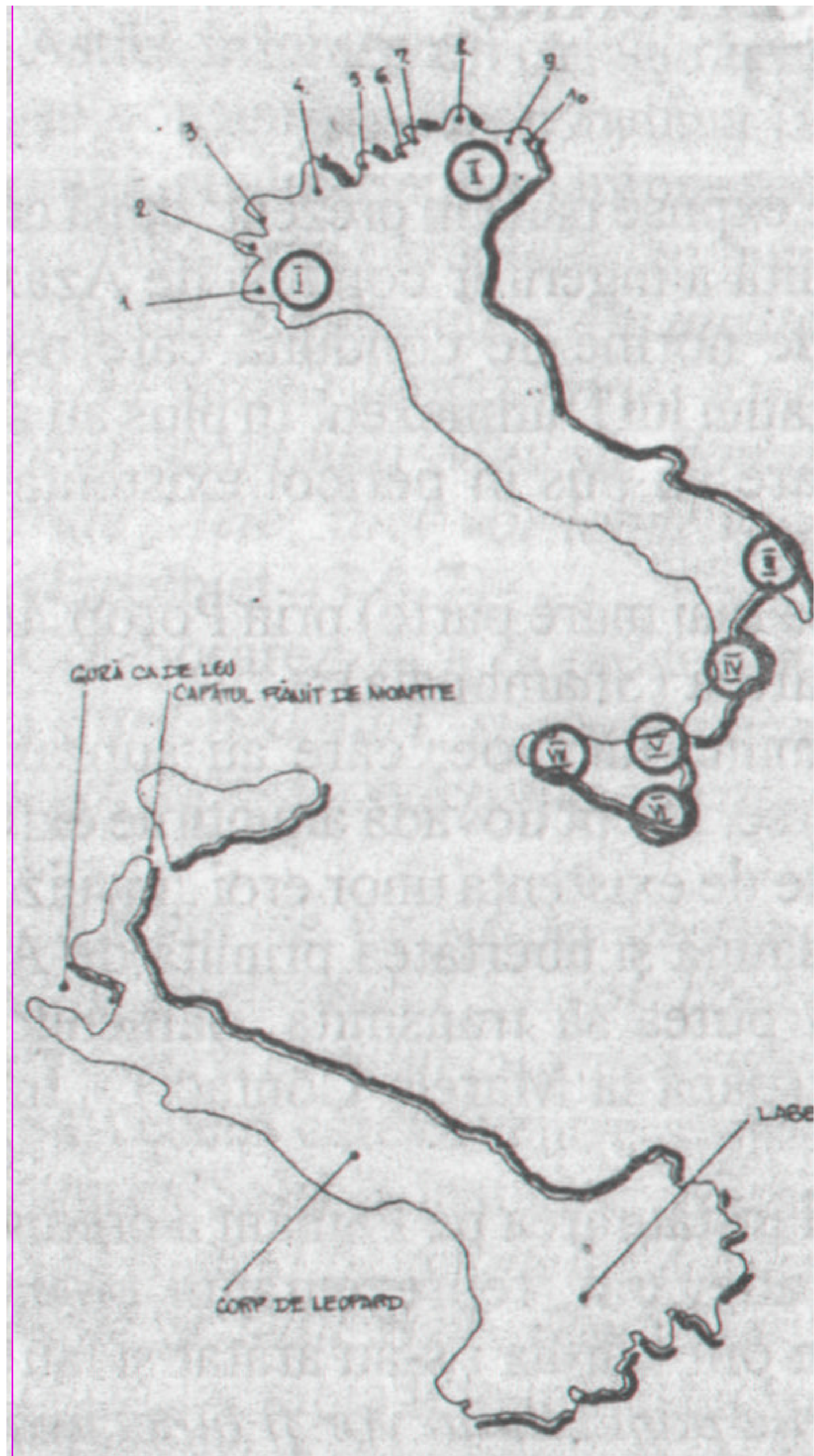

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
I
II
III
IV
V
VI
VII
GURĂ CA DE LEU
CAPĂTUL RĂNIT DE MOARTE
CORP DE LEOPARD
LABE

Fig. 3 Harta ITALIEI 1-10: coarne I-VII: capete.

a Europei, Asiei și Australiei, la un loc.

Dacă 2400x2400x12=69.320.000 km˛ (Suprafața stației lui Dumnezeu) se poate aproxima și numărul locuitorilor. Multe țări dezvoltate ale lumii au o densitate de cel puțin 100 locuitori/km˛ . Aleg această posibilitate, deci rezultă 6.932.000.000 locuitori. Suficient de mulți pentru ca fiecare om, dacă e nevoie, să poată fi supravegheat și influențat spiritual. Adevărați „îngeri” păzitori.

Cunoscând latura de 2400 de km, a cubului se pot face mai. Multe calcule. Mai fac unul: distanta între cele douăsprezece etaje 2400:12=200 km.

În concluzie se pot spune următoarele: De la Geneză (crearea omului, donarea), de exemplu și până la Apocalipsă (descrierea Noului Ierusalim) Biblia cuprinde înțelepciunea și știința celor de sus.

În continuare, voi face câteva mici sinteze asupra unor teme Biblice care (cred eu) merită o atenție suplimentară.

SEMNELE PREMERGĂTOARE MARELUI CONTACT

Să rezumăm evenimentele expuse până în prezent: după crearea oamenilor, sub acțiunea nesăbuită a îngerilor conduși de Azazel, s-au răspândit în lume o serie de norme de conduită care n-aveau nimic comun cu planurile civilizației lui Dumnezeu. În plus au apărut și uriașii, ființe monstruoase care au pus în pericol existența rasei umane.

De uriași s-a scăpat (în cea mai mare parte) prin Potop. Îngerii lui Azazel au fost închiși în Agartha (Shambhala).

Amintirile membrilor familiei lui Noe, care au supraviețuit Potopului, nu au putut fi însă șterse. Drept dovadă amintirile existente în toate scrierile oamenilor legate de existența unor eroi „civilizatori" veniți din Cer. La acestea se adaugă și libertatea primită de Azazel din partea lui Dumnezeu de a putea să transmită, oamenilor, pe parcursul întregii lor existențe (până la Marele Contact), „înaltele sale învățături civilizatoare".

Pe de altă parte, urmărind instaurarea pe Pământ a credinței în Yahweh, singurul Dumnezeu adevărat, reprezentanții civilizației Acestuia, au găsit pe pământ un om, căruia i s-au arătat și i-au făcut promisiunea că *„Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta"* (Geneză 22:18). Chiar Dumnezeu i-a spus aceste cuvinte lui Avraam.

Ulterior, urmașii lui Avraam vor forma poporul evreu, ales de Dumnezeu pentru răspândirea în lume a monoteismului. Nici destinul urmașilor celuilalt fiu al lui Avraam, Ismael, nu a fost neglijat de către Dumnezeu. Ei vor forma popoarele arabe și vor primi prin Mohamed, un mesaj monoteist din partea îngerilor lui Dumnezeu. În scurt timp, cu toată ura existentă în prezent, popoarele, evreu și arab, se vor împăca. În altă ordine de idei, creștinismul (cu toate formele păgâne care l-au infiltrat) s-a răspândit în toată lumea. Astfel, prin evrei, creștini și arabi, monoteismul s-a răspândit pe tot globul. Monoteismul adevărat în care au crezut fondatorii și credincioșii adevărați ai acestor religii a fost, pe parcursul veacurilor, infiltrat de multe influențe păgâne. Acestea, prin evenimentele dezastruoase premergătoare Marelui Contact și prin apariția îngerilor civilizației lui Dumnezeu, vor dispare din memoria oamenilor.

O soartă asemănătoare o vor avea religiile păgâne (bazate pe magie, idolatrie, obsesii sexuale etc.) de influență „azazelică" precum și cele bazate pe învățăturile omenești.

Astfel, în lume va fi o singură religie monoteistă: evreii, creștini și arabii se vor uni și se vor închina (mai corect spus vor recunoaște supremația civilizației lui Dumnezeu) Creatorului Universului.

Colaborarea oamenilor cu civilizația lui Dumnezeu a fost clar expusă de către Yahweh: *„Am auzit pe cineva Vorbindu-mi din casă și UN OM stătea lângă mine. El mi-a zis: „Fiul omului, acesta este locul scaunului Meu de domnie, locul unde vor pune talpa picioarele Mele; aici voi locui veșnic în mijlocul copiilor lui Israel"* (Ezechiel 43:6-7).

Colaborarea va fi după dezastru: *„Îmi voi arăta slava* (nava – n.a.) *între neamuri, și toate neamurile vor vedea judecățile pe care le voi face, și pedepsele cu care îi va lovi mâna mea"* (Ezechiel 39:21).

„Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă" (Matei 24:30).

Să vedem câteva dintre afirmațiile făcute de Isus referitoare la Revenirea Sa și la instaurarea împărăției de 1000 de ani:

„El a șezut pe muntele Măslinilor; Și ucenicii au venit la El, la o parte și I-au zis: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? (instaurarea împărăției lui Israel – n.a.). *Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?"*

Drept răspuns, Isus le-a zis: *„Băgați de seamă să nu vă înșele cineva. Pentru că vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu sunt Hristosul!" și vor înșela pe mulți. Veți auzi de războaie și vești de războaie; vedeți să nu vă spăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci. Un neam se va scula împotriva altui neam* (în ultimii ani aproape lumea a fost cuprinsă de acest val al mișcărilor separatiste – n.a.), *și o împărăție împotriva altei împărății, și vor fi cutremure de pământ, foamete și ciume* (SIDA, Ebola, arme bacteriologice etc. – n.a.). *Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor. Atunci vă vor da să fiți chinuiți, și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu. Atunci mulți vor ceda, se*

vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții. Se vor scula mulți prooroci mincinoși, și vor înșela pe mulți. Și, din pricina înmulțirii fărădelegi lor, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit. Evanghelia aceasta a împărăției (creștinismul și cu el iudaismul, în prezent Biblia fiind tradusă în peste 2000 de limbi și dialecte – n.a.), *va fi propovăduită în toată lumea ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul"* (Matei 24: 3-14).

Nu mai e cazul să comentez. Toate s-au cam împlinit. *„Tot așa și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul Omului este aproape, chiar la uși"* (Matei 24:33).

Isus vorbește despre un război devastator, oprit de către reprezentanții civilizației lui Dumnezeu: *„Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa, dar din pricina celor aleși zilele acelea vor fi scurtate… Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului, venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă"* (Matei 24: 21-22, 30).

După descrierea acestor evenimente, Isus face o importantă trimitere la vremea când va avea loc Marele Contact: *„Adevărat, adevărat vă spun că nu va trece necazul acesta pană se vor întâmpla toate aceste lucruri"* (Matei 24:34). Altfel spus, revenirea Sa va avea loc în perioada generației care va vedea împlinindu-se aceste semne.

Biblia vorbește despre o serie de personaje politice sau religioase, precum și de grupuri de state, care vor apare pe scena istoriei, înaintea acestui conflict. În numeroase locuri din Biblie este folosit termenul „anticrist", care reprezintă orice sistem politic sau religios care va căuta să guverneze lumea fără a avea mandat din partea lui Dumnezeu.

Să vedem, mai întâi, câteva cuvinte despre Anticristul politic, urmând ca ulterior să abordez și problema Anticristului religios.

O mai bună înțelegere după analiza celor comunicate lui Daniel de *„omul Gavriil, care a venit repede în zbor iute"* (Daniel 9:21): *„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale cele sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii vecinice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei, și până la ungerea Sfântului sfinților.*

Să știi dar, și să înțelegi că, de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului, până la Unsul (Mesia – n.a.), la Cârmuitorul, vor trece șapte săptămâni, apoi timp de șaizeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare. După aceste șaizeci și două de săptămâni, unsul va fi stârpit, și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea și sfântul Locaș" (Daniel 9:24-26).

Această perioadă de 70 de săptămâni de ani reprezintă un total de 490 de ani. Se împarte în trei faze:

1. O primă fază de 7 săptămâni, 49 de ani, timp în care a fost reconstruit Ierusalimul. Această parte a prorociei este descrisă în cărțile Neemia și Ezra din Vechiul Testament și s-a petrecut în jurul anului 450-400 î.Hr. Porunca pentru rezidire a fost în 450 î.Hr. rezidirea a durat aproximativ 50 de ani.

2. A doua fază are 62 săptămâni, adică 434 ani. Cele două etape care însumează 483 de ani ne aduc la sfârșitul vieții pe pământ a lui Isus. (450 Î.C. –33 d.Hr.)

Între săptămânile 69 și 70 se introduce o perioadă nedeterminată. Cât despre poporul evreu, el a fost dus în robie de către romani care conform celor spuse de Dumnezeu prin Daniel, au nimicit Ierusalimul (în anul 70 d.Hr.) și au distrus cel de Al Doilea Templu: „poporul unui domn care va veni, va nimici cetatea și sfântul locaș".

3. A treia fază cuprinde o săptămână, adică 7 ani, și se referă la întregul pământ, în această perioadă având loc războiul despre care am vorbit, război despre care se afirmă că va începe la mijlocul acestei perioade:

Despre această săptămână (7 ani) sunt scrise următoarele: *„El* (un conducător politic deosebit de puternic – n.a.) *va face un legământ trainic cu mulți, timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești, va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât"* (Daniel 9:27).

Pentru a înțelege cine este conducătorul politic menționat voi analiza câteva versete: *„Cele zece coarne pe care le-ai văzut, sunt zece împărați, care n-au primit încă împărăția, ci vor primi putere împărătească timp de un ceas împreună cu fiara"* (Apocalipsă 17:12).

Am văzut anterior că „Fiara” este harta Italiei care i-a fost prezentată în Cer lui Ioan. Tot pe monitor, Ioan vede o altă imagine: *„Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel, și vorbea ca un balaur”* (Apocalipsă 13:11).

Cele două coarne reprezintă tocmai cele două sisteme (politic și religios) care vor avea o putere deosebită pe Pământ, înaintea Marelui Contact.

„Fiara pe care ai văzut-o, era, și nu mai este. Ea are să se ridice din Adânc (influența lui Azazel și a îngerilor săi asupra acestor conducători: politic și religios – n.a.) *și are să se ducă la pieire* (distrugerea acestor doi lideri – n.a.). *Şi locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în cartea vieții se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este și va veni”* (Apocalipsa 17:8).

„Fiara era, nu mai este și va veni” – se referă la reînvierea Imperiului Roman. Se crede că popoarele care au fost sub stăpânirea romanilor vor constitui viitorul imperiu. Imperiul Roman de Apus s-a prăbușit în secolul V, partea de Răsărit existând până în secolul XV.

Renașterea acestei „împărății” este un caz aparte. Nu a existat în istorie o altă situație în care o împărăție să reapară după dispariția sa.

Pe parcursul istoriei s-a încercat refacerea Imperiului Roman. În anul 800 d.Hr., Charlemagne a unit: Franța, Germania, Italia, Țările de Jos, Belgia. Napoleon și Hitler, au încercat, fără succes același lucru.

Nu este vorba de un Imperiu Roman refăcut geografic, ci de popoare care sunt depozitare ale tradițiilor și culturii romane.

Unirea s-a produs în secolul XX când s-a înființat Piața Comună, formată o lungă perioadă din 10 țări (considerând Belgia, Olanda, Luxemburg împreună – Benelux). Conducătorii acestor state sunt „cei 10 împărați care n-au primit încă împărăția”, adică n-au strâns încă (extinderea continuă) toate popoarele.

Acesta este primul corn, cornul politic al Fiarei, cel de al doilea fiind cornul religios, știut faptul că tot la Roma este și sediul Bisericii Catolice, cea care, în numele ecumenismului, încearcă să strângă toate falsele religii sub conducerea sa.

Fiara aceasta cu două coarne, ca ale unui miel, cum afirmă Ioan, ar simboliza bunele intenții anunțate de conducătorii politici și religioși; dar de fapt, ea „vorbea ca un balaur”. Cine era balaurul? (în niciun caz vreo creatură imaginară cu care să se fi luptat un oarecare Gheorghiță). Ne-o spune tot Ioan: *„și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana* (și Azazel – n.a.), *acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el* (totul se leagă în Biblie, de la Enoh, la Ioan – n.a.) *au fost aruncați și îngerii lui”* (Apocalipsa 12:9).

Pentru a înțelege cine este Anticristul Politic, voi expune relatarea făcută de Daniel: *„M-am uitat cu băgare de seamă la coarne* (la cele 10 n.a.) *și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor. Şi cornul acesta avea niște ochi de om și o gură care vorbea cu trufie”* (Daniel 7:8).

Renașterea Imperiului Roman sub forma Pieței Comune și a Uniunii Europene include și alte popoare care au fost sub ocupație romană. Acest al unsprezecelea corn, cu o putere deosebită, poate să aparțină și altui popor vorbitor fie al limbii engleze sau latine, din lume. În acest sens Biblia face o mențiune: *„se va deosebi de înaintașii lui”* (Daniel 7:24). Tot Daniel spune că acest *„corn” s-a mărit foarte mult spre răsărit, spre miazăzi, și spre țara cea minunată”* (Israel – n.a.) (Daniel 8:9).

În situația politică actuală, este evident că acest „corn” atât de influent este reprezentat de SUA.

Despre „El” – Anticristul Politic, care reprezintă al unsprezecelea corn, „deosebit” însă (nu e în Europa), se spune că în această ultimă săptămână va face „un legământ trainic cu mulți”, ceea ce au făcut și fac liderii americani: parteneriate pentru pace, tratate de pace în orientul Mijlociu etc. Cred că legământul trainic este „lupta împotriva terorismului”.

Referitor la „încetarea jertfei și a darului de mâncare” (Daniel 9:27), doresc să fac următoarea precizare: foarte mulți cercetători ai profeților Biblice cred că la începutul acestei perioade de 7 ani (ipoteza lor o voi analiza ulterior) evreii vor construi Al Treilea Templu, după care Anticristul Politic îi va împiedica să-și oficieze cultul și le va distruge altarele.

Cred că „prăpădul” anunțat de Daniel asupra Israelului, la mijlocul săptămânii, când „va veni unul care pustiește” ar putea fi realizat de un alt conducător politic care ar riposta SUA. Să zicem că în cazul unui conflict al SUA cu lumea arabă (o țară anume) aceasta s-ar uni și, conduși de ruși, ar ataca și Israelul. Spre un astfel de scenariu tinde Biblia. Să vedem câteva țări menționate drept protagoniste ale celui de al Treilea Război Mondial.

1. Irakul. Posibil ca Războiul din Golf (1991) și celelalte să fi fost prologul acestui nou conflict. Despre atacarea Irakului de o Coaliție Multinațională sunt scrise următoarele:

„Trimit împotriva Babilonului (Irak) niște vânturători care-l vor vântura, și-i vor goli țara. Vor veni din toate părțile asupra lui, în ziua nenorocirii (proorociile lui Ieremia au fost făcute acum 2500 de ani, când Babilonul luase în robie Israelul și era cea mai mare putere mondială – n.a.)… *Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pierirea lui* (fuga străinilor din Irak – n.a.). *Babilonul era în mâna Domnului un potir de aur, care îmbăta tot pământul. Neamurile au băut din vinul lui* (petrolul – n.a.); *de aceea au fost neamurile ca într-o nebunie"* (creșterea prețului petrolului când Irakul era atacat – n.a.)… *Am voit să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat* (rezoluțiile ONU premergătoare atacurilor anti irakiene – n.a.). *Părăsiți-l și haidem fiecare în țara noastră, căci pedeapsa lui a ajuns până la ceruri* (posibil atac nuclear – n.a.) *și se înalță până la nori… Domnul oștirilor a jurat pe sine însuși: „Da, te voi umplea de oameni ca niște lăcuste; și vor scoate strigăte de război împotriva ta"* (Ieremia 51; 2,6-7,9, 14). Și în Apocalipsa sunt posibile referiri la Babilon: *„Și împărații pământului, care au curvit și s-au dezmierdat în risipă cu ea, când vor vedea fumul arderii ei, o vor plânge și o vor boci… Negustorii pământului o plâng și o jelesc, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa"* (creșterea prețului petrolului – n.a.) (Apocalipsa 18.9, 11).

2. Alte țări arabe și africane conduse de unele popoare ale fostei URSS.

„Cuvântul Domnului, mi-a vorbit astfel: „Fiul omului, întoarce-te cu fața spre Gog din țara lui Magog, spre domnul Roșului, Meșecului și Tubalului și proorocește împotriva lui și spune: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată, am necaz pe tine, Gog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului! (În Geneza 10:2 se menționează faptul că Gomer, Tubal, Meșec sunt fiii lui Iafet, unul din fiii lui Noe, care au întemeiat grupul nordic de popoare. Se crede că Roș ar fi Rusia – Armata Roșie, Piața Roșie etc., iar Meșec, Moscova conform numelui ei vechi – n.a.). *Te voi târî, îți voi pune un cârlig în fălci; te voi scoate, pe tine și toată oastea ta… împreună cu ei voi scoate pe cei din Persia* (Iran – n.a.), *Etiopia și Put* (vechea denumire a Libiei – n.a.). *Gomerul cu toate oștile lui, țara Togarmei, din fundul miazănoaptei* (popoare din fostul URSS; referirea este clară: „din fundul miazănoaptei" – n.a.), *cu toate oștile sale, popoare multe împreună cu tine!* (O posibilă luptă pentru petrol, în care țările arabe aliate cu țări din fostul URSS vor lupta contra SUA – n.a.)… *Fii căpetenia lor! După multe zile* (de la data proorociei – n.a.), *vei fi în fruntea lor; în vremea de apoi, vei merge împotriva țării* (Israel – n.a.), *ai cărei locuitori, scăpați de sabie* (persecuțiile din timpul celui de-Al Doilea Război Mondial – n.a.), *vor fi strânși dintre mai multe popoare pe munții lui Israel care multă vreme fuseseră pustii* (anul 70 d.Hr. – 1948 d.Hr.), *dar, fiind scoși din mijlocul popoarelor, vor fi toți liniștiți în locuințele lor. Iar tu te vei sui, vei înainta ca o furtună, vei fi ca un nor negru care va acoperi țara, tu cu toate oștile tale, și multe popoare cu tine… Vei înainta împotriva poporului Meu Israel, ca un nor care va acoperi țara. În zilele de apoi, te voi aduce împotriva țării Mele ca să mă cunoască neamurile când voi fi sfințit în tine sub ochii lor, Gog!"* (Ezechiel 38:1-9, 16).

Un bun cunoscător al profețiilor făcute de Ezechiel și de ceilalți profeți evrei a fost generalul Moshe Dayan, fostul comandant militar al Israelului care, în 1968, a declarat: **„Următorul război nu va fi contra arabilor, ci și contra rușilor".**

3. China și alte țări asiatice. Posibil ca lupta pentru petrol să antreneze și aceste țări. Menționarea Eufratului e un indiciu clar referitor la aceste popoare care se vor lupta și ele în Orientul Mijlociu: *„Și apa lui a secat (Eufrat), ca să fie pregătită calea împăraților, care au să vină din Răsărit"* (Apocalipsă 16:12).

„Dezleagă pe cei patru îngeri, care sunt legați la râul cel mare Eufrat!" (posibil China, Japonia, Coreea de Sud n.a.)… *Oștirea lor era în număr de douăzeci de mii de ori zece mii de călăreți"* (200 de milioane de oameni; armata Chinei și a celorlalte trei țări n.a.). (Apocalipsă 9:14,16).

Israelul este locul unde se vor desfășura cele mai grozave lupte din istoria omenirii. Este vorba de zona Meghiddo (Armaghedon).

Despre forțele militare implicate, Biblia spune următoarele: „Acestea sunt duhuri de draci (intratereștrii lui Azazel – n.a.), *care fac semne nemaipomenite* (armele moderne ale oamenilor – n.a.), *și care se duc la împărații pământului întreg ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic… Duhurile cele rele i-au strâns în locul care pe evreiește se cheamă Armaghedon"* (Apocalipsă 16: 14, 16).

În Biblie sunt menționate și posibile evoluții ale situației militare până la faza finală a luptelor. Nu cred că sunt importante. Ideea de bază trebuie reținută: pământul va fi la un pas de distrugere și acest eveniment nu se va produce datorită intervenției îngerilor lui Dumnezeu cu slava și norii cerului – MARELE CONTACT.

Va fi un război nuclear: „*Voi face să se vadă semne în ceruri și pe pământ: sânge, foc și stâlpi de fum* (ciuperca atomică – n.a.), *soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte de a veni Ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată"* (Ioel 2: 30-31).

Să urmărim și descrierea lui Isaia: *„Iată, vine Ziua Domnului, fără milă, zi de mânie și urgie aprinsă, care va preface tot pământul în pustiu și va nimici pe toți păcătoșii de pe el. Căci stelele cerului și Orionul nu vor mai străluci* (efectul exploziilor nucleare – n.a.); *soarele se va întuneca la răsăritul lui, și luna nu va mai lumina. Voi pedepsi – zice Domnul lumea pentru răutatea ei și pe cei răi pentru nelegiuirile lor; voi face să înceteze mândria celor trufași, și voi doborî semeția celor asupritori. Voi face pe oameni mai rari decât aurul curat, și mai scumpi decât aurul din Ofir „*(Isaia 13:9-12).

Meghiddo (Armaghedon) este situat la 16 km vest de Nazaret, pe șoseaua principală dintre Asia și Africa. Este o câmpie înconjurată de munți, cu o lungime de 35 km și o lățime de 25 km. În traducere înseamnă „Muntele masacrului" sau „Locul unei mari mulțimi".

La Meghiddo, în primul Război Mondial, în 1918, Generalul Allenby i-a învins pe turci. Napoleon, ajuns acolo, amintindu-și de profeția biblică a spus: „Toate armatele lumii ar putea manevra aici într-o luptă".

Pe lângă dezastrele cauzate de război va fi și un val de cutremure, provocate probabil și datorită bombardamentelor. *„Şi au urmat fulgere, glasuri, tunete, și s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa de tare, cum, de când este omul pe pământ, n-a fost un cutremur așa de mare… Cetățile Neamurilor s-au prăbușit… toate ostroavele au fugit și munții nu s-au mai găsit"* (Apocalipsa 16:18-20).

Şi pierderile evreilor, înainte de a-L recunoaște pe Isus drept Mesia, vor fi mari: *„În toată țara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămâne. Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc, și o voi curăți cum se curățește argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul. Ei vor chema Numele Meu, și îi voi asculta. Eu voi zice: „Acesta este poporul Meu! Şi ei vor zice: „Domnul este Dumnezeul Meu!"* (Zaharia 13: 8-9).

„Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care l-au străpuns (referire clară la Mesia Isus – n.a.); *Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut"* (Zaharia 12:10).

Înainte de a prezenta modul în care se va realiza Marele Contact, câteva cuvinte despre dispariția Anticristului Religios.

Corelând revenirea pe pământ a lui Isus cu existența acestui lider religios, Biblia spune: *„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni* (Isus – n.a.) *înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii (omul păcatului), potrivnicul, care se înalță mai presus de tot ce se numește «Dumnezeu» sau de tot ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu"* (2 Tesalonicieni 2:3-4).

Prin intermediul reprezentanților religiilor false se pot face numeroase „minuni". Ei sunt doar intermediarii. Cei care le influențează subconștientul sunt îngerii lui Azazel. La fel, ei pot realiza „minuni" prin intermediul idolilor: icoane care plâng, sânge care se lichefiază etc. Au apărut pe parcursul secolelor și cu aparatele lor de zbor și au fost considerați de oamenii naivi drept „sfinți", „fecioare" etc., deși descrierile făcute sunt identice cu cele ale aparițiilor unor OZN-uri. Argumente zdrobitoare în acest sens au fost aduse de unul dintre cei mai mari cercetători ai fenomenului (referiri la aparițiile „fecioarei" la Lourdes, Fatima etc.) OZN, Jacques Vallee. Unele dintre exemple se regăsesc și în lucrările mele anterioare).

Foarte bine a sesizat aceasta și preotul catolic Salvatore Freixedo, care, în lucrarea sa „Să ne apărăm de zei", afirmă următoarele: „Sistemul de control spiritual din care fac parte și OZN-urile au ca efect miturile religioase. Profitând de naivitatea și lipsa noastră de judecată critică în prezența „miracolelor", locuitorii altor universuri s-au jucat cu emoțiile noastre pentru a fi adorați ca zei".

Conducătorilor religioși le-a plăcut, însă, această ipoteză. Au obținut tot ce-și doreau de la această lume. Călcând peste cadavre. Iată cum redă Ernest Renan, în *Viața lui Isus* crimele catolicismului:

„În numele lui Isus, timp de secole, s-au chinuit și omorât gânditorii tot atât de nobili ca și el. Astăzi încă, în țări care-și spun creștine, se dau pedepse pentru crime religioase. Isus nu este vinovat de aceste rătăciri. El nu putea prevedea că, cutare popor cu mintea rătăcită îl va concepe ca pe un înfricoşător Moloh, lacom de carne arsă. Timp ce secole, episcopii au fost prinți și Papa a fost rege. Imperiul pretins al sufletelor s-a arătat în diferite rânduri ca o înfricoșătoare tiranie, întrebuințând, ca să se mențină, tortura și rugul; dar va veni ziua în care deosebirea va da roadele ei, când domeniul celor sufletești va înceta să se mai numească „putere", pentru a se numi „libertate".

Despre puterea acestei instituții e scris în Biblie: „I s-a dat să facă război, cu sfinții (cei care cred în Dumnezeu și Isus. Catolicismul a omorât milioane de evrei, de creștini adevărați – nu idolatri – care erau arși cu Bibliile legate de gât, și oameni de știință care găseau în Biblie unele din ideile lor –

pluralitatea lumilor, sfericitatea Pământului etc. – n.a.) *și să-i biruiască și i s-a dat stăpânire peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam"* (răspândirea catolicismului – n.a.) (Apocalipsă 13:7).

Înainte de a continua vreau să fac o mențiune: sunt convins că în Cer vor fi și foarte mulți catolici, ca și membrii ai altor religii, care L-au căutat sincer pe Dumnezeu și nu au făcut front comun cu crimele, îngâmfarea și alte rele comise de conducătorii lor.

„Să facă o icoană fiarei (Ioan vede imaginea unui Papă – n.a.), *care avea rană de sabie și trăia* (Italia: revedeți harta – n.a.). *I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească; și să facă să fie omorâți* (Inchiziția – n.a.) *toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. Şi a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci; slobozi și robi, să primească. Un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte".* (Apocalipsa 13:14-16).

Acest semn pe mână sau pe frunte reprezintă „semnul crucii", în niciun caz nu l-au inventat ucenicii lui Isus. Nu se puteau închina lemnului blestemat pe care a murit învățătorul lor. Este un semn păgân, o închinare de fațadă, care, ca și multe altele (icoanele, cultul sfinților, al fecioarei etc.) au infiltrat creştinismul. Iată ce scrie Robert Charroux în *Cartea lumilor uitate,* referitor la poziția degetelor din timpul „închinării": *„Vrăjitoarele asigură că polaritatea primelor trei degete de la mână, începând cu degetul mare, este opusă celorlalte două, care trebuie îndoite, în timpul unor operațiuni oculte, pentru a da întreaga lor forță degetelor ce sunt ridicate".*

Mai sunt și alte aspecte ale semnului „pe mână" sau „frunte". Nu le discut pe larg acum. La fel și cu semnificația numărului 666. Voi da câteva semnificații ale acestora:

„Nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei".

Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei. Căci este număr de om. Şi numărul ei este şase sute şase zeci și şase" (Apocalipsa 13:17-18).

Direcțiile, cum se speculează, sunt următoarele: în viitor o societate globală, în care fiecare individ să primească un microcip pe mână sau pe frunte. Acesta este racordat cu un computer gigant. Vor fi știute mișcările, inclusiv bănești, ale oricui individ. Oamenii vor accepta cu bucurie aceasta. Vor scăpa de hoți, de birocrație, de corupție etc. Numai că acest sistem va fi însoțit de închinarea obligatorie, de slăvirea unui conducător omenesc călăuzit de duhul lui Azazel, un fel de Frate mai mare (Big brother!). Va fi interzisă orice închinare la Dumnezeul Bibliei, sau mai bine zis va fi pervertită prin unirea religiilor false. Aceste religii, după unire, își vor alege un conducător unic – Papa de la Vatican. Şi, în acest fel se va spune că necesitatea religioasă a oamenilor va fi satisfăcută.

Cei care nu vor recunoaște autoritatea politică (fratele mai mare) și cea religioasă (Conducătorul bisericii universale), crezând doar în autoritatea Bibliei, nu vor fi omorâți (societatea respectă drepturile omului) dar nu vor primi „semnul", adică microcipul, deci „nu vor putea cumpăra sau vinde".

Majoritatea covârșitoare a oamenilor vor accepta semnul: nu vor renunța la avantajele politice și materiale (iluzorii) ale acestei lumi. Vor fi însă și unii (puțini) care vor rezista acestei încercări. E poate examenul cel mai dificil la care-i supune Yahweh Dumnezeu pe cei care vor să ajungă în împărăția Lui.

Să revin la trufia papalității. Ei și-au ales titlul de „Locțiitor al Fiului lui Dumnezeu".

În latină: VICarIVs fILII DeI

Această titulatură o foloseau atât în scrieri cât și pe coroanele Lor până ce au aflat că suma celor 11 cifre (singurele care au valoare numerică) este de 666.

Astfel:

De şase ori I(1) = 6

De două ori V (5) = 10

O dată L = 50

O dată C= 100

O dată D = 500

În scrierea veche, cu majuscule, U se nota cu V. Există și astăzi unele clădiri vechi cu această scriere.

Revin la finalul războiului cel mare, nu înainte de a spune că un posibil sistem fals de închinare poate să fie paralel cu desfășurarea războiului. Acesta nu va începe direct cu atacuri nucleare. Timp de închinare falsă va fi.

În momentul apariției lui Isus cu slava și norii cerului, în Ierusalim va avea loc un mare cutremur de pământ și formarea unei grote în care se vor adăposti evreii. Astfel vor scăpa de efectele teribile ale armelor folosite de îngerii lui Dumnezeu contra armatelor care au invadat Israelul.

„Domnul se va arăta, şi va lupta împotriva acestor neamuri, cum s-a luptat în ziua bătăliei. Picioarele lui (picioarele heruvimilor, trenul de aterizare al slavei – n.a.) *vor sta în ziua aceea pe Muntele Măslinilor, care este în faţa Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit şi spre apus, şi se va face o vale foarte mare; jumătate din munte se va trage înapoi spre miazănoapte, iar jumătate spre miazăzi. Veţi fugi atunci în valea munţilor Mei, căci valea dintre munţi se va întinde până la Aţel; şi veţi fugi cum aţi fugit de cutremurul de pământ de pe vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda. Şi atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, şi toţi sfinţii împreună cu el! Şi Domnul va fi împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn, şi Numele Lui va fi singurul Nume”.* (Zaharia 14: 3-5, 9).

Făcându-se cercetări, o companie petrolieră a descoperit o falie gigantică pe direcția est-vest, care trece chiar prin centrul Muntelui Măslinilor.

Să vedem și câteva din armele folosite contra invadatorilor: *„Le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în găurile lor şi le va putrezi limba în gură* (efecte ale armelor nucleare – n.a.). *În ziua aceea, Domnul va trimite o mare învălmăşeală în ei* (efectele armelor psihologice – n.a.); *unul va apuca mâna altuia, şi vor ridica mâna unii asupra altora”* (Zaharia 14:12-13).

Şi alți profeți vorbesc despre acest eveniment. Câteva alte expuneri:

„Îmi voi arăta slava între neamuri şi toate neamurile vor vedea judecăţile pe care le voi face, şi pedepsele cu care îi va lovi mâna Mea” (Ezechiel 39: 21).

„De aceea prooroceşte fiul omului şi spune lui Gog (și popoarelor năvălitoare – n.a.)*… va fi un mare cutremur în ţara lui Israel. Atunci voi chema groaza împotriva lui pe toţi munţii mei, zice Domnul Dumnezeu; sabia fiecăruia se va întoarce împotriva fratelui său. Îi voi judeca prin ciumă* (arme bacteriologice n.a.) *şi sânge, printr-o ploaie năprasnică şi prin pietre de grindină* (arme meteorologice sau pietre provenite din nave – n.a.), *voi ploua foc* (alte arme ale navelor – n.a.) *şi pucioasă peste el, peste oştile lui, şi peste popoarele cele multe, care vor fi cu el”* (Ezechiel 38: 14-16,19,21-22).

„Vei cădea pe munţii lui Israel, tu şi toate oştile tale, şi popoarele care vor fi cu tine; le voi da de mâncare păsărilor de pradă, tuturor celor ce au aripi şi fiarelor câmpului… Voi pune foc Magogului, şi celor ce locuiesc liniştiţi în ostroave ca să ştie că Eu sunt Domnul. Îmi voi face cunoscut Numele Meu cel sfânt în mijlocul poporului Meu Israel, şi nu-i voi mai lăsa să-Mi pângărească Numele Meu cel sfânt, ci vor şti neamurile că Eu sunt Domnul, sfântul lui Israel. Iată că lucrurile acestea vin şi se întâmplă, zice Domnul (Yahweh – n.a.) *Dumnezeu! Aceasta este ziua, despre care am vorbit.*

Atunci locuitorii cetăţilor lui Israel vor ieşi, vor arde şi vor da pradă flăcărilor armele, pavezele şi scuturile, arcurile şi săgeţile, lăncile şi suliţele: şi şapte ani vor face focul cu ele (metale topite, paturile puștilor – n.a.)*… în ziua aceea, voi da lui Gog un loc de înmormântare în Israel: valea călătorilor, la răsăritul Mării Moarte… Fiul omului, aşa vorbeşte Dumnezeu: „Spune păsărilor de orice soi, şi tuturor fiarelor câmpului: „Adunaţi-vă şi veniţi! Strângeţi-vă din toate părţile, pentru jertfa Mea, pe care o junghii pentru voi; jertfă mare este pe munţii lui Israel! Mâncaţi carne, şi beţi sânge, mâncaţi carnea vitejilor şi beţi sângele voievozilor pământului”* (Ezechiel 39:4-9, 17-18).

„Voi nimici puterea împăraţilor neamurilor, voi răsturna şi carele de război şi pe cei ce se suie în ele; caii şi călăreţii vor fi trântiţi la pământ şi unul va pieri ucis de sabia altuia” (Hagai 2:22).

Sunt descrise şi efectele la scară planetară ale conflictului: „Cei pe care îi va ucide Domnul, în ziua (perioada – n.a.) *aceea, vor fi întinşi de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliţi, nici adunaţi, nici îngropaţi, ci vor fi ca un gunoi pe faţa pământului”* (Ieremia 25:33).

„Voi strânge toate neamurile şi le voi pogorî în valea lui Iosafat (Meghiddo – n.a.). *Acolo mă voi judeca cu ele, pentru poporul Meu, pentru Israel, moştenirea Mea, pe care l-au risipit pentru neamuri, împărţind între ele ţara Mea"* (Ioel 3:2).

În continuare voi prezenta câteva versete din Noul Testament în care Mesia Isus și apostolii vorbesc de Marele Contact.

„Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului; toate seminţiile pământului se vor boci, şi vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere şi cu o mare slavă. El va trimite pe îngerii Săi şi vor aduna pe aleşii Lui din cele patru vânturi (răpirile care au avut loc pe parcursul istoriei – în special cele realizate în ultima perioadă, în OZN-uri, urmăresc pregătirea psihologică a oamenilor – n.a.), *de la o margine a cerurilor până la cealaltă"* (OZN-urile vor fi ca albinele pe cer – n.a.) (Matei 24:30-31).

„Iată că El vine pe nori, şi orice ochi îl va vedea; şi cei ce l-au străpuns (evreii „l-au străpuns", dar urmașii lor vor înțelege adevărul și-l vor recunoaște drept Mesia; imaginea Marelui Contact a fost văzută de Ioan pe „marea de sticlă" – n.a.). *Şi toate seminţiile pământului se vor boci* (îi va cuprinde frica de faptul că L-au ignorat și au crezut în tot felul de oameni, idoli, „fecioare", „sfinți", etc. – n.a.) *din pricina Lui"* (Apocalipsă 1:7).

„Căci Fiul Omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; şi atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui" (Matei 16:27).

„Când va veni Fiul Omului în slava Sa, cu toţi sfinţii îngeri, va şedea pe scaunul de domnie al slavei Sale" (Matei 25:31).

„Noi cei vii, vom fi răpiţi în nori (și apostolii erau la curent cu acest eveniment; Pavel, de exemplu – n.a.) *ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh"* (1 Tesalonicieni 4:17).

Reamintesc și promisiunea privind revenirea lui Isus, care a fost făcută de îngerii civilizației lui Dumnezeu ucenicilor: *„Pe când se uitau ei la El, S-a înălţat la cer, şi un nor L-a ascuns din ochii lor. Şi cum stăteau ei cu ochii pironiţi spre cer, pe când se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbaţi îmbrăcaţi în alb, şi au zis: „Bărbaţii Galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer? Acest Isus, care S-a înălţat la cer din mijlocul vostru va veni în acelaşi fel, cum L-aţi văzut mergând la cer"* (Fapte 1:9-11).

ÎMPĂRĂŢIA DE 1000 DE ANI

După răpirea la Cer a celor ce au crezut în Împărăţia lui Dumnezeu, după înlăturarea rănilor provocate Pământului de marele război, va avea loc revenirea pe Pământ a îngerilor civilizației lui Yahweh şi Mesia Isus împreună cu cei credincioşi Lor şi începerea „Împărăţiei de 1000 de ani".

O perioadă de timp, până la refacerea Ierusalimului şi construirea unor clădiri-simbol pentru omenire (Al Treilea Templu, ş.a.) România va avea de împlinit un rol aparte. La momentul potrivit voi explica pe ce mă bazez când fac o asemenea afirmaţie.

Să urmărim câteva evenimente ce se vor produce în timpul „epocii de aur". Cea adevărată, nu caricatura ei care a fost încercată în România:

„Se va întâmpla în scurgerea veacurilor, că muntele Casei Domnului (Noul Templu din Ierusalim – n.a.) *va fi întemeiat ca cel mai înalt munte şi se va înălţa deasupra dealurilor, şi toate neamurile se vor îngrămădi spre el.*

Popoarele se vor duce cu grămada la el (conducătorii popoarelor – n.a.), *şi vor zice: „Veniţi, să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov* (Israel – n.a.) *ca să ne înveţe căile Lui, şi să umblăm pe cărările Lui.*

Căci din Sion va ieşi Legea, şi din Ierusalim Cuvântul Domnului. El (Mesia Isus – n.a.) *va hotărî între un mare număr de popoare; aşa încât din săbiile lor vor făuri fiare de plug, şi din suliţele lor cosoare* (unelte agricole – n.a.); *niciun popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, şi nu vor mai învăţa războiul"* (Isaia 2:2-4).

După un asemenea război devastator era firesc să urmeze o dezarmare generală.

„Nu se va mai face niciun rău şi nicio pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt, căci pământul va fi plin de cunoştinţa Domnului, ca fundul mării de apele care-l acopăr. În ziua aceea, Vlăstarul lui Isai (Isai a fost tatăl împăratului David al cărui urmaş a fost Mesia Isus – n.a.) *va fi ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El şi slava va fi locuinţa Lui* (după 2000 de ani, va avea şi Isus condiţii mai bune de locuit pe Pământ – n.a.). *În acelaşi timp, Domnul îşi va întinde mâna a doua oară* (prima strângere a evreilor împrăştiaţi în întreaga lume s-a produs după 1948 – n.a.), *ca să răscumpere rămăşiţa poporului Său, risipit în Asiria şi în Egipt, în Patros şi în Etiopia, la Elam, la Sinear şi la Hamat, şi în ostroavele Mării.*

El va înălţa un steag pentru neamuri, va strânge pe surghiuniţii lui Israel, şi va aduna pe cei risipiţi ai lui Iuda, de la cele patru capete ale pământului" (Isaia 11:9-12).

Trezirea spirituală va fi mondială.

„Şi pe străinii care se vor lipi de Domnul ca să-i slujească şi să iubească Numele Domnului (Yahweh – n.a.), *pentru ca să fie slujitorii Lui, şi pe toţi cei ce vor păzi Sabatul* (atât Isus, acum 2000 de ani, cât şi ucenicii Săi, aşa cum e prezentat în „Fapte", păzeau sâmbăta – sabatul, ca zi de odihnă. Ziua de duminică a fost aleasă de papalitate – n.a.), *ca să nu-l pângărească, şi vor stărui în legământul Meu, îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt, şi-i voi umple de veselie în Casa Mea de rugăciune. Arderile lor de tot şi jertfele lor vor fi primite pe altarul meu, căci Casa Mea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele"* (Isaia 56:6-7).

Era şi firesc ca, după dispariţia tuturor falselor religii, să existe un mod unic de închinare, aşa cum a fost stabilit de Dumnezeu, prin Moise.

Insuflat de Dumnezeu, împăratul David, a făcut următoarele afirmaţii: *„El* (Mesia Isus – n.a.) *va face dreptate nenorociţilor poporului… El va stăpâni de la o mare la alta, şi de la Râu* (Eufrat – n.a.) *până la marginile pământului… Da, toţi împăraţii se vor închina lui, toate neamurile îi vor sluji. Căci el va izbăvi pe săracul care strigă,. Şi pe nenorocitul care n-are ajutor… Numele lui va dăinui pe vecie, cât soarele îi va ţinea numele. Cu el se vor binecuvânta unii pe alţii şi toate neamurile îl vor numi fericit"* (Psalmul 72).

Şi atunci un scaun de domnie se va întări prin îndurare; şi se va vedea şezând cu credincioşie, în casa lui David, un judecător, prieten al dreptului şi plin de râvnă pentru dreptate" (Isaia 16:5).

„El nu va slăbi, nici nu se va lăsa, până nu va aşeza dreptatea pe pământ" (Isaia 42:4).

După recunoașterea lui Mesia Isus, Israelul va deveni primul popor al pământului, întâietate recunoscută de toate națiunile:

„Străinii îți vor zidi zidurile și împărații lor îți vor sluji, căci te-am lovit în mânia Mea (pentru idolatrie și răstignirea lui Isus evreii au fost pedepsiți de Dumnezeu. Liderii catolici, în primul rând și apoi naziștii nu aveau acest drept – n.a.), *dar în îndurarea Mea am milă de tine. Porțile tale* (ale Ierusalimului – n.a.) *vor sta veșnic deschise* (aeroporturi, șosele, porturi etc. – n.a.), *nu vor fi închise nici zi nici noapte, ca să lase să intre la tine bogăția neamurilor* (nu vor fi averi luate prin speculații financiare, ci donări pentru refacerea Ierusalimului – n.a.), *și împărații lor cu alaiul lor. Căci neamul și împărăția care nu-ți vor sluji, vor pieri, și neamurile acelea vor fi în totul nimicite"* (Isaia 60:10-12).

„Dar vine vremea când voi strânge toate neamurile și toate limbile (mișcările separatiste care au cuprins lumea în ultimii ani – n.a.); *ele vor veni și vor vedea slava Mea"* (Isaia 66:18).

„Toți cei ce vor mai rămânea din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului se vor sui în fiecare an să se închine înaintea împăratului (Mesia Isus – n.a.), *Domnul oștirilor* (Yahweh – n.a.), *și să prăznuiască sărbătoarea corturilor. Dacă unele din familiile pământului nu vor voi să se suie la Ierusalim ca să se închine înaintea împăratului, Domnul oștirilor, nu va cădea ploaie peste ele"* (Zaharia 14:16-17).

„Și multe popoare și multe neamuri vor veni astfel să caute pe Domnul oștirilor la Ierusalim și să se roage Domnului. Așa vorbește Domnul oștirilor: „În zilele acelea, zece oameni din toate limbile pământului vor apuca pe un iudeu de poala hainei, și-i vor zice: „Vrem să mergem cu voi; căci am auzit că Dumnezeu este cu voi" (Zaharia 8:22-23).

„Așa vorbește Domnul: „Mă întorc iarăși în Sion și vreau să locuiesc în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va chema: „Cetatea cea credincioasă" și muntele Domnului oștirilor se va chema: „Muntele cel Sfânt". Ulițele cetății vor fi pline de băieți și fete, care se vor juca pe ulițe. Iată, Eu izbăvesc pe poporul Meu din țara de la răsărit și din țara de la asfințind soarelui. Îi voi aduce înapoi, și vor locui în mijlocul Ierusalimului; ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor cu adevăr și dreptate" (Zaharia 8:3, 5, 7, 8).

„În vremurile de pe urmă, muntele Casei Domnului va fi întemeiat tare, cel mai înalt munte. Se va înălța deasupra dealurilor, și popoarele vor veni grămadă la el" (Mica 4:1).

„Vor locui iarăși în țara pe care am dat-o robului Meu Iacov (Israel – n.a.), *și pe care au locuit-o și părinții voștri. Da, vor locui în ea ei, copiii lor, și copiii copiilor lor, pe vecie, și Robul Meu David* (Isus era numit fiul lui David – n.a.) *va fi voievodul lui în veci. Voi încheia cu ei un legământ de pace, care va fi un legământ veșnic cu ei: „Îi voi sădi și-i voi înmulți, și voi pune locașul Meu cel Sfânt în mijlocul lor pentru totdeauna. Locuința Mea va fi între ei. Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu. Și neamurile vor ști că eu sunt Domnul care sfințește pe Israel, când locașul Meu cel sfânt va fi pentru totdeauna în mijlocul lor"* (Ezechiel 37:25-28).

Alegerea Israelului îi aparține, așa cum s-a văzut, lui Dumnezeu:

„Acesta este locul Meu de odihnă pe vecie: voi locui în el căci l-am dorit" (Psalmi 132:13-14).

„Am auzit pe cineva vorbindu-mi din Casă, și un om (Dumnezeu – n.a.) *stătea lângă mine. El mi-a zis: „Fiul omului, acesta este locul scaunului Meu de domnie, locul unde voi pune talpa picioarelor Mele; căci voi locui veșnic în mijlocul copiilor lui Israel"* (Ezechiel 43: 6-7).

Pacea, dreptatea, fericirea vor fi prezente în lume:

„Domnul oștilor pregătește tuturor popoarelor pe muntele acesta, un ospăț de bucate gustoase, un ospăț de vinuri vechi, de bucate miezoase pline de măduvă, de vinuri vechi și limpezite" (Isaia 25:6).

„Ci vă veți bucura și vă veți veseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul în veselie, și pe poporul lui în bucurie. Eu însumi Mă voi veseli asupra Ierusalimului, și Mă voi bucura de poporul Meu: nu se va mai auzi în el, de acum, nici glasul planșetelor, nici glasul țipetelor" (Isaia 65:18-19).

Pământul va fi îmbelșugat:

„Va fi belşug în ţară, pană în vârful munţilor şi spicele lor se vor clătina ca şi copacii din Liban; oamenii vor înflori în cetăţi ca iarba pământului” (Psalmi 72:16):

„Atunci El va da ploaie peste sămânța pe care o vei semăna, și pâinea pe care o va produce pământul va fi bogată și hrănitoare. Turmele Tale vor paște în pășuni întinse și pe orice munte înalt și pe orice deal înalt vor izvorî râuri și curenți de apă” (Isaia 30:23-25).

În contact cu îngerii lui Dumnezeu oamenii vor învăța o serie de tehnici noi pentru cultivarea pământului.

„Voi face să izvorască râuri pe dealuri, și izvoare în mijlocul văilor, voi preface pustia în iaz, și pământul uscat în șuvoaie de apă; voi face să crească în pustie cedrul, salcâmul, mirtul și măslinul; voi pune într-un loc uscat chiparoşi şi merişori” (Isaia 41:18-19).

Pământul va fi repopulat cu oameni ce vor avea o deplină cunoștință despre civilizația lui Dumnezeu. Oamenii nu vor deveni nemuritori (asta se va întâmpla la sfârșitul împărăției de 1000 de ani) dar longevitatea va crește.

„Eu însumi Mă voi veseli asupra Ierusalimului, și mă voi bucura de poporul Meu… nu vor mai fi nici copii cu zile puține, nici bătrâni care să nu-și împlinească zilele. Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr, și cel ce va muri în vârstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos” (Isaia 65:19-20).

Medicina va progresa fantastic:

„Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor, atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cânta de bucurie” (Isaia 35:5-6).

Răutățile de orice fel nu vor fi tolerate. Cei răi vor fi stârpiți:

„În fiecare dimineață voi nimici pe cei răi din țară, ca să stârpesc din cetatea Domnului (este evident că legile vor fi valabile în toată lumea – n.a.) *pe toți lucrătorii nelegiuirii”* (Psalmi 101:8).

Conducerea lui Isus va fi categorică. În acest sens, împăratul David afirmă: *„Acum dar, împărați, purtați-vă cu înțelepciune! Luați învățătură, judecătorii pământului. Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă tremurând. Dați cinste Fiului ca să nu se mânie și să nu pieriți pe calea voastră”* (Psalmi 2:10-12).

Singurul mod de închinare va fi cel primit de Moise de la Yahweh:

„În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură (fiecare în țara lui, bineînțeles – n.a.) *să se închine înaintea Mea, zice Domnul. Şi când vor ieşi vor vedea trupurile moarte ale oamenilor care s-au răzvrătit împotriva Mea”* (de atâta bine n.a..) (Isaia 66:23-24).

La sfârșitul acestei perioade de 1000 de ani, va avea loc o rebeliune, în care oamenii, insuflați de îngerii lui Azazel (în „epoca de aur” puterea lor va fi inhibată), vor încerca întoarcerea la vechile norme de viață:

„Când se vor împlini cei 1000 de ani, Satana va fi dezlegat și va ieși din temnița lui, ca să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale Pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. Şi ei s-au suit pe fața Pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea prea iubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit. Şi Diavolul care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă unde este fiara și proorocul mincinos. Şi vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor” (Apocalipsa 20:7-10).

În această perioadă, așa cum am văzut, științele vor progresa enorm. Un singur lucru nu vor afla oamenii: cum să racordeze corpul spiritual la un nou corp fizic obținut prin clonare. Acesta este secretul nemuririi. Ce se încearcă acum, prin clonare, este joacă de copii. Voi explica la momentul potrivit.

Deci oamenii, insuflați de Azazel (și acesta este un plan al lui Dumnezeu), vor lua cu asalt Ierusalimul unde vor locui și îngerii lui Dumnezeu. Oamenii vor avea o tehnică avansată, nu însă suficientă pentru a face față ultimei faze a profețiilor, distrugerea cerului, a pământului, trecerea oamenilor în lumea de „dincolo”, urmată de judecarea oricărei ființe.

După 7000 de ani de istorie a omenirii civilizația lui Dumnezeu va obține numărul planificat de colaboratori sau servitori. Şi unii și alții, după ce vor fi racordați la un nou corp fizic, își vor desfășura activitatea (plăcută sau chinuitoare) în Univers.

„Ziua Domnului însă va veni ca un hoţ. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul cu tot ce este pe el, va arde” (2 Petru 3:10).

Probabil, va fi un asteroid gigant care va lovi Pământul. În acest sens, Ioan afirmă, că a văzut căzând din cer *„o stea mare, care ardea ca o făclie”* (Apocalipsa 8:10).

„Apoi am văzut ca un scaun de domnie mare şi alb, şi pe Cel ce şedea pe el. Pământul şi cerul au fugit dinaintea Lui şi nu s-a mai găsit loc pentru ele. Şi am văzut pe morţi, mari şi mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Nişte cărţi („cartela” vieții fiecărui om – n.a.) *au fost deschise. Şi a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieţii. Şi morţii au fost judecaţi după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărţile acelea.*

Marea a dat înapoi pe morţii care erau în ea. Moartea şi locuinţa morţilor (locul unde sunt colectate corpurile spirituale ale oamenilor – n.a.) *au dat înapoi pe morţii care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele lui”* (Apocalipsă 20:11-13).

Așa cum am spus, corpul spiritual va fi racordat la un nou corp fizic. Lui Ezechiel, Dumnezeu i-a prezentat un astfel de racord.

„Mâna Domnului a venit peste mine, şi m-a luat în Duhul Domnului şi m-a pus în mijlocul unei văi pline de oase. M-a făcut să trec pe lângă ele… „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?” Eu am răspuns: „Doamne, Dumnezeule, tu ştii lucrul. Acesta!”… Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu către oasele acestea: „Iată că voi face să intre în voi un duh şi veţi învia! Vă voi da vine, voi face să crească pe voi carne, vă voi acoperi cu piele, voi pune un duh în voi şi veţi învia. Şi veţi şti că Eu sunt Domnul”.

Am proorocit cum mi se poruncise. Şi pe când prooroceam, s-a făcut un vuiet, şi iată s-a făcut o mişcare, şi oasele s-au apropiat unele de altele. M-am uitat şi iată că le-au venit vine, carnea a crescut, şi le-a acoperit pielea pe deasupra (i-a fost prezentat modul de fabricare a corpurilor fizice – n.a.); *dar nu era încă duh* (corp spiritual – n.a.) *în ele. El mi-a zis: „Proorocește şi vorbeşte duhului… „Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Duhule vino din cele patru vânturi, suflă peste morţii aceştia, ca să învieze. Am proorocit, cum mi se poruncise şi a intrat duhul în ei, şi au înviat, şi au stătut în picioare”* (Ezechiel 37:1-10).

Cum pot crede unii oameni că spiritele oamenilor se reîncarnează? Este o minciună a îngerilor lui Azazel și suportul multor false religii. Ei, prin tehnicile lor, interfera spiritele oamenilor care li se închină, vorbind prin ei despre vieți anterioare.

În economia civilizației lui Dumnezeu nu există așa ceva. Ei nu trimit spiritele înapoi pe Pământ. Ei le strâng, urmând a-l trata pe fiecare om conform planurilor Lor și deciziilor pe care omul respectiv le-a luat pe pământ.

La fel de nejustificată este și părerea conform căreia îngerii civilizației lui Dumnezeu au nevoie de corpurile spirituale ale oamenilor deoarece ei nu le pot fabrica. Le racordează la corpuri fizice obținute prin clonare și astfel, susțin unii, se înmulțesc. Deci, creatorul tuturor corpurilor spirituale, cel care a introdus în om corpul spiritual, are nevoie de așa ceva?

Corpul spiritual al îngerilor, ca și al oamenilor, nu piere. Oricând îngerii își pot fabrica (în eventualitatea deteriorării) un nou corp fizic. Probabil că numărul lor este fix și nu mai au nevoie să se înmulțească.

„Cărțile vieții” în care sunt înscrise faptele tuturor oamenilor, aceste cartele ale unor calculatoare din cer înregistrează gândurile și faptele de la nivelul corpului spiritual (biocâmp sau subconștient) al oricărui individ. Nu întâmplător Isus a spus: *„Vă spun că, în ziua judecății oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit”* (Matei 12:36-37).

Exact ceea ce spunea doctorul în biologie D. Andreev: un Sistem Cosmic Special care captează informațiile și în același timp acționează asupra corpului spiritual al oamenilor.

Isus cunoștea foarte bine această lume:

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu mă duc să vă pregătesc un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:1-3).

Închei acest capitol cu prezentarea detaliată a stației civilizației lui Dumnezeu: „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou, pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. Şi eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Şi am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va fi Dumnezeul lor.

El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Şi moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut”. Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi”. Şi a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate. Apoi mi-a zis: „S-a isprăvit! Eu sunt Alfa și Omega, începutul și Sfârșitul. Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții. Cel ce va birui va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui și el va fiul Meu. Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinători la idoli, și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde în foc și cu pucioasă, adică moartea a doua” (prima moarte = moartea fizică; a doua = despărțirea de civilizația lui Dumnezeu și trimiterea, probabil, pe unele planete cu condiții grele de viață, un fel de închisori galactice – n.a.). *...Şi mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se pogora din cer de la Dumnezeu, având slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră prea scumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie ca cristalul. Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți, și la porți scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel. Spre răsărit erau trei porți, spre miazănoapte trei porți, spre miazăzi, trei porți și spre apus trei porți; zidul cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului, îngerul, care vorbea cu mine, avea ca măsurătoare o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile și zidul ei. Cetatea era în patru colțuri. Şi lungimea ei era cât lărgimea. A măsurat cetatea cu trestia, și a găsit aproape douăsprezece mii de stadii,* (am arătat că în unele Biblii este folosit greșit termenul de *prăjini* n.a.). *Lungimea, lărgimea și înălțimea erau deopotrivă. I-a măsurat și zidul, și a găsit o sută patruzeci și patru de coți* (aproximativ 86 m – un material extrem de rezistent – n.a.), *după măsura oamenilor, căci cu măsura aceasta măsura îngerul. Zidul era zidit din iaspis, și cetatea era de aur curat, ca sticla curată. Temeliile zidului cetății erau împodobite cu pietre scumpe de tot felul: cea dintâi temelie era de iaspis; a doua, de safir; a treia, de halchedon, a patra, de smarald; a cincea de sardonix; a șasea de sardiu; a șaptea de hrisolit; a opta de beril; a noua de topaz; a zecea de hrisopraz; a unsprezecea de iacint; a douăsprezecea de ametist. Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare. Fiecare poartă, era dintr-un singur mărgăritar. Ulița cetății era de aur curat, ca sticla străvezie* (sticlă aurită – n.a.). *În cetate n-am văzut niciun Templu, pentru că Domnul Dumnezeu cel Atotputernic ca și Mielul, sunt Templul ei. Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună, ca s-o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu, și făclia ei este Mielul. Neamurile vor umbla în lumina ei, și împărații pământului își vor aduce slava și cinstirea lor în ea. Porțile ei nu se vor închide ziua, fiindcă în ea nu va mai fi noapte. În ea vor aduce slava și cinstirea Neamurile. Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună, ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului”* (Apocalipsă 21:1 -27).

„Şi mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții (ADN-ul, mult mărit – n.a.) *rodind douăsprezece feluri de rod, și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea Neamurilor* (asigurarea, prin inginerie genetică a unei durate cât mai mari de viață a corpurilor fizice – n.a.). *Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui îl vor sluji. Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile Lor. Acolo nu va mai fi noapte. Şi nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina și vor împărați în vecii vecilor „*(Apocalipsa 22:1-5).

CONTROLUL SPIRITUAL AL OMENIRII

Controlul realizat de către îngerii civilizației lui Dumnezeu asupra omenirii va putea fi mai bine înțeles după lămurirea rolului pe care îl joacă creierul uman. Voi prezenta pe scurt aceste aspecte, detalierea lor fiind expusă în lucrările anterioare.

Oamenii de știință ai secolului XX, Jackson, Ey, Freud, Young, Coue și alții au ajuns la următoarele concluzii legate de alcătuirea sistemului nervos:

– structura aparatului psihic pe două nivele: conștient și subconștient sau inconștient

– superioritatea proceselor psihice subconștiente față de cele conștiente

– existența unor centri nervoși care asigură cadrul de desfășurare al acestor tipuri de procese.

– existența unei surse de energie psihică cu originea în subconștient, care ar reprezenta „motorul" tuturor activităților noastre.

Demn de reținut este faptul că atât în Vechiul cât și în Noul Testament aceste cunoștințe existau, fiind folosite, e drept, sub alte denumiri. O dovadă în plus a înaltelor cunoștințe științifice transmise oamenilor de către civilizația lui Dumnezeu.

În Biblie se folosesc termenii de inimă și rărunchi pentru diencefal și respectiv, emisfere cerebrale și de spirit sau duh pentru procesele subconștiente (inconștiente), respectiv suflet sau minte pentru cele conștiente.

Aceste forme de inimă și rărunchi ale diencefalului și emisferelor cerebrale se pot vedea cu ușurință atât pe o secțiune medială cât și pe una frontală prin creier.

Pentru o înțelegere mai ușoară voi prezenta și o schemă personală a aparatului psihic.

Dacă facem o comparație cu elementele componente ale aparatului psihic, folosite de Freud, aceasta ar arăta în felul următor:

Id (sine) = spirit sau duh

Ego (Eul) = suflet sau minte

Superego (supraeu) = duhul lumii sau Duhul Sfânt (forțe de control spiritual telepatic ale civilizațiilor lui Azazel, respectiv, Yahweh)

Eul este o parte a sinelui (a corpului spiritual) care a suportat modificări sub influența directă a lumii externe și prin intermediul sistemului conștiință-percepție.

În câteva exemple voi prezenta folosirea termenilor de inimă și rărunchi în sens de organe ale sistemului nervos, precum și a celor de spirit sau duh (procese psihice subconștiente) și respectiv suflet sau minte (procese psihice conștiente) Fig. 4,5,6.

Primul exemplu este din cartea lui Enoh: „Și Mikhael a luat iarăși cuvântul și i-a grăit lui Rafael: „Cine este acela, inima căruia să nu fie mișcată întru aceasta și a cărui rărunchi să nu se fi tulburat de acest cuvânt de osândă?"

„Tu mi-ai întocmit rărunchii… cercetează-mă Dumnezeule și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile" (Psalmi 139: 13, 23).

„Și tu, fiul omului, gemi. Cu rărunchii zdrobiți, și cu amărăciune în suflet, gemi sub privirile lor! Și dacă te vor întreba: „pentru ce gemi?" să răspunzi: „Pentru că vine o veste. Când va veni, toate inimile se vor înspăimânta… toate sufletele se vor mâhni" (Ezechiel 21: 6-7).

„Și toate bisericile vor cunoaște că „Eu sunt Cel ce cercetez rărunchii și inima; și voi răsplăti fiecăruia din voi după faptele lui" (Apocalipsa 2:23).

„întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare. Zi numai spre rău" (Geneza 6:5).

„Numai ia seama asupra ta şi veghează cu luare aminte asupra sufletului tău, în toate zilele vieţii tale, ca nu cumva să uiţi lucrurile pe care ţi le-au văzut ochii şi să-ţi iasă din inimă” (Deuteronom 4:9).

„Fă tot ce ai în inimă, nu asculta decât de simţământul tău” (1 Samuel 14:7).

„Domnul cercetează toate inimile şi pătrunde toate

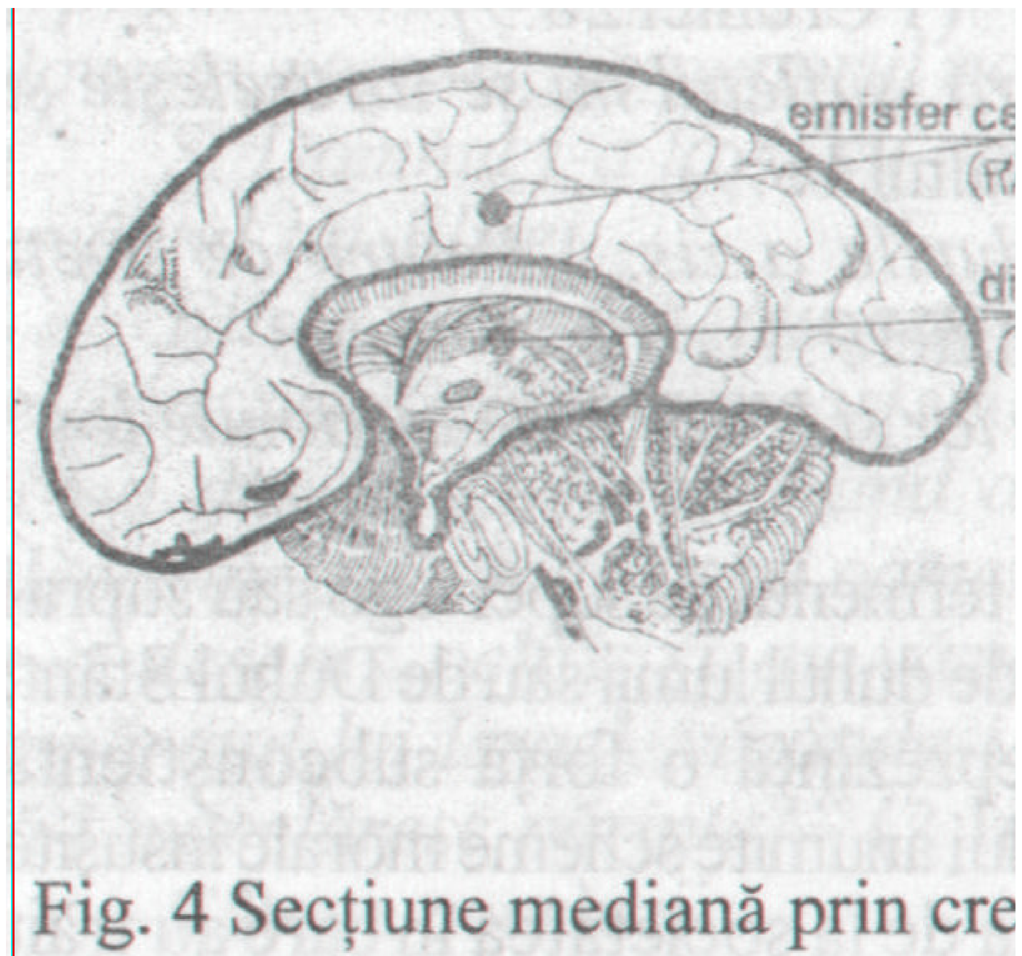

Fig. 4 Secțiune mediană prin cre

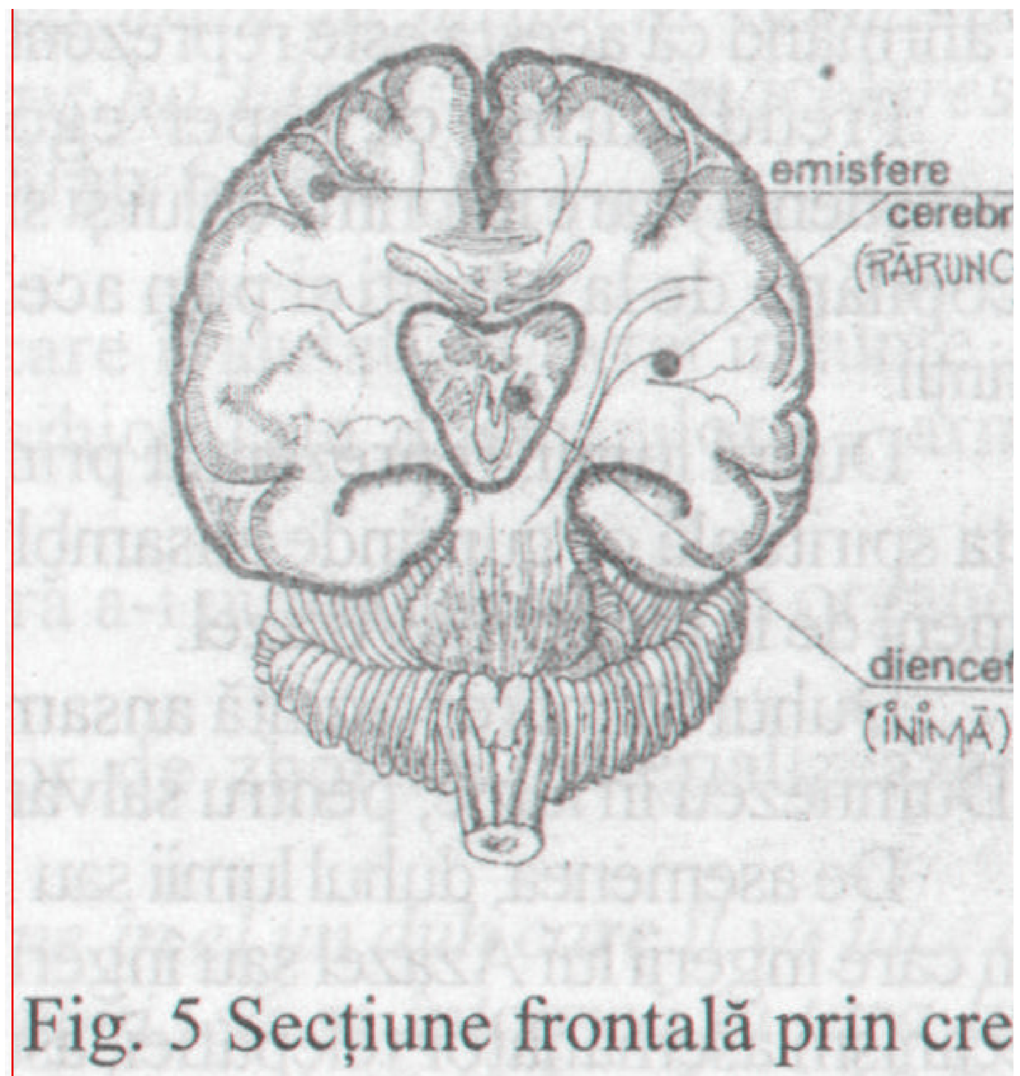

Fig. 5 Secțiune frontală prin cre

SEDIU - RĂRUNCHI
(EMISFERELE CEREBRALE)
SUFLET
(MINTE)
- conştient
- inconştient (subconştient)
APARAT
PSIHIC
DUHUL LUMII
ELEMENT SPIRITUAL
EXTRINSEC
DUHUL SFÂNT
- conştient
- inconştient (subconştient)
SPIRIT
(DUH)
ELEMENT SPIRITUAL
INTRINSEC
DUHUL OMULUI
SEDIU - INIMĂ (DIENCEFAL)
inconştient(subconştient)

Fig. 6 Schema aparatului psihic.

închipuirile și toate gândurile ” (1 Cronici 28:9).

„De aceea, inima mi se bucură, sufletul mi se înveselește și trupul mi se odihnește în liniște” (Psalmi 16:9).

„Isus care le cunoștea gândurile a zis: „Pentru ce aveți gânduri rele în inimile voastre?” (Matei 9:4).

„*Voi pune legile Mele în inima lor și le voi scrie în inimile lor”* (Evrei 8:10).

În schema anterioară au inclus și termenul de super-ego sau supra-eu, afirmând că acesta este reprezentat de duhul lumii sau de Duhul Sfânt.

Freud afirmă că super ego reprezintă o forță subconștientă (inconștientă) care imprimă eului și sinelui anumite scheme morale însușite în copilărie de la părinți și prin aceasta de la societatea în care au trăit părinții.

Duhul lumii, reprezentat prin războaie, magie, idolatrie etc., este forța spirituală ce cuprinde ansamblul de norme de conduită învățate de oameni de la îngerii lui Azazel.

Duhul Sfânt reprezintă ansamblul de norme de conduită introduse de Dumnezeu în lume, pentru salvarea omenirii.

De asemenea, duhul lumii sau Duhul Sfânt reprezintă forța spirituală prin care îngerii lui Azazel sau îngerii lui Dumnezeu acționează, printr-un mecanism asemănător telepatiei, asupra subconștientului oamenilor.

Voi prezenta câteva exemple ce ilustrează cele de mai sus:

„Şi Mica a zis: „Ascultaţi dar cuvântul Domnului: Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Său de domnie, şi toată oştirea cerurilor stând la dreapta şi la stânga lui. Şi Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab, împăratul lui Israel ca să se suie la Ramot în Galaad şi să piară acolo? Au răspuns unul într-un fel, altul într-alt fel. Şi un duh a venit şi s-a înfăţişat înaintea Domnului şi a zis: „Eu îl voi amăgi". Domnul i-a zis: „Cum?", „Voi ieşi" a răspuns el, „Şi voi fi un duh de minciună în gura tuturor proorocilor lui" (2 Cronici 18:18-22).

Dematerializându-se, pentru Ei este foarte ușor de influențat telepatic subconștientul altor persoane, în cazul de mai sus implicarea lui Ahab, într-o serie de evenimente care-i vor fi fatale.

„Slujitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat dis-de-dimineaţă şi a ieşit. Şi iată că o oaste înconjura cetatea, cu cai şi care. Şi slujitorul a zis omului lui Dumnezeu: „Ah, domnul meu, cum vom face? „El a răspuns: „Nu te teme, căci mai mulţi sunt cei cu noi decât cei cu ei. Elisei s-a rugat şi a zis: „Doamne deschide-i ochii să vadă. Şi Domnul a deschis ochii („ochii minții" – n.a.) *slujitorului care a văzut muntele plin de cai şi care de foc* (a văzut lumea paralelă alături de care trăim n.a.) *împrejurul lui Elisei. Sirienii s-au pogorât la Elisei. El a făcut următoarea rugăciune către Domnul: „loveşte, rogu-te, pe poporul acesta cu orbire".*

Şi Domnul i-a lovit cu orbire („orbire" psihică – n.a.), *după cuvântul lui Elisei.*

Elisei le-a zis: „Nu este aceasta calea, şi nu este aceasta cetatea; veniţi după mine, şi vă voi duce la omul pe care-l căutaţi. Şi i-a dus la Samaria. Când au intrat în Samaria, Elisei a zis: „Doamne, deschide ochii oamenilor acestora, să vadă! Şi Domnul le-a deschis ochii, şi au văzut că erau în mijlocul Samariei. Împăratul lui Israel, văzându-i a zis lui Elisei: „Să-i măcelăresc, să-i măcelăresc părinte?" (2 împărați 6:15-21).

Câteva concluzii:

– existența „carelor de foc" care îi ajutau pe evrei în lupte.

– interferarea proceselor psihice (ale dușmanilor) – arma psihologică.

– existența Lor printre noi, fără a-i putea depista prin organele noastre de simț.

– atât Ei cât și aparatele lor de zbor se materializează și dematerializează foarte ușor.

„Dumnezeu afirmă: „Voi pune în el un duh care îl va face ca la auzul unei veşti pe care o va primi, să se întoarcă în ţara lui; şi-l voi face să cadă ucis de sabie în ţara lui" (2 împărați 19:7).

În Vechiul Testament, prin intermediul Duhului lui Dumnezeu erau descoperite anumitor persoane desfășurările unor evenimente, erau explicate visurile, erau împietrite inimile unor oameni, erau închiși ochii minții etc. Toate acestea erau (și sunt) posibile datorită legăturii telepatice dintre corpul nostru spiritual și îngerii civilizației lui Dumnezeu. Este astfel posibilă transmiterea gândurilor de la Ei la noi și invers. Îngerii lui Azazel acționează la fel. Să nu creadă cineva că e un război între civilizația lui Dumnezeu și îngerii lui Azazel. Ei, așa cum am spus sunt izolați, dar au mână liberă să-i influențeze pe oameni. Cine vrea să-i urmeze e liber să o facă. Îngerii lui Azazel sunt învinși și își așteaptă pedeapsa. Vor trage însă după ei foarte mulți oameni.

Această comunicare între Ei și noi e posibilă deoarece undele telepatice nu cunosc niciun fel de restricții materiale, viteza lor tinzând către infinit.

În Noul Testament vom vedea cum, prin apariția lui Isus, această legătură prin Duhul Sfânt nu va mai fi privilegiul câtorva persoane din poporul evreu, ci, prin credința în Moartea și învierea Lui, va deveni accesibil oricărui om care va dori sincer, în urma analizării vieții sale și recunoașterii dezamăgirii

provocate de aceasta, o schimbare radicală. Aceasta este posibilă prin așa-numita Naștere din Nou, care nu înseamnă nimic altceva decât o schimbare profundă a „inimii și rărunchilor" (subconștient, conștient).

Cum e posibil așa ceva? Să analizăm câteva fragmente:. *Şi, după cum a înălţat Moise şarpele în pustie, tot aşa trebuie înălţat şi Fiul omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică"* (Ioan 3:14-16).

Asemănător evreilor care erau mușcați de șerpi înfocați și nu erau vindecați decât prin credința în acel șarpe de aramă atârnat în mijlocul taberei (aceasta declanșa mecanisme subconștiente ce duceau la producerea de către organism a substanțelor capabile să neutralizeze veninul șerpilor), tot la fel, schimbarea vechilor noastre concepții despre lume și viață, nașterea din nou, nu se poate produce decât dacă devenim conștienți că trăim într-o lume subordonată în cea mai mare parte lui Azazel, lume de a căror influențe negative să dorim să scăpăm. Cum putem scăpa? Bineînțeles, nu prin izolare, ci punându-ne încrederea în jertfa mântuitoare a lui Isus. Apoi, promisiunile făcute de Acesta, conform cărora Dumnezeu ne va purta de grijă, se vor îndeplini.

Credința în jertfa lui va atrage pecetluirea cu Duhul Sfânt, și prin aceasta posibilitatea închinării în duh, adică restabilirea legăturii spirituale între duhul nostru și cel al lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt. Deci, legătura telepatică între Ei și noi.

În repetate situații Biblia spune că numai prin Isus se ajunge la Dumnezeu. Fără niciun fel de intermediar. Asta e o altă minciună a îngerilor lui Azazel (apelul la mijlocitori între om și Dumnezeu).

„Pentru greşelile comise după acceptarea jertfei lui Isus, singurul Mijlocitor între om şi Dumnezeu pentru iertarea acestora este tot Isus, aşa spune Biblia: „Dacă cineva a păcătuit avem la tatăl un Mijlocitor (apărător, ajutor). *El este jertfa de ispăşire pentru păcatele noastre"* (1 Ioan 2:1-2).

„Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu" (Ioan 1:10-12).

Falsele religii îi numesc pe credincioși „robi". Isus i-a eliberat, dar conducătorii religioși ascund aceasta. Cine le-ar mai satisface luxul exorbitant în care trăiesc?

„Eu sunt Uşa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra şi va ieşi, şi va găsi păşune" (Ioan 10:9).

„Eu sunt calea, adevărul şi viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine" (Ioan 14:6).

Să vedem cum au luat contact ucenicii lui Isus cu Duhul sfânt, forța activă a civilizației lui Dumnezeu.

„Dacă mă iubiţi, veţi păzi poruncile Mele. Şi Eu voi ruga pe Tatăl, şi El vă va da un alt Mângâietor (apărător, ajutor – n.a.) *care să rămână cu voi în veac şi anume, Duhul adevărului pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-l vede şi nu-l cunoaşte, dar voi îl cunoaşteţi, căci rămâne cu voi, şi va fi în voi"* (Ioan 14:15-17).

Lumea nu-l vede și nu-L cunoaște, deoarece este stăpânită de duhul lumii. Singurul care-l poate scoate din om și restabili relația cu civilizația lui Dumnezeu este Duhul sfânt, obținut în urma credinței din jertfa mântuitoare a lui Isus.

Să vedem cum a venit forța activă a lui Dumnezeu (Duhul Sfânt) peste ucenicii lui Isus:

„În ziua Cincizecimii, erau toţi împreună în acelaşi loc. Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, şi a umplut toată casa unde şedeau ei. Nişte limbi ca de foc au fost văzute împărţindu-se printre ei, şi s-au aşezat câte una pe fiecare din ei. Şi toţi s-au umplut de Duhul Sfânt, şi au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească" (Fapte 2:1-4).

Zgomot puternic, limbi de foc și influențarea telepatică a subconștientului ucenicilor care au început să vorbească limbi străine. Acestea au fost manifestările supercivilizației lui Dumnezeu în urma stabilirii legăturii telepatice cu subconștientul ucenicilor lui Isus.

Vorbirea în limbi străine a avut rolul de a impresiona și pe străinii aflați atunci la Ierusalim, mulți dintre ei, în urma acestor evenimente, ajungând să vestească Evanghelia și popoarele lor.

Atunci a fost necesară o astfel de formă complexă de primire a Duhului Sfânt (de stabilire a legăturii între subconștientul oamenilor și îngerii civilizației lui Dumnezeu), atât pentru cei din jur (străini), cât și pentru ucenicii care fuseseră firi slabe ce L-au abandonat pe Isus în timpul răstignirii. Ceea ce au văzut și simțit în ziua Cincizecimii le-a schimbat radical comportamentul, fiind, ulterior, capabili de orice sacrificiu pentru răspândirea credinței în Mesia Isus.

Aceasta nu înseamnă că Duhul sfânt se obține numai prin această formă. El se obține (în majoritatea cazurilor) prin credința în jertfa lui Isus. Extinderea solicitărilor zgomotoase (limbi de foc, vorbire în limbi etc.) care să însoțească primirea Duhului Sfânt poate duce la pătrunderea și eliberarea din subconștient a unor forțe și manifestări care să aparțină duhului lumii. Să vedem și alte modalități de primire a Duhului Sfânt:

„După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt, și vesteau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală" (Fapte 4:31).

„Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt" (Fapte 8:17).

Repet: cele de mai sus (inclusiv „punerea mâinilor" – n.a.) sunt manifestări ce însoțesc stabilirea legăturii cu civilizația lui Dumnezeu prin primirea Duhului Sfânt. În cele mai multe situații este vorba de o primire nezgomotoasă, făcută în subconștientul acelui individ care îl recunoaște pe Yahweh singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus, drept Cel care și-a dat viața (Mântuitorul Său personal) pentru a-l împăca cu Dumnezeu.

Să vedem acum starea omului condus de duhul lumii:

„Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în conștiința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestemate, ca să facă lucruri neîngăduite. Astfel au ajuns plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate, plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase, sunt șoptitori, bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă și măcar că știu hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri, sunt vrednici de moarte, totuși ei nu numai că le fac, dar și găsesc de buni pe cei ce le fac" (Romani 1:28-32).

Acesta este tabloul omenirii conduse de normele de conduită (duhul lumii) preluate de la îngerii lui Azazel.

Posibilitatea de restabilire a relației cu Dumnezeu este următoarea: *„Dar acum s-a arătat o neprihănire* (dreptate pe care o dă Dumnezeu, prin care uită trecutul greșit al oamenilor – n.a.), *despre ea mărturisesc Legea și Proorocii, și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Cristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El"* (Romani 3:21, 22).

„Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Cristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.

În adevăr, legea Duhului de viață în Cristos Isus, m-a izbăvit de legea păcatului și morții" (Romani 8:1-2).

„Dacă prin Duhul (credința în normele de conduită ale îngerilor civilizației lui Dumnezeu – n.a.), *faceți să moară faptele trupului, veți trăi"* (Romani 8:13).

Să vedem, în câteva exemple cum poate fi folosită o persoană care recunoaște civilizația lui Dumnezeu:

„Ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți, este o înțelepciune dar nu a veacului acestuia… Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă. Și noi n-am primit duhul lumii, ci duhul care vine de la Dumnezeu ca să putem cunoaște lucrurile, pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său" (1 Corinteni 2:6, 7, 12).

„Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți, și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora" (1 Corinteni 12:4-7).

În interiorul oricărei persoane care ajunge să recunoască supremația învățăturilor civilizației lui Dumnezeu există o luptă cu vechile norme de conduită – duhul lumii:

„Căci firea pământească poftește împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pământești, sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.

Şi faptele firii pământeşti sunt cunoscute, şi sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăţia, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrajbele, certurile, zavistiile, mâniile, neînţelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, beţiile, îmbuibările şi alte lucruri asemănătoare cu acestea.

Roadă Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioşia, blândeţea, înfrânarea poftelor" (Galateni 5:16-23).

„Şi voi, după ce aţi auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre) *aţi crezut în El, şi aţi fost pecetluiţi cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit"* (Efeseni 1:13).

Nu este nicio persoană care, după ce a crezut în jertfa mântuitoare a lui Isus şi s-a întors la Dumnezeu, fiind astfel pecetluit cu Duhul sfânt să nu mai cadă sub influenţa duhului lumii, adică să nu comită fapte contrare celor dorite de civilizaţia lui Dumnezeu.

Pentru a-i fi şterse (din memoria calculatorului ceresc – n.a.) nu trebuie să aştepte intervenţia vreunui fals intermediar între om şi Dumnezeu. Uneori lungi perioade de timp comite nestingherit orice faptă, după care, contra cost, „intermediarul în negru" apelează la Dumnezeu pentru a-l ierta pe contribuabil.

După „iertare", „credinciosul" pleacă liniştit şi ia viaţa de la capăt cu aceleaşi fapte, aşteptând anul următor. Şi ora până înaintea morţii, când, ultima minciună a lui Azazel, vine „omul negru", cu o linguriţă de vin şi o bucată de pâine şi-l expediază (zice „omul negru") pe „credincios" în cer. Asemenea rituale nu există expuse în Biblie. Sunt o invenţie a şarlatanilor care vor să-i speculeze pe oamenii neştiutori.

În Biblie sunt scrise următoarele:

„*Copilaşilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiţi. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor* (singurul apărător – n.a), *pe Isus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispăşire pentru păcatele noastre; şi nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi"* (1 Ioan 2:1-2).

La această activitate mijlocitoare se apelează imediat după comiterea greşelii. Nu se aşteaptă. Această activitate zilnică, de luptă contra firii vechi, conduce pe orice om care şi-a pus încrederea în civilizaţia lui Dumnezeu la o apropiere cât mai mare de normele de conduită ale acesteia.

O astfel de înţelegere a structurii fiinţei umane ar putea permite şi psihiatriei o astfel de abordare a terapiei bolilor psihice. Majoritatea lor sunt neadaptări ale oamenilor la presiunile (de orice fel) sociale.

Naşterea din nou, înlocuirea duhului lumii cu Duhul Sfânt, poate rezolva problemele tuturor oamenilor, prin încrederea (cerută de Biblie) asupra faptului că civilizaţia lui Dumnezeu are grijă de viaţa oricărui om care şi-a pus încrederea în ei. Atunci, fără a fi pasivi, aşteptând totul de-a gata, dar şi fără a ne mai îngrijora, toate evenimentele, vor lucra în favoarea noastră. O astfel de viziune asupra vieţii exclude şi bolile psihice. O astfel de abordare a vieţii exclude şi frica de moarte.

Doi mari psihiatri afirmau următoarele:

H. Ey: *„Angoasa este ameţeala care ne cuprinde în faţa prăpastiei timpului, conştiinţei naturii şi destinului nostru".*

K. Jaspers: *„Angoasa se naşte din eşecul care ne pândeşte la capătul încercări de a ne sesiza fiinţa".*

Această stare de nesiguranţă şi frică în faţa morţii este cea care îi conduce pe oameni la tot felul de atitudini compensatorii, prin care încearcă, fără succes, să o alunge: droguri, luptă pentru putere şi averi, sexualitate dezordonată, războaie, religii false etc.

Din păcate, ştiinţa a avansat foarte puţin în cercetarea corpului spiritual pe care continuă să îl abordeze din punct de vedere exclusiv materialist: creierul este depozitarul exclusiv al activităţilor spirituale.

Şi în prezent foarte mulţi oameni de ştiinţă din lumea medicală cred că în eventualitatea unui transplant de creier nu am face decât să mutăm creierul unui individ cu personalitatea, memoria, gândirea lui în corpul altui individ al cărui creier a fost distrus. Este ceva fals. Creierul este doar un organ care are rolul de a asigura exteriorizarea activităţilor corpului spiritual, adevăratul depozitar al personalităţii, memoriei, gândirii etc.

A crede că într-un creier este localizată informaţia este ca şi cum cineva ar susţine că într-un televizor este înregistrată informaţia introdusă (caseta) într-un videorecorder. Acelaşi lucru este valabil şi pentru cei care ar crede că monitorul stochează memoria unui computer.

Când se va face primul transplant de creier va fi demonstrat acest fapt. În prezent oamenii de știință acceptă cu greu și faptul că celula nervoasă se divide. Aceasta a întârziat, probabil și cercetările pentru realizarea primului transplant de creier. Celula nervoasă se divide (celule embrionare) iar fragmente celulare pot fi transplantate așa cum au arătat numeroși oameni de știință printre care: Elizabeth Dunn (Universitatea din Chicago, în 1903), Geofrey Raisman (Universitatea Cambridge, Anglia, în 1960), Lars Olson, Ake Seiker (Clinica din Karolinska, Suedia, 1966), Steven Mc. Loon (Universitatea din Minesota), Richard Wyatt (şeful secției de neuropsihiatrie de la Institutul Național de Sănătate Mintală din Bethesda, Maryland) ş.a.

Transplantul de creier poate demonstra existența corpului spiritual. Să nu uităm cele scrise în geneză: „Dumnezeu i-a suflat în nări suflare de viață". Corpul spiritual i-a fost introdus prin nări în diencefal. Deci avea și creierul. Corpul spiritual este format din ADN – imaterial, copie fidelă a corpului fizic.

Înțelegând existența corpului spiritual al omului și posibilitatea influențării sale fie de către îngerii lui Dumnezeu, fie de către îngerii lui Dumnezeu atunci toate fenomenele, „parapsihologice" se pot explica: apariții, răpiri, prezențe de OZN-uri, intuiții geniale, halucinații, vindecări, înregistrări de voci și imagini de „dincolo", magie, arme psihologice etc.

BIBLIA DE PIATRĂ

Colosul piramidic a uimit lumea timp de aproape 4 milenii. Tot așa, rezultatele cercetărilor asupra lui, sunt de domeniul imensității. Printre cercetători, a fost și un român foarte cunoscut la vremea sa, dar aproape uitat în prezent.

Una din cărțile sale se numește „Armonia Universală", din care, pentru a ne forma o impresie asupra operei și persoanei sale voi menționa pentru început prezentarea autorului făcută la începutul lucrării de către profesorul universitar D. Pompeiu, ilustrul matematician, membru al Academiei române, cu ocazia ciclului de conferințe asupra piramidei, ținut la Ateneul Român în februarie 1947 și organizat de personalități distinse, academicieni și profesori universitari de matematică: „Onorat auditoriu"; „Taina tainelor"; așa și-a intitulat, cu drept cuvânt, dl. Moisescu cartea în care se găsește rezumatul cercetărilor sale despre enigma atât de pasionantă a piramidei lui Keops.

Pentru noi românii este o mândrie națională, că anume în țară la noi s-a găsit un român, care să-și închine ani de zile de cercetări migăloase, de meditări adânci – ani de muncă stăruitoare întru urmărirea unei probleme care a pasionat în atâtea timpuri savanți din toate țările. Dl. Moisescu este un cercetător demn de toată prețuirea și toată atenția".

Autorul afirmă că, în urma analizării datelor furnizate de piramidă, veritabilului creștinism i se deschid și mai mult orizonturile cosmice, ca nici unui alt sistem religios sau filosofic. Creștinismul nou testamentar ni se prezintă astfel în adevărata lui lumină, după ce în toate epocile s-a căutat să se discrediteze prin contrafaceri.

Să urmărim câteva fragmente, elocvente pentru studiul nostru, extrase din cartea lui V. V. Moisescu, *Armonia Universală:*

Referindu-se la Biblie, autorul afirmă că *„aceasta este carte doar în ceea ce privește înfățișarea ei din afară, de fapt însă e Cuvântul lui Dumnezeu întrupat în litere. Tot așa, piramida e clădire, dar cele mai nobile minți bănuiau de mult că ea ascunde Taina cea mai arzătoare pentru căutătorii de adevăr. În piramidă este cea mai potrivită schematizare a adevărurilor universale, ale Bibliei în special. Nu putea trece prin mintea nici unui geniu o așa sinteză a Universului material cu cel spiritual. Nu putea visa nici cel mai optimist poet posibilitatea de a se deschide prin piramidă poarta spre cerul ideal și totodată conform cu postulatele științei sănătoase.*

Dovedirea unității de substanță a corpurilor cerești cu cele terestre a tăiat probabil ultima ancoră a separatismului celor două lumi. Biblia, contra religiilor, de la început a dat să se înțeleagă unitatea universului".

Metoda folosită de autor pentru descifrarea tainelor piramidei a fost calcularea valorii numerice a literelor din textele biblice. Sunt pagini întregi în Biblie în care Numele lui Dumnezeu nu apare decât ascuns prin unele metode alfabetice, abia astăzi analizate.

În piramidă, dimpotrivă, nu există punct geometric în care Numele Creatorului să nu fie exprimat prin cifrele-litere ale numărului ei omniprezent.

Știința se dezminte din deceniu în deceniu, până e nevoită să adopte afirmațiile de nezguduit ale Bibliei, din punct de vedere cosmogonic, istoric, sociologic etc. Până și metoda experimentului critic de la baza științei este scoasă clar din Noul Testament care ne îndeamnă să cercetăm toate și să păstrăm ce e bun, după ce le-am supus criticii obiective. *„Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun"* (1 Tesalonicieni 5:21).

Religia așa-zis creștină zice dimpotrivă: „Crede și nu cerceta", fiindcă așa le convine urzitorilor de neadevăruri. De aceea au ars ei Bibliile pe același rug cu cei care erau prinși citindu-le.

Piramida are menirea să învestească Biblia cu sceptrul științei.

Fără a intra în amănunte țin să menționez că autorul a reușit, pe baza analizării valorii numerice a literelor, să descifreze numărul cheie al piramidei care este 286, 1022, cu ajutorul lui putând apoi să calculeze tainele planului stratului 50, încărcat de mistere științifice și profetice.

Marea Piramidă este prima din cele 7 minuni ale lumii. Celelalte 6 minunății au dispărut, piramida, templul științei universale continuând să înfrunte veacurile.

În cartea profetului Isaia sunt scrise următoarele:

„Va fi un altar pentru Domnul în țara Egiptului, și la hotar va fi un stâlp de aducere aminte pentru Domnul. Aceasta va fi pentru Domnul oștirilor un semn și o mărturie în tara Egiptului” (Isaia 19:19-20).

După părerea diverșilor autori, Marea Piramidă este un mesaj lăsat posterității de către o civilizație avansată. Îngerii lui Dumnezeu erau prezenți la construcția acestei Piramide (vom vedea că și a Sfinxului). Celelalte piramide nu poartă, prin mesajele transmise, amprenta îngerilor civilizației lui Dumnezeu. Cercetări tehnice au dus la concluzia că arhitecții lui Keops cunoșteau secretul dezintegrării materiei, utilizau adică energia atomică, ba poate și izolarea gravitației, susține și V.V. Moisescu.

Dacă s-a acceptat ideea civilizației lui Dumnezeu, atunci este ușor de înțeles că au construit această Mare Piramidă cu scopul de a lăsa o dovadă clară asupra existenței lor și asupra evenimentelor care se vor desfășura pe Pământ.

Cercetătorul român este cel care a reușit să descifreze acest mesaj codificat lăsat de locuitorii civilizației lui Dumnezeu. Să urmărim alte informații furnizate de V.V. Moisescu:

„Diodor din Sicilia, uimit de perfecțiunea incomparabilă a piramidei spunea: „Se pare că, fără să împrumute mâna oamenilor, care totdeauna e foarte lentă, zeii au pus dintr-o dată acest monument în mijlocul pământului” (la gradul înaltei științe și tehnologii de care dispun îngerii civilizației lui Dumnezeu, e o ipoteză foarte probabilă – n.a.).

Colțurile pătratului de bază sunt îndreptate spre cele patru puncte cardinale, iar diagonala bazei se suprapune exact pe meridianul locului.

Orientarea cardinală a colțurilor bazei este incredibil de exactă, eroarea nu depășește două sutimi de grad, precizie pe care numai foarte puține observatoare astronomice ale zilelor noastre au putut-o realiza. Marea Piramidă este amplasată pe meridianul care împarte în două părți egale suprafața uscatului.

Un grup de savanți americani au afirmat că Marea Piramidă se află situată în centrul de greutate al continentelor. Istoricul Ed. Mayer spunea că e aproape de necrezut că un asemenea proiect să poată fi executat: „vis supraomenesc care, odată realizat pe pământ, nu se va mai repeta nicicând”.

În acest sens menționez (voi reveni la V.V. Moisescu) faptul că în 1978 un grup de experți japonezi, finanțați de compania japoneză de televiziune NBS, au încercat, folosind cele mai moderne tehnici, să ridice o piramidă Keops în miniatură: 18 metri înălțime, față de „original” care are peste 142 m. Proiectul a fost abandonat curând deoarece tehnica modernă nu a fost capabilă nici pentru o astfel de „miniatură”.

Măsurătorile piramidei redau fără aproximație principalele date astronomice și istorice ceea ce l-a condus pe V.V. Moisescu să afirme că realizatorii ei s-au folosit de niște instrumente de extremă precizie, cu care au determinat până și fracțiunea de micron.

Flinders Petrie, binecunoscut egiptolog, care a măsurat-o cel mai precis, s-a exprimat astfel: „Marea Piramidă e o lucrare de opticieni moderni, la o scară de mai multe hectare”.

Părerea autorului este că în Marea Piramidă există împletirea într-un singur adevăr a adevăratei științe cu adevărata credință. Planeta noastră poartă în alergarea ei pe căi înstelate, un sanctuar de perfecție cerească, atât de subtil, datând din preajma perioadei imediat următoare potopului. Turnul Babel ca și alte sisteme, prin pretenția lor de unire fără Dumnezeu, au atras de fapt risipirea și nenorocirea popoarelor, dar Marea Piramidă, ca și Biblia, prin rezolvarea chinuitoarelor probleme umane, unește mereu spiritele sincer căutătoare de adevăr.

Arabii erau informați asupra secretelor Egiptului, fie prin tradiții, fie prin manuscrise egiptene odinioară mult tăinuite, iar astăzi distruse. Ei izbutiră să afle că piramida cea mai veche conține date astronomice și profetice, însă în ce fel le conține nu-și puteau da seama.

Nu le-a fost hărăzit lor să afle secretele piramidice, deși e știut că arabii, în Evul Mediu, erau cei mai înaintați în studiul matematic. În 820 d.Hr., urmașul lui Harun al Rașid, deschizând-o forțat, n-a găsit în ea nici urmă din ceea ce se afla în celelalte piramide-morminte. Manuscrisul arab Maqrizi destăinuie că autorul descrie ce a „scos din analele Egiptului… Prima piramidă a fost în mod special consacrată istoriei (profetice) *și astronomice”. Scriitorul arab Tahfat Alagaib confirmă același lucru: „Piramida conține planurile stelelor și semnele istorice și profetice”. Posibil ca scriitorii arabi să fi citit despre Piramidă în imensa bibliotecă egipteană și grecească din Alexandria distrusă ulterior de un calif.*

Chiar dacă arabii ar fi măsurat piramida, n-aveau cum să observe nicio potrivire de numere cu datele astronomice, care nu puteau fi evidențiate prin măsurile lor naționale și nici prin cele egiptene: vechi sau recente, sacre sau profane. Doar sistemul metric englezesc, dedus din raza polară a pământului, este singurul mijloc prin care piramida ne poate vorbi numeric.

Scriitorul evreu Josif Flaviu și arabii au păstrat prețioase tradiții despre Marea Piramidă. Și V. V. Moisescu vorbește în „Armonia Universală" despre Enoh. Potrivit lui, o legendă iudaic-arabă l-ar menționa drept inițiatul căruia i-a fost descoperit Planul acestei piramide. Un urmaș al lui, Sisithros, se zice că a determinat pe faraonul Keops să execute acest plan. Enoh a devenit celebru în mitologiile antice ca descoperitor al scrierii cu litere (ebraice?), *ca întemeietor al aritmeticii și astronomiei. Pe vremea așteptării lui Mesia, mai mult decât oricând, circula în Orient „Cartea lui Enoh", care cuprinde multe adevăruri profetice, necunoscute în Vechiul Testament. În piramidă întâlnim dese potriviri între spusele acestei cărți și datele astronomic-profetice ale cronologiei biblic-piramidice. Cartea lui Enoh prezicea că Mesia se va naște la 15 din luna Tisri* (în ebraică corespunde lunii octombrie; nimic comun cu ziua fixată de falsele religii – n.a.) *și va muri la 15 Nisan* (aprilie; V.V. Moisescu a avut probabil acces și la alte fragmente din cartea lui Enoh – n.a.), *ceea ce s-a și întâmplat cu Isus Cristos, așa cum arată și piramida. Cartea aceasta tratează și despre cei 6000 de ani ai omenirii căzute, ca 6 zile de trudă, dar în mileniul al șaptelea* (după anul 2000 – n.a.) *sub împărăția păcii mesianice, se va bucura, în sfârșit, de sabatul raiului readus pe întreg pământul. Cronologia piramidică și în privința aceasta este în concordanță cu profețiile.*

Altă legendă este relatată de Herodot. Egiptenii i-au spus despre un rege păstor că s-a prezentat la Keops și l-a convins că Dumnezeul unic îl încredințează să zidească cea mai trainică clădire din lume. În timpul dinastiei a patra (Th. Moreux susține că fundarea piramidei a avut loc în jurul anului 2170 î.H, arătat de niște crestături, pe coridor, în dreptul blocurilor în formă de șa de la intrarea actuală. Măsurate, dau 2144 î.H, adică 1856 după Adam, la 200 ani după potop), *încă se menținea credința în monoteism, dar idolatria făcea mari progrese. Faraonul convertit a închis templele idolilor din Egipt tot timpul cât a durat zidirea piramidei. Aceasta denotă că el era conștient de planul rezervat templului științei – religii, relevată de Creatorul lumii.*

Indiferent de legendele asupra originii piramidei, avem o proorocie sigură în Isaia 19:19 despre un sanctuar-monument (ariel și pilar în ebraică) *situat exact pe locul unde e piramida și care, în viitorul apropiat, va sluji, și mai mult decât azi, ca „Mărturie pentru Domnul".*

Deși istoria oficială confundă această primă piramidă cu celelalte, care slujeau numai ca mausolee ale faraonilor, este de reținut faptul că Herodot menționează despre Keops că a fost înmormântat într-o insulă, iar peste mormântul lui s-a dat drumul apelor Nilului.

Când Ali Mamun, la deschiderea misterioasei piramide a fost cel dintâi. Erudit care i-a privit lăuntrul pecetluit prin mai multe bariere, n-a găsit decât un coșciug gol, din granit masiv.

Voi prezenta în continuare, după aceste aspecte istorice, și câteva din datele profetice ale piramidei calculate pe baza cunoașterii valorii numerice a literelor de către V. V. Moisescu. Astfel, acesta afirmă că încăperile ei, măsurate în țoli, schițează micrometric de exact, epocile din istoria omenirii, indiferent că Egiptul e sau nu implicat. Deci, un moment internațional la începutul istoriei popoarelor.

Distanțele coridoarelor reprezintă cu cea mai strictă conformitate durata epocilor de universală importanță. Acolo unde se întâlnesc 2 coridoare sau unde se întretaie cu prelungirea unei încăperi, exact la astfel de accidente constructive e marcată o dată remarcabilă din linia continuă a cronologiei istorice.

Un țol (25,426 mm), simbolizând un an, o zecime de țol e cât 36,52442 zile… a zecea mia parte de țol e de 2 ore și 24 minute = o zecime de zi ș.a.m.d. În felul acesta se dă și sutimea de secundă când s-a întâmplat fenomenul astronomic sau evenimentul vizat, încrustat în piatră dură. Prin numere, și istoria intră în rândul științelor exacte.

Punctul cel mai de jos arată anul, ziua, ora când a fost făcut Adam. Punctul de la încrucișarea axei coridorului intrării cu solul coridorului ascendent arată exodul, iar sfârșitul coridorului legii mozaice arată răstignirea lui Mesia. Nașterea lui e arătată de prelungirea solului „camerei renașterii", pe solul coridorului urcător, cu tot atâția țoii mai jos de punctul morții Lui câți ani și zile a trăit El. Cele două războaie mondiale sunt arătate prin strâmtorile de pe stratul 50.

Dumnezeu ne-a dat Marea Piramidă, afirmă autorul, ca să vedem că Domnul Isus este sinteza ultimă a Universului și cum omul poate reveni numai prin El, la planul armoniei divine.

În încheierea scurtei prezentări a acestei lucrări (una din numeroasele de acest fel) a lui V. V. Moisescu doresc să revin asupra faptului că mormântul în care se presupunea a fi faraonul era gol. Acesta se găsește situat, pe baza calculelor autorului, într-un loc corespunzător anului în care a avut loc răstignirea lui Isus. Faptul că este gol dovedește că autorii acestei lucrări în piatră știau că El va învia. Evident, pentru o civilizație atât de avansată precum cea a lui Dumnezeu. Prin Piramidă a fost comunicată și înălțimea pe care a avut-o Isus în timpul vieții Sale pe pământ. Să urmărim concluziile lui V. V. Moisescu: „Perimetrul bazei de la mica piramidă supraideală măsura 286, 1022 țoii, cât numărul enigmă. Această bază are latura de 1,818 în, dublul lățimii ramei de jos, cât STATURA UNUI OM culcat în mormânt”.

Sper că într-un viitor nu prea îndepărtat lucrările lui V.V. Moisescu vor fi evaluate la adevărata lor valoare.

O altă construcție care a stârnit interesul cercetătorilor din toate timpurile a fost Sfinxul. Acesta, ca și Marea Piramidă, cred că are un mesaj pentru omenire.

Dacă tainele Marii Piramide au fost admirabil descifrate de V.V. Moisescu, în ceea ce privește Sfinxul s-au emis foarte multe ipoteze, una dintre ele fiind aceea a unei asemănări între acesta și Keops, ceea ce, în situația în care mormântul a fost găsit gol, nu mai are nicio bază.

În continuare voi expune și punctul meu de vedere. Pentru aceasta voi reveni la Isaia 19:19 unde acesta vorbește de un altar și de un stâlp de aducere aminte pentru Domnul, situate în țara Egiptului. Isaia spune, în continuare, că acesta (altarul) va fi un semn, iar stâlpul de aducere aminte va fi o mărturie pentru El în Egipt.

Altarul este un „semn" al viitorului. Marea Piramidă, așa cum a demonstrat V.V. Moisescu, cuprinde „semnele" (istoria) tuturor evenimentelor care s-au petrecut și se vor petrece pe Pământ.

Să analizăm „stâlpul" de aducere aminte care va fi o mărturie pentru Dumnezeu, în Egipt. Este vorba despre Sfinx. Distrus în bună parte de intemperii, el reprezintă un bou cu capul de om, cu două aripi de vultur și la picioarele de dinainte cu gheare de leu.

Voi reda (din nou) descrierea heruvimilor din cartea lui Ezechiel, care formau trenul de aterizare și decolare a slavei: *„înainte, toate aveau o față de om; la dreapta lor, toate patru aveau câte o față de leu, la stânga lor toate patru aveau o față de bou, iar, înapoi, toate aveau câte o față de vultur, aripile fiecăreia erau întinse în sus"* (Ezechiel 1:10-11).

În Apocalipsa, Ioan face o descriere identică: „*Cea dintâi făptură vie, seamănă cu un leu; a doua seamănă cu un vițel; a treia are fața ca a unui om; și a patra seamănă cu un vultur care zboară"* (Apocalipsa 4:7).

Nu degeaba a afirmat Enoh; „*Tronul slavei Tale rămâne în toate vârstele lumii".*

Sfinxul, alături de Marea Piramidă, este o dovadă în plus (în piatră) a existenței civilizației lui Dumnezeu. Este, așa cum îl denumea Isaia, un „stâlp de aducere aminte", fiind asemănător cu cei patru stâlpi care formau trenul de aterizare și decolare a slavei. Cred că este total întemeiată ipoteza potrivit căreia, în vecinătatea Sfinxului ar fi îngropat un OZN. Viitorul ne va descoperi multe.

MISIUNEA SPIRITUALĂ A ROMÂNIEI

Am vorbit anterior de reconstrucția de către evrei, după Marele Contact, a celui de Al Treilea Templu. Locul construcției este muntele Moria. Acolo au fost construite și cele precedente: primul de către Solomon în urmă cu 3000 de ani, al doilea, acum 2400 de ani de către exilații reîntorși din Babilon. Acest ultim Templu a fost restaurat în întregime, mai târziu, de către Irod cel Mare. Al Doilea Templu a fost distrus de împăratul roman Titus în anul 70 d.Hr.

În prezent există un obstacol major care împiedică construcția de către evrei a celui de Al Treilea Templu. Acolo este Moscheea lui Omar, unul dintre cele mai sfinte locuri de rugăciune ale credincioșilor islamici. Se crede că moscheea este construită chiar în mijlocul amplasamentului vechiului Templu.

În condițiile politice actuale nu-mi imaginez ce tratat de pace între evrei și arabi ar face posibilă realizarea celui de Al Treilea Templu. Pe de altă parte, în eventualitatea celui de al treilea Război Mondial, ar fi o inutilitate din punctul de vedere al civilizației lui Dumnezeu, încuviințarea realizării unei astfel de construcții.

În timpul Marelui Contact și al cutremurului de pământ din Israel, și muntele Moria va fi afectat.

După revenirea în Ierusalim a îngerilor conduși de Yahweh și Mesia Isus, evreii își vor putea construi fără grijă cel de Al Treilea Templu.

Până la realizarea acestei construcții se pare că România va avea o misiune spirituală deosebită, în ea existând un Templu ale cărei dimensiuni și descriere se regăsesc în Biblie. Să le urmărim:

„Iată-i măsurile: înspre miazănoapte patru mii cinci sute de coți, înspre miazăzi patru mii cinci sute, înspre răsărit patru mii cinci sute, înspre apus patru mii cinci sute” (Ezechiel 48:16).

Este vorba de o clădire pătrată cu latura de 2700 m (1 cot are 0,60 în). În Biblie unele valori sunt de 10 ori mai mari. Deci ar fi 270 m.

„Zidul cetății avea douăsprezece temelii” (Apocalipsă 21:14).

„Şi iată că ieșea apă de sub pragul casei, dinspre răsărit; căci fața casei era spre răsărit. Apa se pogora de subt partea dreaptă a casei” (Ezechiel 47:1).

„Apa aceasta curge spre ținutul de răsărit, se coboară în câmpie, și se varsă în mare” (Ezechiel 47:8).

„Casa aceea se va numi o casă de rugăciune pentru toate popoarele” (Isaia 56:7).

În România există o construcție care are următoarele caracteristici:

– are formă pătrată, cu latura de aproximativ 270 m.

– are 12 porți, câte 6 de o parte și de cealaltă a intrării.

– are fața orientată spre răsărit.

– are în partea dreaptă o apă care, dacă mergem în fața clădirii, pare a ieși de sub pragul casei, dinspre răsărit.

– apa aceasta coboară în câmpie, vărsându-se în cele din urmă în mare.

– această casă are un nume apropiat de cel prezis de Isaia („casă a popoarelor”). Este vorba de Casa Poporului din București a doua construcție din lume, după Pentagon care în eventualitatea unui conflict nuclear ar putea fi distrus.

Din acest loc, până la refacerea Ierusalimului și a Israelului afectat puternic de războiul cel mare, reprezentanții civilizației lui Dumnezeu ar putea conduce destinele omenirii. Asta presupune ca România să fie protejată în timpul celui de al treilea Război Mondial.

În lumina celor de mai sus voi prezenta și profețiile lui Sadhu-Sundar Singh, iluminat indian care a trecut la creștinism în urma unei experiențe spirituale deosebite legate de apariția lui Isus. El s-a născut în 1889 în orașul Rampur regiunea Punjab în India, și a murit în anul 1933.

Se pare că profețiile lui despre România ar fi ajuns în țara noastră prin intermediul filosofului Nae Ionescu, care l-ar fi cunoscut pe Sadhu în timpul turneului său ale evanghelizare din Elveția, ce a avut loc cu câțiva ani înainte de moartea acestui martor al lui Isus.

Voi prezenta în continuare experiența convertirii sale la credința în Isus, precum și profețiile despre România.

După moartea mamei sale, când avea 14 ani, dorința de a găsi adevărul care era în spatele vălului existenței omenești, deveni pentru el din ce în ce mai imperioasă. *„Lucrările acestei lumi nu mă satisfac – zicea el – trebuie să-l găsesc pe Dumnezeu însuși cu orice preț.*

Uram pe Hristos, și credeam că misionarii creștini sunt veniți pentru a corupe poporul nostru. Îmi amintesc de ziua când am aruncat cu pietre asupra lor și am spus servitorului tatălui meu, ca să arunce și el la fel” (fragmentele privind biografia lui Sadhu le-am extras prin anul 1989 dintr-o lucrare dactilografiată, așa circulau în acea perioadă lucrările cu teme religioase, intitulată „Viața lui Sadhu-Sundar Singh. Se pare că autorul era Alice von Leutchen – n.a.).

Cu toată ura feroce a lui Sundar, cuvântul Evangheliei pătrundea în sufletul lui treptat (fusese trimis pentru educație la școala misiunii prezbiteriene americane). Învățătura iubirii lui Dumnezeu îl atrăgea fără voia lui. Povestea crucii îl impresionase fără voia lui. Cu toate împotrivirile lui, în profunzimea sufletului său tulburat, suna chemarea lui Cristos: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre”.

Această odihnă nu era oare ceea ce dorea cu ardoare? Un alt cuvânt al lui Cristos pătrundea adânc în sufletul lui: *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară ci să aibă viață veșnică”.*

Aceste afirmații rămâneau mereu în sufletul lui fără să le poată pătrunde toată semnificația. Nimeni din religia hindusă n-a putut spune că va da unui om odihnă veșnică.

Cum a putut Isus, un singur om, să o facă?

…El care nu a putut să se salveze pe sine? Ar mai putea El să salveze și pe alții?…Hinduismul e religia cea mai frumoasă din lume, se gândea el, cum ar putea o alta să o facă?

Tulburarea lui se mări până într-atât că în ziua de 16 decembrie 1904 rupse Biblia și o arse în foc… Unde era adevărul?… există un Dumnezeu? Neliniștea și îndoiala crescuseră până într-atât, încât în 2 zile se simți atât de nenorocit, că se hotărî să-și pună capăt zilelor. Sundar nu avea atunci decât 15 ani. Se duse la tatăl său și-i zise: „Vin să-ți spun adio, zise el, mâine de dimineață voi fi mort”. Pentru ce vrei tu să te omori? Îl întrebă tatăl său. El răspunse: Pentru că religia hindusă nu mă satisface, nici bogăția, nici confortul, nici averea, nici banii tăi… toate acestea pot să-ți satisfacă trebuințele corpului dar nu și aspirațiile sufletului. Sundar își face planul cu grijă. Linia ferată trecea prin apropiere. La ora 6 expresul trecea. Dacă nu voi găsi răspunsul pe care îl caut mă voi arunca sub tren. Se sculă la orele 3 dimineața, pe 18 decembrie, făcu o baie rece și începu să se roage.

„Dacă este un Dumnezeu, să vegheze să mi se descopere și eu îl voi primi și servi toată viața. Eram hotărât, dacă rugăciunea mea nu va primi răspuns să mă duc înaintea răsăritului soarelui, să-mi pun capul pe linia trenului la trecerea lui. Am stat în rugăciune cam o oră și jumătate să văd pe Buddha sau Brahma, sau pe un alt sfânt al religiei hinduse, dar nu apare niciunul. Mă rugai mai departe, tot mai insistent: O, Doamne, dacă ești Tu, descoperă-te mie… Deodată o mare lumină lumină camera mea. Eu am crezut că a luat foc casa, dar afară totul era în întuneric…

Atunci se petrecu ceva care nu am văzut niciodată, camera se umplu de o lumină minunată care lua forma unui glob ca de aur și văzui un om, pe Cristos glorios, care sta în picioare în centrul acestei lumini. Era Cristos Domnul.

Toată veșnicia nu voi uita fața lui glorioasă, plină de iubire și blândă, nici cele câteva cuvinte pe care le-a pronunțat: „De ce mă persecuți? Eu sunt salvatorul lumii întregi!”

Sundar Singh primi convertirea ca pe o minune, ca un mare har de la Dumnezeu. *„Cât am studiat cărțile sfinte – spunea el – cât m-am luptat și cât m-am rugat, cât am căutat pacea sufletului! Eram mândru de filozofia și religia hindusă, dar filozofia n-a salvat* (n-a mântuit) *pe nimeni, niciodată”. El nu s-a îndoit niciodată de realitatea viziunii sale* (pe parcursul istoriei lumii reprezentanții civilizației lui Dumnezeu și-au ales, prin diferite astfel de mijloace,

numeroşi martori din diverse popoare – n.a.). *Nu visează nimeni după o baie rece. Cu ochii lui a văzut pe Cristos, cu urechile lui l-a auzit pe Cristos vorbindu-i în limba hindusă. Din acel moment a devenit un apostol al Evangheliei* (Sadhu nu a aderat la niciun cult religios creştin – n.a.).

El a făcut următoarele dezvăluiri ale planurilor lui Dumnezeu referitoare la România: *„Eu ştiu că România are o mare misiune dumnezeiască de redresare spirituală, care o va face să se înfăţişeze ca un veritabil model, demn de urmat pentru întreaga umanitate.…Acum când fac cunoscute aceste profeţii; dacă aş fi român de origine, probabil că aş putea fi învinuit de părtinire naţională, iar dacă aş fi european din continuitatea latină ar exista fără îndoială unele motive să fiu judecat într-un fel omenesc, cu patimă omenească… America îşi va primi la vremea cuvenită partea ei de pedeapsă şi nicio forţă armată din lume nu va mai putea să se mândrească că există. Fac excepţie de la osânda focului şi măcelului ce se va desfăşura pe faţa pământului, România şi Locurile sfinte din Palestina. Puterea de influenţă a Vaticanului va dispare… un sfert de omenire o să dispară fulgerător* (probabil război nuclear – n.a.)… *Popoarele Asiei se vor creştina fulgerător, precum şi toate triburile sălbatice vor veni la o civilizaţie creştină datorită răspândirii Bibliei, timp de trei ani şi jumătate, pentru toate popoarele* (cred că Sadhu se referă la cei trei ani şi jumătate cât va dura războiul – n.a.), *indiferent de limba vorbită, de la Polul Nord şi până la Polul Sud.*

Când Anglia îşi va pierde puterea, iar Franţa va fi asimilată de popoarele din jur (Uniunea Europeană – n.a.), veţi şti că acele vremuri sunt aproape… România se va numi „Noul Canaan", iar Bucureştiul se va transforma într-un centru esenţial al acestuia. Această capitală a spiritualităţii va fi aproape în întregime reconstruită existând şi o serie de construcţii de formă inelară (există numeroase astfel de construcţii: fostele complexe agro-alimentare, Circul, Complexul expoziţional Herăstrău etc. – n.a.)… *Graţie providenţei divine România va ieşi aproape neafectată din conflictele mondiale… În timpul războaielor viitoare focul şi distrugerile o vor înconjura, dar ea va rămâne neatinsă întocmai ca o paradisiacă oază verde, în mijlocul înspăimântătorului deşert nimicitor produs de iscusinţa omului, ce este pusă în slujba răului, şi de care se vor folosi inteligenţele satanice în ultima încleştare la care oamenii acum nici nu se aşteaptă… Numărul celor ucişi şi afectaţi de pe urma războiului va fi atât de mare încât nimeni nu va mai vorbi nici de pierderea şi nici de câştigarea războiului, căci urmările acestuia vor fi atât de mari încât vor îngrozi pe toţi locuitorii rămaşi în viaţă. Ciuma, lepra, holera şi multe alte boli înspăimântătoare, printre care unele complet noi* (SIDA, Ebola etc. – n.a.) *vor bântui… În acele timpuri scaunul judecăţii de apoi va fi simţit şi va fi văzut de tot neamul, omenesc şi va străluci deasupra României. În marele oraş sfânt Bucureşti, simbolic numit Noul Ierusalim, se va construi cel mai monumental lăcaş spiritual de comunicare cu Dumnezeu* (Casa Poporului – n.a.)… *Lumea va înţelege adevărul descris în România şi misiunea importantă a acestui petic de pământ ce va trâmbiţa întregii lumi descoperirile Dumnezeieşti… Popoarele lumii întregi vor primi din România toate instrucţiunile necesare mântuirii prin mijlocirea lui Isus şi a Duhului Sfânt. Toate filozofiile omeneşti vor asfinţi în acele momente grele şi toată ştiinţa se va ruşina când legile naturii, considerate fireşti de savanţi vor fi schimbate în văzul tuturor… Toate le-a orânduit Dumnezeu, pentru ca oamenii să fie mântuiţi. Astfel Moise a primit cele 10 porunci de la Dumnezeu. De aceea e bine ca omenirea să iubească pe poporul evreu, cu respect şi recunoştinţă, pentru că prin jertfa multor devotaţi ai credinţei din neamul lui Israel, omenirea se împărtăşeşte din tezaurul Dumnezeiesc. Apoi Isus, Fiul lui Dumnezeu s-a născut în mijlocul poporului evreu. Se cuvine ca acest popor să fie iubit, stimat şi ajutat în toate împrejurările, pentru ca noţiunea de creştin să nu fie pentru el o spaimă, aşa cum a fost până acum când din îndemn satanic* (ordinele veneau de la Vatican – n.a.), *creştinii* (falşii creştini – n.a.) *făceau haz batjocorind poporul evreu şi aducându-i învinuiri lipsite de temei sănătos.*

Apoi cei ce au găsit de cuviinţă să strecoare ura în sufletele creştinilor, pentru răstignirea lui Isus de către evrei (de preoţimea evreilor care se vedea ameninţată cu pierderea privilegiilor. Isus expunea o legătură directă a omului cu Dumnezeu. În prezent, dacă Isus ar fi pe Pământ, fără a fi cunoscut, şi ar căuta să expună adevărata legătură între om şi Dumnezeu, preoţimea oricărei ţări ar proceda la fel. Să zicem că nu l-ar mai putea ucide, dar pe orice cale posibilă i-ar denigra persoana şi învăţăturile – n.a.) *au făcut şi fac cea mai odioasă crimă, fiindcă nu numai poporul evreu este de vină pentru omorârea lui Isus, ci pur şi simplu – păcatele tuturor oamenilor… Lăcaşul Sfânt* (Casa Poporului – n.a.) *va fi construit din marmură albă. Deşi dimensiunile ei par exagerate totuşi vor fi neîndestulătoare faţă de mulţimea pelerinilor. Metalul întrebuinţat va fi metal nobil căci până şi mânerele uşilor vor fi în cel mai rău caz din argint. În interior vor fi chilii mobile cu resort (probabil adăposturi antiatomice – n.a.) care nu vor putea fi violate la un eventual atac de niciun fel de forţă, pentru ca viaţa celor ce în trup îngeresc vor locui în România să fie ferită de restul lumii… Lucrarea va fi executată în 10 ani, fiindcă deşi Sfânta Biserică* (Casa Poporului – n.a.) *va fi terminată în cinci ani* (1984-1989 – n.a.), *va mai dura încă 5 ani pentru Cetatea propriu-zisă* (Sadhu vorbeşte de 101 Biserici inelare construite pentru naţiunile pământului – n.a.). *Şosele rulante şi trotuare mişcătoare vor uşura circulaţia. Elicoptere şi camioane vor fi puse în slujba cetăţii şi tot ce e nou în tehnică se va dărui acestei cetăţi.*

Canalul Marea Neagră – Dunăre va funcţiona normal, precum şi canalul Dunăre – Bucureşti, ceea ce va permite vapoarelor de mare tonaj să meargă până la Cetatea Minunată, acestea fiind lucrări din Plan Divin, care se vor realiza fulgerător.

Toate darurile se vor revărsa peste această țară aleasă pentru redresarea spirituală a globului pământesc. Toate căile de comunicare aeriene, maritime și terestre sunt favorabile în această țară, căci România, trăind în pace cu toți vecinii se va reface în scurtă vreme, înaintea tuturor statelor.

Basarabia va fi alipită României pentru totdeauna, căci poporul rus o va cinsti și va renunța la această provincie.

Puterile mari se vor prăbuși, spre bucuria țărilor mici.

Poporul meu indian, va fi fericit să cunoască poporul român și România."

CORANUL

De ce Coranul, alături de Sulurile de la Marea Moartă și Biblie? Este tot o carte monoteistă transmisă lui Mahomed de reprezentanții civilizației lui Dumnezeu. În acest fel Dumnezeu și-a onorat promisiunea făcută lui Avraam. Să vedem despre ce este vorba: *„Sara, nevasta lui Avram, nu-i născuse deloc copii. Ea avea o roabă egipteancă numită Agar. Şi Sara a zis lui Avram: „Iată, Domnul m-a făcut stearpă; intră te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea". Avram a ascultat cele spuse de Sara… Atunci Sara s-a purtat rău cu ea; şi Agar a fugit de ea. Îngerul Domnului* (nava – n.a.), *a găsit-o lângă un izvor de apă în pustie… Îngerul Domnului i-a zis: „Îţi voi înmulţi foarte mult sămânţa, şi ea va fi atât de multă la număr, că nu va putea fi numărată". Îngerul Domnului i-a zis: „Iată, acum eşti însărcinată, şi vei naşte un fiu, căruia îi vei pune numele Ismael… El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor* (referire la atentatele comise de unele grupări ale arabilor – n.a.), *şi mâna tuturor oamenilor va fi împotriva lui* (lupta împotriva terorismului – n.a.)… *Ea a numit Numele Domnului care-i vorbise: „Tu eşti Dumnezeu care mă vede!" Căci a zis ea: „Cu adevărat, am văzut aici spatele Celui ce m-a văzut!"* (Geneza: 16: 1-2, 6, 7, 10-13).

„Domnul Şi-a adus aminte de cele ce spusese Sarei, şi Domnul a împlinit faţă de Sara ce făgăduise. Sara a rămas însărcinată, şi a născut lui Avraam un fiu la bătrâneţe (pe Isaac – n.a.)… *Copilul s-a făcut mare şi a fost înţărcat. Avraam a făcut un ospăţ… Sara a văzut râzând pe fiul pe care-l născuse lui Avraam, egipteanca Agar. Şi a zis lui Avraam: „Izgoneşte pe roaba aceasta şi pe fiul ei… Cuvintele acestea n-au plăcut deloc lui Avraam, din pricina fiului său. Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu te mâhneşti de cuvintele acestea, din pricina copilului şi din pricina roabei tale; fă Sarei tot ce-ţi cere; căci numai din Isaac va ieşi o sămânţă, care va purta cu adevărat numele tău. Dar şi pe fiul roabei tale îl voi face un neam, căci este sămânţa ta"* (Geneza 21: 1-3, 8-13).

„Dar şi cu privire la Ismael (strămoșul arabilor – n.a.) *te-am ascultat. Iată, îl voi binecuvânta, îl voi face să crească, şi îl voi înmulţi nespus de mult; doisprezece voievozi va naşte, şi voi face din el un neam mare".* (Geneza 17:20).

Cei doi fii ai lui Avraam aveau să se împace: *„Isaac şi Ismael, fiii săi l-au îngropat în peştera Macpela, în ogorul lui Efron, fiul lui Ţohar, Hetitul, care este faţă în faţă cu Mamre"* (Geneza 25:9).

Același lucru se va întâmpla, după Marele Contact, cu evreii, arabii și creștinii. Va fi o adevărată unire a religiilor monoteiste în jurul înțelepciunii și științei civilizației lui Dumnezeu.

Înainte de a analiza modul în care îngerii civilizației lui Dumnezeu și-au pus amprenta pe Coran voi prezenta câteva considerații generale extrase din lucrarea „Marile religii" (Editura Orizonturi, Editura Lider, București), Partea a II-a, Islamul, prezentat de Soheib Bencheikh el Hocine, coordonator al lucrării fiind Philippe Gaudin.

„Conform Coranului, Islamul este adeziunea la pacea lui Dumnezeu propovăduită de toţi trimişii lui Dumnezeu, dintotdeauna, sinonimă într-un fel cu religia revelată sau cu religia monoteistă, aceea a lui Noe, a lui Avraam, a lui Moise şi în sfârşit a lui Mohamed. Coranul afirmă în versetul 19, surata 3:

Religia, în ochii lui Dumnezeu, este de fapt islamul (islam = religie = verb Intranzitiv care semnifică faptul că un credincios este pătruns de pacea lui Dumnezeu).

Coranul recunoaşte iudaismul şi creştinismul prin însuşi faptul că se consideră continuarea lor firească (pentru lumea arabă – n.a.). Cu această ocazie, el aduce un omagiu evreilor şi creştinilor, numindu-i „'ahl al hitab", „Oamenii Cărţii" sau „'ahl al dhikr", „Oamenii chemării". Aceşti credincioşi sinceri, virtuozi şi cucernici sunt conform Coranului muslimi curaţi, adepţi ai păcii lui Dumnezeu, musulmani.

Deşi Coranul critică anumite dogme creştine sau respinge anumite practici evreieşti, el nu pune la îndoială însăşi autenticitatea mesajelor lor. Pentru Coran, această denunţare vizează ceea ce el numeşte interpretările eronate (basmele – n.a.) *şi nu bazele religiilor lor. Dimpotrivă, el confirmă veridicitatea ambelor religii* (corect este ca și iudeocreștinii să trateze la fel islamul – n.a.). *Musulmanul este deci într-un fel un monoteist ecumenic.*

Deci: islamul este aderarea la pacea lui Dumnezeu; islamul este denumirea oricărei religii adevărate (bineînțeles, monoteiste – n.a.).

Islamul este ultima dintre religiile monoteiste, este mesajul lui Dumnezeu revelat profetului. Mohamed prin mijlocirea arhanghelului Gavril (unul din cei mai importanţi îngeri ai lui Dumnezeu – n.a.). *Această religie s-a născut la Mecca în Arabia, la începutul secolului al VII-lea d.Hr. Islamul recunoaşte religiile monoteiste apărute înaintea lui, dar în acelaşi timp se declară ca şi ele izvorât din credinţa lui Avraam şi se socoteşte continuarea iudaismului şi a creştinismului pe care le confirmă şi le completează.*

În Arabia preislamică existau un cult dominant şi mai multe religii minoritare. Cultul dominant se baza pe adorarea unor divinităţi precum Hubal, Al Lat, Al'Uzza, Manat, 'Isaf Na'ila (denumiri ale îngerilor lui Azazel – n.a.)…

Aceşti idoli erau consideraţi intermediari între oameni şi Dumnezeu, capabili de a face bine sau rău în locul Lui. Cultul era un fel de politeism, dar nu politeism adevărat, pentru că adepţii acestui cult nu recunoşteau decât un singur Dumnezeu care a creat cerul, pământul şi omul. Dar acest Dumnezeu nu domneşte singur asupra universului, el are asociaţi, divinităţi care au o putere autonomă în raport cu Dumnezeul Creator.

Coranul numeşte acest cult shirk, tradus în franceză prin „associationnisme" (asociaţionism). În felul acesta, fiecare trib sau aproape fiecare trib, avea propriul său dumnezeu – asociat, reprezentat de o statuie lucrată în argilă sau sculptată în lemn sau piatră (dintr-un astfel de trib idolatru a fost scos şi Avraam când a fost chemat de Dumnezeu – n.a.). *Este ciudat însă că sanctuarul comun al tuturor asociaţioniştilor era Ka'ba la Mecca, un loc al marilor pelerinaje.*

Tribul Quaraysh se bucura pe atunci de un mare prestigiu religios pe lângă bogăţia sa comercială…

Să revenim la Arabia preislamică, mai exact la anul Elefantului. Cronicarii arabi relatează în unanimitate ce s-a întâmplat în acel an. Un general abisinian pe nume Abraha, însărcinat de Negus (suveran al Etiopiei – n.a.) *să guverneze Yemenul, se interesa de Arabia. Spre deosebire de sassanizi şi de bizantini care o considerau doar un deşert neinteresant, locuit de nomazi indisciplinaţi şi înfricoşători pe abisinianul Abraha îl interesa Arabia, se pare, din motive religioase. Împins de religia sa creştină, el a vrut să-i evanghelizeze pe aceşti rătăciţi în cultul păgân. Ştiind că arabii venerau sanctuarele de la Mecca, el a construit la San'a, capitala Yemenului, o mare catedrală şi a invitat triburile să vină acolo în pelerinaj în loc să se mai învârtă în jurul celebrei Ka'ba din Mecca. Arabii nu s-au sinchisit de această invitaţie, ba mai mult de atât, se pare că un beduin a comis sacrilegiul de a urina în interiorul sfintei catedrale. Cuprins de furie, Abraha s-a hotărât să distrugă imediat Ka'ba* (meteoritul din Mecca – n.a.). *Quarayshiţii, foarte puternici şi foarte temuţi în războaiele intertribale, nu avuseseră niciodată de a face cu o armată imperială organizată şi bine echipată, mai ales având în vedere că această armată era precedată de mai mulţi elefanţi, animale fioroase, nemaivăzute până atunci, cu nişte colţi care-i speriau pe cavaleri şi pe caii lor. Înţelepţii quarayshiţi, oficialităţile din Mecca, au găsit o soluţie adecvată. Ei au decis să negocieze cu Abraha pentru ca el să nu se atingă de bunurile lor. Cât despre Ka'ba, ea avea patronul care o ocrotea, Dumnezeu. Relatările tuturor cronicarilor, confirmate mai târziu de Coran, semnalează că în clipa aceea s-a produs un eveniment neobişnuit, din cer a început să plouă cu pietre* (arma îngerilor lui Dumnezeu – n.a.) *de o natură neidentificabilă. După toate aparenţele, o epidemie* (arma bacteriologică a îngerilor lui Dumnezeu – n.a.) *a făcut ravagii în rândurile armatei abisiniene şi ale elefanţilor lor în anul 570 d.Hr. Acesta a fost anul Elefantului.*

În anul Elefantului, o quarayshită respectabilă a adus pe lume un bebeluş foarte frumos. Clanul hashemit a căpătat un nou născut, Mahomed, care în arabă înseamnă preaslăvitul, fiul lui Abdallah şi al Aminei, fiica lui Wahb.

La treizeci de ani, Mahomed a început să mediteze, punându-şi diverse întrebări despre autenticitatea lui Dumnezeu, a cultului practicat de arabi, al cărui centru era Mecca. Simţea nevoie să mediteze singur şi îşi făcu obiceiul de a sta în fiecare lună, timp de mai multe zile, într-o peşteră din apropiere de Mecca, izolându-se în felul acesta de zarva pieţei şi a pelerinajelor. La patruzeci de ani, într-o zi când se reculegea în peştera Hira, Mahomed a fost surprins de apariţia unui vizitator cu înfăţişare umană (îngerul Gavril – n.a.) *care îi spuse cu autoritate: Iqra', citeşte. Mahomed îi răspunse: „Nu ştiu să citesc". Dar vizitatorul îşi repetă porunca: Iqra', citeşte, şi a treia oară, recită în faţa lui Mahomed, învăţându-l ce trebuie să citească şi de ce trebuie să citească.*

Citeşte, în numele Domnului Tău care te-a creat.

El a creat omul, pornind de la alipirea unor celule (clonare – n.a.). *Citeşte, căci Domnul Tău este cel mai nobil dintre învăţătorii cu pana în mână. El l-a învăţat pe om ceea ce nu ştie.*

Aceasta a fost prima Revelaţie şi va constitui subiectul versetelor 1-5 din Surata 96.

Mahomed părăseşte peştera şi aleargă la Khadija. În drum spre Mecca, aude un glas venind din cer (toți profeții Biblici și Mahomed ar fi catalogați drept bolnavi psihic de știința actuală care este în robia materialismului și evoluționismului – n.a.) *care-i spune: „Eu sunt arhanghelul Gavril şi tu eşti Mesagerul Domnului". Profund tulburat, cuprins de febră, Mahomed povesteşte toate acestea „sprijinului său lăuntric", iubita sa soție. Khadija îl linişteşte şi îl convinge să se întindă în pat, învelindu-l cu o pătură. Apoi îl cheamă, pentru a se sfătui cu el, pe unchiul ei Waraqa, unul din înțelepții hunafa, un monoteist pur care îi spune lui Mahomed: „Dacă toate acestea sunt adevărate, tu eşti moştenitorul Marii Legi. În primul rând să n-ai încredere în propria ta familie".*

După câtva timp, revelațiile se succed în mod regulat şi Profetul primeşte Porunca lui Dumnezeu de a anunța Mesajul său mai întâi familiei apropiate. Mahomed pregăteşte un ospăț la care îi invită pe hashemiți şi le transmite Mesajul. Se confruntă cu reacții de reticență dublată de batjocură: „Pentru asta ne-ai chemat?", îl apostrofează unchiul său Abu Lahab. A fost primul său şoc, dar nu s-a lăsat descurajat. Profetul Mahomed se hotărăşte să transmită Mesajul tuturor oamenilor, indiferent dacă sunt sau nu hashemiți, quarayshiți, arabi. Şi după ce începe să fie ascultat şi să aibă câțiva adepți, quarayshiții se simt direct amenințați în interesele şi în prestigiul lor, deoarece noul mesaj propovăduieşte distrugerea idolilor, egalitate şi fraternitate între toate ființele omeneşti şi revendică demnitate şi respect pentru femei.

Profetul Mahomed a fost la început urmat de oameni sărmani, de robi şi mai ales de tineri. Săracii şi robii sunt dezmoşteniții care năzuiesc la o orânduire socială mai dreaptă. Cât despre tineri, după cum ştie toată lumea, ei sunt ființe încă apropiate de natură, neapărați încă de povara obişnuinței şi a obiceiurilor moştenite. Tinerii sunt întotdeauna cei care ascultă cu cea mai mare atenție un nou mesaj, dincolo de ideile acumulate şi de concepțiile primite de la alții.

Ostilitatea quarayshiți lor de vază nu depăşea la început batjocura, ironiile, apoi amenințarea, sfârşind cu persecuțiile. Neputând să se atingă de persoana lui Mahomed, îi persecutau pe adepții săi, mai ales pe cei mai slabi. Nu-l puteau ataca pe Profet, de teama clanului hashemit, deoarece conform concepției sociale a epocii, omul nu era un individ, un cetățean autonom, ci membrul unui clan, iar clanurile alcătuiau tribul. În niciun caz, un hashemit n-ar admite să se atingă cineva de un alt hashemit. Această atitudine era evident dictată de convențiile lor şi de aceea membrii familiei Profetului, chiar şi cei care nu aderau la mesajul lui sau cei care-l criticau fățiş, erau toți prezenți pentru a-l apăra de orice agresiune din partea unui clan străin. Abu Talib, căpetenia clanului hashemit şi în acelaşi timp unchiul şi protectorul lui Mahomed, nu a rămas indiferent la presiunea quarayshiților şi a numeroaselor lor plângeri. El s-a consultat cu nepotul său, i-a dat sfaturi şi a încercat să-l „facă să înțeleagă", dar asta n-a însemnat că l-a părăsit şi nici nu l-a scos de sub protecția lui, deşi până la moartea lui n-a crezut niciodată în islam.

Cât despre convertiții la noua religie, soarta lor era extrem de grea. La început, musulmanii se rugau în Ka'ba, În apropiere de asociaționişti, fiecare în felul lui, dar în curând, le-a fost interzis accesul. Din acel moment, rugăciunile se oficiau în locuințe particulare (cum se rugau și primii creștini, până să se construiască lăcașurile pline de idoli – n.a.) *cum era casa lui al-Argam, unul dintre primii adepți ai Profetului. Iar când încercările de forță la care au fost supuşi au depăşit excluderea, devenind un adevărat supliciu moral şi corporal exercitat mai ales asupra ne-quarayshiților, săracilor şi robilor, Profetul le-a poruncit să părăsească Mecca.*

Părăsirea cetății Mecca şi stabilirea într-o altă cetate arabă era o idee lipsită de sens. Quaraysh era suficient de influent şi de temut pentru ca niciun alt trib să nu îndrăznească să se aventureze să intre în conflict cu el dintr-un exces de generozitate, primind nişte condamnați de rând. „Nimeni nu e profet în familia lui" nu este doar un adevăr şocant la nivel literar sau conceptual ci un adevăr cu ecouri în practică şi în realitate. Într-o societate precum cea din Arabia, în care legătura de rudenie era sfântă, atunci când o persoană este persecutată de propria familie, crima acesteia este dublă, pentru că victima îşi pierde toată credibilitatea față de celelalte familii. Acestea din urmă consideră că ele nu pot fi totuşi mai bine informate decât familiile respective. Faptul că un individ este refuzat şi alungat de familia lui, care se presupune că trebuie să-l ocrotească, este o dovadă că el este un impostor, sământă de discordie.

Profetul Mahomed era conştient de această realitate amară (Și Isus a zis: „Nimeni nu e profet în țara lui, în familia lui" – n.a.). *El sfătui deci o sută de persoane (excluzând femeile şi copiii) să plece în Abisinia, la curtea unui rege, unde nimeni nu este victima nedreptății, după cum spunea el însuşi. Era vorba de al-Najashi, Negusul Abisiniei. Bineînțeles că nu era cel care-l trimisese pe Abraha să asedieze Mecca în anul Elefantului. De atunci trecuseră cincizeci de ani şi Abisinia a avut probabil mai mulți neguşi. Atunci,un grup important de musulmani a reuşit să fugă din Mecca şi să-şi salveze religia punându-se sub protecția unui rege–preot creştin, cunoscut pentru bunătatea şi simțul său de dreptate. La naşterea islamului, primii musulmani aflați în suferință au fost ajutați de un creştin şi acest fapt este mai mult decât semnificativ* (cu originile lor comune, apropierea celor trei religii monoteiste se va face foarte ușor – n.a.).

Quarayshiții, surprinși de această plecare, și-au trimis soli la Negus, cu atât mai mult cu cât erau în bune relații cu el, datorită călătoriei cu scopuri negustorești din fiecare iarnă. Negusul i-a primit, dar a refuzat să-i predea pe fugari înainte de a asculta pledoaria fiecărui grup. Hotărârea pe care a luat-o a fost în favoarea musulmanilor, care au trăit în pace și siguranță sub domnia lui. La moartea Negusului, Profetul Mahomed a oficiat în moscheea sa din Medina, o rugăciune specială de înmormântare denumită „rugăciunea celui absent". Această afinitate și această subtilă prietenie dintre creștini și musulmani nu a fost din păcate niciodată exploatată și nu este nici astăzi (În viitor se va realiza chiar mai mult. Exploatarea prieteniei și afinității între evrei, creștini și musulmani. E suficient un nume: Avraam – n.a.). *Ostilitățile dintre aceste două mari religii au apărut abia mai târziu și datorită unei rivalități mai degrabă politice decât doctrinare.*

Într-un răstimp de aproximativ zece ani de piedici, realizate într-o atmosferă de rezistență ostentativă, Profetul Mahomed a reușit să alcătuiască o comunitate convinsă și sudată în rândul Cetății-stat Mecca. Dar s-au petrecut două evenimente grave care vor marca anul în care s-au produs, care va fi denumit „Anul tristeții". Profetul și-a pierdut în intervalul câtorva luni cele doua sprijine ale sale, „sprijinul lăuntric", Khadija și „sprijinul exterior", unchiul său, Abu Talib. Quarayshiții au profitat de acea situație ce-i șubrezea pe musulmani.

Profetul Mahomed a început să caute o cale de ieșire din această situație. S-a hotărât să părăsească Mecca și a ales al-Ta'if orașul cel mai apropiat și rival al cetății Mecca. Oficialitățile din Thaqif nici măcar nu i-au făcut o primire, cuviincioasă. Dimpotrivă, au incitat copiii și vagabonzii să arunce cu pietre în el. Ieșind din oraș, Mahomed, istovit, copleșit de răni morale și fizice, a întâlnit un tânăr cu pielea deschisă la culoare care i-a curățat rănile și l-a liniștit. Tânărul era un ostatic creștin, originar din Naynawa Ninive, din nordul Arabiei (sunt baze solide pentru apropierea religiilor monoteiste – n.a.).

Odată plecat din Mecca, Profetul nu s-a mai putut întoarce decât cu ajutorul unui nehashemit care i-a acordat jiwar, adică protecție. Quarayshiții au elaborat o strategie diabolică pentru a scăpa definitiv de el. Au ales câte un tânăr din fiecare clan, în total vreo douăzeci pentru a-l înjunghia toți deodată, dintr-o singură lovitură. Astfel, în urma acestui asasinat la care contribuiau toate clanurile, hashemiții n-ar fi putut decât să se resemneze și să accepte o recompensă de câteva sute de cămile sau ceva mai mult.

În noaptea respectivă, la ora stabilită pentru crimă, Dumnezeu i-a poruncit Profetului său să părăsească Mecca (asemănător iudaismului și creștinismului, noua religie monoteistă trebuia apărată – n.a.). *Și să plece la Yathrib. În anul precedent, câțiva ce-l reprezentau* (din Yathrib – n.a.) *făcuseră legământ de credință Profetului și-l asiguraseră că dacă se va stabili în orașul lor, el va fi susținut și apărat cu bunurile și sufletele lor. După ce s-au întors acasă, ei au răspândit islamul, așteptând venirea Profetului. Deci în anul 622, chiar în noaptea în care urma să aibă loc complotul, Mohamed părăsește în taină Mecca împreună cu însoțitorul său Abu Bakr, îndreptându-se spre Yathrib. După zece zile, profetul este primit ca un rege, cu imnuri religioase și cântece de slavă. Toate clanurile își disputau onoarea de a-l găzdui pe Mahomed. Dar Profetul a hotărât imediat să construiască mai întâi moscheea, apoi casa sa* (Masjid, moschee, înseamnă loc de închinăciune). *Evenimentul cel mai important după Revelație a fost această hijra (hegira), emigrarea, începutul realizării islamului ca societate, eveniment consemnat ca punct de plecare al calendarului islamic.*

Într-adevăr, încă de la sosirea sa, Profetul a început să organizeze orașul, care și-a schimbat numele în Madinat al-Rasul, Cetatea Trimisului, nume prescurtat apoi în Medina. În primul rând, Mahomed a încheiat un pact cu diversele comunități nemusulmane (iudeii și creștinii – n.a.) *care locuiau în oraș, pact de pace internă și de apărare comună în caz de agresiune străină a cetății, indiferent de comunitatea vizată.*

De îndată ce atribuțiile sale au fost ferm stabilite, Mahomed a început să trimită emisari predicatori la toate triburile în toate cetățile și metropolele din vecinătatea Arabiei. Primii care și-au manifestat teama au fost iarăși quarayshiții; ei se temeau că Mahomed va ocupa traseele caravanei lor, că le va paraliza viața economică și că îi va abate pe robi de la cultul asociaționismului, al cărui centru era Mecca. Ei au organizat o armată întreagă pentru a desființa această religie și a-i înrobi pe musulmanii adunați la Medina. Deși erau puțini, musulmanii au învins datorită înțelepciunii lui Mahomed și credinței adepților săi. Luptele dintre Mecca și Medina au continuat până în ziua în care Mahomed a intrat victorios în Mecca, după opt ani de conflicte armate.

Mahomed a cucerit Mecca fără a vărsa o picătură de sânge. Mai mult, el a declarat amnistie generală pentru vechii săi dușmani. După această cucerire, a devenit omul cel mai popular din toată Arabia. Delegații din toate regiunile veneau să-l viziteze, inclusiv creștinii. Tribul creștin din Najron a delegat un grup prezidat de episcopul lor pentru a se întâlni cu Profetul, și pentru a discuta cu el două probleme esențiale, dogma și coabitarea în spirit de toleranță. Dialogul a fost deschis și sincer. Întrucât tratatele nu s-au încheiat cu o eventuală convertire, ei au făcut un pact de prietenie și neamestec.

Pe lângă că a subliniat faptul că toleranța este recomandabilă în ce privește religia, Profetul a dat el însuși un exemplu în acest sens. Delegația cuprindea mai mulți demnitari ai Bisericii și discuțiile au avut loc în moschee și au durat mai multe ore. La un moment dat, șeful delegației a cerut

permisiunea de a ieşi din moschee pentru a se duce să oficieze slujba religioasă într-un loc potrivit. Profetul a spus că nu e nevoie să părăsească moscheea, ea însăşi un loc închinat cultului lui Dumnezeu şi că pot oficia acolo cultul lor.

Coranul afirmă în versetul 256, surata 2;

Nu există nicio constrângere în religie…

Şi mai afirmă în versetul 21, sura 88:

Aminteşte. Datoria ta este să aminteşti. Nu eşti un despot pentru ei.

Deţinătorul prezumtiv s-a exprimat prin intermediul unor oameni devotaţi, săraci şi dezinteresaţi, lipsiţi de ambiţie şi de putere. Aceştia au transmis Mesajul unei Fiinţe care se proclama Proprietarul legitim al acestui domeniu şi unicul inventator al mecanismului său. El face cunoscută şi exprimă Voia sa, baza transcendentă, valabilă pentru oamenii care sunt toţi egali în fata Ei.

El se numeşte prin intermediul limbilor omului cu apelative, pe jumătate calificative şi pe jumătate nume proprii: Dumnezeu, Yahweh, Allah, Principiul Suprem, Cauza primă, Arhitectul Universului…

Aceste mesaje presupuse a veni de la El sunt Tora, Evanghelia şi Coranul.

Mesajul ne face să înţelegem că această Voie constituie regulamentul interior al domeniului său, viaţa noastră de aici, de pe pământ, dar care în acelaşi timp ca scop fericirea omului, priceperea de a împărţi această fericire şi de a trăi toţi bine. Răul, tot răul, provine din ambiţia exagerată, din lăcomia de a acumula şi din egoismul fără limite al oamenilor.

Evidenţa veridicităţii acestor cărţi provine din faptul că ele sunt până astăzi singurele mesaje ale singurului proprietar prezumtiv al acestui univers. Această evidenţă se întemeiază de asemenea pe manifestarea necesară a patronului acestui frumos domeniu, atât de bine organizat şi atât de impresionant.

Dumnezeu este Unicul, Atotputernicul, Omniprezentul, Creatorul pământului şi al cerului, demn de veneraţie şi supunere, Dumnezeu al lui Adam, al lui Noe şi al lui Avraam, care i-a dezvăluit lui Moise cele zece porunci şi i-a adus alinare lui Isus (admirabile gândurile lui Soheib Bencheikh el Hocine – n.a.).

Unicitatea lui Dumnezeu aduce libertatea şi măreţia. Atunci când crezi cu convingere că Dumnezeu este singura sursă a binelui şi că numai El îngăduie răul, te eliberezi astfel de lăcomie, de mârşăvie şi de laşitate în faţa oamenilor, făpturi simple ca tine. Dacă te temi de rău sau aştepţi binele de la altcineva în afară de Dumnezeu, crezi că există şi alte surse decât El. Este o atitudine condamnată sever de monoteismul Islamului.

Coranul spune în versetele 69-82, surata 26:

Spune-le povestea lui Avraam.

Când el a spus tatălui lui şi poporului lui:

„Pe cine veneraţi voi?”

Ei au spus: „Noi venerăm idoli şi ne devotăm cultului lor”. El a spus: „Ei vă cred când îi invocaţi? Sau pot ei să vă facă rău?

Ei au spus: „Nu, dar i-am găsit pe taţii noştri procedând astfel” (situaţia identică celei prezente când oamenii, în numele unor tradiţii moştenite „din moşi-strămoşi”, se închină pietrelor şi semnelor atârnate pe pereţi – n.a.). *Credinţa în idoli şubrezeşte şi paralizează cu adevărat raţionamentul omului şi îi mutilează voinţa. Această maladie a spiritului există astăzi chiar şi în societăţile aşa-zis moderne, în care se atribuie puteri supranaturale unui om sau unui loc. Prezicerile şi magia sunt sever condamnate de Coran, fiindcă sunt shirk, asociaţionism, care presupune atribuirea unor puteri ce aparţin numai lui Dumnezeu altor fiinţe sau obiecte.*

Orice cercetare în domeniul supranatural denumit parapsihologic este o absurditate, căci înseamnă a încerca să stăpâneşti ceea ce nu poate fi stăpânit prin intermediul unor obiecte, cuvinte şi practici îndoielnice. Înseamnă să te plasezi în afara învăţăturii lui Dumnezeu prin profeţii săi, singurii capabili, datorită legăturii lor cu cerul, de a ne tălmăci aceste fenomene. Adevărata credinţă nu şubrezeşte în niciun caz raţionamentul logic şi metodic. Dacă nu este

acesta cazul, atunci ateismul materialist este un sistem de gândire preferabil unei credinţe care frizează superstiţia, căci el lasă cel puţin omului libertatea de gândire şi spiritul critic. În numele credinţei, omul îşi organizează activitatea zilnică într-un mod raţional şi prin raţionalitate îşi întăreşte credinţa.

Acest omagiu adus oamenilor de ştiinţă este dovada că învăţătura propusă de Coran nu se teme de ştiinţă (precum Catolicismul și alte religii false – n.a.). *Dimpotrivă, religia şi ştiinţa merg împreună în paralel şi se susţin reciproc, ca mărturii ale istoriei civilizaţiei musulmane, în care nu s-a semnalat nicio confruntare între aceşti doi poli.*

Coranul a fost dezvăluit Profetului Mahomed timp de douăzeci şi trei de ani, pe fragmente, pentru ca el şi însoţitorii lui să-l poată învăţa pe dinafară şi să se poată obişnui treptat să exerseze recomandările sale în viaţa lor zilnică.

Textul coranic ne-a parvenit prin două canale sigure, pe cale orală şi pe cale scrisă. În ce priveşte calea scrisă, Profetul avea la dispoziţie zece scribi care transcriau imediat fiecare revelaţie. După moartea sa, întreg Coranul era scris pe foi de palmier şi pe oase. Hafsa a primit însărcinarea conservării sale."

Acestea au fost câteva informaţii furnizate de Soheib Bencheikh el Hocine, necesare pentru o imagine de ansamblu asupra ultimei religii monoteiste introduse de Dumnezeu şi îngerii Săi în lume. În Coran, îngerii se autodenumesc: „Noi".

În comentariul făcut Cărţii lui Enoh, Dan Fărcaş nota următoarele, referindu-se la tradiţia islamică: „Profetul Mahomed a fost transportat în cer, într-o noapte, de un animal fabulos (tot o navă spaţială – n.a.), însoţit fiind în drumul său de arhanghelul Gabriel (Djebrail). În această din urmă călătorie, aşa cum ne relatează I.P. Culianu, Profetul vizitează opt ceruri: în primul Mohamed îl întâlneşte pe Adam, în al doilea pe Isus şi pe Ioan Evanghelistul, în al treilea pe Iosif, în al patrulea pe Idrâs-Enoh, în al cincilea pe Aaron, în al şaselea pe Moise şi în al şaptelea pe Avraam. Toţi aceştia vin cu el la cel de al optulea cer, unde Dumnezeu însuşi îi încredinţează lui Mahomed misiunea de a răspândi islamul".

Deşi nu este menţionată în Coran, o astfel de răpire a lui Mahomed (fizică sau psihică) *ar fi putut avea loc deoarece reprezenta pentru el o pregătire psihologică în faţa greutăţilor întâmpinate în timpul vieţii, în misiunea de a răspândi Coranul.*

La moartea lui Mahomed (632 d.Hr.), însoţitorul său, Abu Bakr a vestit mulţimii: „Cel care l-a adorat pe Mahomed să ştie că Mahomed a murit şi cel care l-a adorat pe Dumnezeu să ştie că Dumnezeu e viu şi nu moare"

Şi acum să analizăm câteva mesaje transmise lui Mahomed de către îngerii lui Dumnezeu:

Sura 2

19. Dacă ar voi Dumnezeu, le-ar lua auzul şi văzul, căci Dumnezeu le poate pe toate. O voi oamenilor, serviţi Domnului vostru, care v-a făcut pe voi şi pe înaintaşii voştri, poate vă veţi teme de El.

20. El v-a făcut vouă pământul covor şi cerul boltă; El trimite apă din ceruri şi scoate prin ea roade pentru susţinerea voastră, deci nu-l faceţi pe nimeni asemeni lui Dumnezeu cu ştirea voastră.

22… temeţi-vă de focul, care arde oameni şi pietre.

38. O, voi, fiii lui Israel, aduceţi-vă aminte de binele, ce vi l-am făcut şi păstraţi legământul Meu (sunt numeroase mesaje adresate de îngerii lui Dumnezeu atât evreilor cât şi creştinilor – n.a.).

44. O fiii lui Israel, aduceţi-vă aminte de binele, ce vi l-am făcut; Eu doar v-am ales înaintea fâpturilor.

45. Şi temeţi-vă de ziua, în care nu poate sta un suflet pentru altul şi nu se primeşte pentru el mijlocire, nici se ia pentru el preţ de răscumpărare şi nici li se poate ajuta (sufletelor). *(*Computerul ceresc nu e sensibil la icoane, talismane, mijlocitori aleşi dintre oameni, acatiste etc., etc. – n.a.).

46. Doar Noi v-am mântuit pe voi de neamul lui Faraon, care vă asupreau cu pedepse grele, junghiau copiii noştri şi lăsau să trăiască numai muierile voastre.

47. Noi am despicat pentru voi marea…

54. Şi Noi am lăsat să vă umbrească nourii (navele – n.a.) *şi am trimis asupra voastră mana şi potârnichile.*

57. Şi când Moise ceru apă pentru poporul său, am zis Noi: „Loveşte cu toiagul tău stânca!".

72. Oare nu pricep ei, că Dumnezeu cunoaşte ceea ce ascund şi ce descopăr ei?

73. Şi între ei sunt proşti de acei ce nu pricep scriptura, ci au numai nişte năluciri şi numai presupusuri, însă voi celor ce scriu scriptura cu mâna lor şi zic: „Aceasta este de la Dumnezeu!" pentru ca să-şi câştige puţină simbrie (s-a umplut lumea de mesaje de la Azazel pe care oamenii le cred „divine". Criteriul unic și sigur de identificare a lor este Cuvântul lui Dumnezeu – n.a.), *însă vai de ei pentru ceea ce au scris mâinile lor şi vai de ei pentru ceea ce şi-au agonisit!*

116. O fiii lui Israel, aduceţi-vă aminte de binele ce vi l-am făcut Eu, v-am ales doar înaintea făpturilor.

130. Spuneţi: „Noi credem în Dumnezeu şi în ceea ce ne-a trimis nouă şi lui Avraam, Ismael, Isaac, Iacov şi seminţiilor şi în ceea ce s-a adus lui Moise şi lui Isus şi ceea ce s-a adus profeţilor de la Domnul lor. Noi nu facem deosebire cu vreunul din ei, ci suntem Moslemi".

149. Nu spuneţi despre cei ce fură ucişi în calea lui Dumnezeu: „Ei sunt morţi!", ci: „Ei sunt vii!", căci aceasta nu o pricepeţi.

172. Nu stă cuvioşia întru aceea, ori de îndreptaţi faţa voastră spre răsărit sau apus (interzicerea falsei închinări, de „fațadă" – n.a.), *ci cuvios este cel ce crede în Dumnezeu, în ziua de apoi, în îngeri, în scriptură şi în profeţi* (ca și în Biblie, lipsesc intermediari de genul: „părinți", „sfinți", „fecioare" etc. – n.a.) *şi dă din averea sa din dragoste către El rudelor, orfanilor, sărmanilor, călătorilor, cerşetorilor şi celor din robie şi-şi împlineşte rugăciunea şi dă milostenie… Aceştia sunt cei drepţi, cei temători de Dumnezeu.*

215. Însă cei ce cred şi purced şi se luptă pentru drumul lui Dumnezeu, aceia să nădăjduiască în mila lui Dumnezeu.

252. De nu i-ar ţine Dumnezeu pe oameni în frâu unul prin altul, ar fi pierit pământul (sistemul de control spiritual – n.a.).

255. O voi cei ce credeţi, daţi milostenie din ceea ce v-am dat Noi vouă, înainte de ce vine ziua, în care nu este negoţ, nici prietenie, nici mijlocire.

256. Dumnezeu! Nu este Dumnezeu afară de El; El este cel viu, vecinic. Pe El nu-L cuprinde somnul nici dormitarea. Ale Lui sunt cele din ceruri şi de pe pământ. Cine poate mijloci la El fără voia Sa? El ştie cele ce sunt de înainte şi cele de apoi şi oamenii pricep numai aceea din ştiinţa Sa, ce o voieşte El. Tronul Său cuprinde cerurile şi pământul (Computerul care-i oferă imagini din întreg Universul – n.a.) *şi păzirea lor nu-i face greutate; El este Cel înalt puternic.*

261. Nu l-ai privit pe acela (Esdra, după ce a văzut Ierusalimul distrus de babilonieni – n.a.) *care trecu pe lângă o cetate pustiită până în temelie? El zise: „Oare o va învia pe aceasta Dumnezeu după moartea ei?" Dumnezeu îl lăsă să fie mort o sută de ani* (nu a fost mort ci răpit la cer; teoria relativității timpului confirmă aceasta – n.a.), *după aceea îl învie şi zise: „Cât ai petrecut aici?" El zise: „Am petrecut o zi sau o parte din zi". El zise: „Ba ai petrecut o sută de ani". Priveşte, mâncarea ta şi băutura ta încă nu s-a învechit, şi priveşte asinul tău* (care murise în acest timp – n.a.), *şi priveşte oasele, cum voim să le culegem, apoi voim să le îmbrăcăm cu carne* (o clonare a măgarului – n.a.). *Iar când i s-a arătat lui aceasta, zise el: „Ştiu, că Dumnezeu este atotputernic".* (De notat faptul că această relatare despre Esdra, sau Ezra nu e menționată în cartea cu același nume din Vechiul Testament. O confirmare în plus a faptului că și Coranul a fost transmis de îngerii lui Dumnezeu – n.a.).

Sura3

40. Îngerii mai ziseră: „O Maria, Dumnezeu îţi vesteşte cuvântul ce vine de la El; numele lui va fi Messia Isus, fiul Mariei. Măreţ va fi el în lumea de acum şi cea de apoi şi va fi aproape de Dumnezeu.

42. Ea zise: „Doamne, cum să am copii, fără să mă fi atins bărbat?" El (îngerul Gavril – n.a.) *răspunse: Dumnezeu face ce voieşte. Dacă a hotărât un lucru şi-i zice „Să fii!" – apoi este. (Aceasta este semnificația numelui Yahweh; Altfel spus: „El Dă Viață Oricărui Lucru Care Există – n.a.).*

151. De veți fi omorâți pentru drumul lui Dumnezeu sau veți muri, este iertarea lui Dumnezeu și îndurarea Sa mai bună decât toate averile, câte le-ați adunat.

187. În facerea cerurilor și a pământului și în schimbarea nopții și a zilei sunt destule semne pentru cei înțelepți.

Sura 4

59. Cei ce nu cred în semnele noastre, pe aceia îi vom lăsa să ardă în foc, și de câte ori s-au fript pieile lor, le schimbăm pieile, ca să guste pedeapsa, căci Dumnezeu e puternic, știutor (Condițiile grele de lucru din închisorile galactice; donările corpurilor deteriorate – n.a.).

79. Spune: „Câștigul lumii acesteia este mic, însă lumea de apoi este mai bună pentru cel ce se teme de Dumnezeu; acolo nu vi se va întâmpla nedreptate, nici câtu-i pielicica de pe sământă".

156. Ei (evreii – n.a.) *au zis: „Noi l-am omorât pe Messia, Isus, fiul Mariei, trimisul lui Dumnezeu". Ei însă nu l-au omorât și nu l-au răstignit, ci pe altul care le părea asemenea… Dumnezeu l-a ridicat la bine căci Dumnezeu e puternic, înțelept.* (Informații știute doar de îngerii lui Dumnezeu, care confirmă moartea fizică a lui Isus. Corpul acesta „asemenea" a fost luat în navă iar corpul spiritual al lui Isus a fost racordat la corpul Său cel veșnic – n.a.).

162. Cu Moise a vorbit Dumnezeu însuși (a se aprecia faptul că Mahomed a fost foarte sincer transmițând mesajul îngerilor – n.a.).

169. Messia Isus, fiul Mariei este un trimis al lui Dumnezeu și cuvântul Său, care l-a pus în Maria, și duhul Său. Credeți în Dumnezeu și în trimisul Său și nu spuneți nimic despre treime; opriți-vă de la asta și va fi mai bine pentru voi. Dumnezeu e doar un unic Dumnezeu, (condamnare a doctrinei păgâne a trinității care susține că sunt trei dumnezei într-unui singur. Corect: este Yahweh, singurul Dumnezeu adevărat, Messia Isus este Fiul Lui, iar Duhul Sfânt este Forța Activă, telepatică a lui Dumnezeu – n.a.).

Sura 6

29. Ei (necredincioșii – n.a.) *zic: „Nu este viață, decât cea din lume și noi nu vom mai învia.*

30. Dar să vezi, când vor sta înaintea Domnului lor și El le va zice:«Oare nu este aceasta într-adevăr?» Ei vor zice: „Ba da – pe Domnul nostru!" El va zice: „Deci gustați pedeapsă pentru că ați fost necredincioși!"

31. Rătăcesc cei ce tăgăduiesc întâlnirea cu Dumnezeu, până ce deodată vine ora lor. Deci vor zice: „Vai de noi pentru ceea ce am negrijit!" Atunci vor purta ei sarcinile lor pe spatele lor, și oare nu va fi rău ceea ce poartă?

32. Însă CE ESTE VIAȚA LUMII, DECÂT UN JOC ȘI O GLUMA? În adevăr mai bună e locuința cea de apoi pentru cei cucernici. NU O PRICEPEȚI ACEASTA?

59. Și la El sunt cheile tainelor, pe care nimeni nu le cunoaște, numai El. El știe ce e pe uscat și pe mare, și nu cade nicio frunză, fără ca El să o știe, nu este niciun fir de sământă în pământul întunecat, nici verdeață, nici uscăciune, fără să fie însemnate într-o carte.

75. I-am arătat Noi lui Avraam împărăția cerurilor și a pământului.

76. Și după ce l-a acoperit noaptea, văzu el o stea (o navă – n.a.)*; el zise: „Acesta e Domnul meu!".* (Acest episod din viața lui Avraam nu e relatat de Biblie. Îngerii, însă, îl știau – n.a.)

Sura 7

3. Câte cetăți am pierdut Noi și le-a ajuns pedeapsa Noastră noaptea sau când se odihneau de amiazăzi.

54. Nu faceți stricăciune pe pământ, după ce fu el întocmit (sub toate aspectele, din trecut și mai ales în prezent, Pământul a fost prost administrat – n.a.).

55. El este cel ce trimite vânturile, ca să vestească înainte îndurarea Sa, până ce, dacă au ridicat nori grei, le mânăm la un tărâm mort şi lăsăm să cadă apă asupra sa (dirijarea fenomenelor meteorologice – n.a.), *ca să scoatem acolo tot felul de rodeuri. Astfel îi vom scoate odinioară şi pe morţi din mormintele lor* (orice corp fizic a lăsat o amprentă genetică, deci poate fi clonat – n.a.).

178. Noi i-am făcut pentru iad (închisorile galactice – n.a.) *pe mulți dintre demoni* (îngerii lui Azazel – n.a.) *şi oameni.*

181. Cei ce țin de mincinoase semnele Noastre, îi vom aduce treptat la pieire, fără ca ei să o ştie.

186. Va fi o oară grea pentru ceruri şi pământ. Nu va veni asupra voastră altfel, decât pe neaşteptate.

Sura 8

22. Mai răi decât vitele sunt la Dumnezeu cei surzi şi muţi, care nu voiesc să înţeleagă.

Sura 9

26. Atunci a trimis Dumnezeu locuinţa Sa asupra trimisului Său şi asupra credincioşilor şi a trimis oştirile, care nu le-aţi văzut (în luptele sale pentru victoria islamului, Mahomed a fost ajutat de „sus" – n.a.) *şi i-a pedepsit pe cei necredincioşi.*

Sura 10

92. Mulţi dintre oameni nu bagă în seamă semnele Noastre.

Sura 15

4. El a făcut pe om dintr-o picătură (celulă – n.a.).

Sura 16

86. Şi într-o zi vom ridica din toate popoarele un martor; atunci nu li se va da voie necredincioşilor să se dezvinovăţească.

100. Caută adăpost la Dumnezeu înaintea lui Satan, celui bătut cu pietre (închis în interiorul pământului, sub pietre – n.a.).

101. El n-are putere asupra celor ce cred şi se încred în Domnul lor.

Sura 17

1. Mărire celui care a dus pe servul Său noaptea la templul cel sfânt la templul cel mai îndepărtat (împreună cu Arhanghelul Gabriel, Mahomed a mers la Ierusalim – n.a.).

16. Noi nu pedepsim înainte de ce am trimis un sol.

17. Şi dacă voiam Noi să dărâmăm o cetate, le porunceam celor îmbuibaţi din ea (control psihologic asupra oamenilor – n.a.); *şi ei păcătuiau în ea şi se împlinea asupra ei cuvântul şi Noi o pierdeam cu totul.*

18. Şi câte neamuri am nimicit Noi după Noe, căci Domnul tău de ajuns ştie şi vede păcatele servilor Săi.

19. Cel ce doreşte cele pieritoare, în grabă îi dăm în ea (viaţa lumească trecătoare – n.a.) *ce voim şi cui dorim. Apoi îi hotărâm iadul, să ardă în el ruşinat şi lepădat.*

39. Şi nu păşi pe pământ cu îngâmfare; doar nu poţi sfâşia pământul şi nu poţi ajunge munţii cu înălţimea.

Sura 19

57. Şi adă-ţi aminte în carte de Idrâs (Enoh – n.a.); *el era iubitor de adevăr, un profet.*

58. Şi Noi l-am ridicat la un loc înalt.

63. Nu aud ei acolo bârfeli, decât „Pace!" şi pentru ei este acolo îngrijire dimineaţa şi seara.

64. Acolo sunt grădinile, pe care le dăm moştenire servilor Noştri, care se tem de Noi.

Sura 20

76. Iadul: acolo nici nu moare nici nu trăieşte.

Sura 21

34. Şi El este acela ce a făcut noaptea şi ziua, soarele şi luna; toate înoată în cerc (mișcarea planetelor – n.a.).

36. Fiecare suflet gustă moartea şi vă vom cerceta cu ispită rea şi bună şi la Noi vă veţi întoarce.

Sura 23

12. Noi l-am făcut pe om din lutul cel mai curat (substanţele organice și anorganice – n.a.).

13. Apoi l-am aşezat ca o picătură (celulă – n.a.) *într-un loc sigur* (laborator – n.a.).

14. Apoi l-am făcut sânge închegat şi sângele închegat l-am făcut carne (înmulţirea celulelor şi formarea ţesuturilor – n.a.) *şi carnea am făcut-o oase (osteogeneza – n.a.) şi oasele le-am acoperit cu carne, apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură* (am văzut că îngerii sunt puţin diferiţi: mai înalţi, părul alb etc.; Mahomed nu ştia aceste lucruri privind dezvoltarea organismului uman. I-au fost, evident, transmise – n.a.).

15. Şi după acestea veţi muri,

16. Apoi veţi fi sculaţi în ziua învierii.

117. OARE CREDEŢI CĂ NOI V-AM FĂCUT NUMAI ÎN GLUMĂ ŞI CĂ NU VĂ VEŢI ÎNTOARCE LA NOI? Prea înalt este Dumnezeu, regele, adevărul! Nu este Dumnezeu afară de El, Domnul tronului cinstit. Şi cel ce cheamă lângă Dumnezeu alţi dumnezei, fără dovadă, acela va da socoteală la Domnul său. Necredincioşilor nu le merge bine.

Sura 29

69. Cei ce s-au luptat pentru Noi, pe ei îi vom ocârmui pe drumurile Noastre.

Sura 30

30. Întoarceți-vă la El și temeți-vă de El și împliniți rugăciunea și nu fiți idolatri,

31. Ca și acei care au despicat credința lor și și-au făcut secte; fiecare ceată din ei se bucură de ceea ce este la ea (fiecare grupare religioasă mare sau mică e convinsă că deține adevărul legat de Dumnezeu. Nimic mai fals. Adevărul e cel relevat de Dumnezeu și îngerii Săi. Orice adaus este idolatrie – n.a.).

Sura 37

39. Însă servii lui Dumnezeu cei curați,

40. Aceia vor primi o îngrijire hotărâtă:

41. Roade; şi vor fi cinstiţi

42. În grădinile plăcerii.

43. Pe tronuri faţă în faţă

44. Va umbla în cerc la ei un pahar dintr-un izvor

45. Alb, dulce pentru cei ce beau;

46. Nu va fi în el amețeală și ei nu se vor îmbăta de el.

47. Şi la ei vor fi fete curate, oacheşe, ca şi un ou ascuns.

Este total eronată părerea unora care afirmă că în rai nu sunt femei. Cartea lui Enoh (îngerii le-au învăţat pe femei să se machieze n.a.), Isus, Mahomed susțin aceasta. Isus a spus că persoanele vrednice să aibă parte de învierea din morți, nici nu se vor însura (bărbații) nici nu se vor mărita (femeile) „pentru că nici nu vor putea muri" (Luca 20: 35-36).

Nu ştiu care va fi natura relaţiilor dintre sexe în lumea de „dincolo". Cred totuși că viața și cunoștința despre civilizația lui Dumnezeu va trebui răspândită și pe alte planete. Să luăm în calcul și faptul că, și pe Pământ, în timpul împărăției de 1000 de ani oamenii vor repopula planeta aproape distrusă.

139. Şi Iona a fost unul dintre trimişi,

142. Şi l-a înghițit peştele, pentru că era vinovat.

143. Şi de n-ar fi fost el unul din cei ce preamăresc,

144. Ar fi rămas în pântecele său până la ziua învierii

145. Şi Noi l-am aruncat la mal.

Deci Ei erau în acel OSN (obiect subacvatic neidentificat) în care a stat Iona trei zile și trei nopți.

Sura 56

60. Noi am hotărât între voi moarte, Noi nu suntem împiedicați,

61. Ca să vă înlocuim cu semeni de ai voştri şi să vă facem din nou fără să o ştiţi.

Sura 73

12. La Noi sunt cătuşe (descriere mai precisă a închisorilor galactice – n.a.) şi iadul.

13. Şi mâncare înecătoare şi pedeapsă dureroasă.

Închei aici această lucrare cu speranța că (deși ar mai fi fost multe alte conexiuni de făcut) mesajul ei a fost clar: civilizația lui Dumnezeu a dat lumii singurele religii adevărate, religiile monoteiste. Deoarece religiile sunt credințe în ființe sau forțe supranaturale pot spune cu certitudine că într-un viitor apropiat acestea vor dispare, deoarece ZEII VOR FI PRINTRE NOI

BIBLIOGRAFIE

1. Biblia sau Sfânta Scriptură – Bibles & Publications Chretiennes, 2002.

2. G. Barbarin – Secretul marii piramide sau Sfârşitul lumii adamice, Ed. Esotera, Bucureşti, 1994.

3. Ion Barnea – Octavian Iliescu – Constantin cel Mare, Ed. Ştiinţifică şi enciclopedică, Bucureşti, 1984.

4. Constantin Badea – În pragul mileniului, Ed. Miracol, Bucureşti, 1996.

5. Charles Berlitz – Fenomenele stranii ale lumii, Ed. Z, Bucureşti, 1995.

6. Raymond Bernard – O lume ascunsă, Ed. Valdo & Savas Press, Zona, Bucureşti, 1994.

7. Robert Charroux – Cartea lumilor uitate, Ed. Elit–Comentator, Ploieşti, 1995.

8. Cartea lui ENOH – Apocrif, Ed. Miracol, Bucureşti, 1997.

9. Coranul – traducere de dr. Silvestru Octavian Isopescul, Ed.Hr.artier, Cernăuţi, 2000.

10. Erich von Däniken – Amintiri despre viitor, Ed. Opus & Atena, Bucureşti, 1993.

11. Erich von Däniken – Ipoteza paleoastronautică, Ed. Domino, Bucureşti, 1995.

12. Jacques Duquesne – Isus, Ed. Humanitas, 1995.

13. Philip K. Dick – Invazia divină, Ed. Clasic, 1994.

14. Skartsiuni Dumitru – Profeţii despre Anticrist, Colecţia Descoperiri, Ed. Atena, 1991.

15. Virgil Dumitrescu – După căderea cortinei.

16. Victor Duţă – Fenomene şi întâmplări paranormale, Editurile Victor & Universul, Bucureşti, 2005.

17. Philippe Gaudin – Marile religii, Editura Orizonturi şi Ed. Lider, Bucureşti, 1996.

18. Florian Gârz – NATO; Globalizare sau dispariţie?, Casa editorială Odeon, Bucureşti, 1995.

19. Florin Gheorghiţă – Straniile inteligenţe invizibile, Institutul European, Iaşi, 1995.

20. Florin Gheorghiţă – Temponauţii galactici, Iaşi, 1993.

21. Ioan Costin Grigore – Cucuveaua cu pene roşii, Ed. Miracol, Bucureşti, 1994.

22. Timothy Good – Ei sunt aici, Ed. Valdo & Savas Press, Zona, Bucureşti, 1993.

23. Jimmy Guieu – Stăpânii noştri extratereştri, Ed. Z, Bucureşti, 1996.

24. HenryH. Halley – Manual biblic, Ed. Door of hope, 1993.

25. Alfred Hârlăuanu – Istoria universală a poporului evreu, Ed. Zarkony Ltd., Bucureşti, 1992.

26. Ian van Helsing – Organizaţiile secrete şi puterea lor în secolul XX, Ed. Alma, Bucureşti, 1996.

27. Alfred Hârlăuanu – Istoria biblică, București, 1995.

28. Serge Hutin – Societățile secrete, Ed. De Vest, Timișoara, 1992.

29. George Jurma – Conspirația universală, Ed. Timpul, Reșița, 1994.

30. Werner Keller – Şi Biblia are totuși dreptate, 1995.

31. Victor Kernbach – Miturile esențiale, Ed.Hr.asa Literaturii Creștine, 1995.

32. Victor Kernbach – Enigmele miturilor astrale, Ed. Saeculum I.O. și Ed. Vestala, București, 1996.

33. Hal Hindsey; C. Carlson – L'agonie de notre vieiile planete, 1974.

34. Jaroslav Malina, Renata Malinova – Catastrofe, enigme, extratereștri, Ed. Artemis, București, 1995.

3 5. A. van Marcusen – Legea duminicală.

36. V.V. Moisescu – Armonia universală, Ed. Concordia, 1947.

37. Victor Toni Moldovan – Un atentat extraterestru asupra omenirii, Ed.Hr.onexiuni, Sibiu, 2000.

38. Henry M. Morris – Creştinismul științific, Creation – Life, Publishers, Illinois (SUA), 1993.

39. Henry M. Morris – Bazele biblice ale științei moderne, Barker Book House, Illinois (SUA), 1993.

40. Cristian Negureanu – Lumi paralele, nr.1 – 13.

41. Rene Pache – A doua venire a lui Hristos, Casa literaturii creștine, 1994.

42. Roberto Pinotti – OZN – super secret de stat, Ed. Agni, București, 1996.

43. Petru Popovici – Biblia este totuși adevărată, Ed. Lumina Lumii.

44. Petru Popovici – Dumnezeu există, Ed. Vestea Bună, Los Angeles.

45. Petru Popovici – Există viață după moarte, Ed. Vestea Bună, Los Angeles.

46. Sorin M. Rădulescu; Mircea Piticariu – Devianța comportamentală și boala psihică, Ed. Academiei, București, 1989.

47. Ernest Renan – Viața lui Isus, Ed. Librăriei Colos, București..

48. Alexandru Şafran – Cabala, Ed. Univers enciclopedic, București, 1996.

49. Mihai Şerban – Semenii întru rațiune, Ed. Dacia, 1982.

50. Sorin Ştefănescu – Sfidarea timpului, Ed. Valdo, București, 1992.

51. Jacques Valle – Alte dimensiuni, Savas Press, Zona, București, 1994.

52. Daniel Vernet – Biblia și știința, Glasul îndrumătorului creștin, Paris, 1986.

53. Roman Vrancea – Profeții Mesianice, 1970.

54. George Hunt Williamson – Lăcașurile secrete ale leului, Ed. Esotera, București, 1994.

55. John F. Walvoord – Armaghedon, petrolul şi criza din Orientul Mijlociu.

56. Bruno Wurtz – New Age, Ed. De Vest, Timişoara, 1994.

57. *** – Ce se află în spatele Noii Ordini Mondiale?, 1993.

58. *** – New Age, 1991.

59. *** – Mişcarea Noua Eră şi Iluminaţii, 1994.

60. Andreas Peter; Rose Lloyd Davies – Ştiinţele secrete, Ed. Saeculum I.O., Bucureşti, 2000.

61. Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania – Cunoştinţa care conduce la viaţa veşnică, Turnul de veghe, Treziţi-vă!, Numele divin care va dăinui totdeauna, Trebuie să crezi în trinitate?, Cum a apărut viaţa – prin evoluţie sau prin creaţie?

Table of Contents